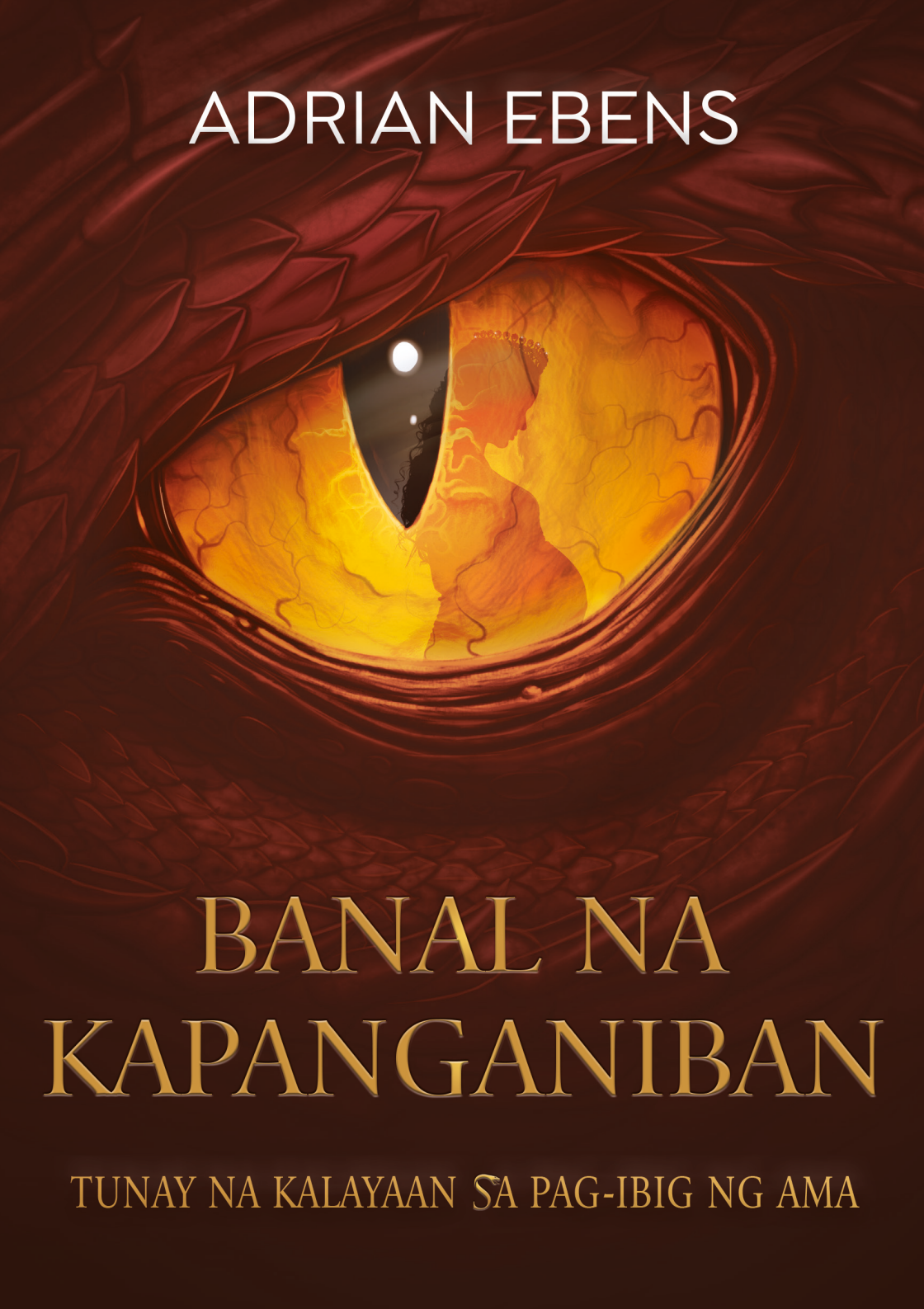

ADRIAN EBENS

BANAL NA
KAPANGANIBAN

TUNAY NA KALAYAAN SA PAG-IBIG NG AMA

BANAL NA KAPANGANIBAN

TUNAY NA KALAYAAN SA PAG-IBIG NG AMA

ADRIAN EBENS

Adrian Ebens, 2021

Copyright © 2021, Adrian Ebens

Ipinahayag ang karapatang moral ng may-akda.

Lahat ng karapatan ay nakalaan. Walang bahagi ng publikasyong ito ang maaaring kopyahin para sa komersyal na pakinabang, kabilang ang pagpapadala nito sa anumang anyo sa pamamagitan ng anumang paraan—elektroniko, mekanikal, pagkopya gamit ang photocopy, pagre-record, o iba pa—nang walang paunang nakasulat na pahintulot mula sa tagapaglathala at mga may hawak ng karapatang-ari. Pansinin na ang may-akda ay naglagay ng diin sa ilang bahagi ng mga talata sa pamamagitan ng pagbibigay-diin gamit ang matapang upang ipakita ang isang tiyak na punto na kinuha mula sa mga tekstong iyon.

Maliban kung tinukoy, ang mga sipi sa Banal na Kasulatan ay kinuha mula sa New King James Version. Copyright © 1982 ni Thomas Nelson, Inc. Ginamit nang may pahintulot.

Ang mga sipi sa banal na kasulatan na nauugnay sa NLT ay mula sa Holy Bible, New Living Translation, New Living Translation copyright © 1996, 2004, 2007, 2013 ng Tyndale House Foundation. Ginamit nang may pahintulot ng Tyndale House Publishers Inc.

Ang mga sipi sa banal na kasulatan na nauugnay sa NIV ay mula sa Holy Bible, New International Version, copyright ©1973, 1978, 1984, 2011 ng Biblica, Inc.® Ginamit nang may pahintulot.

Ang mga sipi sa banal na kasulatan na nauugnay sa NIV ay mula sa Holy Bible, New International Reader's Version®, copyright © 1995, 1996, 1998 ng Biblica. Lahat ng karapatan ay nakalaan.

Ang lahat ng mga link sa website at mga siniping nilalaman ay naaayon sa kalagayan noong Disyembre 2020

Ang mga bilang na nakasaad sa loob ng parisukat na panaklong [] ay tumutukoy sa sistema ng pagnumero ng Strong's Concordance.

Ang aklat na ito at lahat ng iba pang publikasyong Ama ng Pag-ibig ay makukuha mula sa aming website na fatheroflove.info para mag-order ng mga karagdagang kopya mangyaring mag-email adrian@life-matters.org

ISBN: 978-0-6488114-6-6

Ang aklat na ito ay

Isinulat ni Adrian Ebens

Sinuri ang teksto ni Lorelle Ebens

Idinisenyo ang cover ni Shane Winfield/Advent Design

Cover Photo ni iStockphoto

Nag-anyo ng teksto 10.5/15 Palatino

BANAL NA KAPANGANIBAN

TUNAY NA KALAYAAN SA PAG-IBIG NG AMA

MGA NILALAMAN

KABANATA 1 Ang Dilema ng Lubos na Kaalaman at Walang Hanggang Kapangyarihan	5
KABANATA 2 Ang Pagkakabatid sa Wakas mula sa Pasimula	11
KABANATA 3 Ang Banal na Tugon sa Kilos ng Sangkatauhan	20
KABANATA 4 Si Kristo ang Katotohanan ng Ama	31
KABANATA 5 Inalagaan na Bata o Mahusay na Arkitekto.....	42
KABANATA 6 Kawalang-Kamatayan, Moral na Batas, at Malayang Kalooban	52
KABANATA 7 Ang Dako ng Panalangin	61
KABANATA 8 Tunay na Malaya	71
KABANATA 9 Hawla ni Lucifer	76
KABANATA 10 Ang Prinsipyo ng Binhi	84
KABANATA 11 Ang Banal na Huwaran ng Balangkas at ang Pagsalungat Laban Dito	94
KABANATA 12 Ang Pagkakasundo ng Hustisya at Awa	98
KABANATA 13 Ang Dominyo o Paghahari ng Kamatayan.....	106
KABANATA 14 Ang Pagkahulog ni Lucifer at ng Kanyang Mga Anghel ...	117
KABANATA 15 Itinatatag ng Dragon ang Kaniyang Pundasyon o Himpilan sa Lupa	123
KABANATA 16 Ang Propesiya ng Sanlinggo ng Paglalang	133

KABANATA 17 Nilikha Ayon sa Larawan ng Diyos.....	151
KABANATA 18 Paghahari o Dominyo sa Halamanan ng Eden	158
KABANATA 19 Nawasak na Paraiso	166
KABANATA 20 Ang Makalaman na Isipan	180
KABANATA 21 Ang Panganib ng Agape.....	186
KABANATA 22 Ang Kahinaan ng Diyos	194
KABANATA 23 Ang Pagsugat o Pagkaparusa sa Ama.....	199
KABANATA 24 Lumabas Mula sa Kadiliman	204

KABANATA 1

ANG DILEMA NG LUBOS NA KAALAMAN AT WALANG HANGGANG KAPANGYARIHAN

Sinasabi sa atin ng Biblia sa pinakaunang talata nito na, “Nang pasimula ay nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa,” (Genesis 1:1). Isang tanong na madalas itanong ng marami ay, “Alam ba ng Diyos na magkakasala sina Adan at Eva?”

Mabilis na sumasagot ng “oo” ang Kristiyanidad sa tanong na ito. Narito ang ilang halimbawa.

Ang Diyos ay omniscient o makaalam ng lahat (Awit 139:1–6), at alam Niya ang hinaharap (Isaias 46:10). Kaya’t tiyak na alam Niya na magkakasala sina Adan at Eva.¹

¹ <https://www.gotquestions.org/if-God-knew-Adam-Eve-sin.html>

Kung alam ng Diyos na magkakasala sina Adan at Eva, bakit Niya sila nilikha? Hindi ikinagulat ng Panginoon ang pagkakasala nina Adan at Eva, Sapagkat ito ay tumupad sa layunin ng plano ng Panginoon na dalhin si Jesus upang mamatay kapalit ng mga makasalan at muling mabuhay upang maghandog ng buhay na walang hanggan.²

Mas nagiging kawili-wili ang tanong na ito kapag ipinapasok natin ang ideya ng parusa. Kung alam na ng Diyos bago Niya nilikha sina Adan at Eva na sila ay magkakasala, bakit Niya pa sila pinarusahan? Makatarungan ba ito? Pakinggan ang isang tugon mula sa isang Kristiyano.

Kalapastanganan ba ang isipin na alam na ng Diyos na magkakasala sina Adan at Eva...sapagkat Siya ay Diyos, at gayon pa man ay pinarusahan Niya sila?

Magandang tanong ito. Ang maikling sagot ay hindi, hindi ito kalapastanganan na isipin na alam na ng Diyos na magkakasala sina Adan at Eva. Oo, alam Niya na sila ay magkakasala at na Kanya silang parurusahan. Tunay nga, malinaw sa Kasulatan na alam ng Diyos na sila ay magkakasala.

Efeso 1:3-4 – Purihin ang Diyos at Ama ng ating Panginoong Jesucristo, na Siyang nagpala sa atin ng bawat pagpapalang espirituwal sa makalangit na dako kay Cristo, ayon sa pagkakapili Niya sa atin kay Cristo bago pa itinatag ang sanlibutan, upang tayo'y maging banal at walang kapintasan sa harapan Niya."

Gaya ng malinaw sa talatang ito, pinili ng Diyos ang mga mananampalataya sa Kanyang Anak upang maligtas (talata 4). Dahil pinili Niya tayo bago pa itinatag ang sanlibutan, ibig sabihin alam ng Diyos na tayo ay magiging makasalan at kailangang ipadala ang Kanyang Anak para magbigay ng kaligtasan. Ibig

² <https://www.christianity.com/wiki/bible/if-god-knew-that-adam-and-eve-would-sin-then-why-did-he-create-them.html>

sabihin, alam Niya na magkakasala sina Adan at Eva, dahil tayo ay mga makasalanan dahil sa pagsuway ni Adan.³

Noong 2018 at 2019, dalawang eroplano na 737 Max ang biglaang bumagsak sa magkahiwalay na insidente na ikinamatay ng 346 na tao. Sa pagsisiyasat, natuklasan na may depekto sa disenyo ng eroplano. Napag-alaman din na itinago ng Boeing ang mga depektong ito mula sa mga piloto at mga regulator. Sino ang dapat managot sa mga pagbagsak ng mga eroplano? Ang mga piloto o ang mga dumisenyo?

Kung ang Diyos ang gumdisenyo at lumikha ng lahi ng tao at tiyak na alam Niya na ang sistemang Kanyang nilikha ay mabibigo na magdudulot ng pagkamatay ng bilyon-bilyong tao, sino ang mananagot? Tao ba o Diyos? Kung alam na ng Diyos ang mga bagay na ito bago pa Niya nilikha ang lahi ng tao, bakit hindi Niya, bilang Siya ay Makaalam ng Lahat, ginawang di mabibigo ang disenyo?

Pinapalala pa ng Kristiyanismo ang problemang ito sa pamamagitan ng isa pang turo. Sinasabi na ang Diyos ay omnipotent, ibig sabihin ay makapangyarihan sa lahat. Kung nilikha ng Diyos ang isang sistema na alam Niya na babagsak at may kapangyarihan Siyang pigilan ang pagbagsak na iyon, bakit hindi Niya pinigilan ang pagbagsak ng lahi ng tao? Makatarungan bang itanong ito?

Ang Griyegong Pilosopong si Epicurus na nabuhay mga 300 taon bago dumating si Cristo ay dumating sa sumusunod na konklusyon batay sa kanyang pagkaunawa tungkol sa Diyos noong panahong iyon.

"Handang pigilan ba ng Diyos ang kasamaan, ngunit hindi Siya makagawa? Kung ganon, hindi Siya makapangyarihan sa lahat. Kaya ba Niya ngunit ayaw? Kung ganon, Siya ay masama. Pareho ba niyang kaya at payag/handa? Kung ganon, saan nanggagaling ang kasamaan? Hindi ba niya kaya o gusto? Kung ganon, bakit Siya tatawaging Diyos?" – Epicurus.

³ <https://www.versebyverseministry.org/bible-answers/is-it-blasphemous-to-think-god-knew-that-adam-and-eve-would-sin>

Ang kanyang mga ideya ay nakakuha ng maraming atensyon sa loob ng huling 100 taon, kasama ang iba pang mga tutol na tinig bilang tugon sa mga paniniwala ng pananampalatayang Kristiyano. Ang mga pag-aangkin ng pagiging makaalam ng lahat at makapangyarihan sa lahat ay nilalayong magbigay ng tiwala sa mga tao na ang Diyos ay may kontrol at maaari natin Siyang pagkatiwalaan dahil alam Niya nang eksakto ang nangyayari.

Ngunit para sa maraming tao, tila ang dalawang turo tungkol sa pagiging makaalam ng lahat at makapangyarihan sa lahat ay naging parang dalawang sungay na ikinabit ng Kristiyanismo sa sarili nito. Kung alam mo nang tiyak na ang mga aksyon mo sa paglikha ng isang bagay ay magdudulot ng paghihirap at kamatayan ng bilyon-bilyong tao, paano mo hindi maipapasa ang pananagutan sa Tagalikha ng mga paghihirap na ito?

Si Jesus mismo ang nagsabi:

Sabi ni Jesus sa kanila, "Itatanong ko sa inyo: Ano ang ipinahihintulot sa Sabbath, ang paggawa ng mabuti o paggawa ng masama, ang pagliligtas ng buhay o pagkitil nito?" Lukas 6:9

Itinutumbas ni Jesus ang kabutihan sa pagliligtas ng buhay at ang kasamaan sa pagkitil o pagsira ng buhay. Kung alam ng Diyos na sa paglikha ng mundo ay tiyak na magdudulot ito ng pagkamatay ng bilyon-bilyong tao, hindi ba ito, ayon sa kahulugan ni Jesus, ay kasamaan? Sinasabi sa aklat ni Santiago:

Kaya, ang sinumang nakakaalam na gumawa ng mabuti ngunit hindi ginagawa, ay kasalanan sa kanya. Santiago 4:17

Naniniwala ba talaga ang mga tao na mabuti para sa bilyon-bilyong tao na magdusa at mamatay. Mayroon bang naniniwala nito. Kung mabuti ang magligtas ng buhay at alam ng Diyos na sa paglikha ng mundong ito ay sisira ito ng buhay, ayon sa kahulugan na ito, ang Diyos ay masama.

Maraming Kristiyano ang nagagalit kapag nagtatanong ka tungkol sa ganitong usapin. Para sa kanila, ito ay pag-atake sa kanilang paniniwala

tungkol sa Diyos, at mabilis kang sasabihan na kalapastanganan ang mag-isip nang ganito at ikaw ay mapapadala sa impiyerno kung hindi magsisisi. Ang ganitong uri ng pag-iisip ang nagbunsod ng mga ganitong tugon.

"Ang relihiyon ay isang ganap na diktadura na paniniwala. Ito ay ang hangaring maging alipin. Ito ang pagnanais na magkaroon ng isang hindi mababago, hindi mapapawalang-saysay, at malupit na awtoridad na maaaring hatulan ka ng kasalanan sa isip kahit natutulog ka pa, na maaaring bantayan ka buong araw at gabi sa bawat sandali ng iyong buhay, bago ka ipanganak at, mas masahol pa at kung saan nagsisimula ang totoong kalokohan, pagkatapos mong mamatay. Isang langit na North Korea. Sino ang nagnanais na maging totoo ito? Sino ba ang naghahangad ng ganitong kakilakilabot na kapalaran kundi isang alipin? Nakarating na ako sa North Korea. May patay na tao bilang pangulo doon, si Kim Jong-Il ay pinuno lang ng partido at ng hukbo. Hindi siya pinuno ng estado. Ang posisyong iyon ay pag-aari ng kanyang yumaong ama, si Kim Il-Sung. Ito ay isang nekrokrasiya, isang thanatokrasiya. Isa pa lang ito kulang sa Trinidad, dagdag ko pa. Ang anak ay reinkarnasyon/pagkakapanganak muli ng ama. Ito ang pinakanakabwisit, ganap, at walang puso na tiraniya/kabagsikan na nalikha ng sangkatauhan. Pero kahit papaano, maaari kang *mamatay* at iwan ang North Korea!" – Christopher Hitchens.⁵

May punto ba si Christopher Hitchens o siya lang ba ay isang masamang atheist? Posible bang ang ilan sa mga pangunahing paniniwala ng Kristiyanismo ang naging dahilan kung bakit niya nakita ang Diyos at ang Kanyang pamahalaan sa ganitong paraan?

Ang paniniwala na ang Diyos ay nakakaalam ng lahat ay may kasamang matinding katotohanan na kailangang tanggapin ng lahat ng mananampalataya. Ibig sabihin, dapat mong tanggapin na alam ng Diyos na magaganap ang lahat ng kamatayan at pagkawasak na ito, ngunit ipinagpatuloy pa rin Niya ang mga ito. Pinalalala pa ito ng katotohanang

⁵ https://en.wikipedia.org/wiki/Christopher_Hitchens

kung duda ka sa kaalaman ng Diyos na ito, nanganganib kang tanggihan ang Kanyang pagka-Diyos at kaya maaari kang mapadala sa impiyerno. Kaya naman, hindi madali para sa mga Kristiyano na harapin ang tanong na ito nang tapat. Karamihan sa mga Kristiyano ay nakatali sa mga paniniwalang kailangan mong paniwalaan na ang Diyos ay nakakaalam ng lahat, at ang pagdududa rito ay nangangahulugan ng panganib sa iyong buhay na walang hanggan.

Hindi lahat ng komunidad ng mga Kristiyano ay ganito ang pamamaraan, pero marami ang ganito – sa maraming komunidad ng Kristiyano, ang pagdududa o pagtatanong sa mga pundasyon ng kanilang pananampalataya ay magdudulot sa iyo ng pagtakwil, pagkakatanggal, o pagkamatay (kung hindi man ng mga tagasunod mismo, kung gayon ng Diyos). Kabilang sa mga pundasyong ito ang paniniwala na alam ng Diyos ang lahat. Hindi ba ito kahawig ng North Korea?

Ipinahahayag ng Diyos na Siya ay pag-ibig (1 Juan 4:8), at walang takot sa pag-ibig (1 Juan 4:18). Nais Niya na sambahin natin Siya nang buong puso, buong lakas, buong kaluluwa, at buong pag-iisip; at ipinahayag Niya ito bilang pinakamahalagang utos (Lucas 10:27). Kung ganoon nga, tungkulin nating harapin at sagutin ang tanong na ito, para sa ating sarili at para sa iba, dahil hindi natin tunay na maiibig ang Diyos nang buong puso at “buong pag-iisip” kung may malalim na pagdududa sa ating Tagapaglikha na nananatili sa ating kalooban o hindi namalayan.

Bumaling tayo sa Kasulatan upang makita kung ano talaga ang nakasulat.

KABANATA 2

ANG PAGKAKABATID SA WAKAS MULA SA PASIMULA

Maraming pahayag ang Biblia tungkol sa kaalaman ng Diyos. Sa personal na antas, mayroon tayong mga mahalagang pahayag tulad nito.

Panginoon, sinuong Mo ako at kilala Mo ako. Alam Mo kung ako’y umuupo at ako’y tumatayo; nauunawaan Mo ang aking mga iniisip mula pa sa malayo. Nauunawaan Mo ang aking lakad at ang aking paghiga, at pamilyar Ka sa lahat ng aking mga ginagawa. Walang isang salita sa aking dila na hindi Mo nalalaman, O Panginoon, alam Mo lahat nang lubusan. Napalilibutan Mo ako sa likuran at sa harapan, at inilagay Mo ang Iyong kamay sa akin. Napakaganda ng Iyong kaalaman, ito’y higit sa aking pag-unawa; napakataas nito, hindi ko ito maabot. Saan ako pupunta mula sa Iyong Espiritu? O saan ako tatakas mula sa Iyong presensya? Kung aakyat ako sa langit, naroon Ka; kung gagawa ako ng higaan sa impiyerno, naroon Ka rin. Mga Awit 139:1-8

Alam ng ating Ama sa langit ang lahat tungkol sa atin. Alam Niya ang ating mga iniisip at ang mga salitang ating sasabihin. Alam Niya kung nasaan tayo sa lahat ng oras sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu. Para

sa mga nakakaalam na ang Diyos ay mapagmahal, mabait, at maawain, ito ay isang napakaginhawang kaisipan.

Hindi ba ang limang maya ay nabibili sa dalawang barya? At kahit isa sa kanila ay hindi nakakalimutan ng Diyos. Sa katunayan, ang bawat hibla ng iyong buhok ay bilang na. Kaya't huwag kang matakot; ikaw ay higit na mahalaga kaysa sa maraming maya. Lukas 12:6-7

Alam ng ating Ama ang eksaktong bilang ng mga buhok sa ating ulo. Ipinapahiwatig din nito na mas marami Siyang nalalaman tungkol sa atin kaysa sa nalalaman natin tungkol sa ating sarili.

Ang Diyos na lumikha ng mundo at ng lahat ng narito, dahil Siya ang Panginoon ng langit at lupa, ay hindi nananahan sa mga templo na gawa ng tao. Hindi rin Siya sinasamba gamit ang mga kamay ng tao, na para bang may kailangan Siya, sapagkat Siya ang nagbibigay sa lahat ng buhay, hininga, at lahat ng bagay. At mula sa iisang dugo ay ginawa Niya ang bawat bansa ng tao upang manahan sa buong ibabaw ng lupa, at itinakda ang kanilang mga takdang panahon at hangganan ng kanilang mga paninirahan, upang hanapin nila ang Panginoon, na may pag-asa na mahagilap nila Siya at matagpuan, kahit na hindi Siya malayo sa bawat isa sa atin; sapagkat sa Kanya tayo nabubuhay, kumikilos, at nagkakaroon ng ating pagkatao, gaya ng sinabi rin ng ilan sa inyong mga makata, 'Sapagkat tayo rin ay Kanyang mga anak.' Gawa 17:24-28

Ang ating Ama ay isang napakalaking nilalang. Siya ang nagbibigay ng buhay at hininga sa bawat nilalang na umabot na sa bilyon-bilyon sa kasalukuyan. Binabantayan Niya ang bawat selula ng bawat buhay na organismo, at pinagmamasdan ang kanilang pakikipag-ugnayan sa isa't isa. Paano maaaring maging napakalapit ng isang nilalang sa bilyon-bilyong buhay na nilalang nang sabay-sabay ay lampas sa ating pang-unawa.

Higit pa rito, sinasabi na alam ng Diyos ang mga hangganan at takdang panahon ng bawat bansa na darating sa lupa bago pa man sila umiral. Ito

ay imposible ring maunawaan ng isang tao. Matatagpuan ang katotohanan ng pahayag na ito sa Biblia, tulad ng sa aklat ni Daniel kung saan inihayag ang pag-akyat ng mga bansa mula pa noong kanyang panahon hanggang sa hinaharap. Habang naninirahan sa kaharian ng Babilonya, ipinahayag kay Daniel ang pag-akyat ng mga kaharian ng Media-Persia at Gresya na susunod na susulpot pagkatapos ng panahong iyon.

Ang tandang/ram iyong nakita na may dalawang sungay—sila ang mga hari ng Media at Persia. At ang lalaking kanding ay ang kaharian ng Gresya. Ang malaking sungay na nasa pagitan ng mga mata nito ang unang hari. Daniel 8:20-21

Ang aklat ni Daniel ay naisulat noong ika-6 na siglo bago si Cristo. Dahil sa katumpakan ng mga hula ni Daniel, marami ang napagpasyahan na hindi maaaring naisulat ang aklat na ito noon pa, at inilalagay nila ang petsa nito pagkatapos ng pag-akyat ng kaharian ng Gresya. Ipinakita ng pagkakatuksa ng mga Dead Sea Scrolls na ang aklat ni Daniel ay bahagi na ng Hebreong aklat ng mga propesiya noong 150 BC, na nangangahulugang daang taon na ang lumipas mula nang ito ay naisulat. Para sa mga naniniwala na ang Biblia ay salita ng Diyos, ito ay isang kamangha-manghang pagpapahayag ng kaalaman ng ating Amang makalangit at ang Kanyang kakayahang makita ang hinaharap at malaman kung ano ang mangyayari.

Sa Kanyang pakikitungo sa lahi ng tao, ipinakita ng Diyos ang Kanyang kakayahang malaman ang hinaharap bilang isang natatanging tanda na Siya ang Diyos.

Ipahayag mo ang iyong kaso at dalhin mo ito; oo, magpulong sila upang mag-usap. Sino ang naghayag nito mula pa noong sinaunang panahon? Sino ang nagsabi nito mula noon? Hindi ba Ako, ang PANGINOON? Wala nang ibang Diyos maliban sa Akin, isang makatarungan na Diyos at Tagapagligtas; wala nang iba maliban sa Akin. Isaias 45:21

Sa pagbabasa sa Mga Awit, makikita natin ang ilang kamangha-manghang mga hula na may kaugnayan sa Mesiyas. Sa Awit 22 sinabi sa atin ang tungkol sa pagpapako sa krus at ang mismong mga salita na sasabihin sa pagsubok kay Kristo.

Ngunit ako ay isang uod at hindi isang tao, hinamak ng lahat, hinahamak ng mga tao. Lahat ng nakakakita sa akin ay tinutuya ako; nang-iinsulto sila, nanginginig ang kanilang mga ulo. "Siya ay nagtitiwala sa Panginoon," sabi nila, "iligtas siya ng Panginoon. Iligtas niya siya, yamang siya ay nalulugod sa kaniya." Gayon ma'y inilabas mo ako sa bahay-bata; pinaniwala mo ako sa iyo, kahit sa dibdib ng aking ina. Mula sa kapanganakan ay inihagis ako sa iyo; mula sa sinapupunan ng aking ina ikaw ay aking Diyos. Huwag kang lumayo sa akin, sapagkat ang kabagabagan ay malapit na at walang tutulong. Maraming toro ang nakapaligid sa akin; Ang malalakas na toro ng Basan ay pumaligid sa akin. Ang mga umuungal na leon na pumupunit ng kanilang biktima ay bumuka ang kanilang mga bibig laban sa akin. Ako ay ibinuhos na parang tubig, at ang lahat ng aking mga buto ay nagsihiwalay. Ang aking puso ay naging waks; ito ay natunaw sa loob ko. Ang aking bibig ay natuyo na parang bibinga, at ang aking dila ay dumidikit sa bubong ng aking bibig; inilagay mo ako sa alabok ng kamatayan. Pinalibutan ako ng mga aso, isang grupo ng mga kontrabida ang pumapaligid sa akin; tinusok nila ang aking mga kamay at paa. Lahat ng aking mga buto ay ipinapakita; pinagtitinginan ako ng mga tao at pinagtatawanan ako. Hinati-hati nila ang aking mga damit sa kanila at pinagsapalaran ang aking damit. Ngunit ikaw, Panginoon, huwag kang lumayo sa akin. Ikaw ang aking lakas; halika dali para tulungan ako. Awit 22:6-19 (NIV)

Ito ay isang kamangha-manghang propesiya na naisulat 1000 taon bago ang panahon ni Cristo. Sinabi ni Jesus sa Kanyang mga alagad na maraming bagay ang naisulat tungkol sa Kanya sa Mga Awit at sa iba pang mga propeta ng Lumang Tipan.

Sinabi Niya sa kanila, "Ito ang sinabi Ko sa inyo habang kasama Ko pa kayo: Kailangang matupad ang lahat ng nakasulat tungkol sa Akin sa Batas ni Moises, sa mga Propeta, at sa Mga Awit." Lukas 24:44 (NIV)

Ang propesiya sa Awit 22 ay kinapapalooban pa nga ng mismong mga salitang bibigkasin ng mga manlilibak at papatay kay Jesus: "Nagtitiwala siya sa PANGINOON, hayaang iligtas siya ng PANGINOON." Walang pag-aalinlangan, ayon sa pagbabasa ng Biblia, na ang Diyos ay may kamangha-manghang kaalaman. Ito ay inihayag sa ganitong paraan sa Mga Awit.

Dakila ang ating Panginoon at makapangyarihan sa kapangyarihan; ang Kanyang pang-unawa ay walang hanggan. Awit 147:5

Ang salitang Hebreo para sa salitang Ingles na *infinite* ay nangangahulugang "Walang umiiral na bilang." Sa ibang salita, walang bilang na kayang sumukat sa kaalaman ng Diyos. Ayon sa ating pagkaunawa, ito ay nangangahulugang walang hanggan, o gaya ng ipinahayag ng mga tagapagsalin, walang hangganan. Isa pang madalas sipiing talata upang ilarawan ang nalalaman ng Diyos ay matatagpuan sa aklat ni Isaias.

Alalahanin ang mga dating bagay noong una, sapagkat ako ang Diyos, at walang iba; Ako ay Diyos, at walang katulad Ko, na nagpapahayag ng wakas mula sa pasimula, at mula noong unang panahon [H6924] mga bagay na hindi pa nagagawa, na nagsasabi, 'Ang aking payo ay mananatili, at aking gagawin ang lahat ng Aking kasiyahan.' Isaias 46:9-10

May kakayahan ang Diyos na hulaan nang eksakto kung saan pupunta ang isang bagay kapag nagsimula na ito. Ang nakaka-curious sa talatang ito ay nagmumungkahi na hinuhulaan ng Diyos ang mga mangyayari sa hinaharap batay sa mga nakaraang pangyayari na naganap sa tinatawag ng tekstong ito na simula. Karagdagan pa, ang salitang isinalin sa sinaunang panahon ay unang lumitaw sa Genesis 2 at 3.

Ang Panginoong Diyos ay nagtanim ng isang halamanan sa silangan [H6924] sa Eden, at doon inilagay niya ang taong Kanyang nilikha. Genesis 2:8

Kaya't pinalabas Niya ang tao; at Siya'y naglagay ng mga querubin sa silangan [H6924] ng halamanan ng Eden, at isang nagniningas na tabak na lumiliko sa lahat ng dako, upang bantayan ang daan patungo sa punong kahoy ng buhay. Genesis 3:24

Sinabi ng Diyos sa bansang Israel na alalahanin ang mga dating bagay noong unang panahon at ang mga paraan kung paano Niya sila tinulungan. Pagkatapos ay binanggit niya ang salitang Hebreo na ito na maaaring tumukoy sa sinaunang panahon ngunit naglalaman din ng pagtukoy sa isang heograpikal na direksyon, samakatuwid nga, ang silangan. Kaya, sa talatang ito, hindi bababa sa, ang predictive na kakayahan ng Diyos ay konektado sa mga kaganapan at maging sa heograpiya.

Sa ganitong di-tuwirang pagtukoy sa silangan, may nais ba ang Diyos na ipahiwatig sa atin? Maaaring ang ibig sabihin nito ay alam ng Diyos kung saan patutungo ang mga pangyayari mula nang maganap ang unang kasalanan sa halamanan noong sinaunang panahon, sapagkat doon itinanim ang binhi ng lahat ng magiging gawa ng tao sa hinaharap. Kung sinasabi ng Diyos na alam Niya ang wakas mula sa simulaing ito—sa halamanang nasa “silangan ng Eden” nangangahulugan ba ito na hindi Niya alam noon pa man, kung aling dulo ang pipiliin nina Adan at Eba?

Babalik tayo sa tanong na ito nang ilang beses sa pamamagitan ng iba't ibang mga layer ng pag-iisip. Ito ay isang pivotal point. Ang pag-alam ba ng Diyos sa wakas mula sa simula ay nangangahulugan lamang na alam Niya ang lahat ng bagay, o nangangahulugan ba ito na kapag ang isang bagay ay naitanim na o naisaaktibo o napili, alam na Niya kung saan ito magtatapos?

Napag-usapan natin ang ilang teksto na iniharap ng mga estudyante sa Bibliya tungkol sa paksa ng kaalaman ng Diyos. Isang Kristiyano, pagiging

lubos na nakakaalam ng Diyos, ang nagtapos ng mga sumusunod mula sa kanyang pag-aaral ng Kasulatan.

Itinuturo ng Bibliya na ang Diyos ay nakakaalam ng lahat o nakakaalam ng lahat. Ang salitang "omniscient o lubos na nakakaalam ng lahat" ay nagmula sa dalawang salitang Latin na *omnis* na nangangahulugang lahat, at *scientia* na nangangahulugang kaalaman. Kapag sinabi natin na ang Diyos ay omniscient ay nangangahulugan na Siya ay may perpektong kaalaman sa lahat ng bagay. Hindi Niya kailangang matutunan ang anuman at wala Siyang nakalimutan. Hindi kailangang mangatwiran ng Diyos ang mga bagay-bagay, alamin ang mga bagay-bagay, o unti-unting alamin ang mga ito. Alam niya ang lahat ng nangyari at lahat ng mangyayari. Alam din ng Diyos ang bawat potensyal na bagay na maaaring mangyari. Alam pa nga ng Diyos ang mga bagay na hindi pa natutuklasan ng sangkatauhan. Ang kaalamang ito ay ganap at hindi nakuha. Ang omniscience o lubos na nakakaalam ng lahat ng Diyos ay nangangahulugan na Siya ay may perpektong kaalaman, perpektong pang-unawa, at perpektong karunungan kung paano ilapat ang kaalaman.⁶

Ito ay isang kawili-wiling konklusyon mula sa Kasulatan. Kung alam ng Diyos ang lahat ng mangyayari at hindi na kailangan pang mangatwiran, kung gayon ang Kanyang pakikipag-ugnayan sa mga tao ay hindi kailanman magiging batayan ng tugon. Ito ay paunang natukoy. Ito ang posisyon ng mga sumusunod sa mga turo ni John Calvin. Ang soberanong kalooban ng Diyos ay nagtakda ng lahat ng bagay. Natukoy na niya ang mga maliligtas at ang mga mawawala. Ang mga desisyong gagawin mo ay hindi nagbabago sa anumang paraan kung ano ang itinakda na ng Diyos.

Ang predestinasyon/itinalaga na ng Diyos, sa teolohiyang Kristiyano, ay ang doktrina na ang lahat ng mga pangyayari ay ninanais ng Diyos, kadalasang tumutukoy sa kahahantungan ng

⁶ https://www.blueletterbible.org/faq/don_stewart/don_stewart_359.cfm

indibidwal na kaluluwa. Ang mga paliwanag ng predestinasyon/itinalaga na ng Diyos ay kadalasang naglalayong tugunan ang "kabalintunaan ng malayang kalooban", kung saan ang omniscience o ganap na pagkaalam sa lahat ng bagay ng Diyos ay tila hindi tugma sa malayang kalooban ng tao. Sa paggamit na ito, ang predestinasyon/itinalaga na ng Diyos ay maaaring ituring bilang isang anyo ng relihiyosong determinismo; at karaniwang predeterminism o paniniwala na ang lahat ng pangyayari ay itinakda na, na kilala rin bilang teolohikal na determinism o paniniwala na ang lahat ng pangyayari ay itinakda na.⁷

Tatalakayin natin ang paksa ng paradox o kabalintunaan ng malayang pagpapasya at ang Soberanya o kapangyarihan ng Diyos sa susunod na kabanata. Ang layunin natin dito ay ipakilala lamang ang saklaw ng mga isyu na may kaugnayan sa paksa ng Diyos na may ganap na kaalaman. Ipakilala natin ngayon ang ilang kilalang mga teksto sa Bibliya na posibleng humahamon sa ideya ng kalooban ng Diyos bago matukoy ang lahat ng mangyayari sa hinaharap.

Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan na ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak, upang ang **sinumang sumampalataya sa Kanya ay hindi mapahamak**, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan. Juan 3:16

Ang pinakatanyag na teksto sa Bibliya ay nagpapahiwatig na ang tugon ng tao ay tumutukoy kung ang isang tao ay naligtas o nawala. Kung alam na ito ng Diyos kung gayon ang teksto ay dapat na mababasa, "Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa kanila na Kanyang itinakda nang una pa kaya't ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak upang yaong Kanyang mga pinili ay magkaroon ng buhay na walang hanggan."

Ito ay mas kumplikado sa pamamagitan ng mga teksto tulad nito:

Ang Panginoon ay hindi nagpapabaya sa Kanyang pangako, na gaya ng inaakala ng iba na pagpapabaya, kundi mapagpahinuhod sa atin,

⁷ <https://en.wikipedia.org/wiki/Predestination>

na hindi ibig na sinoman ay mapahamak kundi ang lahat ay magsisi.
2 Pedro 3:9

Dito ay sinabi sa atin na hindi nais ng Diyos na may mapahamak. Nangangahulugan ito na ang kalooban ng Diyos ay ang lahat ay maligtas. Ngunit alam natin na hindi lahat ay maliligtas.

Sapagkat makipot ang pintuan at mahirap ang daan patungo sa buhay, at kakaunti ang nakasusumpong nito. Mateo 7:14

Nangangahulugan ito na ang kalooban ng Diyos, na ang lahat ay maligtas, ay maaaring mapalitan ng kalooban ng tao na tumatangging tumugon sa mapagmahal na alok ng kaligtasan ng Diyos. Maipaliwanag kaya nito ang tunay na lalim ng mga luhan ibinuhos ni Jesus sa Jerusalem?

O Jerusalem, Jerusalem, ang pumapatay sa mga propeta at bumabato sa mga isinugo sa kanya! Gaano kadalas ko gustong tipunin ang iyong mga anak, gaya ng inahing manok na tinitipon ang kaniyang mga sisiw sa ilalim ng kaniyang mga pakpak, ngunit ayaw mo! Tingnan mo! Ang iyong bahay ay naiwan sa iyo na wasak.
Mateo 23:37-38

Ito ay nagdadala sa atin sa paksa ng kaalaman ng Diyos kaugnay ng Kanyang mga damdamin. Marami na akong karanasan na nilapitan ako ng isang kaibigan na may dalang espesyal na balita na naipaalam na sa akin ng ibang tao. Dahil alam ko na ang balita, hindi ko na naibigay ang una at likas na reaksiyon—nabawasan ang dating ng balita dahil hindi na ito bago sa akin. Nagbibigay ito ng pahiwatig sa katotohanan na ang kaalaman sa hinaharap ay nakaaapekto sa mga tugon ng damdamin.

Suriin natin ngayon ang Bibliya para makita ang ilang kuwento na maaaring umakay sa atin sa pag-aalinlangan sa mga aspeto ng patiunang kaalaman ng Diyos.

KABANATA 3

ANG BANAL NA TUGON SA KILOS NG SANGKATAUHAN

Pagkatapos ng pagbagsak ni Adan, ang sangkatauhan ay dahan-dahang bumaba sa kasamaan. Sa panahon ni Noe ang mga bagay ay naging desperado.

Nakita ng Panginoon na napakalaki ng kasamaan ng tao sa lupa, at ang bawat hangarin ng iniisip ng kanyang puso ay pawang kasamaan lamang palagi. **At nagsisi(sorry) ang Panginoon na nilikha Niya ang tao sa lupa**, at nalungkot Siya sa Kanyang puso. Kaya sinabi ng Panginoon, “Lilipulin Ko ang tao na Aking nilikha mula sa balat ng lupa, pati na ang mga hayop, mga gumagapang, at mga ibon sa himpapawid; **sapagkat nagsisi (sorry) Ako na nilikha Ko sila.**” Genesis 6:5-7

Talaga bang nagsisi ang Diyos na ginawa niya ang tao? Ito ba ay isang tunay na damdamin na naramdaman ng Diyos? Paano naaayon ang pagkalungkot na ginawa Niya ang tao sa prinsipyo ng predeterminasyon o paunang pagtatalaga? Ang salitang Hebreo para sa sorry ay nangangahulugang buntong-hininga. Nagmumungkahi ito ng bigong pag-asa.

Nakatutuwang basahin ang komentaryo ni John Wesley sa kuwento ni Noah:

Na siya ay gumawa ng isang nilalang ng gayong marangal na kapangyarihan, at inilagay siya sa mundong ito, na kanyang itinayo at nilagyan ng layunin upang maging komportableng tirahan para sa kanya; at nalungkot siya sa kanyang puso. Ang mga ito ay mga pagpapahayag ayon sa paraan ng tao, at dapat na maunawaan upang hindi maisip ang hindi nababago o kaligayahan ng Diyos. Hindi ito nagsasalita ng anumang pagsinta o pagkabalisa sa Diyos, walang maaaring lumikha ng kaguluhan sa walang hanggang pag-iisip; ngunit ito ay nagsasalita ng kanyang makatarungan at banal na sama ng loob laban sa kasalanan at mga makasalanan: ni ito ay nagsasalita ng anumang pagbabago ng isip ng Diyos; para sa kanya ay walang pagbabago; ngunit ito ay nagsasalita ng pagbabago ng kanyang paraan. – John Wesley sa Genesis 6:6

Iminumungkahi ba ni Wesley na ang nakasulat sa Kasulatan ay hindi maaaring kunin bilang aktuwal na paglalapat sa Diyos? Ang pangunahing dahilan nito ay ang paniniwala ni Wesley sa hindi pagbabago ng Diyos. Ang turong ito ay nagpapahiwatig na ang Diyos ay walang emosyon o damdamin, dahil ito ay magmumungkahi ng pagbabago sa Diyos. Sa halip na basahin ang tekstong ito bilang isang nabagbag-damdaming Ama na umiiyak para sa Kanyang mga anak ay nagiging pagpapahayag ito ng banal na sama ng loob laban sa kasalanan at mga makasalanan. Totoo nga ba ito?

Posible bang makita ang kaparehong kalungkutan dito sa kuwento ni Noe na nakikita natin kay Hesus na umiiyak sa Jerusalem? Ginawa ng Ama ang lahat ng Kanyang makakaya upang iligtas ang sangkatauhan ngunit ang sangkatauhan ay nagpasya na tanggihan ang Diyos.

Mananatili ka ba sa dating daan na nilakaran ng masasamang tao, na naputol bago ang kanilang panahon, na ang mga patibayan ay tinangay ng baha? Sinabi nila sa Diyos, 'Umalis ka sa amin! Ano ang magagawa sa kanila ng Makapangyarihan-sa-lahat?' Gayon ma'y

pinuspos Niya ang kanilang mga bahay ng mabubuting bagay;
ngunit ang payo ng masama ay malayo sa akin. Job 22:15-18

Halos buong mundo ang nagsabi sa Diyos na umalis sa kanila. Siya ay naiwan na walang pagpipilian kundi ang igalang ang kanilang kahilingan at hayaan silang anihin ang kanilang itinanim sa lupa.

Ang paniniwala sa kakayahan ng Diyos na nakakaalam ng lahat ay magsasabi sa atin na alam ng Diyos kung ano ang mangyayari. Ang makaranas ng kalungkutan sa paggawa ng tao ay hinahamon ang saligan ng isang paunang natukoy na kahihinatnan ng Diyos. Iyan ay hindi bababa sa kung kukunin natin ang talata ng Bibliya ayon sa nababasa nito. Muli, ipinapaalala sa atin na hindi nais ng Diyos na sinuman sa kanila ang mapahamak ngunit lahat ay magsisi.

Kung babalikan natin ang simula ng kabanatang ito, matutuklasan natin ang isang pangyayaring naging hudyat ng pagsisimula ng isang yugto ng panahon na may tiyak na katapusan. Ang mga anak ng Diyos (tapat na mga anak ni Set) ay nagsimulang mag-asawa ng mga anak na babae ng tao (mga masuwaying anak na babae ni Cain). Mula sa mga ginawa ng tao, ipinahayag ng Diyos kung ano ang mangyayari.

At nangyari, nang ang mga tao ay magpasimulang dumami sa ibabaw ng lupa, at sila'y manganganak ng mga babae, na nakita ng mga anak ng Dios ang mga anak na babae ng mga tao, na sila'y magaganda; at kumuha sila ng mga asawa para sa kanilang sarili sa lahat ng kanilang pinili. At sinabi ng Panginoon, "Ang aking Espiritu ay hindi makikipagpunyagi sa tao magpakailan man, sapagka't siya'y tunay na laman; gayon ma'y ang kaniyang mga araw ay magiging isang daan at dalawang pung taon." Genesis 6:1-3

Ang tatlong salitang Hebreo para sa lagari, maganda, at kinuha ay eksaktong kapareho ng mga salitang ginamit upang ilarawan si Eva na kumukuha mula sa Puno ng Kaalaman ng Mabuti at Masama. Maaaring malaman ng Diyos kung saan ito patungo. Alam Niya kung ano ang nasa puso ng tao at samakatuwid ay alam Niya na sa loob ng 120 taon ang naipong kasalanan ng mga tao ay magresulta sa isang kapahamakan.

Bakit nag-aalok ang Bibliya ng takdang panahon bilang tugon sa mga pagkilos ng mga lalaki na nag-aasawa sa mga babae na nakatuon sa idolatriya?

Mayroong maraming mga aspeto sa kuwentong ito na dapat isaalang-alang, ngunit ang pangunahing elemento na nais nating isaalang-alang ay paano natin isasaalang-alang ang wika ng panghihinayang at ang malalim na emosyon na inilarawan sa loob ng Diyos? Paano natin ito itinutugma sa ideya na alam na ng Diyos ang lahat at higit pa, gaya ng iminumungkahi ng ilan, hindi na kailangang mangatuwiran at timbangin ang mga bagay-bagay? Isaalang-alang ang isa pang kuwento:

At iniunat ni Abraham ang kaniyang kamay at kinuha ang kutsilyo upang patayin ang kaniyang anak. Ngunit **tinawag siya mula sa langit ng Anghel ng Panginoon** at sinabi, **“Abraham, Abraham!”** At sumagot siya, **“Narito ako.”** At sinabi Niya, **“Huwag mong patungan ng kamay ang batang ito, ni huwag kang gumawa ng anuman sa kaniya; **sapagkat ngayo’y nalalaman Ko na ikaw ay may takot sa Diyos,** yamang hindi mo ipinagkait sa Akin ang iyong anak, ang iyong kaisa-isang anak.”** Genesis 22:10-12

Ang nagsasalita kay Abraham ay ang Anghel ng Panginoon. Ang pag-uulit ng pangalan ni Abraham nang dalawang beses ay nagpapakita ng paraan ng madalas na pagsasalita ni Jesus kapag taimtim na nagsasalita sa mga tao. **“Simon, Simon...”** (Lucas 22:31); **“Marta, Marta...”** (Lucas 10:41). Ang Anghel ng Panginoon ay walang iba kundi ang Anak ng Diyos at nagsasalita Siya bilang kinatawan ng Kanyang Ama. Posible bang tanggapin ang mga salitang ito sa halaga na hanggang ngayon ay alam ng Diyos na si Abraham ay may takot sa Diyos? Ang komentarista na si John Gill ay nag-aalok ng mga kaisipang ito:

...ngunit ito ay sinabi ayon sa paraan ng mga tao, na nakakaalam ng mga bagay nang may katiyakan kapag nangyari ang mga ito, at lumilitaw na malinaw at maliwanag: o ito ay maaaring maunawaan ng isang kaalaman ng pagsang-ayon, na ngayon ay alam na ng Panginoon, at sinang-ayunan ang pananampalataya, takot, pag-

ibig, at pagsunod ni Abraham, na lubhang kapansin-pansin sa gawaing ito. – John Gill Commentary on Genesis 22:12

at muli, mula kay John Wesley:

Ngayon alam ko na ikaw ay may takot sa Diyos – **alam ito ng Diyos noon pa man, ngunit ngayon ay nagbigay si Abraham ng hindi malilimutang katibayan nito.** Hindi na niya kailangan pang gawin, ang ginawa niya ay sapat na upang patunayan ang relihiyosong pagpapahalaga niya sa Diyos at sa kanyang awtoridad. Ang pinakamahusay na katibayan ng ating pagkatakot sa Diyos ay ang ating pagiging handa na parangalan siya ng kung ano ang pinakamamahal sa atin, at ihiwalay ang lahat sa kanya, o para sa kanya.. – John Wesley Komentaryo sa Genesis 22:12

Nakikita natin ang salungatan sa pagitan ng pahayag na ito sa Kasulatan at sa pananaw tungkol sa Diyos na makapangyarihan sa lahat ng kaalaman (omniscient). Kung alam na ito ng Diyos mula pa sa simula, hindi ba mas mainam na sabihin, “Ngayon ay naipakita mo ang katotohanang alam Ko na mula pa sa simula na ikaw ay may takot sa Diyos”? Mayroong tensyon sa pagitan ng literal na teksto at sa paniniwalang ang Diyos ay nakakaalam ng lahat ng bagay. Ipinaliliwanag ito ng tagapagpaliwanag ng Biblia sa pagsasabing ito’y isang pagpapahayag ng tao, na ang ibig sabihin ay hindi talaga sinasabi ng Diyos ang tunay Niyang iniisip. Sinasabi nilang Siya ay nakikibagay lamang sa atin at nagsasalita na parang tao. Ngunit bakit Niya gagawin ito? Pag-isipan natin ito sa pamamagitan ng isa pang kuwento.

Ang salita nga ng Panginoon ay dumating kay Jonas na ikalawa, na nagsasabi, Bumangon ka, pumaroon ka sa Ninive, sa dakilang bayan, at ipangaral mo doon ang salita na aking sinasabi sa iyo. Sa gayo’y bumangon si Jonas at naparoon sa Ninive, ayon sa salita ng Panginoon. Ngayon ang Nineveh ay isang lubhang dakilang lungsod, isang tatlong araw na paglalakbay sa lawak. At si Jonas ay nagsimulang pumasok sa lungsod sa unang araw na paglalakad. At siya’y sumigaw at nagsabi, Apatnapung araw pa, at ang Nineve ay mawawasak!" Jonah 3:1-4

Si Jonas ay inutusang pumunta at sabihin sa lungsod ng Nineve na ito ay mawawasak sa loob ng 40 araw. Walang ibang mensahe na ibinigay. Walang binanggit na mga kundisyon para hindi maganap ang kaganapang ito. Ang lungsod ng Nineveh ay nagsisi sa kanilang mga kasalanan at umasa sa awa ng Diyos.

Nang magkagayo'y nakita ng Dios ang kanilang mga gawa, na sila'y tumalikod sa kanilang masamang lakad; at ang Diyos ay nagsisi sa kapahamakan na Kanyang sinabi na Kanyang dadalhin sa kanila, at hindi Niya ginawa. Jonah 3:10

Lumilitaw na tumutugon ang Diyos sa mga aksyon ng lungsod. Sila ay nagsisi at sa gayon ang Diyos ay nagsisi. Kung sasabihin natin na alam ng Diyos na hindi Niya ito gagawin, kung gayon ang wika ng Diyos kay Jonas na "Iwawasak ko ang iyong lungsod" ay talagang hindi totoo. Hindi ito magsasabi ng totoo. Kaya, ano ang nangyayari dito?

Ang nakakabighani sa unang utos ng Diyos na ibagsak ang lungsod ay ang salitang Hebreo para sa pagbagsak sa Jonah 3:4 ay maaaring magkaroon ng sumusunod na kahulugan:

[H2015] 1b) (Niphal)

1b1) upang ibalik ang sarili , lumiko, tumalikod

1b2) para baguhin ang sarili

1b3) Magmatigas sa kasamaan

1b4) Matalikod, Ibigay o ipasa, mabago, Matalikod laban sa

1b5) Magkabalingan o Baliktarin

1b6) Mabawi o Maibasura, Mapabagsak

1b7) upang mabaligtad

Ang parehong salitang Hebreo sa parehong kaso ng Niphal ay ginamit upang ilarawan ang puso ng Diyos at ang kanyang damdamin sa Israel.

Paano kita ibibigay, Ephraim? Paano kita ibibigay, Israel? Paano kita gagawing katulad ni Admah? Paano kita ilalagay na parang Zeboiim? Ang aking **puso ay kumikislap** [H2015] sa loob Ko; Napukaw ang aking pakikiramay. Hosea 11:8

Posible bang ang sinabi ng Diyos kay Jonas ay 'ibagsak' Niya ang mga puso ng mga tao sa lungsod ng Nineveh - ibig sabihin ay dalhin sila sa pagsisisi? At posible bang si Jonas, dahil sa kanyang sariling mga pagkiling, ay naunawaan ang salita ng Diyos na ibagsak na tumutukoy sa mismong lungsod, na binaligtad ang lungsod at samakatuwid ang mga tao sa loob nito? Hindi kaya sa halip na sirain ang lungsod, sinasabi ng Diyos na babaligtarin Niya ang puso ng mga tao sa loob ng 40 araw?

Nakikita natin ang katibayan ng ganitong uri ng kalituhan sa mga tumutugon sa mga turo ni Jesus nang ilang ulit. Nang sabihin ni Jesus sa mga nakapaligid sa Kanya na sirain ang templo (Juan 2:19). Inakala ng Kanyang mga tagapakinig na Siya ay nagsasalita tungkol sa pisikal na templo, ngunit Siya ay nagsasalita tungkol sa Kanyang sarili. Mahalagang tandaan na ang hindi pagkakaunawaan na ito ang ginamit upang hatulan si Jesus ng kamatayan, na nagsasabi na gusto Niyang sirain ang templo. Nang kausapin ni Jesus ang babae sa balon sa Juan 4 tungkol sa tubig, akala niya ay pisikal na tubig ang ibig Niyang sabihin ngunit ang ibig Niyang sabihin ay espirituwal na tubig. Nang sabihin ni Jesus sa Kanyang mga disipulo na mag-ingat sa lebadura ng mga Pariseo, akala nila ay pisikal na tinapay ang tinutukoy niya ngunit espirituwal na tinapay ang tinutukoy Niya.

Paano natin naiintindihan ang wika ng Jonas 3:10 kung saan sinasabi nito na ang Diyos ay nagsisi sa kapahamakan na Kanyang dadalhin sa kanila at hindi ito ginawa. Ito ba ay nagsasalita sa mga tuntunin ng kung paano kumikilos ang Diyos, o ito ba ay nagsasalita sa mga tuntunin ng kung paano binibigyang-kahulugan ng mga tao ang mga pangyayari? Si Don Stewart, teologo at komentarista ng Bibliya, ay nagkomento sa kuwentong ito.

Nagbago ba ang Isip ng Diyos sa Kung Ano ang Dapat Niyang Gawin sa mga Tao ng Nineveh?

Sa Aklat ni Jonas ay mayroong ulat ng mga tao ng Nineve na nagsisi sa pangangaral ni Jonas. Bilang tugon sa pagsisisi ng mga tao ang Bibliya ay nagsasabi na ang Diyos ay nagsisi sa kung ano ang Kanyang gagawin sa mga tao.

Ginamit ito bilang isang klasikong halimbawa ng pagbabago ng isip ng Diyos na tumutukoy sa pagpapakumbaba ng mga tao sa kanilang sarili at paghingi ng kapatawaran sa Kanya. Pinaniniwalaan din na nagbabago ang mga plano ng Diyos dahil sa mga aksyon ng tao. Ang konklusyon ay hindi nakatakda ang hinaharap. Maaari itong magbago batay sa pag-uugali ng mga tao.

Ngunit hindi ito ang tanging paraan upang tingnan ang talatang ito. Sa isang bagay, walang mensahe ng pagsisisi sa pangangaral ni Jonas. wala! Sinabi niya na ang lungsod ng Nineveh ay wawasakin. Panahon. Walang pag-asa ang inialay, walang pinaabot na kapatawaran. Sa kanilang sarili, ang mga tao ng Nineveh ay nagpakumbaba at humingi ng tawad sa Diyos. Mula sa pananaw ng tao, binago ng Diyos ang Kanyang isip at hindi winasak ang Nineveh. **Ngunit hindi natin dapat ipagpalagay na binago talaga ng Diyos ang Kanyang plano. Dahil alam Niya ang hinaharap, alam Niya na magsisisi sila. Samakatuwid, ang mensahe ng pagkawasak ng Nineveh ay hindi isang bagay na itinakda ng Diyos na mangyayari.**⁸

Nakikita natin kung paano binibigyang-kahulugan ni Don Stewart ang teksto batay sa hindi magagalaw na pag-iisip sa kanyang isipan ng lubusang pag-alam sa hinaharap. Nagbigay siya ng magandang punto tungkol sa pagkaalam ni Jonas na ang Diyos ay maawain. Karaniwang sinasabi ni Jonah - "Alam kong gagawin mo ito!"

⁸ https://www.blueletterbible.org/Comm/stewart_don/faq/does-god-know-everything/27-did-god-change-his-mind-about-nineveh.cfm

Nguni't labis na ikinagalit ni Jonas, at siya'y nagalit nang husto. At siya'y nanalangin sa Panginoon, at nagsabi, Isinasamo ko sa iyo, Oh Panginoon, hindi ba ito ang aking sinabi, nang ako'y nasa aking lupain pa? Kaya't ako'y tumakas bago patungo sa Tarsis: **sapagkat alam ko na ikaw ay isang mapagbiyayang Diyos, at maawain, mabagal sa pagkagalit, at may dakilang kabaitan, at nagsisisi ka sa kasamaan.** Jonah 4:1-2 (KJV)

Paano malalaman ni Jonas ang awa ng Diyos upang matukoy ang kahihinatnan na mas mahusay kaysa sa Diyos Mismo? Imposible yun. Nababasa ng Diyos ang puso ng tao. Alam niya kung ano ang nasa isip ng mga tao. Tulad ng nababasa natin sa Mga Awit, alam ng Diyos ang mga salitang sasabihin ko bago ko sabihin ang mga ito. (Awit 139:1-7). Ang pagsasabi na hindi alam ng Diyos ang kahihinatnan ng Lungsod ng Nineveh 40 araw bago ang nakasaad na pangyayari ay lumilitaw na nakakabawas sa karunungan ng Diyos at sa Kanyang kakayahang basahin ang puso ng mga tao. Kung mahuhulaan ng Diyos sa Awit 22 ang mismong mga salita na bibigkasin ng mga nagpako kay Hesus sa 1000 taon sa hinaharap, tiyak na malalaman Niya kung paano tutugon ang mga Ninevita 40 araw sa hinaharap.

Ipinagtatalo ni Don Stewart ang kaso sa batayan ng lubusang pag-alam sa hinaharap sa mga tuntunin ng klasikal na omniscience o lubos na kaalaman. Maaaring ito ay pantay na pinagtatalunan sa iba pang pamantayan na ating tuklasin sa aklat na ito. Ang punto ko sa pagtataas ng kuwentong ito ay ang ilang mga tao na nagsusulong na hindi alam ng Diyos ang lahat ng bagay nang eksakto sa hinaharap ay maaaring labis na umabot sa paggamit ng halimbawang ito. Kailangan nating suriing mabuti at maingat ang ebidensya.

Sa kuwento ni Jonas, ang mga isyu ay mas masalimuot kaysa sa naisip noon. Kung sinabi ng Diyos kay Jonas na pumunta sa Nineveh at sabihin sa kanila na "Alam kong magsisisi kayo," hindi ito magbubunga ng tamang resulta. Sa parehong paraan na sinabi ni Jesus sa babaeng Canaanita "Hindi mabuti na kunin ang tinapay ng mga anak at ihagis sa maliliit na aso" (Mateo 15:26), kaya nagbigay ang Diyos ng mensahe kay Jonas na

Kanyang ibagsak ang lungsod. Nais ni Jonas na mamatay ang mga tao sa Nineve. Nagbigay ang Diyos ng mensahe kay Jonas na alam Niyang dadalhin ni Jonas dahil maaaring tumanggi si Jonas na gawin ito kung iba ang sinabi ng Diyos.

Tulad ng natuklasan namin, ang salitang overthrow o ibagsak [H2015] sa Hebrew ay maaaring maunawaan sa dalawang magkaibang paraan. Kung paanong hindi aktwal na tinawag ni Jesus ang babae na isang aso ngunit sinabi lamang na hindi tama ang pagbibigay ng masarap na pagkain sa mga aso, hindi naman talaga sinabi ng Diyos na sisirain Niya ang lungsod ngunit gumamit Siya ng isang salita na may kahulugang kakaiba sa espirituwal kaysa sa pisikal. Kung paanong inakala ng babae na tinawag siya ni Jesus na isang aso ngunit sumabit at nag-aangkin ng kaligtasan, gayon din ang inisip ng mga Ninevita na sila ay pupuksain ng Diyos at nagsisi at tumanggap ng kaligtasan.

Totoo na kung hindi magsisi ang mga Ninevita ay haharap sa kapahamakan ang kanilang lungsod, ngunit ang mga detalye nito ay lampas sa kasalukuyang saklaw ng aklat na ito. Ang layunin ng kabanatang ito ay suriin ang Bibliya at ihayag ang tensyon na lumilitaw na umiiral sa Kasulatan sa pagitan ng paunang kaalaman ng Diyos at ng Kanyang pakikipag-ugnayan sa mga tao at kung ano ang tila emosyonal na mga tugon at pagbabago sa layunin.

Ang susunod na antas na nais nating idagdag sa tanong tungkol sa kaalaman ng Diyos ay ang persona ni Jesus. Sa pakikipag-usap Niya sa Kaniyang mga alagad, gumawa si Jesus ng isang napakalalim na pahayag:

Sinabi sa kaniya ni Jesus, Ako ang daan, ang katotohanan, at ang buhay: sinoman ay hindi makaparoroon sa Ama, kundi sa pamamagitan ko. Kung nakilala ninyo ako, makikilala rin ninyo ang aking Ama: at mula ngayon ay nakikilala ninyo siya, at siya'y inyong nakita. Juan 14:6-7 (KJV)

Ang paglapit sa Ama sa pamamagitan ng Anak ang konteksto ng pagiging daan, katotohanan, at buhay ni Jesus. Si Jesus ang katotohanan tungkol sa Ama at kaya Siya lamang ang tanging daan patungo sa Ama. Ang

kahalagahan ng mga salitang ito ay higit pa kaysa sa simpleng kakayahang manalangin sa Ama. Sinasaklaw nito ang lahat ng maaari nating malaman tungkol sa Diyos, kabilang ang paksa ng Kanyang pagiging makaalam ng lahat.

KABANATA 4

SI KRISTO ANG KATOTOHANAN NG AMA

Sa ating paghahanap ng katotohanan tungkol sa Diyos dapat nating tandaan ang ilang mahahalagang bagay.

"Sapagka't ang Aking mga pag-iisip ay hindi ninyo mga pag-iisip, ni ang inyong mga lakad ay Aking mga daan, sabi ng Panginoon. "Sapagka't kung paanong ang langit ay mas mataas kaysa sa lupa, gayon ang Aking mga daan ay mas mataas kaysa sa inyong mga lakad, at ang Aking mga pag-iisip kaysa sa inyong mga pag-iisip." Isaias 55:8-9

Dahil ang pag-iisip ng Diyos ay hindi atin, imposibleng magkaroon tayo ng anuman tungkol sa Diyos sa labas ng katauhan ng Kanyang Anak. Sa pagsasalita tungkol sa Anak ng Diyos, ang aklat ng Hebreo ay nagsasabi:

... Na siyang kaningningan ng Kanyang kaluwalhatian at ang hayag na larawan ng Kanyang pagkatao, at itinataguyod ang lahat ng mga bagay sa pamamagitan ng salita ng Kanyang kapangyarihan, nang Kanyang nilinis sa Kanyang sarili ang ating mga kasalanan, ay naupo sa kanan ng Kamahalan sa kaitaasan. Hebreo 1:3

Si Kristo ang malinaw na larawan o perpektong representasyon ng Ama. Siya ang ningning at kagandahan ng kaluwalhatian ng pagkatao ng Ama. Sa pagkuha ng kalikasan ng tao, ginawa ni Kristo ang tanging tulay na posible para makalapit tayo sa Ama. Ang paglapit na ito sa Ama ay hindi lamang nauugnay sa kalapitan o heograpiya kundi pati na rin sa ating mga pananaw kung sino ang Diyos.

Ang pag-iisip ng tao, dahil sa kasalanan, ay nasa napakalalim na kadiliman tungkol sa Diyos kaya kinailangan ni Jesus na dumating upang ihayag Siya sa atin.

Sapagkat ang pag-iisip sa laman ay kamatayan, ngunit ang pag-iisip ayon sa espiritu ay buhay at kapayapaan. Sapagkat ang makalaman na pag-iisip ay pakikipag-away laban sa Diyos; sapagka't hindi ito napapailalim sa batas ng Diyos, ni hindi talaga maaaring mapapasailalim. Roma 8:6-7

Nang magkasala sina Adan at Eba, inilagay nila ang sangkatauhan sa direksyon na laban sa Diyos. Ang ating isipan ay hindi likas na bukas sa Diyos o sa Kanyang mga paraan. Ang ating likas na kawalan ng tiwala sa Kanya ay nagiging dahilan upang hindi tayo basta-basta maniwala sa anumang sinasabi Niya. Sa pangunahin "mahal natin ang kadiliman kaysa liwanag, dahil ang ating mga gawa ay masama," bagaman ang batas na ito ng ating laman ay nagpapakita sa maraming iba't ibang paraan at sa pangkalahatan ay hindi natin alam ang buong lawak ng ating mga likas at kilos (Juan 3:19).

Gaya ng sinasabi ng Kasulatan, “Walang matuwid—kahit isa. Walang tunay na matalino, walang naghahanap sa Diyos. Lahat ay tumalikod, lahat ay naging walang silbi. Walang gumagawa ng mabuti, wala ni isa.” Roma 3:10-12 (NLT)

Sinasabi sa atin ng Bibliya na sa ating likas na pagkalugmok na kalagayan ay hindi natin hinahanap ang Diyos. Nangangahulugan ito na imposible para sa atin na maunawaan kung sino ang Diyos o kung ano Siya maliban sa pamamagitan ni Jesu-Kristo. Nangangahulugan ito na ang anumang mababasa natin tungkol sa Diyos sa Bibliya ay awtomatikong baluktot at

baluktot sa isang paraan na umaatake sa Diyos at nagpapanatili sa atin sa kadiliman maliban kung tayo ay lalapit kay Kristo at ipanganak na muli mula sa itaas.

Siya ay nasa sanlibutan, at ang sanglibutan ay ginawa sa pamamagitan Niya, at hindi Siya nakilala ng sanglibutan. Siya ay dumating sa Kanyang sarili, at ang Kanyang sarili ay hindi Siya tinanggap. Ngunit ang lahat ng tumanggap sa Kanya, sa kanila ay binigyan Niya ng karapatang maging mga anak ng Diyos, sa mga naniniwala sa Kanyang pangalan. Juan 1:10-12

Maging ang sariling bayan ng Diyos, na itinuro nang labis tungkol sa Diyos, ay tinanggihan si Kristo nang Siya ay pumarito sa lupa. Hindi nila Siya nakilala nang Siya ay dumating dahil binaluktot ng buong bansa ang mga salita ng mga propeta na ipinadala ng Diyos sa kanila. Sa halip na tanggapin si Jesus bilang ang Mesiyas, binaluktot nila ang mga salita ni Jesus sa isang paraan para patayin Siya.

Makatuwiran bang isipin natin na iba tayo sa Israel noong unang panahon? Mayroon bang katangiang taglay natin sa ating sarili na nagbibigay-daan sa atin na kumilos nang iba sa kanila? Ito ang mga mahahalagang bagay na dapat isaalang-alang sa ating paghahanap na makilala ang Diyos at kung ano ang alam Niya.

Sapagkat ibig kong malaman ninyo kung gaano kalaki ang aking pagdaramdam para sa inyo at sa mga nasa Laodicea, at para sa lahat ng hindi pa nakakakita sa aking mukha sa laman, upang ang kanilang mga puso ay mapalakas-loob, **na pinag-isa sa pag-ibig, at makarating sa lahat ng kayamanan ng lubos na katiyakan ng pagkaunawa, tungo sa pagkakilala sa hiwaga ng Diyos, ng Ama at ni Cristo, na sa Kaniya nakatago ang lahat ng kayamanan ng karunungan at kaalaman.** Colosas 2:1-3

Ang Apostol na si Pablo sa ilalim ng inspirasyon ay nagsasabi sa atin na ang misteryo ng Diyos, na Kanyang pinalawak na nangangahulugang Ama at Kristo, ay naglalaman ng lahat ng mga kayamanan ng karunungan at kaalaman.

Ating patunayan na karamihan sa mga tao ay naniniwala na ang Diyos ay naglalaman ng lahat ng mga kayamanan ng karunungan at kaalaman; ngunit ang puntong ibinibigay ni Pablo ay na sa pag-alam kung sino ang Ama at ang Anak at ang pag-ibig na taglay nila, mayroon tayong pinakasusi sa pagkakaroon ng ganap na katiyakan ng pag-unawa. At dahil si Kristo ang tanging paraan upang makilala ang Ama ang ibig sabihin nito ay kapag nalaman natin ang katotohanan tungkol sa Anak ng Diyos, kung gayon mayroon tayong susi upang malaman ang mga kayamanan ng karunungan at kaalaman.

Naaalala natin na hindi lang sinabi ni Jesus na Siya ang nagtataglay ng katotohanan, bagkus Siya ang katotohanan. Sa pagkilala sa Kanya - kung ano Siya - mayroon tayong susi upang malaman ang katotohanan tungkol sa Diyos. Kabilang dito ang katotohanan tungkol sa kung ano ang nalalaman ng Diyos, sapagkat si Jesus ang katotohanan sa lahat ng bagay.

... ngunit sa mga tinawag, maging mga Judio at mga Griego, si Cristo ang kapangyarihan ng Diyos at ang karunungan ng Diyos.
1 Corinto 1:24

Kung si Kristo ang karunungan ng Diyos, ang tanging paraan para maunawaan ang karunungan na ito ay sa pamamagitan ng pagkilala sa Anak ng Diyos. May pagkakaiba sa pagitan ng pag-alam tungkol sa Kanya at ng pagkilala sa Kanya. Ang tanging paraan upang makilala si Kristo ay ang mapuspos ng Kanyang Espiritu. Hindi mo Siya makikilala kung wala kang Kanyang Espiritu na naninirahan sa iyo, dahil ang puso ng tao ay likas na sumasalungat kay Kristo at binabaluktot ang lahat tungkol sa Kanya sa isang kasinungalingan. Sa pamamagitan lamang ng pagsuko ng puso - ang pagtanggap na tayo ay masama at nagkasala sa kamatayan ng Anak ng Diyos, gayunpaman tayo ay pinatawad - maaari nating matanggap ang Kanyang Espiritu at pagkatapos ay makilala Siya. Kapag ang Espiritu ni Kristo ay nananahan sa atin, masasabi nating kasama ni Pablo:

Sapagkat, "Sino ang makakaalam ng mga iniisip ng Panginoon? Sino ang sapat na nakakaalam upang turuan Siya?" Ngunit

naaintindihan namin ang mga bagay na ito, sapagkat nasa amin ang pag-iisip ni Kristo. 1 Corinto 2:16 (NLT)

Napakagandang malaman ang iniisip ng Panginoon kapag nasa atin ang pag-iisip ni Kristo! Inuulit natin ang mahalagang puntong ito na sa pag-alam lamang sa tunay na pagkakakilanlan ng Anak ng Diyos at sa parehong oras ng pagyakap kay Jesus – ang Anak ng tao – maaari nating matanggap ang Espiritu ni Jesus at malalaman kung sino ang Diyos at kung ano ang Kanyang mga iniisip. Ngayon ay dumating tayo sa kahulugan ng Bibliya ng buhay na walang hanggan.

At ito ang buhay na walang hanggan, na makilala ka nila, ang tanging tunay na Diyos, at si Jesu-Cristo na iyong sinugo. Juan 17:3

Ang buhay na walang hanggan ay ang makilala ang nag-iisang tunay na Diyos na siyang Ama at si Jesu-Kristo na ipinadala sa atin ng Ama. Ang tanging paraan upang makilala ang Ama ay sa pamamagitan ng Isang ipinadala sa atin. Samakatuwid, ang unang bagay na dapat nating kilalanin para sa buhay na walang hanggan ay ang maniwala na ang Ama ang tanging tunay na Diyos at na ipinadala ng Diyos ang Kanyang Anak sa atin.

Ngunit para sa atin ay may isang Diyos, ang Ama, na mula sa kanya ang lahat ng mga bagay, at tayo ay para sa Kanya; at isang Panginoong Jesucristo, na sa pamamagitan niya ang lahat ng mga bagay, at sa pamamagitan niya tayo nabubuhay. 1 Corinto 8:6

Ang talatang ito na kababasa pa lang natin ay naglalahad sa atin ng susi sa mga kayamanan ng lahat ng karunungan at kaalaman na matatagpuan sa Ama at sa Anak (Colosas 2:2-3). Ang Ama ang siyang pinagmumulan ng lahat ng bagay at ito ang Kanyang Anak na sa pamamagitan niya ay tinatanggap natin ang lahat ng mayroon ang Ama. Kung hindi natin ito tatanggapin, hindi natin mahahanap ang daan patungo sa Ama at hindi natin mauunawaan kung ano ang Kanyang omniscience o pagkaalam ng lahat. Hayaan akong ipaliwanag ito nang kaunti pa dahil ang prinsipyong ito ay maaaring mahirap maunawaan.

Nawa'y sumainyo ang pag-iisip na ito na na kay Cristo Jesus din, na, sa anyong Dios, ay **hindi itinuring na pagnanakaw ang maging**

kapantay ng Dios, kundi ginawang walang reputasyon ang kaniyang sarili, na nag-anyong alipin, at pumarito sa wangis ng mga tao. At palibhasa'y nasumpungan sa anyo bilang isang tao, Siya ay nagpakababa sa Kanyang sarili at naging masunurin hanggang sa kamatayan, maging sa kamatayan sa krus. Kaya't siya rin ay lubos na itinaas ng Diyos at binigyan Siya ng pangalang higit sa lahat ng pangalan. Philippians 2:5-9

Hindi itinuring ni Jesus na paganakaw ang pagiging kapantay ng Diyos. Ang lahat ng Kristiyanismo ay naniniwala na si Kristo ay kapantay ng Ama. Ang kritikal na punto ay upang malaman kung ano ang ginagawang kapantay ng Anak sa Ama? Bumaling tayo sa sikat na Athanasian creed at tingnan kung paano nito tinutukoy ang pagkakapantay-pantay ng Ama at Anak at Espiritu.

Sapagkat mayroong isang Persona ng Ama; isa pa sa Anak; at isa pa sa Espiritu Santo. Ngunit ang Panguluhang Diyos ng Ama, ng Anak, at ng Espiritu Santo, ay iisa; **ang Kaluwalhatian ay katumbas, ang Kamahalan na walang hanggan.** Kung ano ang Ama; ganyan ang Anak; at gayon ang Espiritu Santo. **Ang Ama ay hindi nilikha; ang Anak na hindi nilikha; at ang Espiritu Santo ay hindi nilikha. Ang Ama ay walang limitasyon; ang Anak na walang limitasyon; at ang Espiritu Santo ay walang limitasyon. Ang Ama na walang hanggan; ang Anak na walang hanggan; at ang Espiritu Santo na walang hanggan.** At gayon pa man sila ay hindi tatlong walang hanggan; ngunit isang walang hanggan. Bilang din doon ay hindi tatlong hindi nilikha; o tatlong infinites, ngunit isang hindi nilikha; at isang walang katapusan. Gayon **din naman ang Ama ay Makapangyarihan sa lahat; ang Anak na Makapangyarihan; at ang Espiritu Santo na Makapangyarihan.** At gayon pa man hindi sila tatlong Makapangyarihan; ngunit isang Makapangyarihan sa lahat. **Kaya ang Ama ay Diyos; ang Anak ay Diyos; at ang Espiritu Santo ay Diyos.** Gayunpaman, hindi sila tatlong Diyos; ngunit isang Diyos. Gayon din naman ang Ama ay Panginoon; ang Anak na Panginoon; at ang Espiritu Santo Panginoon. At gayon pa man hindi tatlong Panginoon; ngunit isang

Panginoon. Sapagkat tulad ng tayo ay napipilitan ng katotohanang Kristiyano; upang kilalanin ang bawat Tao sa kanyang sarili bilang Diyos at Panginoon; Gayon din ba tayo ipinagbabawal ng relihiyong katoliko; para sabihin, May tatlong Diyos, o tatlong Panginoon. Ang Ama ay wala sa kanino man; hindi nilikha, o ipinanganak. Ang Anak ay sa Ama lamang; hindi ginawa, ni nilikha; ngunit isinilang. Ang Espiritu Santo ay mula sa Ama at ng Anak; hindi ginawa, o nilikha, o ipinanganak; ngunit nagpapatuloy. Kaya mayroong isang Ama, hindi tatlong Ama; isang Anak, hindi tatlong Anak; isang Banal na Espiritu, hindi tatlong Banal na Espiritu. **At sa Trinity/Trinidad na ito ay walang nauna, o pagkatapos ng iba; walang mas malaki, o mas mababa sa iba. Ngunit ang buong tatlong Persona ay walang hanggan, at magkakapantay.** Upang sa lahat ng bagay, gaya ng nabanggit; ang Pagkakaisa sa Trinidad, at ang Trinidad sa Pagkakaisa, ay dapat sambahin. Kung kaya't siya na maliligtas, isipin niya ang Trinidad. – Sipi mula sa Athanasian Creed. (5th century AD)

Ang kredong/paniniwala ito ay naglalarawan ng pagkakapantay-pantay ng Ama at ng Anak sa mga ganitong pananalita: kaluwalhatian, kadakilaan, walang likha, walang hanggan, walang hanggan sa panahon, makapangyarihan sa lahat, Diyos, at Panginoon. Wala ni ang Ama, Anak, o Espiritu Santo na “higit o mas mababa kaysa sa iba,” kundi silang lahat ay “magkakapantay at walang hanggang magkasama.”

Ang pagkakapantay-pantay na ipinapahayag sa Trinidad ay pagkakapantay-pantay sa kapangyarihan, katayuan, at kadakilaan. Ito ay pagkakapantay-pantay sa likas na mga katangiang personal. Ang pagka-Diyos ay ipinapakita sa pamamagitan ng pinagmulan ng kapangyarihan, paghahari, at walang hanggang kapanahunan.

Sa kabaligtaran nito, ang Bugtong na Anak ayon sa Biblia ay nagpapakita ng ibang larawan ng pagkakapantay-pantay. Suriin natin ang ilang mga Kasulatan na nagpapakita ng Kanyang tunay na pagkakakilanlan.

Na Siyang ningning ng Kanyang kaluwalhatian at tunay na larawan ng Kanyang pagkatao... Hebreo 1:3

Sapagka't ibinigay ko sa kanila ang mga salita na iyong ibinigay sa Akin; at kanilang tinanggap ang mga yaon, **at totoong nalalaman na ako ay nanggaling sa Iyo**; at sila'y naniwala na ikaw ang nagsugo sa Akin. Juan 17:8

Inari ako ng Panginoon sa pasimula ng Kanyang daan, bago ang Kanyang mga gawa noong una. **Ako ay itinatag mula sa walang hanggan, mula sa pasimula**, bago pa nagkaroon ng lupa. **Nang wala pang kalaliman ay ako'y ipinanganak**, nang walang mga bukal na sagana sa tubig. Kawikaan 8:22-24

Ipahahayag ko ang utos: Sinabi sa Akin ng Panginoon, 'Ikaw ay Aking Anak, Ngayon ay ipinanganak Kita.' Awit 2:7

Ngunit ikaw, O Betlehem Efrata, ay isang maliit na nayon lamang sa lahat ng mga tao ng Juda. Gayon ma'y magmumula sa iyo ang isang pinuno ng Israel, **Isa na ang pinagmulan ay mula sa malayong nakaraan**. Micah 5:2 (NLT)

Ang katotohanan tungkol sa pagkakakilanlan ng Anak ng Diyos ay Siya ay ipinanganak mula sa Ama sa kawalang-hanggan. Siya ay nagmula sa Ama at itinatag mula pa sa walang hanggan. Tinanggap ng Anak ng Diyos ang lahat ng Kanyang taglay mula sa Kanyang Ama. Minana Niya ang lahat mula sa Kanyang Ama. Ito ang dahilan kung bakit Siya ang ningning ng kaluwalhatian ng Ama. Ito ay ganap na ibang Anak kaysa sa tinutukoy sa Kredong/Paniniwalang Athanasian. Sinasabi ng kredito na si Cristo ay ipinanganak, ngunit ito ay nawawala sa mga pahayag ng pagkakapantay-pantay sa kapangyarihan, katayuan, at walang hanggang kapanahunan. Pinipilit itong gawing isang hiwagang hindi maunawaan na wala sa katotohanan ng Kasulatan.

Ang tunay na ipinanganak na Anak ay nagmana ng Kanyang pagka-Diyos, at dahil dito, ang Kanyang pagkakapantay sa Ama ay nakabatay sa kaloob ng Ama sa pamamagitan ng mana at sa utos ng Ama. Hindi ang

kapangyarihan ng Anak ang dahilan ng Kanyang pagkakapantay, kundi ang salita ng Ama ang nagbibigay sa Kanya ng pagkakapantay.

Ngunit tungkol sa Anak ay sinabi Niya [ng Ama], “Ang Iyong trono, O Diyos, ay magpakailanman at magpakailanman; ang setro ng katuwiran ay siyang setro ng Iyong kaharian. Hebreo 1:8 (KJV)

Ang pagkakaibang ito sa pagkakapantay-pantay ang susi sa pag-unawa sa kaibahan ng tunay na biblikal na pagkaalam-sa-lahat at ng huwad na ito, na siyang idolatriya ng tao sa kaalaman na iniaangat at iniuugnay sa kalangitan.

Ang Anak ng Diyos na ating sinasamba ang siyang nagtatakda ng sistema na ginagamit natin upang suriin ang karapatan. Ang ating pananaw sa pagkakapantay-pantay ang nagpapakita ng sistema ng pagpapahalaga na hawak natin tungkol sa kung ano ang pinakamahalaga. Kung ang pagkakapantay ni Jesus ay nakabatay sa kadakilaan, kapangyarihan, kaluwalhatian, at walang hanggang kapanahunan, mapipilitang itaas natin ang lahat ng mga katangiang ito sa pinakamataas na antas na maiisip at tawaging Diyos ito. Sa ganitong pananaw, ang mga pahayag ng Diyos tungkol sa kahalagahan ng Kanyang Anak; ang mapagmahal na pagpapalaki ng Diyos sa Kanyang Anak; ang pagpapahayag ng Diyos sa Kanyang Anak bilang Diyos dahil ang Kanyang bugtong na Anak lamang ang nakakakilala sa Kanya – lahat ng ito ay itinuturing na hindi sapat upang bigyan ang Anak ng pagka-Diyos, dahil hindi mahalaga sa atin kung ano ang pamantayan ng Ama sa pagpapahayag kay Cristo bilang ganap na Diyos, mayroon tayong sariling pamantayan at hinihingi natin si Jesus na akma sa pamantayang iyon.

Sa sistemang Trinidad/Trinity na ito, tayo mismo ang lumilikha ng sistema ng pagpapahalaga sa pagkakapantay-pantay na nagpapilit na ang Kanyang kaalaman ay dapat maging ganap na lahat ng bagay para maituring na banal, at saka natin pinipilit na magkasya ang Kasulatan sa ganitong pananaw. Sa huli, tayo ang nagtatakda kung ano ang banal, sa halip na hayaang si Diyos ang magtakda kung ano ang banal. Ang ating paliwanag tungkol sa pagka-Diyos ang pumapantay o pumapalya sa

Kanyang paliwanag tungkol dito — isang pagkakamali na ginawa ng maraming sinaunang Griyegong pilosopo na pumasok sa Kristiyanismo, kaya naman, ilang siglo pagkatapos ng kamatayan ni Jesus, nabuo ang doktrina ng Trinidad/Trinity.

Hindi posible na makalabas sa kadiliman tungkol sa paksang ito nang walang biyayang paningin mula sa Diyos. Pagkatapos matanggap ang kaloob ng banal na liwanag, kailangan ng panahon upang maunawaan ang panlilinlang na ginamit ni Satanas upang ikulong ang isipan ng Kristiyano sa doktrina ng Trinidad/Trinity. Ito ay isang sistema na pinapawi ang tunay na pagkakakilanlan ng Anak ng Diyos at ginagawang imposible na ang ating mga iniisip ay maging iniisip ng Diyos at ang ating mga daan ay maging Kanyang mga daan. Kaya naman sinabi ni Juan:

Ang may Anak ay may buhay; ang hindi nagtataglay ng Anak ng Dios ay walang buhay. 1 Juan 5:12

Ang sinumang tumanggi sa Anak ay wala rin sa Ama; ang kumikilala sa Anak ay mayroon ding Ama. 1 Juan 2:23

Ang bugtong na Anak ang tanging daan patungo sa Ama: dahil sa pagtanggap sa tunay na pagiging Anak ni Jesus ay may pagkakataon tayong talikuran ang kasinungalingan ng pagkakapantay-pantay sa pamamagitan ng kapangyarihan at posisyon, at ibalik ang ating sarili sa tunay na pagkakapantay-pantay na relasyon ng isang Ama at isang Anak.

Pinipilit ng Trinidad/Trinity ang isipan ng tao na tanggapin ang isang ganap na pagkaalam-sa-lahat(omniscience) na nagdudulot ng maraming malubhang resulta, lalo na ang paniniwalang tiyak na alam ng Diyos na babagsak ang sangkatauhan bago pa Niya sila likhain. Kapag tinanggap natin ang palagay na ito, dadalhin tayo ng lohika sa paniniwala na ang Diyos ang may pananagutan sa lahat ng kasalanan sa mundo, o kaya naman ay na ang labis na pagdurusa at kamatayan ng bilyun-bilyong tao ay nagpapakita ng Kanyang karunungan at pag-ibig. Nakakagulat ba na malaman na karamihan sa mundo ay hindi naniniwala sa ganitong ideya?

Ang isinilang na Anak ang tanging paraan upang malaman ang katotohanan ng Ama. (Juan 3:18).

KABANATA 5

INALAGAAN NA BATA O MAHUSAY NA ARKITEKTO

Mahalagang ihambing ang pagkakaibang ito sa pagitan ng ipinanganak na Anak at ng 'Diyos na Anak' sa mga tuntunin kung paano tayo lumalapit sa Diyos at kung ano ang naiintindihan natin tungkol sa Kanya. Ang isang kaakit-akit na lugar upang tuklasin ay nasa Kawikaan 8.

Ako, ang karunungan, ay tumatahan nang may karunungan, at nasusumpungan ang kaalaman at paghuhusga. Ang pagkatakot sa Panginoon ay ang pagkapoot sa kasamaan; kapalaluan at pagmamataas at ang masamang lakad at ang masamang bibig na aking kinasusuklanan. Ang payo ay akin, at mabuting karunungan; Maunawain ako, mayroon akong lakas. Sa pamamagitan ko ang mga hari ay naghahari, at ang mga pinuno ay nag-uutos ng hustisya. Sa pamamagitan ko ay nagpupuno ang mga prinsiphe, at ang mga mahal na tao, ang lahat ng mga hukom sa lupa. Kawikaan 8:12-16

Sino ang taong ito na nagsasalita? Mas maaga sa kabanata ang karunungan ay inilarawan bilang isang babae.

Hindi ba ang karunungan ay sumisigaw, at ang pang-unawa ay itinatataas ang kanyang tinig? Siya ay tumatayo sa tuktok ng mataas

na bundok, sa tabi ng daan kung saan nagtatagpo ang mga landas. Siya ay sumisigaw sa mga tarangkahan, sa pasukan ng lungsod, sa pintuan ng mga tarangkahan. Kawikaan 8:1-3

Ngunit sa pagbasa sa mga susunod na bahagi ng kabanata, inilalarawan ang karunungan gamit ang panlalaking pang-uri.

Noon ay ako'y kasama Niya bilang isang **bihasang/mahusayng manggagawa**; at araw-araw ako'y Kanyang kaligayahan, palaging nagagalak sa Kanyang harapan. Kawikaan 8:30

Ang salitang isinalin na "bihasang manggagawa" ay nasa panlalaking anyo kaya ito ay tumutukoy sa isang lalaki at hindi babae. Maraming pagtatalo ang naganap kung may kaugnayan ba ang tinatawag na karunungan sa Panginoong Jesucristo. Ang mga tumatanggi sa kaugnayang ito ay nagsasabi na ang karunungan ay isang pagpapakatao lamang.¹¹ Ang mga tumatanggap naman ng kaugnayang¹² ito ay nagsisipi ng mga sanggunian tulad ng mga sumusunod:

Ngunit sa mga tinawag, kapwa Judio at Griyego, **si Cristo ang kapangyarihan ng Diyos at ang karunungan ng Diyos...** At kayo ay kay Cristo Jesus, **na naging para sa atin ang karunungan mula sa Diyos**—at katuwiran, at kabanalan, at pagtubos.. 1 Corinto 1:24,30

Upang ang kanilang mga puso ay mapalakas, na magkabigkis sa pag-ibig, at magtamo ng lahat ng kayamanan ng lubos na katiyakan ng pagkaunawa, tungo sa pagkakilala sa hiwaga ng Diyos, ng Ama at ni Cristo, **na sa Kanya nakatago ang lahat ng kayamanan ng karunungan at kaalaman.** Colosas 2:2-3

Kung hahayaan natin ang Biblia na maging sarili nitong tagapagpaliwanag, hindi ba't malinaw na may tuwirang kaugnayan sa pagitan ni Cristo at ng karunungan? Isa sa mga dahilan kung bakit may pag-aatubiling gawin ang kaugnayang ito ay dahil sa mga talatang

¹¹ <https://www.equip.org/article/who-is-wisdom-in-proverbs-8/>

¹² <https://www.reformation21.org/articles/does-proverbs-speak-of-jesus.php>

binanggit natin sa nakaraang kabanata na inilalarawan ang karunungan bilang ipinanganak at itinatag(setup).

Sa artikulong binanggit ko sa itaas sa talababa 11, isa sa mga argumentong ginagamit upang tanggihan ang kaugnayan ng karunungan kay Cristo ay dahil ginagamit ng mga Saksi ni Jehova ang mga talatang ito upang patunayan na ang Anak ng Diyos ay isang nilikhang nilalang. Dahil tinatanggihan ng Kristiyanismo na si Cristo ay isang nilikhang nilalang, nais ng may-akda na putulin sa isipan ng mga mambabasa ang kaugnayan ng karunungan kay Cristo. Ngunit kailangan ba nating tanggihan ang isang bagay dahil lamang sa kung ano ang ipinapalagay ng isang partikular na grupo mula rito? Ang ipinanganak na Anak ay hindi isang nilikhang nilalang. Ang paggamit ng pananaw ng ibang grupo tungkol sa isang teksto upang hikayatin ang isang tao na kumilos sa isang tiyak na direksyon ay lubhang problematiko, ngunit gaya ng ating sinabi sa nakaraang kabanata, ang balangkas ng Trinidad/Trinity at ang mga palagay nito ay may kapangyarihang itulak ang isipan ng tao na mag-isip sa isang tiyak na paraan at tanggihan ang mga malinaw na kaugnayan.

Paano naman ang mga pagtukoy sa karunungan sa anyong pambabae? Hindi ba't dapat nitong alisin ang kaugnayang ginawa?

... At sa gitna ng pitong ilawan ay may isang tulad sa anak ng tao, na nabibihisan hanggang sa paa, at may sinturong ginto na nakapaligid sa dibdib. Apocalipsis 1:13 (YLT)

Ang paglalarawan kay Cristo dito ay may pagtukoy sa dibdib. Ang salitang ginamit sa Griyego ay *mastos*. Ito ang salitang tumutukoy sa dibdib ng babae. Sa Ingles, mayroon tayong salitang *mastitis* na nangangahulugang pamamaga ng dibdib. Bakit tinutukoy si Jesus gamit ang salitang nangangahulugang dibdib ng babae? Ito ay nagbibigay sa atin ng kaugnayan sa mga talata gaya ng mga ito.

... Gaya ng mga bagong silang na sanggol, naisin ninyo ang dalisay na gatas ng salita, upang kayo'y lumago sa pamamagitan nito.1 Pedro 2:2

Nang pasimula ay ang Salita, at ang Salita ay kasama ng Diyos, at ang Salita ay Diyos. Juan 1:1

Makikita rin natin na si Jesus ay nagsalita tungkol sa Kanyang sarili gamit ang mga katangiang pambabae sa mga talata gaya nito:

O Jerusalem, Jerusalem, ikaw na pumapatay sa mga propeta at bumabato sa mga isinugo sa iyo! Ilang ulit kong ninanais na tipunin ang iyong mga anak, **gaya ng isang inahing manok na tinitipon ang kanyang mga sisiw** sa ilalim ng kanyang mga pakpak, ngunit ayaw ninyo.! Mateo 23:37

Kaya't ang paglalarawan sa karunungan sa anyong pambabae ay may ganap na kabuluhan. Maliwanag na si Cristo ay nagpapakita ng parehong katangiang panlalaki at pambabae, sapagkat ang lalaki at babae ay kapwa nilikha ayon sa larawan ng Diyos.

Sa pag-iisip ng mga bagay na ito, maghukay pa tayo nang mas malalim sa teksto na tumutukoy sa bihasang/mahusayng manggagawa.

Noon ay ako'y kasama Niya, **gaya ng isang pinalaki** [H525] na kasama Niya; at araw-araw ako'y Kanyang kagalakan, laging nagagalak sa Kanyang harapan. Kawikaan 8:30 (KJV)

Kung aalisin natin ang idinagdag na mga salita, mababasa ito nang ganito: "Noon ay ako'y kasama Niya, isang pinalaki." Bakit isinalin ito ng KJV bilang isang pinalaki sa halip na bihasang/mahusayng manggagawa?

Ang salin sa Hebreo ay *'âmon* [H525]. Ang ugat ng salitang ito ay *'âman* [H539] na nangangahulugang "magpatibay o sumuporta; mag-alaga bilang isang magulang o tagapag-aruga." Isa pang katulad na salita na may kahulugang bihasang manggagawa ay *'âmân* [H542]. Kaya't ang pagsalin ng salitang *'âmon* bilang "arkitekto" o "bihasang manggagawa" ay isang wastong salin dahil kabilang ito sa kahulugan. Nakakawili ring makita kung paano isinalin ang salitang ito sa iba't ibang bersyon at maging sa iba't ibang wika.

Bersyon	Lenggwahe	Kahulugan
Bagong Buhay	Englis	Arkitekto
Binago	English	Mahusayng manggagawa
Geneva	English	Tagapag-aruga
Bagong Internasyonal	English	(Hindi isinalin)
Luther Bibliya	German – Werkmeister	Tagapangasiwa ng paggawa
Salin ng Estado	Dutch – Voedsterling	Ampon
Tekstong Sinodal	Russian – художницею	Alagad ng sining
Bibliya ng Hebraica	Hebrew Interlinear	Paglalambing
LXX	Greek Harmozoō	Para sumali, Manligaw, mapapangasawa
Brenton	English na Pagsasalin ng LXX	Nababagay ang sarili ko sa kanya

Nakikita natin ang pagkakaiba-iba ng kahulugan mula sa mas malapit na diwa ng pagiging inaruga o pinakain, hanggang sa pagbibigay-diin sa paggawa bilang bihasang manggagawa. Kung gagamitin natin ang salin ng King James, Geneva, o Dutch, makikita natin ang larawan ng isang minamahal na inaruga, pinakain, at inalagaan ng isang magulang. Ang salitang isinalin sa *Biblia Hebraica* ay *fondling* o *paglalambing*, na hindi dapat ipagkamali sa kilos ng *fondling* o *paglalambing*, sapagkat ang salita sa Hebreo ay isang pangngalan. Ang lumang kahulugan ng salitang ito sa Ingles bilang pangngalan ay isang taong labis na minamahal.¹³

Ang larawang ipinakita rito ay ang isang magiliw na Ama na lubos na nagmamahal sa Kanyang anak. Ipinapakita rin nito ang larawan ng pagpapalaki sa batang ito at pagsasanay sa kanya. Ang kahulugan ito ay

¹³ <https://en.wiktionary.org/wiki/fondling>

nahahawakan sa mga salitang sinabi ng Ama sa Kanyang Anak sa Kanyang binyag.

At narito, dumating ang isang tinig mula sa langit na nagsasabi: Ito ang aking minamahal na anak, na siyang aking kinalulugdan. Mateo 3:17 – Tyndale

Maganda ang koneksyon nito sa Kawikaan 8:30 kung saan nakasaad sa King James Version na "Ako ay araw-araw na kaniyang kaluguran."

Sa walang hanggang karunungan ng Diyos, binibigyan ng Hebreo ang mambabasa ng kakayahang isalin ang teksto bilang mahusayng manggagawa o mahalaga, inaalagaang bata na tinuturuan ng Kanyang Ama. Ano ang nakikita mo? Ang pagpili na gagawin mo ay nagsasabi sa iyo ng isang bagay tungkol sa Ama. Ito ba ay isang magiliw na Ama na nag-aalaga sa Kanyang pinakamamahal na Anak at nalulugod sa Kanya? O ito ba ang ipinagmamalaki ni Kristo na Siya ay isang dalubhasang manggagawa sa pamamagitan ng kaninong kasanayan ay pinasaya Niya ang Ama?

Kung pipiliin natin ang kahulugang "bihasang manggagawa," maaaring matakpan ang diwa na si Cristo ay sinanay at tinuruan ng Kanyang Ama. Ang salitang ito, kung hiwalay na titingnan, ay nagsasalita lamang tungkol sa Kanyang kakayahan at hindi tungkol sa Kanyang relasyon sa Ama.¹⁴

Sa pagtatapos ng kabanata 3, sinabi natin ang sumusunod:

Ang paglapit sa Ama sa pamamagitan ng Anak ang konteksto ng sinabi ni Jesus na Siya ang daan, ang katotohanan, at ang buhay. Si Jesus ang katotohanan tungkol sa Ama at dahil dito Siya lamang ang tanging daan patungo sa Ama. Ang kahalagahan ng mga salitang ito ay mas malalim kaysa sa simpleng kakayahan na manalangin sa Ama. Sinasaklaw nito ang lahat ng maaari nating

¹⁴ Para sa mas malawak na paliwanag tungkol sa pagkakaibang ito, mangyaring tingnan ang aklat na Mga Digmaan sa Pagkakakilanlan na makukuha sa maranathamedia-philippines.com

malaman tungkol sa Diyos, kabilang na ang paksa ng pagkaalam-sa-lahat(omomniscience).

Nang si Jesus ay dumating sa mundong ito, ginawa Niyang nakikita ang hindi nakikita. Ito ay isang mahalagang bahagi ng gawain ni Jesus.

Siya ang larawan ng di-nakikitang Diyos, ang panganay sa lahat ng nilikha. Colosas 1:15

Isaalang-alang ang mga sumusunod na talata nang mabuti sa liwanag ng katotohanang ito na si Kristo ang siyang gumagawa ng hindi nakikita, nakikita.

At ang Bata ay lumaki at naging malakas sa espiritu, puspos ng karunungan; at ang biyaya ng Diyos ay nasa Kanya. Lukas 2:40

At si Jesus ay lumago sa karunungan at sa pangangatawan, at sinasang-ayunan ng Diyos at ng mga tao. Lukas at sinasang-ayunan ng Diyos at ng mga tao. lukas 2:52

Ang mga talatang ito ba ay nagsasalita lamang tungkol sa buhay ni Kristo sa lupa o ito ay naghahayag ng kung ano ang nakatago mula sa pagkakatatag ng mundo?

Ngayon, sa Kanya na may kapangyarihang magpatatag sa inyo ayon sa aking ebanghelyo at sa pangangaral tungkol kay Jesucristo, **ayon sa paghahayag ng hiwagang iningatan mula pa nang pasimula ng sanlibutan.** Roma 16:25

Ang buhay ni Jesus sa lupa ay nagbukas ng tabing ng kawalang-hanggan at ipinakita sa atin ang mga bagay na itinago mula pa noong unang panahon. Sa pagkabata ni Cristo sa lupa, ipinakita sa atin ang mapagmahal na pagka-Ama ng Diyos na maingat na nagsanay sa Kanyang Anak sa larangan ng kawalang-hanggan. Ito ay nagbibigay ng mas maliwanag na liwanag sa mga sumusunod na pahayag ni Jesus:

Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, “Totoong-totoo, sinasabi ko sa inyo, na ang Anak ay hindi makakagawa ng anuman mula sa Kanyang sarili, kundi ang nakikita Niyang ginagawa ng Ama;

sapagkat anumang gawin ng Ama, gayon din ang ginagawa ng Anak. Sapagkat mahal ng Ama ang Anak at ipinapakita [G1166] sa Kanya ang lahat ng bagay na ginagawa Niya; at ipapakita Niya sa Kanya ang higit pang mga gawa kaysa rito upang kayo'y mamangha." Juan 5:19-20

Ang *Thayer Greek Dictionary* ay nagbibigay ng ganitong kahulugan para sa salitang ipinapakita:

- 1) Ipakita , Ihayag sa paningin
- 2) Sa matalinghagang paraan
 - 2a) upang magbigay ng katibayan o patunay ng isang bagay
 - 2b) **upang ipakita sa pamamagitan ng mga salita o pagtuturo**

Malinaw na sinasabi sa atin ni Jesus na itinuro sa Kanya ng Kanyang Ama ang lahat ng bagay. Ang kaisipang ito ay pinalawak sa Mga Awit. Hindi ba itinuro ni Kristo ang Kanyang mga disipulo sa Mga Awit upang ituro sa kanila ang tungkol sa Kanyang sarili? (Lukas 24:44).

Nang magkagayo'y sinabi ko, Narito, ako'y pumarito; sa balumbon ng aklat ay nasusulat tungkol sa akin. Aking nalulugod na gawin ang Iyong kalooban, Oh aking Dios, at ang Iyong kautusan ay nasa loob ng aking puso." Awit 40:7-8

Ipakita mo sa akin ang iyong mga daan, Oh Panginoon; ituro mo sa akin ang iyong mga landas. Akayin mo ako sa iyong katotohanan at turuan mo ako, sapagka't ikaw ang Dios ng aking kaligtasan; sa Iyo ako naghihintay buong araw. Awit 25:4-5

Ituro mo sa akin ang Iyong daan, Oh Panginoon, at patnubayan mo ako sa isang makinis na landas, dahil sa aking mga kaaway. Huwag mo akong ibigay sa kalooban ng aking mga kalaban; sapagka't nagsibangon laban sa akin ang mga bulaang saksi, at ang mga humihinga ng karahasan. Awit 27:11-12

Inihayag sa atin ng minamahal na Anak ng Diyos ang magiliw, pag-ibig ng ama ng Ama na nagpapasuso sa Kanyang Anak. Ang katotohanang ito ay ganap na muling binabalangkas ang kahulugan ng kaalaman para sa atin.

Sa loob ng Trinity, ang kaalaman ay isang badge ng iyong likas na halaga at sa gayon anuman ang magiging karapat-dapat sa pamantayan nito ay pinipilit na malaman ang lahat ng bagay. Ang isinilang na Anak na natutunan ang lahat sa tabi ng Kanyang Ama ay muling binibigyang kahulugan ang kahulugan ng kaalaman. Maliwanag na hindi lamang alam ng Anak ng Diyos ang lahat ngunit sa katunayan ay wala Siyang alam at itinuro sa Kanya ng Ama ang lahat.

Sa loob ng doktrina ng Trinidad ay walang malinaw na larawan ng pakikinig, pagkatuto, at paglago sa loob ng pagka-Diyos. Ang mismong diwa ng mga katawagang Ama at Anak ay nagsasabi sa atin ng pag-ibig, paggabay, at ng isang matatakbuhan para sa pagtuturo. Kung ang Anak ng Diyos na sinasamba mo ay walang ganitong kakayahan sa Kanyang pagkatao, mas mahihila ka tungo sa ideya na dapat alam mo na ang lahat ng bagay at laging may sagot. Ipinapahiwatig din nito na ang paghingi ng gabay ay kahinaan, dahil ang “Diyos Anak” ay hindi gumagawa nito sapagkat alam na Niya ang lahat. Kapag pinararangalan natin ang isang Anak na walang pangangailangan sa Ama, hindi na nakapagtataka kung bakit napakahirap para sa atin na magkaroon ng malapit na ugnayan sa ating Ama sa langit?

Ako ay napipilitan ng pag-ibig na ibahagi sa iyo ang isang larawang-salita sa puntong ito. Habang pinag-iisipan ko ang mga bagay na ito, naririnig ko ang tunog ng malalaking tanikala na napapagod, pagkatapos ay napuputol at nababali. Isang malaking bigat sa aking likuran ang gumugulong pababa at ako ay malaya—malaya mula sa pagkaalipin ng pagsamba sa kaalaman na nagtutulak sa mga tao na maging parang alam-na-lahat, sapagkat sinasamba nila ang “Diyos Anak” na ang pagka-Diyos ay inilalarawan bilang isang alam-na-lahat na hindi kailanman matututo ng anuman mula sa Kanyang Ama.

Kung ang Anak ng Diyos ay isang alam-na-lahat, kung gayon hindi Niya maibibigay sa atin ang huwaran ng isang mag-aaral, maliban na lamang sa Kanyang buhay dito sa lupa. Ito ay natatabunan sa mas malawak na larawan ng “Diyos Anak” na nakaaalam ng lahat ng bagay at kailanman ay hindi tinuruan ng sinuman.

Sa bugtong na Anak, nakikita natin ang mahalagang katotohanan ng isang tapat na mag-aaral na ginagabayan ng mapagkalingang kamay ng Kanyang Ama. Hindi mo ba naririnig ang tinig ng kalayaan sa mga salitang ito?

KABANATA 6

KAWALANG- KAMATAYAN, MORAL NA BATAS, AT MALAYANG KALOOBAN

Ang ating pagkaunawa sa ugnayan ng Anak ng Diyos sa Ama ay may tuwirang epekto sa ating pananaw tungkol sa kaalaman at sa kahalagahan nito sa banal na kaharian. Ito rin ay nakakaapekto sa ating pagkaunawa sa kaalaman ng Diyos sa hinaharap. Isa pang salik na nakakaapekto sa ating pagkaunawa sa kaalaman ng Diyos sa hinaharap, sa Kanyang kalooban para sa ating buhay, at sa ating kapalaran, ay ang usapin ng kawalang-kamatayan.

Kung tayo ay likas na walang kamatayan, lubhang naiiba ang ating ugnayan sa Diyos at sa Kanyang kautusan kumpara kung tayo ay may kamatayan at umaasa sa Diyos sa bawat sandali para sa buhay at hininga. Tinalakay ko nang detalyado ang mga implikasyon ng tanong na ito sa kabanata 2 ng aklat na Mga Mahahalaga sa Buhay/Life Matters na makukuha sa fatheroflove.info.

Susubukan kong buuin at ilahad ang mga naiisip ko mula sa aking isinulat sa *Life Matters/Mga Mahalaga sa Buhay* at ibibigay sa iyo ang pinakapuso ng kung paano naaapektuhan ng ating paniniwala tungkol sa kaluluwa ng tao ang ating pagkaunawa sa pagsunod sa Diyos at sa malayang kalooban.

At sinabi ng ahas sa babae, “Hindi kayo tiyak na mamamatay. Sapagkat alam ng Diyos na sa araw na inyong kainin ito, magbubukas ang inyong mga mata, at magiging katulad kayo ng Diyos, na nakakakilala ng mabuti at masama.” Genesis 3:4-5

Ipinakilala ni Satanas sa tao ang ideya ng likas na kawalang-kamatayan. Sinabi niya sa ating mga unang magulang na ang paggawa ng mga bagay nang hiwalay sa kalooban ng Diyos ay hindi magdudulot ng kamatayan kundi sa katunayan ay maghahatid ng mas malaking kalayaan. Sinasabi sa atin ng salita ng Diyos na ito ay hindi totoo. Alalahanin ang balangkas na ibinahagi kanina tungkol sa ugnayan ng Diyos sa lahat ng buhay na nilalang:

Siya [Diyos] ang nagbibigay sa lahat ng buhay, hininga, at lahat ng mga bagay...sapagkat sa Kanya tayo nabubuhay at kumikilos at nagkakaroon ng ating pagkatao, gaya rin ng sinabi ng ilan sa inyong sariling mga makata, 'Sapagka't tayo ay Kanyang mga supling. .' Gawa 17:25,28

Sinasabi sa atin ng Biblia na tayo ay nabubuhay sa Kanya. Sandali-sandali, ibinibigay sa atin ng Diyos ang hininga. Muli, sa parehong tema:

Isang Diyos at Ama ng lahat, na nasa ibabaw ng lahat, at sumasa lahat, at nasa inyong lahat. Efeso 4:6

Sinasabi na ang Diyos ay nasa lahat at nasa inyong lahat. Ang ating buhay ay malapit na konektado sa ating Ama. Nabubuhay tayo sa bawat sandali na malalim ang ugnayan sa Kanya. Ito ay dahil itinuturo ng Biblia na ang tanging Diyos lamang ang walang kamatayan.

Ngayon, sa Hari na walang hanggan, walang kamatayan, di nakikita, sa Diyos na nag-iisa lamang ang karunungan, nawa'y

sumainyo ang karangalan at kaluwalhatian magpakailanman.
Amen. 1 Timoteo 1:17

[Diyos] na nag-iisang may kawalang-kamatayan... 1 Timoteo 6:16

Ang kawalang-kamatayan/imortal ay Kanyang ibinigay sa Kanyang Anak.

Sapagka't kung paanong ang Ama ay may buhay sa kaniyang sarili,
gayon din naman pinagkalooban niya ang Anak na magkaroon ng
buhay sa kaniyang sarili. Juan 5:26

Sinasabi ng Biblia na ang tao ay may kamatayan/mortal, hindi walang
kamatayan/imortal.

Maaari bang ang may kamatayan ay maging mas matuwid kaysa sa
Diyos? Maaari bang ang tao ay maging mas dalisay kaysa sa kanyang
Tagapaglikha? Job 4:17

Kaya't ang mga tao ay naghahanap ng kawalang-kamatayan. Hindi mo
hinahanap ang isang bagay na pag-aari mo na.

... Maghangad ng kaluwalhatian, karangalan, at kawalang-
kamatayan/imortalidad. Roma 2:7

Bakit pinagkalooban ng Diyos ang Anak na magkaroon ng buhay sa
Kanyang sarili? Sinabi ito ni Juan kung bakit ganito:

Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Tunay na tunay, sinasabi ko sa
inyo, na ang Anak ay hindi makagagawa ng anuman mula sa Kanya
mismo, kundi ang nakikita Niya na ginagawa ng Ama; sapagkat
anumang gawin ng Ama, gayon din ang ginagawa ng Anak." Juan
5:19

Pinipili ng Anak na huwag gumawa nang hiwalay sa Kanyang Ama. Ipinasa
Niya nang lubusan ang Kanyang kalooban sa Ama magpakailanman.

Kung paanong sinugo Ako ng buhay na Ama, at **nabubuhay Ako
dahil sa Ama**, gayundin ang kumakain sa Akin ay mabubuhay dahil
sa Akin. . Juan 6:57

Pinili ng Anak ng Diyos na laging mamuhay sa pamamagitan ng Ama. Ito ang dahilan kung bakit Siya tinawag na Amen. Anuman ang sabihin ng Kanyang Ama, pipiliin ng Anak na sabihin ang Amen.

... Ang mga bagay na ito ang sinabi ng Amen, ang Tapat at Totoong Saksi, ang Simula ng nilikha ng Diyos. Apocalipsis 3:14

Siya kung gayon ay ipinagkaloob na magkaroon ng buhay sa Kanyang sarili. Ito ay hindi isang arbitrary na gawa sa bahagi ng Ama. Pinakamalaking hangarin ng Ama na gawin ito ngunit maibibigay lamang ito sa pusong tumatanggap. Ibinuhos ng Ama ang lahat ng Kanyang mga kaloob sa Kanyang Anak at nagalak ang Anak na tanggapin ang mga ito at sa pagpiling laging tumayo kasama ng Kanyang Ama, maipagkakaloob ng Ama na ang Kanyang walang kamatayang buhay ay palaging na kay Cristo.

[Diyos] **na Siya lamang ang may kawalang-kamatayan**, nananahan sa liwanag na hindi malalapitan, **na walang sinumang nakakita o makakakita**, na sa Kanya ay pag-ukulan ng karangalan at walang hanggang kapangyarihan. Amen. 1 Timoteo 6:16

Ang Ama lamang ang likas na walang kamatayan. Siya lamang ang hindi nakita ng tao. Tinatanggap ng Anak ang kawalang-kamatayan sa matamis na pagkakaisa sa Kanyang Ama, kaya taglay din ng Anak ang parehong kawalang-kamatayan. Ang buhay ng Ama ay laging nananahan sa Kanya. Kaya sa Anak ng Diyos naroroon ang buhay ng Ama na hindi hiniram at hindi hinango mula sa iba.

Napakahalagang punto ito na maunawaan. Itinuturo ng mundo ng Kristiyanismo na si Cristo ay taglay ang kawalang-kamatayan mula sa Kanyang sarili. Ipinapakita ang kawalang-kamatayan bilang isang katangiang likas sa Kanya. Ngunit iba ang pagpapakita ng buhay sa Biblia.

Ang Espiritu ang nagbibigay ng buhay; ang laman ay walang pakinabang. **Ang mga salitang sinasabi Ko sa inyo ay espiritu, at sila ay buhay.** Juan 6:63

Ngunit sumagot Siya at sinabi, « Nakasulat, ‘Hindi mabubuhay ang tao sa tinapay lamang, kundi sa bawat salitang nagmumula sa bibig ng Diyos.’” Mateo 4:4

Paano mabubuhay ang tao sa bawat salita ng Diyos kung hindi ibinigay ni Cristo sa atin ang banal na halimbawa kung paano ito gawin?

Wala akong magagawa mula sa Akin mismo. Habang nakikinig ako, ako ay humahatol... Juan 5:30

Kaya tinatawag si Jesus na Salita ng Diyos. Ito ay dahil nabubuhay Siya sa bawat salitang sinabi sa Kanya ng Kanyang Ama at Siya ang nagpapahayag nito.

Nang pasimula ay ang Salita, at ang Salita ay kasama ng Diyos, at ang Salita ay Diyos. Juan 1:1

Sa kabilang banda, ipinapakita ng Athanasian creed ang walang hanggang buhay ni Cristo bilang hiwalay ngunit mahiwagang iisa sa Ama.

Ang Ama ay hindi nilikha; ang Anak ay hindi nilikha; at ang Banal na Espiritu ay hindi nilikha. Ang Ama ay walang hangganan; ang Anak ay walang hangganan; at ang Banal na Espiritu ay walang hangganan. Ang Ama ay walang katapusan; ang Anak ay walang katapusan; at ang Banal na Espiritu ay walang katapusan. Ngunit hindi sila tatlong walang hanggang nilalang; kundi iisang walang hanggang nilalang. – Sipi mula sa Athanasian na Paniniwala o Creed.

Hindi sinasabi ng creed/paniniwala na ang Anak ay walang hanggan dahil sa Kanyang relasyon sa Ama. Sinasabi lamang nito na Siya ay walang hanggan o walang kamatayan. Ginagawa nitong isang malaya at likas na prinsipyo ang walang hanggang buhay ni Cristo na nagpapatunay na Siya ay Diyos, sa halip na isang walang hanggang buhay na umiiral dahil sa pag-ibig at pananampalataya Niya sa Kanyang Ama.

Ito ang maling pagsamba sa Anak ng Diyos na nagpapalaganap ng ideya na ang tao ay may kawalang-kamatayan din sa kanyang sarili, dahil sa pamamagitan ng pagtanaw ay nagiging katulad ka ng parehong larawan.

Ang mga maling pananaw tungkol sa kawalang-kamatayan ay malaki ang binabago sa ating pag-unawa sa batas ng Diyos at ang layunin at kahulugan nito sa ating buhay. Ang kawalang-kamatayan sa ating sarili ay nangangahulugang ang kapangyarihang bumuo ng sariling buhay ay nasa atin mismo, at hindi mula sa Diyos. Para sa kaluluwang naniniwala na ang kanilang kaluluwa ay walang kamatayan (direkta man o sa pamamagitan ng pagsamba sa 'Diyos Anak'), ang salita ng Diyos sa kanila, sa pamamagitan ng batas, ay tumutunog bilang utos na nangangailangan na silang sumunod at gawin ang iniutos ng Diyos mula sa kanilang sariling kapangyarihan na nasa loob nila. Sa ganitong pananaw, ang mga utos ng Diyos ay nakikita bilang mapang-api at palalo.

Para sa kaluluwang nakakaalam na wala silang taglay sa kanilang sarili at sa halip ay nabubuhay sandali-sandali sa buhay na ibinibigay ng Diyos sa kanila, ang batas ng Diyos ay nagsasalita lamang sa anyo ng pangako. Hindi ito isang pagsupil sa malayang kalooban ng likas na buhay ng tao, kundi isang pangako ng buhay sa pamamagitan ng pagsuko ng malayang kalooban ng tao. Sa ganitong pananaw, ang mga utos ng Diyos ay tinitingnan bilang mapagmahal na gabay ng Ama at nagbibigay katiyakan sa buhay.

Malaki ang pagkakaiba ng dalawang ideyang ito. Ang doktrina ng likas na kawalang-kamatayan ng kaluluwa ay binabago ang pagtingin ng tao sa Salita ng Diyos. Ito ay kailangang maintindihan bilang isang hadlang sa kanya, na ginagantimpalaan ng Diyos kapag sumunod at pinarurusahan kapag hindi sumunod. Ang ideyang ito ang nagdudulot ng tunggalian sa pagitan ng mga prinsipyo ng pagsunod at malayang kalooban, na siyang mahirap ipaliwanag ng Kristiyanismo. Paano magkakaroon ng malayang kalooban ang tao kung ipinapatupad ng Diyos ang Kanyang batas sa tao? Paano maipapatupad ng tao ang kanyang malayang kalooban kung pinarurusahan ng Diyos ang mga lumalabag sa Kanyang batas? Maaari nga bang tawaging tunay na malayang kalooban ito?

Lahat ng hidwaang ito ay nagmumula sa kasinungalingan tungkol sa walang kamatayang kaluluwa. Itinuturo ng Biblia na ang Diyos lamang ang walang kamatayan at si Cristo lamang ang nagtataglay ng kawalang-

kamatayang ito dahil sa Kanyang perpektong relasyon sa Ama. Sa pagtanggap ng katotohanang ito, makakamtan mo ang susi na magbubukas ng hidwaan sa pagitan ng pagsunod sa batas ng Diyos at ng malayang kalooban. Ang pagtanggì sa doktrina ng walang kamatayang kaluluwa ay nagbabago sa batas ng Diyos mula sa isang ipinatutupad na batas tungo sa isang batas na disenyo.

Sa ganitong konteksto, ang Sampung Utos ay nagiging isang hula kung ano ang ating magiging pagkatao kapag minahal natin ang Diyos at ang Kanyang Anak. Ang mga utos ay maisusulat sa ating mga puso, hindi dahil sa ating mga gawa na pinapagana ng likas na kawalang-kamatayan, kundi dahil sa Espiritu ni Cristo na kumikilos sa atin upang nais at gawin ang Kanyang kalugod-lugod na kalooban.

Ang dahilan kung bakit napakahalaga ng tanong na ito ay dahil kung ang isang tao ay may pang-unawa sa Diyos na nagpapataw ng Kanyang kalooban sa pamamagitan ng Kanyang batas, kung gayon ang paunang kaalaman ng Diyos ay awtomatikong nagiging kaaway ng malayang kalooban. Ang isang ipinataw na batas ay binabalangkas ang Diyos bilang pagkontrol. Ang parusa para sa isang ipinataw na batas ay ginagawang malupit ang Diyos. Ang isang nakakaalam ng lahat na mapilit o mapang-api na Diyos ay isang hindi maisip na bangungot.

Paano tumutugon ang kaluluwa ng tao sa ganitong bangungot?

1. Nagsusumikap nang labis na pagaanin at pasayahin ang mapang-api sa pamamagitan ng mabubuting gawa at nanalangin sa Kanya na huwag ka wasakin.
2. Ipaubaya ang iyong sarili sa iyong kapalaran, mamuhay ng isang walang laman na mapait na buhay na naghahangad na makaabala sa iyong sarili mula sa katotohanan bago harapin ang kaparusahan.
3. Maging ateista(hindi naniniwala na may Panginoon) upang palayain ang iyong sarili mula sa kakila-kilabot na larawan na ito at subukang harapin ang buhay nang mag-isa.

4. Alamin/Tuklasin ang tunay na pagkakakilanlan ni Jesus at pakinggan ang Kanyang mga itinuro tungkol sa Kanyang Ama, at pumasok sa bagong kaharian na Kanyang tinutukoy.

Sa kabuuan, ang doktrina ng walang kamatayang(imortal) kaluluwa ay nagpapatingin sa Diyos bilang mapang-api at padalos-dalos. Ito ang matagal nang layunin ni Satanas nang magsinungaling Siya kay Adan at Eba tungkol sa kanilang pinagkukunan ng buhay. Nais Niyang ipakita ang Diyos bilang isang tyranikal upang tayo ay magpakasunod sa Kanya dahil sa takot at hindi dahil sa pag-ibig, o kaya'y tuluyang suwayin Siya sa pamamagitan ng pagtigil sa paniniwala na Siya ay umiiral.

Muli, pinaaalalahanan tayo na ang pagkilala sa katotohanan tungkol sa pagkakakilanlan ni Jesus, ang Anak ng Diyos, ang tanging paraan upang makilala ang Ama. Tulad ng ating pinag-aralan sa kabanata 4, ang paniniwala na si Cristo ay ipinanganak mula sa Ama ay mahalaga upang mabago ang ating pananaw kung paano tinitingnan ng Diyos ang karunungan. Pangalawa, sa katotohanang ang kawalang-kamatayan ng Anak ay matatagpuan sa Kanyang relasyon sa Ama, maaari tayong makalaya mula sa madilim na doktrina ng walang kamatayang kaluluwa at matuklasan na ang kawalang-kamatayan ay dumarating sa pamamagitan ng patuloy na relasyon. Inuulit natin ang mga salita ni Jesus.

Kung paanong sinugo Ako ng buhay na Ama, at **nabubuhay Ako dahil sa Ama**, gayundin ang kumakain sa Akin ay mabubuhay dahil sa Akin. Juan 6:57

Maaari nating maranasan ang kaparehong buhay ni Jesus, sa pamamagitan ng pananatili sa Kanya, tulad ng Kanyang pananatili sa Kanyang Ama. Ang kawalang-kamatayan ay hindi tungkol sa likas na kapangyarihan, kundi tungkol sa perpektong mapagmahal na relasyon.¹⁵

¹⁵ Para sa pinalawak na pagtatanghal ng mga prinsipyong ito mangyaring tingnan ang mga aklat na Life Matters at Escaping the Pentagon of Lies available at fatheroflove.info

Balikan natin ang dalawang pangunahing punto na magiging pundasyon ng ating pagtalakay mula sa puntong ito:

1. Sa katotohanang ipinanganak, binuhay, at tinuruan ng Diyos ang Kanyang Anak ng lahat ng Kanyang nalalaman, ang ganap na kaalaman ay hindi na maging mahalagang bahagi ng pagka-Diyos. Ang kaalaman sa Diyos ay libre na hindi mabilang at hindi masusukat ng tao.
2. Ang katotohanang ang Anak ng Diyos ay nabubuhay sa pamamagitan ng buhay na mula sa Kanyang Ama ay nangangahulugang sa pagtingin natin kay Cristo, nakikita natin na ang buhay ay nagmumula sa relasyon sa Ama. Ang paniniwalang ang buhay ay likas na nasa atin ay nagdudulot sa atin na isipin na hindi talaga natin kailangan ang Diyos para mabuhay. Ngunit sa pagkaunawa na si Cristo ay umaasa sa Kanyang Ama para sa buhay, natututo rin tayong tanggapin na maaari rin tayong umasa sa Diyos nang hindi nakakaramdam ng pamimilit o pang-aalipin.

Handa na tayong suriin ang kuwento ng pasimula ng ating mundo ayon sa ipinahayag sa Kasulatan. Ngunit bago natin gawin ito, nais ko munang ipakita ang praktikal na epekto ng pagtingin sa Diyos bilang isang nagpipilit ng Kanyang kalooban sa atin.

KABANATA 7

ANG DAKO NG PANALANGIN

Isang artikulo sa Panahon ng New York ilang taon na ang nakalipas, na isinulat ng isang batang ateista, ay mariing naglahad ng kanyang pananaw sa ilalim ng pamagat na "*Walang Silbi ang Panalangin at May Masamang Epekto.*"

Bagama't ang pangunahing layunin ng panalangin ay maaaring tumulong sa iba, hinding-hindi nito ipinapakita iyon. Ang mga panalangin ay nakikinabang lamang sa mga mananampalataya na nagsasabi o nakikinig sa kanila. Ang panalangin ay nagbibigay sa kanila ng kaaliwan. Nagbibigay-daan ito sa kanila na isipin na mayroon silang kontrol sa isang sitwasyon na maaaring wala sa kanilang mga kamay. Ito ang huling paraan ng mga taong naubusan ng ideya, at ang unang paraan ng mga taong hindi kailanman nag-abala na isipin kung paano talaga nila maaayos ang problemang nasa kamay.

Hindi ito walang epekto. May totoong masamang dulot ang panalangin. Ipinapahimbing nito ang mga mananampalataya sa isang huwad na pakiramdam na sila'y may nagawa na. Hindi natin kayang lutasin ang ating mga problema – lalo na ang sa buong mundo – sa pamamagitan lamang ng panalangin. Madalas nating makita ang mga taong may mabuting hangarin na nananalangin

para sa mga biktima pagkatapos ng isang trahedya, ngunit walang silbi ang panalangin kung walang kasamang pagkilos, at ang mismong pagkilos ay nagpapawalang saysay sa panalangin. Gaya ng binanggit at pinaikli mula sa dakilang Robert Green Ingersoll, ang mga kamay na tumutulong ay higit na mabuti kaysa mga labi na nananalangin.¹⁶

Matapos gawin ang ganitong pagtuligsa, tinapos na ng may-akda ang kanyang layunin na wasakin ang Diyos na itinuro sa kanya.

Wala akong problema sa "panalangin" bilang isang gawa ng pagmumuni-muni. Sa katunayan, maraming mga ateista ang makapagsasabi sa iyo ng benepisyo ng tahimik na pagmumuni-muni sa sarili. Ang maling akala ay nangyayari kapag sa tingin mo ay naririnig ng ibang tao ang iyong mga iniisip at kumikilos ayon sa mga iyon.¹⁷

Ngayon inihayag ng may-akda ang kanyang pinagbabatayan na balangkas at ang mga dahilan kung bakit niya tinanggihan ang ideya ng Diyos.

Pagdating dito, ang pagdarasal ay hindi makatwiran, kahit na sa relihiyon. Kung may plano ang Diyos, bakit pilit itong hadlangan? Kung ang Diyos ay madadamay ng mga panalangin, anong uri ng Diyos ang papayag sa mga kakila-kilabot na nakikita natin sa mundo?¹⁸

Narito'y nahahayag ang lason ng doktrinang Kristiyano tungkol sa pagiging makaalam ng lahat (omniscience). Kung may plano na ang Diyos, bakit pa susubukang hadlangan ito? Ito ay isang napakakatwirang tanong bilang tugon sa mga pahayag ng Kristiyanismo. Tandaan kung ano

¹⁶ <https://www.nytimes.com/roomfordebate/2013/06/27/should-atheists-pray/prayer-is-useless-and-has-a-downside>

¹⁷ Ibid

¹⁸ Ibid

ang itinuturo ng marami sa Kristiyanismo sa puntong ito na sinuri natin sa kabanata 1?

Ang Diyos ay nakakaalam ng lahat (Awit 139:1–6), at alam Niya ang hinaharap (Isaias 46:10). Kaya tiyak na alam Niya na magkakasala sina Adan at Eva.¹⁹

Kung naniniwala ka rito, napakahirap nang takasan ang ikalawang linya ng pangangatwiran ng may-akda sa Panahon ng New York.

Kung kayang baguhin ng mga panalangin ang isip ng Diyos, anong klaseng Diyos ang magpapahintulot sa mga kakila-kilabot na bagay na nakikita natin sa mundo?²⁰

Tama ang may-akda. Ito ay walang lohika, hindi makatuwiran. Kung may plano ang Diyos, wala kang magagawa upang baguhin ito. At kapag tiningnan mo ang sinasabing planong ito na puno ng kakila-kilabot na pangyayari at kamatayan, anong klaseng Diyos ang magbabalak ng ganito?

Maaaring magmukhang sa ilang paraan, ang tatlong persona ng Trinidad ay isang anyo ng tatlong diyosa ng kapalaran.

ng mga Diyosa ng Kapalaran ay inilarawan bilang tatlong matatandang babae na humahabi ng sinulid ng tadhana ng tao. Ang kanilang mga pangalan ay sina Clotho (Tagahabi), Lachesis (Tagapagbahagi), at Atropos (Di-Matitinag). Si Clotho ang humahabi ng “sinulid” ng kapalaran ng tao, si Lachesis ang namamahagi nito, at si Atropos ang pumuputol ng sinulid (na siyang tumutukoy sa sandali ng kamatayan ng isang tao). Sa paniniwala ng mga Romano, iniuugnay nila ang Parcae—na orihinal na pagsasakatawan ng panganganak—sa tatlong Griyegong

¹⁹ <https://www.gotquestions.org/if-God-knew-Adam-Eve-sin.html>

²⁰ <https://www.nytimes.com/roomfordebate/2013/06/27/should-atheists-pray/prayer-is-useless-and-has-a-downside>

Diyosa ng Kapalaran. Ang mga diyosang Romano ay tinawag na Nona, Decuma, at Morta.²¹

Ang mga iglesya Kristiyano ay likas na iiwas sa ganitong paninindigan sa kanilang pagsisikap na mapanatili ang doktrina ng malayang kalooban, ngunit ito ay nananatiling mahirap gawin.

Ang taong ito ay mahusay na nagpapahayag ng lohikal na pagkakasalungatan sa pagitan ng isang Diyos na makaalam ng lahat at makapangyarihan sa lahat at ng panalangin.

Gayunman, ayon sa simpleng lohika, ang anumang panalangin na humihingi sa Diyos ng anuman ay walang saysay. Madadala ba ng panalangin sa pansin ng Diyos ang isang pangangailangang hindi pa Niya alam? Mapapaniwala ba Siya na gawin ang isang bagay na hindi Niya naman balak gawin? Parehong imposible ito sa isang Diyos na makaalam ng lahat. Sa kabaligtaran, kung ang Diyos ay nakakaalam ng lahat, alam na Niya ang bawat nais ng lahat kahit hindi pa sabihin. Gayundin, bago pa man magsimulang manalangin ang sinuman upang gawin Niya ang isang tiyak na bagay, ang Kanyang walang hanggang pag-iisip ay nasuri na ang bawat posibleng dahilan para o laban sa paggawa nito, tinimbang na ang mga kahihinatnan ng paggawa kumpara sa hindi paggawa, sinuri ang lahat ng hindi mabilang na magiging bunga ng bawat pasya, at tuluyang nagpasya kung alin ang pinakamainam upang matupad ang Kanyang layunin. Umaasa ba ang mga mananampalataya, na naniniwalang sila ay di-masukat na maliit at walang halaga kung ihahambing sa Makapangyarihan sa lahat, na mababago pa nila ang Kanyang isipan? Umaasa ba silang maantig ang banal na pagpapasya sa isang bulong ng pagsusumamo? Ang panalangin upang gawin ng Diyos ang isang bagay na balak na Niyang gawin ay hindi kailangan; ang panalangin upang gawin ng Diyos ang isang bagay na hindi Niya balak gawin ay walang kabuluhan.

²¹ <https://www.britannica.com/topic/Fate-Greek-and-Roman-mythology>

Ang tanging paraan lamang na maaaring gumana ang ganitong uri ng panalangin ay kung nagpasya ang Diyos na gagawin Niya ang isang bagay lamang kung sapat na bilang ng mga tao ang mananalangin para gawin Niya ito. Ngunit ano ang sinasabi nito tungkol sa Kanyang karakter? Ipinapakita ba nito na mabuti ang Diyos kung nakikita Niya ang pangangailangan para sa isang hakbang at alam Niyang magdudulot ito ng mabuting resulta kung Kanyang gagawin, ngunit hindi pa rin kikilos maliban na lang kung hihilingin sa Kanya? Ang isang taong tunay na mabuti, kapag nakita ang pangangailangan ng kapwa, ay hindi kailangang pakiusapan bago tumulong.

Bukod pa rito, kung totoo ang mga aral ng karamihan sa mga relihiyon, kailanman ay hindi tutugon ang Diyos sa anumang panalangin na may impluwensya o epekto sa ibang tao sa anumang paraan—tulad ng mga panalangin ng mga naniniwala para baguhin ng Diyos ang mga ateista tulad ko. Kung nilikha tayo ng Diyos na may kalayaan sa pagpapasya dahil nais Niyang tayo mismo ang pumili para sa ating sarili, kung gayon ang Kanyang panghihimasok, paglabag sa kalayaan ng tao, at pagbabago ng takbo ng kanyang buhay sa pamamagitan ng pamimilit sa isang tiyak na aksyon o kalagayan ng isipan ay magiging paglabag sa Kanyang sariling plano. Sa kabilang banda, sa isang sansinukob na may itinakdang kapalaran, ang Diyos ay nakapagplano na ng buong buhay ng bawat tao mula pa sa simula, kaya't muli, ang anumang pagsisikap na baguhin ang daloy ng mga pangyayari sa pamamagitan ng panalangin ay magiging walang kabuluhan.

At sa wakas, hindi ba sa isang paraan ay mayabang para sa isang mananampalataya na hilingin sa Diyos na gumawa ng isang bagay? Hindi ba ito isang pahayag na mas alam nila kaysa sa Diyos kung paano dapat mangyari ang mga bagay? Sapagkat kung ang Diyos ay makapangyarihan sa lahat at nakakaalam ng lahat, walang anumang maaaring mangyari na hindi Niya nais na mangyari. Walang maaaring maganap laban sa Kanyang kalooban. Samakatuwid, anuman ang kalagayan na nais baguhin ng isang mananampalataya

sa pamamagitan ng panalangin ay tiyak na kalooban ng Diyos, at sa kanilang pagnanais na baguhin ito, para na rin nilang sinasabi na ang ginawa ng Diyos ay hindi sapat, o sadyang mali.²³

Ang ganitong uri ng mga argumento na isinusulong ng mga taong tulad nina Richard Dawkins at Christopher Hitchens ay basta na lamang tinatanggap ng henerasyong tinatawag na Generation Z, ang pinakabagong henerasyon na ngayon ay nasa kanilang kabataan. Sa kasalukuyang populasyon ng mga kabataan, ang hilig patungo sa Atheismo ay doble kumpara sa nakaraang henerasyon.²⁵

Ako ay naglingkod bilang isang pastor sa loob ng halos 30 taon at madalas kong naririnig ang tanong mula sa mga tao: “Ano ang silbi ng panalangin? Alam na ng Diyos ang lahat at itinakda na ang lahat.” Ito ang bunga ng paniniwalang ipinipilit ng Diyos ang Kaniyang lubos na kaalamang kalooban sa Kaniyang mga nilalang. Subalit iba ang sinasabi sa atin ng Biblia.

Sapagkat hinihimok tayo ng pag-ibig ni Cristo, yamang hinahatulan natin ito: na kung ang Isa ay namatay para sa lahat, kung gayon, ang lahat ay namatay . 2 Corinto 5:14

Ang pag-ibig ay nagtutulak/hinihimok sa isang tao mula sa kalooban. Isa itong kusang-loob na kilos na hindi nangangailangan ng banta, puwersa, o parusa. Nananalangin si Jesus sa Kanyang Ama dahil mahal Niya Siya. Nagdudulot sa Kanya ng malaking kagalakan ang simpleng makasama Siya.

Ang larawan ng panalangin na ibinigay sa atin ng Anak ng Diyos habang nasa lupa ay isang likas na pagpapalawak ng tunay na kaugnayan na Kanyang itinaguyod sa Diyos mula pa noong una. Gaya ng natuklasan natin sa kabanata 5, ang Anak ng Diyos ay minahal, inalagaan, sinanay at pinagpala ng Kanyang Ama. Pinagkalooban Siya na magkaroon ng buhay

²³ <https://www.patheos.com/blogs/daylightatheism/essays/nothing-fails-like-prayer/>

²⁵ <https://www.impact360institute.org/articles/atheism-rise-generation-z/>

mula sa Kanyang Ama. Ito ang konteksto na nagbibigay kahulugan sa panalangin.

Ang paglalarawan kay Cristo bilang isang sapat-sa-sarili, makapangyarihan-sa-lahat, at maalam-sa-lahat na Diyos ay nagpapakita na ang panalangin ay tila isang biro lamang. Maaaring ipangatwiran na Siya ay simpleng nagpapakita lamang ng isang bagay sa atin para sa ating sinasabing kapakinabangan, ngunit nawawala ang benepisyong ito kapag nakita natin na hindi Niya ito kailangan para sa Kanyang sarili.

Nangyari nga, nang mga araw na yaon, na Siya'y umahon sa bundok upang manalangin, at buong magdamag ay nanalangin sa Dios.
Lukas 6:12

Ang isa sa pinakamagagandang bagay na nakikita natin sa buhay ni Cristo sa lupa ay ang paghahayag kung paano laging nauugnay ang Anak ng Diyos sa Kanyang Ama.

1. Ang kanyang damdamin ng lubos na pagtitiwala sa Ama. Juan 5:19
2. Ang Kanyang pangangailangan para sa pagpapala at pagmamahal ng Kanyang Ama. Mateo 3:17
3. Kanyang pagsamba sa Kanyang Ama. Juan 4:22; Juan 20:17
4. Ang Kanyang pasasalamat sa Kanyang Ama. Juan 11:41

Ang larawang ito ng koneksyon ni Kristo sa Kanyang Ama ay lubos na lumawak nang sabihin ni Jesus sa Kanyang mga disipulo na marami sa Mga Awit ay isang paghahayag tungkol sa Kanya at sa Kanyang pakikipag-ugnayan sa Kanyang Ama.

At sinabi niya sa kanila, Ito ang mga salitang sinabi ko sa inyo noong ako ay kasama pa ninyo, na ang lahat ng mga bagay ay kailangang matupad na nasusulat sa Kautusan ni Moises at ng mga Propeta at ng mga Awit tungkol sa Akin." Lukas 24:44

Nakikita natin ang prinsipyong ito sa mga lugar na tulad nito.

Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan? Bakit napakalayo Mo sa pagtulong sa Akin, at sa mga salita ng Aking pagdaing? Awit 22:1

At nang malapit na ang ikasiyam na oras ay sumigaw si Jesus ng malakas na tinig, na nagsasabi, Eli, Eli, lama sabachthani? ibig sabihin, "Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan?" Mateo 27:46

Pakinggan ang Anak na ipinahayag ang Kanyang sarili sa panalangin sa natitirang bahagi ng Awit na ito.

Huwag Kang lumayo sa akin, sapagkat ang kapighatian ay malapit na, at walang sinumang tutulong. Maraming toro ang umikot sa akin; mga malalakas na toro ng Bashan ang pumalibot sa akin. Ibinubuka nila ang kanilang bibig laban sa akin, gaya ng isang leong galit at umuungal. Para akong ibinuhos na tubig, at ang lahat ng aking mga buto ay nalagot sa pagkakaugnay; ang aking puso ay parang pagkit na natunaw sa loob ko. Ang aking lakas ay natuyo na gaya ng basag na tapayan, at ang aking dila ay dumidikit sa aking ngalangala; dinala Mo ako sa alabok ng kamatayan. Sapagkat pinaligiran ako ng mga aso; pinalibutan ako ng kapulungan ng masasama. Binutas nila ang aking mga kamay at aking mga paa; mabibilang ko ang lahat ng aking mga buto. Tinitingnan nila ako at pinagmasdan. Pinaghati-hatian nila ang aking mga kasuotan, at para sa aking balabal ay nagpalabunutan sila. Ngunit Ikaw, Panginoon, huwag Kang lumayo sa akin; O aking Kalakasan, magmadali Kang tulungan ako! Iligtas Mo ako sa tabak, ang aking mahalagang buhay sa kapangyarihan ng aso. Sagipin Mo ako sa bibig ng leon at mula sa mga sungay ng maiilap na baka! Sinagot Mo ako. Ipahahayag ko ang Iyong pangalan sa aking mga kapatid; sa gitna ng kapulungan ay pupurihin Kita. Kayong lahat na may takot sa Panginoon, purihin Siya! Luwalhatiin Siya, kayong lahat na lahi ni Jacob, at igalang Siya, kayong lahat na anak ni Israel! Awit 22:11-23

Kay halaga na masaksihan ang panloob na pakikipag-usap ng Anak ng Diyos sa Kanyang Ama. Ang mas malalim na katotohanan ay ang karanasang inilalarawan sa mga Awit ay kasing-totoo para sa Anak ng Diyos noong panahon ni David gaya rin noong Siya ay narito sa lupa. Paano nga ba?

Sa lahat ng kanilang kapighatian, Siya ay nakiisa sa kanilang paghihirap, at ang Anghel ng Kanyang Presensya ang nagligtas sa kanila; sa Kanyang pag-ibig at awa ay tinubos Niya sila; at Kanyang binuhat at inaruga sila sa lahat ng mga araw noong una. Isaias 63:9

At sasagutin sila ng Hari at sasabihin, “Tunay na sinasabi Ko sa inyo, yamang ginawa ninyo ito sa isa sa pinakamaliit sa Aking mga kapatid, sa Akin ninyo ito ginawa.’ Mateo 25:40

... Sinisiyasat kung ano, o anong uri ng panahon, ang tinutukoy **ng Espiritu ni Cristo na nasa kanila**, nang Siya’y nagpapatotoo nang una pa tungkol sa mga pagdurusa ni Cristo at sa kaluwalhatiang susunod pagkatapos nito . 1 Pedro 1:11

Ang magandang Anak na inaruga, pinalaki, at sinanay ng Kanyang minamahal na Ama ay laging lumalapit sa Kanya, sa lahat ng kalagayan—mabuti man o masama. Naibihis sa pagiging tao, naglalakad sa mundong nababalot ng kadiliman, patuloy Siyang lumalapit sa Kanyang Ama at humihiling na pagpalain, itaguyod, at tulungan Siya. Ginagawa Niya ito sapagkat ang Ama ang pinagmumulan ng lahat ng bagay (1 Corinto 8:6). Ang espiritung ito ng pamamagitan at pag-asa ng Anak ng Diyos ang siyang nagbubuklod sa buong sansinukob. (Colosas 1:17).

At yamang kayo’y mga anak, isinugo ng Diyos ang Espiritu ng Kanyang Anak sa inyong mga puso, na sumisigaw, “Abba, Ama!” Galacia 4:6

Ang “Abba” ay isang tawag ng pagmamahal; katulad ito ng pagsasabi natin ng “daddy.” Kung ang Diyos lamang ang walang kamatayan, kung gayon ang Anak ng Diyos ay dapat may dalang pamamahala sa Kanyang mga balikat sa pamamagitan ng patuloy na paglapit sa Ama at pag-asa sa Kanya para sa buhay, hininga, at lahat ng bagay. Ang patuloy na paglapit

na ito at damdamin ng pagiging malapit sa Kanyang Ama ang siyang ipinapasa ni Jesus sa bawat nilikhang nilalang. Nakikilala ng sangnilikha ang kanilang Diyos sa pamamagitan ni Cristo.

Gaya ng ating palalawakin sa susunod na kabanata, nais ni Satanas na mamuhay nang hiwalay sa patuloy na espiritu ng pag-asa ng Anak ng Diyos. Ninais niyang maging ganap na malaya. Ninais niyang maging sarili niyang Diyos. Tinanggap ni Adan ang mga prinsipyo ni Satanas sa pasimula at inilagay ang sangkatauhan sa landas ng kasalanan sa pamamagitan ng paniniwala sa kasinungalingang, “tunay na hindi kayo mamamatay.” Dahil dito, nakita ng likas na tao ang Diyos bilang kaaway (Roma 8:7); at humantong ito sa suliraning ito:

Walang tunay na marunong; wala ni isa mang humahanap sa Diyos.

Roma 3:11 (NLT)

Si Cristo ang karunungan ng Diyos sapagkat Siya lamang ang palaging naghahanap sa Ama, may malalim na pagmamahal sa Kanya at hangaring laging makasama Siya. Kapag itinakwil natin si Cristo, tumitigil tayong hanapin ang Diyos, sapagkat si Cristo lamang ang tunay na naghahanap sa Kanya at Siya lamang ang nakakakilala sa Kanya.

Ito ang buod: Nagiging salungatan ang panalangin kapag tinitingnan sa pananaw ng makapangyarihan sa lahat at maalam sa lahat na “Diyos Anak” na ang pagkakapantay ay batay sa kapantayang kaalaman at kapangyarihan. Natatagpuan ng panalangin ang pagkakaisa at lohika nito sa pananaw ng iisang Anak na ipinanganak, na maingat na pinalaki ng Kanyang Ama at lumago sa pangangatawan, karunungan, at sa kagalakan at biyaya ng Kanyang Ama.

KABANATA 8

TUNAY NA MALAYA

Ang buod sa ngayon: Kapag nalaman mo ang tunay na pagkakakilanlan ng Anak ng Diyos, pumapasok ka sa isang larangan ng pang-unawa na nagpapalaya sa iyo mula sa anumang konektado sa puwersa, kontrol o pagpapataw. Sinabi sa atin ni Hesus:

At ang alipin ay hindi nananatili sa bahay magpakailanman: ngunit ang Anak ay nananatili magpakailanman. **Kung ang Anak nga ay magpapalaya sa inyo, kayo ay tunay na magiging malaya.** Juan 8:35-36 (KJV)

Ang magnanakaw ay hindi dumarating, kundi upang magnakaw, at pumatay, at pumuksa: **Ako ay naparito upang sila'y magkaroon ng buhay, at upang magkaroon sila nito ng higit na sagana.** Juan 10:10 (KJV)

Ang katotohanan ng Anak ng Diyos ay ipinanganak Siya ng Kanyang Ama, itinuro Niya sa Kanya ang lahat at ibinigay sa Kanya ang lahat. Ang Anak ng Diyos, mula sa Kanyang sariling malayang kalooban, ay naglilingkod sa Kanyang Ama hindi bilang isang alipin kundi bilang Kanyang Anak.

At dahil kayo ay mga anak, ang Diyos ay nagpadala ng Espiritu ng kanyang Anak sa inyong mga puso, na sumisigaw, Abba, Ama. Kaya't **hindi ka na alipin, kundi anak; at kung anak, kung gayon ay tagapagmana ng Diyos sa pamamagitan ni Kristo.** Galacia 4:6-7

Ang salitang Griyego para sa malaya sa "kung ang Anak ay magpapalaya sa inyo. " (Juan 8:36) means:

G1658 walang pigil (upang pumunta sa kasiyahan), iyon ay , (bilang isang mamamayan) hindi alipin (Maaaring ipinanganak na malaya o pinalaya mula sa pagkaalipin), o (pangkalahatan) Hindi obligado (mula sa obligasyon o pananagutan): – malaya (lalaki, babae), sa kalayaan.

Ang Anak ng Diyos ay ganap na hindi napigilan hindi dahil Siya ay may likas na nakakaalam sa lahat, makapangyarihan sa lahat na katayuan. Siya ay walang pigil at malaya dahil ang Ama ay Agape;²⁶ malayang nagbibigay ang Ama nang walang hinihingi, walang puwersa at walang kontrol.

Ito ang dahilan na masasabi ng Anak ng Diyos:

Walang nakakita sa Diyos anumang oras. **Ang bugtong na Anak, na nasa sinapupunan ng Ama,** Siya ang nagpahayag sa Kanya. Juan 1:18

Ang Anak ng Diyos ay hindi kailangang sukatin ang Kanyang talino at kapangyarihan laban sa Kanyang Ama, sapagkat ang Ama ang siyang nagbigay sa Kanya ng lahat ng mga bagay na ito nang walang bayad. Nakalulungkot, marami ang hindi sinasadyang naniniwala na ang pagkakapantay-pantay na hindi inisip ni Jesus ay pagnanakaw ay ang pagkakapantay-pantay ng kapangyarihan, talino at walang hanggang kapanahunan. Ang hindi napagtanto ng karamihan sa mga tao ay ang sistemang sinusukat natin ang Anak ng Diyos sa aktuwal na nagiging mas dakila kaysa sa sarili Niya mismo.

Ito ang dahilan kung bakit kakaunti lamang sa mga karaniwang Kristiyano ang tunay na naniniwala na si Jesus ay ang tunay na Bugtong na Anak ng Diyos. Naniniwala ang Kristiyanismo na si Cristo ay hanggang ngayon ay nasa proseso pa lamang ng pagiging ipinanganak, o kaya nama'y hindi Siya ipinanganak kailanman sa walang hanggan. Sinisira nito ang katotohanang si Cristo ay tunay na ipinanganak mula sa Ama.

Ang pagkakakilanlan ng Bugtong na Anak ay makikita sa mismong pangalan—Anak. Siya ay Anak ng Ama sa katotohanan at pag-ibig. Ang Kanyang halaga bilang isang persona ay hindi nakabatay sa anumang panlabas na salik. Hindi ito nakasalalay sa kapangyarihan, talino, o anumang likas na katangian. Ito ay halagang ipinagkaloob sa Kanya noong Siya ay ipinanganak sa walang hanggan, at kailanman ay hindi ito maaaring alisin.

Ang mga anak ng mga anak ay korona ng matatanda, at **ang kaluwalhatian ng mga anak ay ang kanilang ama**. Kawikaan 17:6

Ipinapakita sa atin ni Jesus kung saan nagmumula ang ating halaga sa ganitong paraan:

Hindi ba't ang limang maya ay binebenta sa halagang dalawang sentimong tanso? At wala ni isa sa kanila ang nakalilimot sa harap ng Diyos. Ngunit pati ang bawat buhok sa inyong ulo ay nabibilang. Huwag kayong matakot; mas mahalaga kayo kaysa sa maraming maya. Lukas 12:6-7

Ang ating halaga bilang mga anak ng Diyos ay hindi nakasalalay sa ating mga kakayahan; ito ay matatagpuan sa mga iniisip ng ating Ama tungkol sa atin. Ang ating halaga ay nagmumula sa Ama at hindi sa ating sarili. Ito ay totoo para kay Cristo muna, at tayo na naniwala sa Kanya ay sumusunod din sa Kanyang yapak.

Ang mga inuna Niya nang makilala ay itinakda rin Niya nang masundan ang larawan ng Kanyang Anak, upang Siya ang maging panganay sa maraming kapatid. Roma 8:29

Pakinggan ang salita ng Diyos at tingnan kung saan natin matatagpuan ang kaluwalhatian at halaga.

Ganito ang sabi ng PANGINOON: 'Huwag magmalaki ang pantas sa kanyang karunungan, huwag magmalaki ang makapangyarihan sa kanyang kapangyarihan, at huwag magmalaki ang mayaman sa kanyang kayamanan; kundi ang magmalaki ay magmalaki sa bagay na ito: na siya ay nakakaunawa at nakakakilala sa Akin, na Ako ang

PANGINOON, na nagkakaloob ng kagandahang-loob, katuwiran, at katarungan sa lupa. Sa mga bagay na ito Ako natutuwa,' sabi ng PANGINOON. Jeremias 9:23-24

Ganito ang pamumuhay ni Cristo. Siya ay nabubuhay ayon sa salita ng Kanyang Ama. Siya ay nagmamalaki sa Kanyang Ama at natatagpuan ang Kanyang halaga sa Kanyang Ama at hindi sa Kanya mismo. Ito ang batong pinaglalagakan ng Iglesia ng Diyos. Ito ang katotohanan na si Jesus ay Anak ng buhay na Diyos. Si Cristo ay Diyos, hindi sa pamamagitan ng lakas o kapangyarihan, kundi sa pamamagitan ng Espiritu ng Kanyang Ama.²⁷

Huwag magkamali: Ang Anak ng Diyos ay taglay ang lahat ng kapangyarihan ng Kanyang Ama at itinuro sa Kanya ang lahat ng Kaalaman na Kanyang nalalaman. Ngunit wala sa mga bagay na ito ang nagtatakda ng halaga ng Anak ng Diyos, at hindi rin ito maaaring gamitin upang patunayan ang pagkakapantay ng Anak sa Ama. Ang paggawa ng ganitong paghahambing ay nagdudulot ng pagkaalipin. Hindi ka tunay na makakapagpahinga sa piling ng nilalang na iyong ikinukumpara sa lakas at talino.

Ito ang pinakamagandang bagay tungkol sa pagsamba sa Anak ng Diyos. Sa pagtanaw sa Kanya, maaari kang maging malaya sa pangangailangang patunayan ang iyong sarili sa pamamagitan ng iyong talino, lakas, o anumang iba pang katangian na maaari mong ipagmalaki.

Ang tunay na Anak ng Diyos ay nagbibigay sa iyo ng ganap na kalayaan upang hindi na makipagkumpara o makipagtagisan sa anumang bagay sa nilikha ng Diyos. Pinapalaya Niya tayo mula sa ating kayabangan. Pinipigilan Niya tayong maramdaman ang pangangailangang 'maging gaya ng mga diyos' (Genesis 3:5, KJV). Lahat ng ito ay totoo sapagkat ganoon din para sa Anak ng Diyos. Ang Kanyang halaga ay nagmumula lamang sa Kanyang Ama, at hindi sa Kanya mismo.

²⁷ Para sa higit pa tungkol dito tingnan ang aklat na Mga Digmaan sa Pagkakakilanlan sa maranathamedia-philippines.com

Ang lahat ng kalayaang ito ay inaalok sa atin sa pamamagitan ng Espiritu na nasa Cristo Jesus. Kapag nakilala mo Siya at minahal mo Siya, mararanasan mo rin ang parehong kalayaang Kanyang nararanasan.

Ang may Anak ay may buhay; ang wala ang Anak ng Diyos ay walang buhay. 1 Juan 5:12

"Ipinapakita ng tunay na pagkakakilanlan ng Anak ng Diyos na ang nag-iisang tunay na Diyos ay nagbigay sa Kanyang Anak ng ganap na kalayaan, na walang hadlang at takot. Hindi Niya ipinataw sa Kanya ang anumang batas na dapat sundin; sa halip, isinulat Niya sa puso ng Kanyang Anak ang Kanyang karakter ng pag-ibig, kalayaan, at kagalakan—ang batas ng buhay.

"Napakahirap para sa puso ng tao na maunawaan ang puntong ito. Isa itong makitid at masikip na pintuan na kakaunti lamang sa mundong ito ang makakahanap. Ngunit napakasimple naman itong maunawaan. Inaanyayahan ka sa lihim na piling ng Kataas-taasan; tinatanggap ka sa piling ng Ama. Hayaan mong punuin ka ng Espiritu ng Anak ng Diyos at palayain ka mula sa paghahambing, takot, galit, at depresyon na nagmumula sa pagtatangkang hanapin ang sariling halaga sa iyong sarili. Lumabas ka mula sa hawla na nilikha ni Satanas at lumakad sa liwanag.

KABANATA 9

HAWLA NI LUCIFER

Napakalinaw ng Biblia kung sino ang lumikha ng lahat ng bagay.

Ang lahat ng bagay ay nilikha sa pamamagitan Niya [Jesus], at wala ni isa man sa kanila ang nalikha nang wala Siya. Juan 1:3

Ang Anak, na pinalaki ng Kanyang Ama at pinagkalooban ng lahat ng bagay, kabilang ang ganap na kalayaan sa paggawa ng mga desisyon, ay taglay ang lahat ng kailangan upang likhain ang uniberso. Ang mga sangkap ng pasasalamat sa Ama, ang patuloy na pag-asa at pag-asa sa Ama, at ang kagalakan at kalayang nanahan sa Anak, ay ang perpektong kumbinasyon upang malikha ang uniberso.

Si Lucifer, ang tagapagdala ng liwanag, ang unang nilalang na nilikha ng Ama at ng Anak. Siya ay pangalawa sa karangalan kay Cristo. Ang lahat ng pag-ibig, kagalakan, pagpapala, at kalayaan na ibinigay ng Ama sa Kanyang Anak ay ibinigay din kay Lucifer sa parehong paraan. Ang Anak ng Diyos ay hindi makalikha ng anumang bagay maliban sa mga bagay na Kanyang ipinakita at naranasan mismo. Si Lucifer ay isang magandang at maringal na nilalang. Tulad ng pagbibigay ng Ama ng lahat kay Cristo, ibinigay ng Anak ang lahat ng kaya Niyang ibigay sa isang nilikhang nilalang. Buong langit ang handog kay Lucifer upang kaniyang tamasahin.

Ikaw ang pinahiran na kerubin na nagtatakip; itinaguyod Kita; ikaw ay nasa banal na bundok ng Diyos; naglalakad ka pabalik-balik sa gitna ng mga batong naglalagablab. Ganap ka sa iyong mga lakad mula sa araw ng iyong pagkakalikha, hanggang sa natagpuan ang kasamaan sa iyo. Ezekiel 28:14-15

Ang lahat ng ito ay nakasalalay sa isang simpleng kondisyon. Tandaan na ikaw ay anak ng Kataas-taasan sa pamamagitan ng Kanyang Bugtong na Anak. Kailangan lamang Niyang isulat ang mga salitang ito sa Kanyang puso.

... Ngunit para sa atin ay may iisang Diyos, ang Ama, kung kanino nanggaling ang lahat ng bagay, at tayo ay para sa Kanya; at iisang Panginoong Jesucristo, sa pamamagitan Niya nanggaling ang lahat ng bagay, at sa pamamagitan Niya tayo ay nabubuhay. 1 Corinto 8:6

Kung naalala lamang ni Lucifer ito, kung paanong ang Anak ng Diyos ay ang liwanag ng kaluwalhatian ng Ama, gayon din sana si Lucifer ay naging liwanag ng kaluwalhatian ng Anak. (Hebreo 1:3).

Ang Ama ay naglaan ng lahat ng kailangan upang gabayan ang uniberso sa direksyon ng liwanag at katotohanan. Ang panganib ng Ama sa pagbibigay sa Kanyang Anak ng ganap na kalayaan na pumili nang walang hadlang ay naging matagumpay. Matibay na nagpasya ang Anak:

Nalulugod akong gawin ang Iyong kalooban, O aking Diyos, at ang Iyong kautusan ay nasa aking puso. Awit 40:8

Si Lucifer ay binahiran ng pag-ibig ng Anak ng Diyos. Ang pakikipagkaisa na ibinahagi ng Ama sa Kanyang Anak ay inabot din kay Lucifer. Maaaring sabihin ni Lucifer noong simula:

... Tunay na ang ating pakikipagkaisa ay sa Ama at sa Kanyang Anak na si Jesucristo. 1 Juan 1:3

Sa kabila ng lahat ng mga pakinabang na ibinigay kay Lucifer, nabasa natin:

Ang iyong puso ay nataas dahil sa iyong kagandahan; sinira mo ang iyong karunungan alang-alang sa iyong karilagan. Ezekiel 28:17

Lahat ng ibinigay ng Anak ng Diyos kay Lucifer ay itinuring na kanya. Sinimulan niyang tingnan ang kanyang ningning at ningning na nagmumula sa kanyang sarili. Ang tanging paraan para mapahintulutan niya ang kanyang sarili na maniwala na ang mga bagay na ito ay nagmula sa kanyang sarili ay ang pagtanggì sa pagiging anak na mayroon siya sa Anak ng Diyos.

Dahan-dahang naging anghel si Lucifer na nagbunyi sa kanyang karunungan at kapangyarihan sa halip na makatagpo ng kaluwalhatian sa pag-unawa at pagkakilala sa Kanyang Ama at pagpapahinga sa sinapupunan ng Anak ng Diyos habang Siya ay namamahinga sa Kanyang Ama.

Napakakilabot ng pagkakahiwalay ni Lucifer kaya nagplano siya ng pagpatay sa Anak ng Diyos.

Kayo ay sa inyong amang diablo, at ang mga nasa ng inyong ama ay ibig ninyong gawin. **Siya ay isang mamamatay-tao mula pa sa simula, at hindi tumatayo sa katotohanan, sapagkat walang katotohanan sa kanya.** Kapag nagsasalita siya ng kasinungalingan, nagsasalita siya mula sa kanyang sariling kakayahan, sapagkat siya ay sinungaling at ama nito. Juan 8:44

Ang paglipat ni Lucifer kay Satanas ay ipinahayag sa kuwento nina Cain at Abel. Si Cain ay mula sa masama (1 Juan 3:12), ibig sabihin ay ipinakita niya ang mga simulain ni Satanas na may kaugnayan sa kanyang kapatid na si Abel. Matapos patayin ni Cain ang kanyang kapatid, natagpuan niya ang kanyang sarili sa isang kulungan/hawla ng emosyonal na kaguluhan.

Kapag iyong binubungkal ang lupa, hindi na ito magbubunga ng lakas sa iyo. Ikaw ay magiging isang takas at isang palaboy sa lupa. Genesis 4:12

Si Satanas ay naging isang takas na naghahanap ng kanlungan sa mga kasinungalingan. Ang salitang Hebreo para sa takas ay nagdadala ng

kahulugan ng isa na sumuray-suray at nanginginig. Bakit ito mangyayari sa kanya? Sa mga salita ng unang hari ng Babylon mayroon tayong alingawngaw ng pag-iisip ni Satanas.

Ang hari ay nagsalita, na nagsasabi, "Hindi ba ito ang dakilang Babilonia, na aking itinayo bilang isang maharlikang tahanan sa pamamagitan ng aking makapangyarihang kapangyarihan at para sa karangalan ng aking kamahalan?" Daniel 4:30

Pinili ni Satanas na isuko ang kanyang pagka-anak sa Diyos para sa bagay na sa tingin niya ay mas mabuting pakikitungo. Pinili niyang balewalain na ang lahat ng Kanya ay ipinagkaloob na sa kanya. Nagsimula siya sa paghahangad na palitan ang Anak ng Diyos. Sa huli, ito ang nagdala sa kanya na hangarin ang posisyon ng Diyos mismo.

Aakyat ako sa itaas ng mga kaitaasan ng mga ulap, ako ay magiging gaya ng Kataas-taasan. Isaias 14:14

Natuklasan ni Lucifer, na ngayon ay si Satanas, na sa pakikipagkalakalan sa kanyang pagkakakilanlan bilang anak ng Diyos na siya ngayon ay nadala ng panlulumo na damdamin na naging dahilan upang siya ay manginig.

Bago ang paglipat na ito ng pagmamahal mula sa Anak ng Diyos patungo sa kanyang sarili, kung may magtatanong kay Lucifer kung sino ka, maaari niyang sagutin - "Ako ay anak ng Diyos sa pamamagitan ni Kristo na bugtong na Anak." Matapos niyang italaga ang kanyang sarili na hanapin ang lahat ng kaluwalhatian at karangalan para sa kanyang sarili, paano niya masasagot ang tanong na ito? Naituro lang niya ang mga bagay na unang tumukso sa kanya para kalimutan ang Nagpapala sa kanya.

Ipinakita niya ang kanyang karilagan, liwanag, at karunungan bilang batayan ng kanyang halaga. Ito ang naging pundasyon ng kanyang sariling hawla. Hindi niya kailanman tunay na matakasan ang pakiramdam na siya ay hindi sapat. Palagi siyang may puwersang ipakita ang kanyang sarili at ang kanyang mga kakayahan upang mapawi ang

tinig ng Espiritu ng Diyos na tumatawag sa kanya pabalik sa kanyang tunay na pagkakakilanlan. Sa mga salitang ito, naririnig ang pusong ni Satanas sa loob ng kanyang sariling bilangguan.

Gumugol ng lahat ng iyong oras sa paghihintay para sa
pangalawang pagkakataon
Para sa isang pahinga na gagawin itong maayos
Palaging may ilang dahilan para makaramdam ng hindi sapat
At mahirap sa pagtatapos ng araw
Kailangan ko ng kaunting libang. O, magandang pagpapalaya
Ang mga alaala ay dumadaloy mula sa aking mga ugat
Hayaan mo akong maging walang laman. O, at magaan, at
marahil
Makakahanap ako ng kapayapaan ngayong gabi
Pagod na pagod na sa tuwid na linya, at saan ka man lumington
May mga buwitre at magnanakaw sa iyong likuran
Ang bagyo ay patuloy na umiikot, patuloy kang gumagawa ng
mga kasinungalingan
Na pinupunan mo ang lahat ng iyong kakulangan
Walang pinagkaiba, pagtakas sa huling pagkakataon
Mas madaling maniwala sa matamis na kabaliwan na ito
Oh, itong maluwalhating kalungkutan na nagpapaluhod sa
akin.²⁸

Sa kanyang tusong pagsisikap na sirain at wasakin ang sangkatauhan, nilikha ni Satanas ang isang sapot ng kasinungalingan gamit ang mga katawagan na Ama, Anak, at Banal na Espiritu upang mahuli ang sangkatauhan sa parehong hawla na kanyang tinitirhan. Pinuno niya ang mga tao ng kanyang espiritu at hinihikayat silang isipin na hindi itinuring ni Cristo na pagnanakaw ang maging pantay sa Diyos dahil sa Kanyang likas na kapangyarihan, karilagan, at karunungan. Ngunit ito mismo ang ginawa niya sa doktrina ng Anak ng Diyos. Ang sistemang pagpapahalaga na binuo ni Lucifer, na naghahanap ng halaga mula sa sariling likas na

²⁸ Sarah McLachlan, Angel from the album City of Angels, November 1998

katangian, ay ipinakita niya sa Diyos sa pamamagitan ng doktrina ng Trinidad. Ang sistemang pagpapahalaga na itinataguyod ng doktrinang ito ay naglalaman ng eksaktong parehong sangkap na bumuo sa hawla na kinalalagyan ni Satanas.

Gaya ni apostol Juan, ako ay namangha nang labis sa sistemang ito na binuo ni Satanas upang ilapit ang mga tao sa kaniyang sarili. Kung ang Trinidad/Trinity ay itataas, si Satanas ay maaaring magtiwala sa halos lahat sa kanyang sarili. Ang doktrinang ito, kasama ang doktrina ng imortalidad/walang kamatayan ng kaluluwa ay bumuo ng karamihan sa obra maestra ng panlilinlang na binuo ni Satanas upang matiyak na ang buong mundo ay nasa kanyang mga kamay.

Ang diskarte ni Lucifer na maging sanhi ng sangkatauhan na ilipat ang kanilang pokus mula sa kanilang tunay na pamana mula sa Diyos tungo sa huwad na kapangyarihan na nananahan sa loob nila ay nalantad sa kanyang tukso kay Kristo.

Ngayon, nang lumapit sa Kanya ang manunukso, sinabi niya,
"Kung ikaw ang Anak ng Diyos, ipag-utos mong maging tinapay
ang mga batong ito." Mateo 4:3

Nais ni Satanas na ipagtanggol ni Kristo ang Kanyang pagkakakilanlan sa pamamagitan ng pagpapakita ng mahimalang kapangyarihan. Napakahalaga ng panahon ng tuksong ito, dahil ang huling nakatalang mga salita na ibinigay kay Jesus ay mula sa Kanyang Ama 40 araw bago nito.

At biglang dumating ang isang tinig mula sa langit, na nagsasabi,
Ito ang aking minamahal na Anak, na lubos kong kinalulugdan."
Mateo 3:17

Kung susuko si Cristo sa tukso na ipakita ang Kanyang pagka-Anak sa pamamagitan ng pagpapakita ng kapangyarihan, ipapakita nito ang pagdududa sa sinabi na ng Kanyang Ama sa Kanya. Ito ang kalayaan na matatagpuan sa pagtanggap sa Salita ng Ama. Hindi mo kailangang patunayan ang anuman sa mga kumukwestiyon sa iyo. Nakapahinga ka

sa Salita ng Ama tungkol sa iyo. Siya ang nagtatakda ng iyong pagkakakilanlan, hindi ikaw ang magtatakda nito para sa iyong sarili. Ito ang puso ng digmaan sa pagkakakilanlan.

Inihayag ng magandang Anak ng Diyos kung paano harapin ang mga hamong ito:

Ngunit sumagot Siya at sinabi, Nasusulat, 'Hindi lamang sa tinapay mabubuhay ang tao, kundi sa bawat salitang lumalabas sa bibig ng Diyos." Mateo 4:4

Nanalo si Jesus sa identity war sa pamamagitan ng pagtitiwala sa Salita ng Kanyang Ama. Hindi na Niya kailangang abutin ang Kanyang sarili upang patunayan kung sino Siya. Si Satanas, sa kabilang banda, ay patuloy na hinihiling na patunayan kung sino siya sa pamamagitan ng kanyang ginagawa at kung ano ang sinasabi niyang pag-aari. Ipinagpalit niya ang kanyang pagkakakilanlan bilang anak ng Diyos para sa pagkakakilanlan sa pamamagitan ng personal na karunungan, kaluwalhatian, at lakas. Ngunit ang paglipat ay nagdala sa kanya ng kalungkutan, kawalan ng laman, kawalan ng kapanatagan, karahasan, at galit.

Sa kasaganaan ng iyong pangangalakal ay napuno ka ng karahasan sa loob, at ikaw ay nagkasala... Ezekiel 28:16

At **nagalit ang dragon** sa babae, at siya ay **napunta upang makipagdigma** sa iba pa sa kanyang mga anak/supling, na sumusunod sa mga utos ng Diyos at may patotoo kay Jesucristo. Apocalipsis 12:17

Mula sa loob ng kulungang ito kung saan ang sistema ng halaga na nakapaloob sa mga doktrina ng omniscience, omnipotence, at eternal na pag-iral, na pinagsama-sama upang pahintulutan si Satanas na ipakita ang kanyang mga katangian sa Diyos. Sinabi nga ni Satanas, na itataas niya ang kanyang trono, at sa mga doktrinang ito na nadungisan sa lens ng sistema ng pagpapahalaga ng likas na kapangyarihan, nakamit ni Satanas ang kanyang mga layunin.

Ito ay sa pamamagitan ng doktrina ng Trinidad/Trinity na ang Kristiyanong mundo ay nakikiisa sa mga hari sa lupa at magkakaroon ng isang pag-iisip sa hayop at sasamba sa dragon.

Kaya't sinamba nila ang dragon na nagbigay ng kapamahalaan sa halimaw; at sinamba nila ang halimaw, na nagsasabi, "Sino ang gaya ng halimaw? Sino ang maaaring makipagdigma sa kanya?"...Sasamba sa kanya ang lahat ng nananahan sa lupa, na ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa Aklat ng Buhay ng Kordero na pinatay mula pa nang itatag ang mundo. Apocalipsis 13:4,8

Ang Aklat ng Buhay ay maaari lamang maglamang ng mga sumasamba sa ipinanganak na Anak ng Diyos.

Ang may Anak ay may buhay; ang hindi nagtataglay ng Anak ng Dios ay walang buhay. 1 Juan 5:12

Ang pagsamba sa Anak ng Diyos ay pagsamba sa Nilalang na ganap na nagpapahinga sa pag-ibig ng Ama para sa Kanyang pagkakakilanlan. Ito ang buhay na walang hanggan. Ito ang dahilan kung bakit si Cristo ang daan, ang katotohanan, at ang buhay ng Ama. Sa kabilang banda, ang pagsamba sa 'Diyos na Anak' ay pagsamba sa isa na tinutukoy ng kanyang sariling likas na kapangyarihan, karunungan, at lakas na iniuugnay lamang sa kanyang sarili. Ito ang pagsamba sa dragon at sa halimaw na kanyang kinokontrol.

Kung naunawaan mo na ang mga prinsipyong ito hanggang sa puntong ito, handa na tayong tuklasin ang larangan ng banal na kapanangiban at tunay na pag-ibig na Agape.

KABANATA 10

ANG PRINSIPYO NG BINHI

At maglalagay Ako ng poot sa pagitan mo at ng babae, at sa pagitan ng iyong **lahi/binhi** at ng Kanyang **Lahi/binhi**; siya ang magwawasak ng iyong ulo, at ikaw ang magwawasak ng kanyang sakong/takong. Genesis 3:15

Ngayon, kay Abraham at sa kanyang Lahi ginawa ang mga pangako. Hindi Niya sinabi, 'At sa mga lahi,' na para sa marami, kundi bilang isa, 'at sa iyong Lahi,' na siya ay si Cristo. Galacia 3:16

Tinutukoy ng Biblia ang dalawang lahi, na ganap na nahubog at handa nang magbunga. Parehong may lahi ang Anak ng Diyos at si Satanas. Ang lahi ng Anak ng Diyos ay nakaugat sa mga salitang ito:

Nalulugod akong gawin ang Iyong kalooban, O aking Diyos, at ang Iyong kautusan ay nasa loob ng aking puso. Aking ipinahayag ang mabuting balita ng katuwiran sa malaking kapulungan; sa katunayan, hindi ko pinipigilan ang aking mga labi, Oh Panginoon, ikaw mismo ang nakakaalam. Hindi ko itinago ang Iyong katuwiran sa loob ng aking puso; Aking ipinahayag ang Iyong katapatan at ang Iyong pagliligtas; Hindi ko ikinubli ang Iyong kagandahang-loob at ang Iyong katotohanan sa dakilang kapulungan. Awit 40:8-10

Ngunit sumagot Siya at sinabi, 'Nakasulat, Hindi mabubuhay ang tao sa tinapay lamang, kundi sa bawat salitang nagmumula sa bibig ng Diyos." Mateo 4:4

Ang lahi ni Satanas ay kabaligtaran nito. Ang kanyang lahi ay hinahamak ang batas ng Diyos at naghahangad na ipahayag ang kanyang sariling katuwiran ayon sa kanyang sariling pagkakaintindi. Ang lahi ni Satanas ay naghahangad na mabuhay sa pamamagitan ng tinapay lamang, nang walang Salita ng Diyos. Ang lahi ng kawalang-batas na ito ay ipinapakita sa ganitong paraan.

Sapagkat ang hiwaga ng kawalang-batas ay kumikilos na; tanging Siya na ngayon ay pumipigil lamang ang gagawa nito hanggang Siya ay alisin sa daan. At pagkatapos ay lilitaw ang walang-batas, na susunugin ng Panginoon sa hininga ng Kanyang bibig at sisirain sa liwanag ng Kanyang pagdating. 2 Tesalonica 2:7-8

Kayo ay mula sa inyong Ama, ang diyablo, at ang mga hangarin ng inyong Ama ang nais ninyong gawin. Siya ay isang mamamatay-tao mula sa simula, at hindi tumatayo sa katotohanan, sapagkat wala sa kanya ang katotohanan. Kapag nagsasalita siya ng kasinungalingan, mula sa kanyang sariling kayamanan siya nagsasalita, sapagkat siya ay sinungaling at ang Ama nito. Juan 8:44

Si Lucifer ay kumilos nang lubos na lihim sa kanyang mga plano. Sa lahat ng kanyang kaalaman, tila hindi niya inisip na ang Diyos at ang Kanyang Anak ay kayang basahin ang kanyang isipan. Sinasabi sa Banal na Kasulatan ang kakayahan ng Diyos na basahin ang mga iniisip at layunin ng puso.

Sapagkat ang Salita ng Diyos ay buhay at makapangyarihan, at mas matalim kaysa sa anumang tabak na may dalawang talim, tumatagos kahit sa paghihiwalay ng kaluluwa at espiritu, at ng mga kasu-kasuan at utak ng buto, at siyang nakikilala ang mga iniisip at layunin ng puso. Hebreo 4:12

Ang katawagang 'Salita ng Diyos' ay tumutukoy din siyempre kay Cristo. Habang nasa lupa, ipinakita Niya ang kakayahang ito na basahin ang mga puso ng mga tao.

Ngunit nang maramdaman ni Jesus ang kanilang mga iniisip, sumagot Siya at sinabi sa kanila, 'Bakit kayo nag-iisip sa inyong mga puso?' Lukas 5:22

Sa pagsasalita sa mga Awit, sinasabi rin sa atin:

Alam Mo ang aking pag-upo at aking pagtindig; Nauunawaan Mo ang aking iniisip kahit mula sa malayo. Awit 139:2

Binabasa ng Ama at ng Kanyang Anak ang mga iniisip ni Lucifer. Lubos nilang nakilala ang kanyang mga ideya. Sa pamamagitan ng Espiritu, narinig nila ang bawat pag-uusap na ginawa ni Lucifer kasama ang mga anghel. Saksi sila sa mga pagdududa na inilalagay niya sa isipan ng mga anghel. Sa kalungkutan, nasaksihan nila ang mga damdamin na binubuo ni Lucifer at ang kanyang hangarin na patayin ang Anak ng Diyos.

Lahat ng mga bagay na ito ay nakatago sa mga anghel. Hindi nila alam ang iniisip ni Satanas. Kung hinarap ng Ama at ng Anak si Lucifer bago pa man mapansin ng mga anghel na may problema, maaring makakuha si Lucifer ng pakikiramay mula sa mga anghel at mas madaling mabuo ang kanyang plano na ipakita ang Diyos bilang mapagkondena at mapagkontrol.

Napag-usapan natin kanina na ang Espiritu na nagmumula sa Anak ng Diyos ay kalayaan. Wala itong hadlang. (Juan 8:32,36). Ang tanging puwersa nito ay pag-ibig. (2 Corinto 5:14). Nabigyan si Lucifer ng kakayahang mabuhay sa loob ng ganitong balangkas nang ganap na walang hadlang. Nakikita natin ito dahil ang espiritu ng kalayaan kay Cristo ay talagang isang batas.

Ngunit ang tumitingin sa **ganap na batas ng Kalayaan** [G1657] at nananatili rito, at hindi nakalilimot na nakikinig kundi gumagawa ng gawain, siya ay magiging pinagpala sa kanyang ginagawa. Santiago 1:25

Ang salitang 'kalayaan' dito sa Griyego ay mula sa parehong ugat ng salita na ginamit ni Juan upang ilarawan ang kalayaan sa Juan 8:36. Muli, ang parehong salita ay ginamit ni Pablo dito:

Sapagkat ang batas ng Espiritu ng buhay kay Cristo Jesus ang nagpalaya [G1659] sa akin mula sa batas ng kasalanan at kamatayan. Roma 8:2

Ibinigay ng Anak ng Diyos kay Lucifer ang lahat nang walang bayad. Namuhay si Lucifer ayon sa buhay na nasa Anak ng Diyos. Ibinabahagi ni Kristo ang buhay na ito sa kanya. Hindi maaaring magkaroon ng buhay si Lucifer kung hindi ang Anak ng Diyos. Tinawag ni Juan si Jesus na Salita ng Buhay (1 Juan 1:1) at muli sa ating pagtuklas, ang mga may Anak, ay may buhay. (1 Juan 5:12).

Utang ni Lucifer ang lahat ng mayroon siya sa Anak ng Diyos. Ang kasinungalingan ng imortal na kaluluwa ay maaaring mabulag ang mga mambabasa ng Bibliya sa katotohanan na si Lucifer ay huminga, sandali sa bawat sandali, dahil ang Anak ng Diyos ay malayang ibinigay ito sa kanya.

Ang Diyos, na gumawa ng mundo at lahat ng naririto, dahil Siya ang Panginoon ng langit at lupa, ay hindi tumatahan sa mga templong ginawa ng mga kamay. Hindi rin Siya sinasamba ng mga kamay ng tao, na para bang kailangan Niya ng anumang, **dahil Siya ang nagbibigay sa lahat ng buhay, hininga, at lahat ng bagay.** Gawa 17:24-25

Ang buhay at hininga na ibinibigay ng Diyos sa lahat ng bagay ay hindi basta-basta na kaloob, dahil sa pagpapatuloy ni Pablo:

Sapagka't sa Kanya tayo ay nabubuhay at kumikilos at nagkakaroon ng ating pagkatao, gaya rin ng sinabi ng ilan sa inyong sariling mga manunula, Sapagka't tayo'y Kanyang mga supling/anak.' Gawa 17:28

Mauunawaan ba natin ang katotohanan ng pagbabasa ng Anak ng Diyos sa mga hangarin ni Lucifer na patayin ang nagbibigay sa kanya ng buhay

sa bawat sandali? Buhay at kalayaan lamang ang umaagos mula sa puso ng Anak ng Diyos tulad ng isang malakas na ilog. Walang kamatayan, walang panlabas na hadlang at walang puwersa na umiiral sa Kanyang puso.

Samakatuwid, ang Anak ng Diyos ay maaaring magbigay ng inspirasyon kay David na sumulat, hindi lamang ng kanyang sariling karanasan, kundi ng karanasan ng Anak ng Diyos sa pakikipag-usap sa Kanyang Ama:

Oo, bagaman ako'y lumakad sa libis ng lilim ng kamatayan, hindi ako matatakot ng kasamaan; sapagkat Ikaw ay kasama ko; Ang iyong pamalo at ang iyong tungkod, sila ay umaaliw sa akin. Ikaw ay naghahanda ng isang dulang sa harap ko sa harapan ng aking mga kaaway; Pinahiran mo ng langis ang aking ulo; Tumagos ang tasa ko. Awit 23:4-5

Sa pagkilala sa mga iniisip ni Lucifer, alam ng Ama at ng Anak kung ano ang magiging bunga. Ang maligalig na mga iniisip ni Lucifer ay 'ang simula' at alam ng Diyos at ng Kanyang Anak kung saan ito magtatapos. (Isaias 46:10). Nang mabuo ang mga iniisip ni Lucifer sa kanyang isipan, taglay na ng binhi ang lahat ng sangkap nito. Wala nang makakita sa binhing iyon kundi ang Ama at ang Anak. Wala nang nakakaalam kung saan hahantong ang landas na ito kundi ang Ama at ang Anak.

Ang binhi ng Anak ng Diyos ay ganap ding nabuo at nagsimula nang magbunga sa kapayapaan at katahimikan ng langit. Alam din ng Ama at Anak ang bunga ng binhi na kay Kristo. Maaari din nilang pag-usapan ang tungkol sa hinaharap sa liwanag ng dalawang binhi, ang binhi ni Kristo at ang binhi ni Satanas, mahirap tulad ng hinaharap na iyon, dahil nagkaroon sila ng ganoong kalapit at pakiramdam ng katiwasayan – ipinahayag bilang si Kristo ay nananahan "sa sinapupunan ng Ama."

Ito ang pagkakaiba sa pagitan ng banal na kaalaman sa hinaharap at ng pananaw ng tao tungkol sa pagkaalam sa lahat. Ang banal na kaalaman sa hinaharap ay alam ang bunga ng mga espirituwal na binhi na itinatanim sa isipan ng mga nilikhang nilalang. Ang doktrina ng tao tungkol sa

pagkaalam sa lahat ay walang prinsipyong binhi kundi gumagana sa walang-bungang kapaligiran ng ganap na kaalaman sa lahat.

Sa loob ng makalangit na prinsipyo ng pagtatanim ng binhi at pagbubunga, isa sa pinakamalaking problema sa doktrina ng pagkaalam sa lahat ay kung tiyak na alam ng Diyos na si Lucifer ay babagsak bago Siya malikha, kung gayon ang Diyos mismo ang lumikha kay Satanas, sapagkat mula sa Kanya nagmula ang kaisipan. Ito naman ay dapat siyang gawing responsable sa suliranin ng kasalanan, sapagkat Siya ang unang nakaisip at nakapaghandha para rito.

Ang Diyos ay may napakatumpak na kaalaman tungkol sa hinaharap dahil Siya ang lumikha ng uniberso at kilala Niyang lubusan ang mga mekanismo nito. Kaya rin Niyang basahin ang mga iniisip ng Kanyang mga nilalang at samakatuwid ay malaman ang kahihinatnan ng mga iniisip na iyon. Maaari rin Niyang banayad na subukin ang katatagan ng kalooban ng Kanyang mga nilalang sa pamamagitan ng pagdampi ng Espiritu sa kanila upang masukat ang kanilang panloob na tugon/reaksyon.

Humihip ang hangin kung saan nito nais, at naririnig mo ang tunog nito, ngunit hindi mo malalaman kung saan ito nagmumula at kung saan ito patutungo. Gayon din ang bawat ipinanganak ng Espiritu. Juan 3:8

Ang lahat ng mga bagay na ito ay nagbibigay ng puwang sa pagitan ng katotohanan ng kalawakan ng kaalaman ng Diyos at ng kasinungalingan na alam ng Diyos ang lahat ng bagay nang ganap. Narito natin ang ebidensya ng mga bagay na hindi pumasok sa isipan ng Diyos at samakatuwid ay mga bagay na hindi Niya alam:

...(kanilang itinayo rin ang mga mataas na dako ni Baal, upang sunugin ang kanilang mga anak sa apoy na pinakahandog na susunugin kay Baal, na hindi ko iniutos o sinalita, **ni pumasok man sa aking isipan**). Jeremias 19:5

Ang ideya ng sakripisyo ng bata para sa kasalanan ay hindi kailanman pumasok sa isipan ng Diyos. Ang katotohanang ito lamang ay nagpapatunay na mali ang pananaw na inisip ng Diyos na ang Kanyang katarungan ay masisiyahan lamang sa pamamagitan ng pagpatay sa Kanyang sariling Anak. Hindi ito kailanman pumasok sa Kanyang isipan. Ang alam Niya ay ang mga panganib ng pagbibigay sa mga nilalang ng malayang pagpili at ang mga posibilidad na maaaring mangyari.

Ang natural na reaksiyon ng isang Kristiyano ay umatras sa kaisipan na ang Diyos ay hindi ganap at lubos na kumokontrol gaya ng kanilang iniisip. Siya ay kumokontrol sa pamamagitan ng prinsipyong binhi, paglago, at ani. Gayunpaman, ang puwang na ito sa pagitan ng malawak na kaalaman ng Diyos at ng kasinungalingan na alam Niya ang lahat ng bagay nang ganap ay nagbibigay ng pagkakataon para sa magandang katotohanan ng banal na kapanganiban.

Ang Diyos at ang Kanyang Anak ay nakipagsapalaran(naging panganib) kay Lucifer at sa mga anghel. Itinanim nila sa kanila ang binhi ng pag-ibig, kagalakan, kalayaan, pagtitiis, at pagpapala. Hindi nila inilagay ang anumang hadlang sa kanila dahil ang mga anghel ay walang likas na imortalidad at kaya't wala sa mga salita ng Diyos ang maaaring maunawaan bilang ipinataw. Malapit silang konektado sa Diyos at sa Kanyang Anak; ipinapakita nila ang binhing itinanim ng Ama at ng Anak sa kanila – hanggang sa araw na natagpuan ang kasamaan kay Lucifer.

Ikaw ay sakdal sa iyong mga lakad mula sa araw na ikaw ay lalangin,
hanggang sa ang kasamaan ay nasumpungan sa iyo. Ezekiel 28:15

Ang paghahanap ng isang bagay ay isang proseso ng pagtuklas. Ang teksto ay hindi nagsasabi, "hanggang ang kasamaan ay natanim sa iyo." Ito ay dahil si Lucifer ay ginawang perpekto. Kaya't makatuwiran na ang Diyos at ang Kanyang Anak ay makatagpo ng kasamaan kay Lucifer. Ito ay hindi isang bagay na kanilang itinanim doon, ni hindi nila alam na tiyak na mangyayari ito. Sa pagbibigay sa mga anghel ng kalayaang pumili, batid nila ang panganib na kanilang dinadala ngunit ibinigay nila ang lahat ng kailangan upang bigyang-daang ang kaunlaran at pagpapala.

Marami sa mga kumukuha ng posisyon ng Ateismo(mga tao na hindi naniwala na may Dios) ay hindi matanggap ang posisyong ito. Ang kanilang ideya ay kung may Diyos at Siya ang lumikha ng lahat, dapat tama ang lahat at tiyaking walang masamang mangyayari. Kaya naman, may uri ng kasiyahan sa panonood na hawak ng mga Kristiyano ang doktrina ng pagkaalam sa lahat; nagbibigay ito ng tamang kapaligiran para tanggihan nila ang Diyos at hatulan Siya sa pagpapahintulot ng kasalanan sa uniberso. Ang Ateismo ay lohikal na kabaligtaran ng doktrina ng Kristiyano tungkol sa pagkaalam sa lahat. Ang banal na kapanganiban ay lohikal na pagpapahayag ng isang Diyos na may ganap na karunungan, ganap na pag-ibig, at nagbibigay ng kalayaan.

Ang Kristiyanismo at Ateismo(mga tao na hindi naniwala na may Dios) ay nasa isang diyalektikong ugnayan. Pareho silang nagsisimula sa premis na alam ng Diyos na darating ang kasamaan sa mundo. Sinusubukan ng Kristiyanismo na bigyang-katwiran ang mga kilos ng Diyos, habang hinahatulan ito ng Ateismo. Lahat ng ito ay maaaring iwasan sa pamamagitan ng pagpasok sa katotohanan ng prinsipyong binhi ng Diyos at pumasok sa Agape ng Ama at ng Anak. Para sa pagmamahal at hangarin para sa kalayaan, kinuha ng Diyos ang panganib na lumikha ng isang uniberso ng malayang pagpili.

Tinanggihan ni Lucifer ang kanyang mana, nagsinungaling sa kanyang sarili, at pinili na paniwalaan na ang lahat ng biyayang ibinigay sa kanya ay likas na sa kanya. Hinamak niya ang Nagbigay ng mga ito sa kanya at hinangad na patayin Siya at sakupin ang Kanyang lugar. Ang mga gawaing ito ay hindi pumasok sa isipan ng Ama at samakatuwid ay hindi rin sa isipan ng Anak ng Diyos. Hindi nila inisip ang kasamaan bago pa man ito maisip ni Lucifer. Alam nila na para sa kanilang mga nilalang na piliing salungatin ang kalooban ng Diyos ay magdudulot ng sakit, kalungkutan, at kamatayan, ngunit bago nagawa ang mga aksyon, hindi pa alam kung ano ang magiging bunga nito.

Nang magsimulang lumihis si Satanas mula sa kanyang katapatan sa Diyos at sa Kanyang Anak, naging mas malinaw kung ano ang mangyayari. Nang magpasya si Satanas na tutulan ang langit at piliin ang

kanyang sariling daan, alam ng Diyos nang eksakto kung ano ang magiging katapusan. Ito ay dahil ang binhi ay nabuo na at hindi na mababago. Ito ay naitakda at samakatuwid ay dapat magbunga ayon sa laman nito.

Kung si Satanas lamang ang naglakbay sa landas na ito, maaaring madaling matukoy ang bunga ng plano ni Satanas. Ang realidad ay ang mga biyayang natanggap ni Satanas ay ginamit niya para sa isang tuso at maingat na plano na pabagsakin ang pamahalaan ng Diyos, nagtatanim ng alitan at pagkabalisa sa isipan ng lahat ng mga nilalang. Sa puso ng kanyang plano ay ang kanyang bagong teorya ng hustisya.

Upang masuri natin ang bahaging ito ng kwento sa langit, ating alalahanin ang prinsipyong ito na sinabi sa Banal na Kasulatan. Ito ang susunod na antas ng prinsipyong binhi.

Ang nangyari ay siyang mangyayari, ang nagawa ay siyang gagawin, at wala nang bago sa ilalim ng araw. Ecclesiastes 1:9

Ang kasalukuyan ay naganap na, at ang mangyayari ay naganap na rin; at hinihingi ng Diyos ang ulat ng nakaraan. Ecclesiastes 3:15

Ngayon, lahat ng mga bagay na ito ay nangyari sa kanila bilang mga halimbawa, at isinulat ito para sa ating pagpapaalala, na ating pinaglapatan na narating na ang wakas ng mga panahon. 1 Corinto 10:11

Sapagkat ang anumang mga bagay na nasulat noon ay naisulat para sa ating pagkatuto, upang tayo sa pamamagitan ng pagtitiis at kaaliwan ng mga Kasulatan ay magkaroon ng pag-asa. Roma 15:4

Ang parehong mga binhi ay nagbubunga ng parehong bunga. Ito ang dahilan kung bakit ang digmaan na naganap sa langit ay inuulit sa lupa na may mas malinaw at mas malinaw na pagpapakita. Habang binabasa natin ang mga kwento sa Bibliya, nakakakuha tayo ng mas malinaw na larawan ng mga isyung naganap sa langit. Ang lupa, sa pamamagitan ng pagbagsak nito sa kasalanan, ay naging entablado kung saan ganap na naipapakita ang mga lihim na iniisip ni Satanas.

Ang kagandahan ng prinsipyong binhi ay makikita natin ang ebidensya ng parehong binhi ni Cristo at binhi ni Satanas sa mga kilos ng sangkatauhan na inilalarawan sa Bibliya. Si Satanas ay isang mamamatay-tao mula sa simula. Ang binhing ito ay pinahintulutang itanim sa buhay ng mga tao tulad nina Cain, Nimrod, Absalom, at iba pa. Susuriin natin ang mga kuwentong ito upang mabuo ang mahahalagang isyu ng orihinal na digmaan sa langit.

Nang maging sanggol ang Anak ng Diyos sa Bethlehem, ang mga nakatagong prinsipyong ng dalawang binhi ay naipakita nang mas detalyado. Sa ipinakitang pagnanais ni Herodes na patayin ang sanggol na si Jesus (Mateo 2:16), makikita natin naipakita ang nakatagong pagnanasa na patayin ang Anak ng Diyos mula sa simula.

At ang lahat ng naninirahan sa lupa ay maglilingkod sa kaniya, na ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa aklat ng buhay **ng Kordero na pinatay mula pa sa paglikha ng mundo.** Apocalipsis 13:8 (KJV)

Gaya ng ating sinabi kanina sa kabanata 5, sa loob ng prinsipyong binhi maaari nating maunawaan ang mga pangyayari mula sa simula ng panahon, sapagkat ang binhi ay palaging nagbubunga ng parehong bunga. Ito ang prinsipyong ipinapahayag sa Isaias 46:10; sa pamamagitan ng prinsipyong binhi, nalalaman ng Diyos ang 'wakas mula sa simula.' Gaya ng mga punong-kahoy sa bukirin na nagbubunga ng parehong bunga bawat taon, gayon din ang mga pangyayari sa kasaysayan ay nagbubunga ng parehong bunga mula sa binhing itinanim sa simula. Ang kapanganakan, buhay, at kamatayan ni Cristo sa mundong ito ay nagpapakita sa atin ng mga bagay na itinago mula pa sa simula. Ang mga nakatagong bagay ng kadiliman ay inilalantad sa liwanag.

Ngayon sa Kanya na may kapangyarihang patatagin kayo ayon sa aking ebanghelyo at sa pangangaral ni Jesucristo, **ayon sa rebelasyon ng hiwaga na itinago mula pa sa simula ng mundo ngunit ngayo'y ipinakita na,** at sa pamamagitan ng mga propetikong Kasulatan na ipinahayag sa lahat ng bansa, ayon sa utos

ng walang hanggang Diyos, para sa pagsunod sa pananampalataya.
Roma 16:25-26

Sa pagpapalano at panlilinlang ng mga Pariseo, makikita natin ang rebelasyon ng mga gawa ni Satanang sa pagsisikap na wasakin si Cristo at ang Kanyang mga tagasunod mula pa noon hanggang ngayon.

KABANATA 11

ANG BANAL NA HUWARAN NG BALANGKAS AT ANG PAGSALUNGAT LABAN DITO

Bago natin tingnan ang mga kuwentong ito sa Lumang Tipan, kailangan nating isaalang-alang ang isa pang antas. Ito ay may kinalaman sa dalawang natatanging pattern na nalikha mula sa reaksyon ng Anak ng Diyos at ni Satanang sa salita ng Ama. Mahalaga itong maunawaan dahil ito ay bahagi ng proseso ng binhi at paulit-ulit na lumilitaw sa Kasulatan. Isaalang-alang ang ugnayang ipinahayag sa pagitan ng Ama at ng Anak sa talatang ito.

Ngunit para sa atin, mayroong isang **Diyos, ang Ama, na mula** sa Kanya ang lahat ng bagay, at tayo ay para sa Kanya; at **isang**

Panginoong Jesucristo, na sa pamamagitan Niya ang lahat ng bagay, at sa pamamagitan Niya tayo'y nabubuhay. 1 Corinto 8:6

Ang Anak ng Diyos ay malaya at masayang sumusunod sa Kanyang Ama. Ang mga salita at gawa ng Ama ay dumadaan sa Anak. Ang Ama ang pinagmulan at ang Anak ang daluyan. Ang lahat ng bagay ay MULA sa Ama at ang lahat ng bagay ay SA PAMAMAGITAN ng Anak. Ang prosesong ito ay nagbubunga ng mga sumusunod na resulta:

Na Siya ang kislap ng Kanyang kaluwalhatian at ganap na larawan ng Kanyang katauhan... Hebreo 1:3

Ang kaluwalhatian ng karakter ng Ama ay nagiging mas maliwanag kapag dumaan sa Kanyang Anak. Ito ang natural na pag-unlad ng mga iniisip ng Ama na itanim sa puso ng Kanyang Anak. Pinapalaki ng Anak ang ginagawa ng Kanyang Ama. Ginagawang mas dakila at mas maliwanag. Tungkol kay Cristo, sinasabi ng Bibliya:

Ang PANGINOON ay nasisiyahan alang-alang sa Kanyang katuwiran; **Kanyang palalakiin ang kautusan at gagawing kagalang-galang.** Isaias 42:21 (KJV)

Pinapalaki ni Jesus ang kautusan ng Kanyang Ama sa pamamagitan ng Kanyang buhay, mga salita, at mga gawa. Dahil Siya ay nagsasabi ng 'Amen' sa Kanyang Ama, ang mga iniisip at salita ng Ama ay napapalawak sa pamamagitan ng Kanyang Anak. Sa prinsipyong ito, maaaring sabihing ni Cristo sa Kanyang mga alagad:

Tandaan ninyo, sinasabi ko sa inyo ang totoo: ang sumasampalataya sa Akin ay gagawa rin ng mga gawang ginagawa Ko; **at higit pa rito ang kanyang magagawa,** sapagkat Ako'y pupunta sa Aking Ama. Juan 14:12

Kapag ang tagasunod ni Cristo ay nagsasabing "Amen" sa hinihiling sa kanya ni Cristo, mas lalo pang lumalawak ang prinsipyong ito ng pagpapalawak upang higit pang mga gawa ang magawa. Hindi inaangkin ng alagad ang papuri para sa mga gawang ito, sapagkat ito'y ginagawa sa kanya ni Cristo at ang Ama ang gumagawa kay Cristo. Ito ay lumilikha ng

sunod-sunod na paglawak ng kaharian ng langit. Para sa mas pinalawak na pagpapaliwanag tungkol sa Banal na Padron, basahin ang aklat na *Ang Banal na Huwaran ng Buhay* na makukuha sa maranathamedia-philippines.com

Sa Banal na Huwaran, walang hidwaan o alitan sa pagitan ng pinagmulan at ng daluyan. Ang prinsipyong ito ay umaabot sa lahat ng aspeto ng kaharian ng Diyos. Sapagkat ang daluyan ay nagtitiwala sa pinagmulan, ang umiiral ay ganap na kapayapaan. Ito'y dahil ang daluyan ay nagmula mismo sa pinagmulan at nakahimlay sa pagkakakilanlan na iyon.

Pananatilihin Mo siya sa ganap na kapayapaan, ang kanyang pag-iisip ay nakatuon sa Iyo, sapagkat siya'y nagtitiwala sa Iyo. Isaia 26:3

Ang ikalawang prinsipyo ng Banal na Huwaran ay ang pinagmulan ay karaniwang hindi nakikita, samantalang ang daluyan ang siyang nagpapakita o nagpapalinaw.

Siya [si Kristo] ang larawan ng di-nakikitang Diyos, ang panganay sa lahat ng nilikha. Colosas 1:15

Si Cristo, bilang Salita ng Diyos, ay ang mga kaisipan ng Ama na inihayag upang marinig ng lahat (Juan 1:1,14). Ang padron na ito ay nakikita sa maraming bagay sa ating mundo. Bilang mga nilalang na may pag-iisip, ipinapahayag natin ang ating panloob na kaisipan sa pamamagitan ng mga salita, na ginagawa ang proseso ng pakikipag-usap mula sa di-nakikitang pinagmulan patungo sa nakikitang (at naririnig na daluyan).

Mahalagang tandaan ito habang tayo'y nagpapatuloy. Ang huwaran na ginagamit ni Satanas ay pinakamainam na inilalarawan sa kaisipan ng kanluran bilang tesis, antitesis, na humahantong sa sintesis na tinatawag ding Hegelian Dialectic. Sa kaisipan naman ng silangan, maaari natin itong ipahayag bilang Yin at Yang sa loob ng isang bilog. Ito ay ang prinsipyo ng mga magkasalungat na pinagbubuklod sa pamamagitan ng tunggalian, pagtatalo, pakikipag-argumento at digmaan. Ang padron na ito ay itinatag sa pamamagitan ng mga salita ni Satanas.

Aakyat ako sa langit, itataas ko ang aking trono higit sa mga bituin ng Diyos; uupo rin ako sa bundok ng kapulungan sa pinakamalayong bahagi ng hilaga; aakyat ako higit sa kaitaasan ng mga ulap, magiging gaya ako ng Kataas-taasan. Isaías 14:13-14

Nais ni Satanas ng sarili niyang trono, ibig niyang maging kapareho ng Diyos. Ito ay lumikha ng dalawang pinagmulan. Ang pagkakaroon ng dalawang pinagmulan ay kusang nagdadala ng tensiyon. Sino ang mauuna at sino ang susunod? Hindi sila maaaring maging una at pangalawa, kundi dapat silang mahiwagang pag-isahin bilang magkasalungat.

Ang prinsipyong ng pagsalungat ay tila likas na sa atin. Lahat ng pamahalaang demokratiko ay may halal na oposisyon laban sa gobyerno. Ang gobyerno at ang oposisyon ay pinagbubuklod bilang iisang parlamento/batasan.

Bilang isang simpleng pagsubok, maaari nating isipin kung paano gumagana ang isang isipan ayon sa Banal na Huwaran kumpara sa sistemang salungatan ni Satanas. Halimbawa, tingnan natin ang pagpapakilala ng salita:

LIWANAG

Sa sistema ni Satanas likas mong iisipin ang salitang:

MADILIM

Ngunit sa sistemang Banal na Huwaran, ito ay gagana nang ganito.

LIWANAG → MATINGKAD NA ILAW

Kabaligtaran ang iniisip ng sistema ni Satanas. Pareho ang iniisip ng sistema ng Diyos ngunit pinalaki. Ito ay nagiging mahalaga habang tayo ay lumipat sa ating susunod na paksa at ang digmaang naganap sa langit.

KABANATA 12

ANG PAGKAKASUNDO NG HUSTISYA AT AWA

Gaya ng tinalakay natin dati, nakita ni Satanas ang mga kaloob na ibinigay sa kanya ni Kristo bilang mga bagay na likas na taglay niya mula sa kanyang sarili. Siya ay dumating upang magalit sa Anak ng Diyos at kalaunan ay dumating sa lugar kung saan siya binalak na patayin siya. Kung paano pinaplano ni Satanas ang kanyang pagsalakay ay makikita sa mga kuwento ni Daniel sa yungib ng leon at sa kuwento ni Absalom.

Gaya ng tinalakay natin sa kabanata 6, ang paniniwala ni Satanas na ang kanyang buhay ay nagmula sa kanyang sarili ay nagpabago sa kanyang pagkaunawa sa batas. Dito nagsimulang magpakita ang kalokohan.

Makikisama ba sa iyo ang luklukan ng kasamaan, na gumagawa ng kasamaan sa pamamagitan ng kautusan? Awit 94:20 (KJV)

Ang mga kaisipan na nagsimulang madama ni Satanas sa Anak ng Diyos ay lumipat sa karahasan.

Sa kasaganaan ng iyong pangangalakal ay napuno ka ng karahasan sa loob, at ikaw ay nagkasala. Ezekiel 28:16

Ang pag-iisip ng karahasan ay ang pagpapahayag ng pagsalungat. Naniniwala si Satanas na ang buhay at kapangyarihang taglay niya ay kanya. Nadama niya na ang Anak ng Diyos ay humarang sa kanyang daan. Naisip niyang gamitin ang kanyang inaakalang likas na kapangyarihan upang madaig ang Anak ng Diyos. Pero kailangan niyang humanap ng paraan para mahuli ang Anak ng Diyos. Maaari nating kunin ang mga piraso sa kuwento ni Daniel.

Ikinalugod ni Dario na magtalaga sa kaharian ng sandaang dalawampung mga gobernador upang mamahala sa buong kaharian; at sa ibabaw nila ay tatlong punong tagapamahala, na isa sa kanila ay si Daniel, upang ang mga gobernador ay mag-ulat sa kanila, upang ang hari ay hindi malugi. **At si Daniel ay nangibabaw kaysa sa mga punong tagapamahala at mga gobernador, sapagkat isang natatanging espiritu ang nasa kanya; at inisip ng hari na italaga siya sa buong kaharian.** Kaya't nagsikap ang mga punong tagapamahala at mga gobernador na makahanap ng paratang laban kay Daniel tungkol sa pamamahala ng kaharian; ngunit wala silang matagpuang kasalanan o pagkukulang, sapagkat siya'y tapat; at walang kamalian o kapintasan na natagpuan sa kanya. Kaya sinabi ng mga lalaking ito, **"Wala tayong makikitang paratang laban sa Daniel na ito, maliban na lamang kung ito'y may kinalaman sa kautusan ng kanyang Diyos."** Kaya't ang mga punong tagapamahala at mga gobernador ay sama-samang lumapit sa hari, at ganito ang kanilang sinabi sa kanya: "Haring Dario, mabuhay ka magpakailanman! **Ang lahat ng mga punong tagapamahala ng kaharian, ang mga tagapangasiwa at mga gobernador, ang mga tagapayo at mga pinuno ay nagkaisa upang magpatibay ng isang utos ng hari at gumawa ng matibay na pasiya, na sinumang dumalangin sa alinmang diyos o tao sa loob ng tatlumpung araw, maliban sa iyo, O hari, ay itatapon sa yungib ng mga leon.**"

Daniel 6:1-7

"Isang natatanging espiritu ang nasa kay Daniel." Ito ay salamin ng natatanging Espiritu na nasa Anak ng Diyos. Si Cristo ay itinakda sa pamamahala ng buong kaharian. Nakikita natin na yaong mga nasa ilalim

mismo ni Daniel ay hindi siya tuwirang hinarap o sinaktan, kundi lumapit sila sa hari na may dalang kahilingan na wari'y nagbibigay ng karangalan sa hari. Nais nilang gumawa ng isang pasiya na walang sinuman ang dapat manalangin sa alinmang diyos maliban sa hari. Ang pasiyang ito ay tila nagpapataas sa katayuan ng hari. Ito ay nakatuon kay Daniel upang siya'y wasakin.

Sa kaso ng Anak ng Diyos, si Satanas at ang mga kasama niya ay gumamit ng ibang paraan ng paglikha ng katulad na epekto gaya ng nangyari kay Daniel. Ito ay matatagpuan sa kuwento ni Absalom.

Ngayon si Absalom ay bumangon nang maaga at tatayo sa tabi ng daan patungo sa pintuang-bayan. Sa gayo'y sa tuwing ang sinomang may kaso ay pumupunta sa hari upang ipasiya, na tatawagin siya ni Absalom, at sasabihin, Saang bayan ka nanggaling? At sasabihin niya, "Ang iyong lingkod ay mula sa isang lipi ng Israel." Nang magkagayo'y sasabihin ni Absalom sa kaniya, Narito, ang iyong usapin ay mabuti at tama: nguni't walang kinatawan ng hari na duminig sa iyo. Bukod dito'y sasabihin ni Absalom, Oh ako nawa'y maging hukom sa lupain, at bawa't isa na may anomang bagay o usap ay lumapit sa akin; kung magkagayo'y bibigyan ko siya ng kahatulan. At gayon nga, sa tuwing lalapit ang sinomang tao upang yumukod sa kaniya, ay iuunat niya ang kaniyang kamay at hahawakan siya at hahalikan siya. Sa ganitong paraan kumilos si Absalom sa buong Israel na pumupunta sa hari para sa paghatol. Kaya ninakaw ni Absalom ang mga puso ng mga lalaki ng Israel. 2 Samuel 15:2-6

Ang pangalang Absalom ay nangangahulugang ama ng kapayapaan, ngunit nakatago sa ilalim ng pangalang ito ay isang katangian ng poot at digmaan. Nais ni Absalom na parusahan ng kanyang ama ang kanyang kapatid sa ama na si Amnon na nang-aabuso sa kapatid ni Absalom, si Tamar. Dahil hindi nagsagawa ng hatol si haring David laban kay Amnon, hinamak ni Absalom ang kanyang ama at nagpasiyang ibagsak siya. Kinuha ni Absalom ang mga bagay sa sarili niyang kamay at pinatay si

Amnon sa katarungan na sa tingin niya ay nararapat. Pagkatapos ay sinimulan niyang makuha ang mga puso ng kaharian ng Israel.

Ngunit pinilit siya ni Absalom; kaya't pinayagan niyang sumama si Amnon at lahat ng mga anak ng hari sa kanya. Ngayon, iniutos ni Absalom sa kanyang mga lingkod, na sinasabi, "Magbantay kayo ngayon, kapag ang puso ni Amnon ay masaya sa alak, **at kapag sinabi ko sa inyo, 'Tamaan ninyo si Amnon!' saka ninyo siya patayin. Huwag kayong matakot. Hindi ba't ako ang nag-utos sa inyo? Magpakalakas-loob kayo at magpakatapang.**" Kaya't ginawa ng mga lingkod ni Absalom kay Amnon ang ayon sa iniutos ni Absalom. Pagkatapos, ang lahat ng mga anak ng hari ay tumindig, at bawat isa ay sumakay sa kanyang mula at tumakas. 2 Samuel 13:27-29

Si Satanas, na orihinal na si Lucifer, ay hindi nasiyahan sa katotohanang ang Anak ng Diyos ay itinaas nang higit kaysa sa kanya. Inisip niyang ito ay kawalan ng katarungan laban sa kanya, at nagpasya siyang pabagsakin ang Anak ng Diyos. Ginawang malinaw ng Kanyang Ama sa lahat na ang lahat ng mga anghel ay dapat sumamba sa Anak ng Diyos.

At nang dalhin ng Diyos ang Kanyang pinakadakilang Anak sa sanlibutan, sinabi Niya, "Sambahin Siya ng lahat ng mga anghel ng Diyos." Hebreo 1:6 (NLT)

Ang talatang ito ay tumutukoy sa pagparito ni Cristo sa lupa, ngunit ang binhing prinsipyo ay nagbabalik sa atin sa pasimula ng digmaan sa langit.

Na ang lahat ay dapat magparangal sa Anak gaya ng pagpaparangal nila sa Ama. Ang hindi nagpaparangal sa Anak ay hindi rin nagpaparangal sa Ama na nagsugo sa Kanya. Juan 5:23

Tumanggi si Lucifer na pasakop dito. Pinagpasiyahan niyang pabagsakin ang kaharian ng Diyos. Naakit niya ang maraming mga anghel upang pumanig sa kanya. Gaya ng sa kwento ni Absalom, ang usapin ay tungkol sa katarungan.

O, kung ako sana ang gawing hukom sa lupain, at ang bawat isa na may usapin o kaso ay lalapit sa akin; **kung magkagayon ay bibigyan ko siya ng katarungan.** 2 Samuel 15:4

Ang parunggit ni Absalom ay na ang hari ay hindi nagbibigay ng katarungan sa kanyang mga nasasakupan, ngunit hindi ito totoo. Mas maaga sa aklat ni Samuel ay nababasa natin:

Kaya't naghari si David sa buong Israel; at si David ay nagbigay ng hatol at katarungan sa lahat ng kanyang bayan. 2 Samuel 8:15

Si David ay nagbibigay ng katarungan sa kanyang mga nasasakupan, ngunit hindi iyon ang uri ng katarungang inaakala ni Absalom na kailangan. Ipinakita ni David ang awa sapagkat ang awa ng Diyos ay nasa kanya at ito ang nagpatatag sa kanyang kaharian:

Siya ang magtatayo ng isang bahay para sa Aking pangalan, at itatag Ko ang trono ng kanyang kaharian magpakailanman. Ako'y magiging kanyang Ama, at siya'y magiging Aking anak. Kung siya'y gumawa ng kasamaan, parurusahan Ko siya sa pamamagitan ng pamalo ng mga tao at sa mga hampas ng mga anak ng tao. **Ngunit ang Aking awa ay hindi aalis sa kanya,** gaya ng pag-alis Ko kay Saul na aking inalis sa harap mo. **At ang iyong sambahayan at ang iyong kaharian ay matatag magpakailanman sa harap mo. Ang iyong trono ay matatag magpakailanman.** 2 Samuel 7:13-16

Ayaw ni Absalom ng isang kahariang nakatayo sa katarungang may kalakip na awa. Ang nais niya ay katarungang kaagad na nagpaparusa sa mga nagkasala nang walang awa. Gaya ng nakita natin sa kwento ni Daniel, ang ikatlong tao sa pamunuan ng kaharian, matapos ang hari at ang kanang-kamay ng hari, ang nagpasimula ng isang utos ng kamatayan para sa mga hindi tapat sa hari. Sinimulan ni Lucifer na pukawin ang isang bagong kaisipan ng katarungan na humihiling ng kaparusahan para sa lumalabag. Ito ang kasamaan na kanyang ikinilos sa pamamagitan ng kautusan.

Ang kautusan ng Diyos ay kautusan ng buhay at kalayaan. Sapagkat ang Ama lamang ang tanging may likas na kawalang-kamatayan at ang

Kanyang Anak ay nagtataglay ng kawalang-kamatayang ito sa pamamagitan ng Kanyang pag-ibig at pagpaparangal sa Kanyang Ama, ang lahat ng iba pang mga anghel ay binigyan ng buhay na ito sa pamamagitan ng Anak ng Diyos, sandali-sandali.

Muling binigyang-kahulugan ni Lucifer ang kautusan bilang isang alituntunin na dapat sundin ng mga anghel, at yaong mga hindi susunod ay dapat parusahan. Ito ang tinawag niyang katarungan. Ngunit ito ay iba sa katarungan ng Diyos. Pansinin ninyong mabuti ang sumusunod na teksto.

Ang hustisya at kahatulan ay siyang saligan ng Iyong trono; ang awa at katotohanan ay nauuna sa Iyong mukha. Awit 89:14 (KJV)

Ang talatang ito sa Biblia ay isang klasikong anyo ng pangungusap sa wikang Hebreo. Ang ikalawang pangungusap ay pagpapalawak lamang ng una. Inuulit at pinalalawak nito ang mga prinsipyo ng unang bahagi. Ganito gumagana ang Banal na Padron. Bukod pa rito, ipinakikita rin ng bantas sa Ingles ang prinsipyong ito. Ang tutuldok (:) pagkatapos ng salitang “trono” ay nangangahulugan na ang kasunod nito ay nagpapaliwanag sa nauna bago ang tutuldok.

1. Ang Hustisya at Kahatulan ay siyang saligan ng Iyong trono.

Kapantay/Equals

2. Ang Awa at Katotohanan ay mauuna sa Iyong mukha

Ang sinasabi nito ay ang katarungan ay naipapahayag bilang awa at ang kahatulan ay naipapahayag bilang katotohanan. Ito ay ganap na umaayon sa Banal na Padron. Ang katarungan ay ang tamang bagay na gawin, at ang tamang bagay na ginagawa ng Diyos ay ang pagpapakita ng awa.

Ginamit ni Lucifer ang kanyang balangkas ng pagsalungat upang gawing kabaligtaran ng awa ang katarungan. Ang katarungan ay nangangahulugang kaparusahan at, kung kinakailangan, kamatayan. Ang awa naman ay nangangahulugang pagpapaliban ng parusa o

paglilipat ng parusa sa iba. Ipinakilala ni Satanas ang ideya na ang bawat kasalanan ay dapat parusahan, at kung aalisin ng Diyos ang parusa, Siya ay hindi magiging Diyos ng katotohanan at hustisya.

Nakikita natin sa kwento ni Absalom na nagawa niyang nakawin ang puso ng bansang Israel.

Kaya't ninakaw ni Absalom ang puso ng mga lalaki ng Israel. 2
Samuel 15:6

Sa parehong paraan, nagawa ni Lucifer na ilipat ang lahat ng mga anghel sa bagong pananaw na ito tungkol sa hustisya at awa. Para sa kanila, may ganap na saysay na ang tunay na pagpaparangal sa Diyos ay nangangahulugang dapat magkaroon ng utos ng kamatayan para sa mga lumalapastangan sa Ama. Nakita nila ang lohika ni Satanas bilang pagbibigay-galang sa Diyos, na hindi nila namamalayang winawasak nito ang pamamahala ng Diyos.

Ang prinsipyong ito na ipinakilala ni Satanas ay kasuklam-suklam sa Diyos. Ang Kanyang likas na pagkatao ay maawain, mapagpala, matiyaga, at sagana sa kabutihan at katotohanan. (Exodo 34:6).

Gaya ng nakita natin sa kwento ni Daniel, hindi ang hari ang nagpasimula ng utos ng kamatayan para sa mga hindi tapat, kundi ang ikatlong tao sa kaharian at ilang mga nasasakupan niya.

Ang Diyos ay hindi may-akda ng kamatayan. Ang kamatayan ay kaaway ng Diyos; ang kamatayan ay laban sa kautusan ng buhay, kalayaan at paglaya. Kung ang kautusan ng Diyos ay naglalaman ng utos ng kamatayan, kung gayon ay wala nang kalayaan. Ang mangyayari lamang ay ang nakakatakot na paghihintay ng kaparusahan kapag nabigo kang gawin ang tama.

Ipinakilala ng Biblia si Satanas bilang siyang may kapangyarihan at pamamahala sa kamatayan, hindi ang Diyos.

Yamang ang mga anak ay nakibahagi sa laman at dugo, Siya rin ay nakibahagi sa gayon, **upang sa pamamagitan ng kamatayan ay**

**kanyang mapuksa ang may kapangyarihan sa kamatayan,
samakatuwid ay ang diyablo. Hebreo 2:14**

Sa paksang ito tayo dapat bumaling ngayon. Lahat tayo ay naturuan na ang katarungan ng Diyos ay humihiling ng kamatayan para sa nagkasala. Ngunit ang katotohanan ay ito'y sistema ng katarungan ni Satanas na ipinataw sa kautusan ng Diyos. Ang kautusan ng buhay, kalayaan, at paglaya ay hindi kailanman maaaring iugnay sa kamatayan. Ang katarungan ng Diyos ay ang pagpapakita ng awa. Ginawang magkasalungat ni Satanas ang katarungan at awa. Muling binuo niya ang kahulugan ng kautusan sa paraang nakumbinsi ang mga anghel sa langit na ang kasalanan ay dapat parusahan sa pamamagitan ng dahas/pamimilit at na ito'y para sa ikabubuti ng pamahalaan ng Diyos.

KABANATA 13

ANG DOMINYO O PAGHAHARI NG KAMATAYAN

Ngayon, upang matalakay ang panghuling bunga ng dalawang binhi. Ang bunga ng binhi kay Cristo ay buhay: malaya, bukas, walang hanggan, masaya, at walang limitasyong buhay. Ang Anak ng Diyos ay buhay. Ang Kanyang pananampalataya at pag-ibig na gaya ng isang bata para sa Kanyang Ama ang pundasyon ng buhay ng bawat nilalang na may moralidad sa buong sansinukob. Pakinggan ang mga salita ng Tagapagligtas – ito ay purong buhay lamang.

Ako ang muling pagkabuhay at ang buhay. Ang sumasampalataya sa Akin, kahit na siya ay mamatay, siya ay mabubuhay. Juan 11:25

Ipinapakita ng Anak ng pinagpala ang kanyang sarili laban sa siyang pumapatay at sumisira:

Ang magnanakaw ay dumarating lamang upang magnakaw, pumatay, at sumira. **Ako ay naparito upang sila ay magkaroon ng buhay**, at upang magkaroon sila nito nang mas sagana. Juan 10:10

Napakaganda ng pagkatao ni Jesus na ang Kanyang paghahayag sa Ama ay tunay na nagpawi sa kamatayan.

Ngunit ngayon ay ipinahayag sa pamamagitan ng pagparito ng ating Tagapagligtas na si Jesucristo, **na nagpawi sa kamatayan at nagbigay-liwanag sa buhay at kawalang-kamatayan sa pamamagitan ng ebanghelyo.** 2 Timoteo 1:10

Kung pinawi ni Jesus ang kamatayan, imposible para sa Kanya na makisangkot o maghayag ng anumang bagay na Kanyang pinawi. Paano pinawi ni Jesus ang kamatayan? Sa pamamagitan ng liwanag ng ebanghelyo.

Ano ang ebanghelyo?

Ang simula ng ebanghelyo ni Jesucristo, ang Anak ng Diyos.
Mark 1:1

Ang Anak ng Diyos ang ebanghelyo. Ano ang ginawa ng Anak ng Diyos?

Niluwalhati Kita sa lupa. Natapos Ko na ang gawaing ibinigay Mo sa Akin na gawin. Juan 17:4

Ang Anak ng Diyos ay niluwalhati na ang ibig sabihin ay inihayag Niya ang katangian ng Ama sa mundo. Tandaan na sinabi Niya kay Felipe: "Ang nakakita sa Akin ay nakakita sa Ama." (Juan 14:9). Ang paghahayag na ito ng katangian ng Diyos ay nagpawalang-bisa sa kamatayan. Ito ay dapat mangyari dahil sinabi ni Jesus na natapos Niya ang gawaing ibinigay sa Kanya ng Ama bago Siya namatay sa Krus.

Pagkatapos lamang ng panalanging ito sinabi ni Jesus sa mga mandurumog:

Ngunit ito ang iyong oras, at ang kapangyarihan ng kadiliman.
Lukas 22:53

Ang batas ng buhay at pagbibigay at pagpapala ay hindi titigil. Minahal at pinatawad ni Kristo ang Kanyang mga kaaway hanggang sa wakas. Ito ay nagpapakita ng hindi nababagong kalikasan ng batas ng Diyos. Nang sabihin ni Jesus na "Ama patawarin mo sila," ipinakita Niya na hindi Niya kailanman babaguhin ang Kanyang pagkatao. Hindi Niya kailanman hahampasin ang Kanyang mga kaaway; Mamahalin lamang Niya sila at

patatawarin at hahayaan silang tanggapin ang mga kahihinatnan ng kanilang sariling mga pagpili tulad ng nakita natin sa pagkawasak ng Jerusalem 40 taon pagkatapos ng Kanyang kamatayan.

Ang batas ng Diyos ay ang batas ng pag-ibig, kalayaan, at masaganang buhay. Ito ay batas ng pagpapatawad at awa. Ito ang binhi na nananatili sa puso ni Kristo. Saan man ito itanim, ito ay magbubunga ng bungang ito.

Ginawa ni Satanas ang kanyang sarili na kaaway ng Diyos sa pamamagitan ng pagsasabi ng mga kasinungalingan tungkol sa Kanyang karakter. Nang ipakilala ni Satanas ang kanyang mga ideya tungkol sa katarungan at gumawa ng kalikuan sa pamamagitan ng pag-reframe ng batas ng Diyos bilang isang instrumento na humihingi ng kamatayan, nagdulot ito ng digmaan sa langit - isang digmaan ng mga salita. Maraming anghel ang pumanig kay Lucifer at nagsisikap na baguhin ang pamahalaan ng Diyos. Gayunpaman, sa kaibuturan, ginagamit ni Satanas ang ideyang ito bilang isang harapan upang patayin ang Anak ng Diyos. Tulad ng kuwento ni Daniel, gusto niyang hulihin si Kristo tungkol sa batas ng Kanyang Diyos. Alam ni Satanas ang karakter ng Diyos. Sinabi sa atin:

Ikaw ang pinahirang kerubin na tumatakip; itinatag kita; ikaw ay nasa banal na bundok ng Diyos; lumakad ka ng pabalik-balik sa gitna ng maapoy na mga bato. Ezekiel 28:14

Ang mga bato ng apoy ay kumakatawan sa presensya ng Diyos sa kaluluwa. Tinutukoy tayo bilang mga buhay na bato at ang presensya ng Diyos ay parang apoy. Alam ni Satanas ang katangian ng Diyos at naisip niya na kung mabubuo niya ang batas ng Diyos bilang isang bagay na nangangailangan ng kamatayan at pagkatapos ay maging sanhi ng paglabag sa mga nilalang, maaari niyang sisihin ang Diyos at hilingin na ang isang kapantay ng Diyos ay magbayad ng halaga para iligtas sila. Ang plano ng kapalit na pagbabayad-sala ay inisip sa isipan ni Satanas bilang isang plano sa pagpatay kay Kristo.

Ito ay isang klasikong plano ng bihag. Ginamit ni Satanas ang kautusan ng Diyos upang buuin ang hawla at mahuli ang kanyang mga bihag.

At ang utos, na itinakda para sa buhay, ay aking natagpuang nauuwi sa kamatayan. Sapagkat ang kasalanan, na ginamit ang pagkakataon ng utos, ay nilinlang ako, at sa pamamagitan nito ako ay pinaslang. Roma 7:10-11 (KJV)

Natagpuan ni Pablo na ang utos ay nauuwi sa kamatayan dahil sa kasalanan; kasalanan na inimbento ni Satanas noong simula pa lamang.

At nagkaroon ng digmaan sa langit: nakipaglaban si Miguel at ang kanyang mga anghel laban sa dragon; at nakipaglaban ang dragon at ang kanyang mga anghel. Apocalipsis 12:7 (KJV)

Dahil alam Niya ang nasa isip ni Satanas, paulit-ulit na pinakiusapan ng Diyos si Lucifer upang hikayatin siyang lumihis sa direksyong tinatahak niya. Nakikita natin ang prinsipyong ito na naipapakita sa paraan ng pakikipag-ugnay ng Diyos sa Israel.

Ngunit sa Israel ay sinabi Niya: “Araw-araw ay iniunat Ko ang Aking mga kamay sa isang taong matigas ang ulo at salungat.” Roma 10:21

Ito ang gagawin ng sinumang ama na nagmamahal sa kanyang mga anak. Minahal ng Diyos ang Kanyang anak na si Lucifer at nais Niyang iligtas siya.

Ang PANGINOON ay lumitaw sa akin noon pa, na nagsasabi: “Oo, minahal kita ng pag-ibig na walang hanggan; kaya’t sa kabutihang-loob ay inilapit kita.” Jeremias 31:3

Ipinaliwanag ng Ama sa mga anghel na ginawa Niya ang Kanyang Anak na katumbas ng Kanyang sarili at na ang mga salita ng Kanyang Anak ay dapat sundin katulad ng Kanyang sarili.

Ngunit sinabi Niya sa Anak: “Ang iyong trono, O Diyos, ay magpakailanman; ang setro ng katuwiran ay ang setro ng iyong kaharian.” Hebreo 1:8

Sapagka't ang Ama ay hindi humahatol sa kanino man, kundi ipinagkatiwala sa Anak ang buong paghatol, upang parangalan ng

lahat ang Anak gaya ng pagpaparangal nila sa Ama. Ang hindi nagpaparangal sa Anak ay hindi nagpaparangal sa Ama na nagsugo sa Kanya. Juan 5:22-23

... Siya ay anticristo na tumatanggi sa Ama at sa Anak. Ang sinumang tumanggi sa Anak ay wala rin sa Ama; ang kumikilala sa Anak ay mayroon ding Ama. 1 Juan 2:22-23

Ito ay mga walang hanggang prinsipyo; bahagi ito ng kautusan ng buhay. Ito ang nasa puso ng digmaan na nagsimula sa langit. Sa kasamaang-palad, tumanggi si Satanas na magsisi sa kanyang pagkadismaya kay Cristo. Sa halip na sambahin ang Anak ng Diyos, nais niyang sambahin siya ng Anak ng Diyos.

At sinabi niya sa Kanya, "Ang lahat ng ito ay ibibigay ko sa Iyo kung ikaw ay luluhod at sasambahin mo ako." Mateo 4:9

Naaalala natin na ang ipinapakita sa lupa ay isang paghahayag ng nangyari mula sa simula. Ipinakita ni Satanas ang nasa kanyang puso nang siya'y tuksuhin si Cristo. Ipinapahayag niya ang binhi ng kanyang kaluluwa. Nais niyang palitan si Cristo at sambahin sa Kanyang lugar. Pagkatapos ay umaasa siyang patayin si Cristo at burahin ang Kanyang alaala magpakailanman. Alam natin ito dahil sa paraan ng pagpatay ni Satanas kay Cristo sa Krus at pagkatapos ay sinubukang itago Siya sa libingan magpakailanman.

Ang lahat ng katotohanang ito ay nakatago sa puso ni Satanas noong simula pa lamang. Kahit si Satanas mismo ay hindi ganap na naunawaan noong una ang buong lawak ng direksyong tinatahak niya. Nang ihayag ng Diyos kay Satanas na ang buhay ay nagmumula lamang sa Kanyang Anak, siya at ang kanyang mga anghel ay kinailangang gumawa ng desisyon.

Marami sa mga anghel ang pumanig kay Lucifer. Mayroong palatandaan sa kwento ni Herodes at sa sayaw ng anak ni Herodias. Nais ni Herodias na patayin si Juan Bautista. Pinlano niya na sumayaw ang kanyang anak at alam niyang bibigyan ang kanyang anak ng regalo. Nakatago ang kanyang hangarin na patayin ang propeta. Siya ay kumakatawan sa

nakatagong layunin ni Satanas. Ang hari ay kumakatawan sa pamahalaan at estratehiyang pampulitika ni Satanas. Ang sumasayaw na si Salome ay kumakatawan sa ninanais na layunin. Nang ang hari, sa impluwensya ng alak, ay nagbigay ng kanyang alok, sinabi niya:

“Humiling ka sa akin ng anumang nais mo, at ibibigay ko sa iyo.”

Nangako rin niya sa kanya, “Anumang hilingin mo sa akin,
ibibigay ko sa iyo, hanggang sa kalahati ng aking kaharian.”

Markos 6:22-23

Kumakatawan si Herodes sa mga elemento na kaaway ng kaharian ng Diyos. Ang pahayag na "kalahati ng aking kaharian" ay hindi isang random na pahayag kundi pagpapahayag ng isang taong nasa direktang impluwensya at sumusunod sa mga pamamaraan ni Satanas. Lumilitaw din ang parehong pahayag sa kwento ni Esther.

At sinabi ng hari sa kanya, “Ano ang iyong ninanais, Reyna Esther?

Ano ang iyong kahilingan? Ipagkakaloob ito sa iyo—kahit hanggang kalahati ng kaharian!” Esther 5:3

Inulit ng hari ang alok na ito kay Esther ng dalawang beses pa (Esther 5:6; 7:2). May katulad na elemento ang kwento na ito dahil si Haman ay may nakatagong layunin na sirain si Mordecai. Masigasig ang hari na ipagkaloob ang regalo sa kanyang batang asawa. Ngunit dito, kumikilos ang batang babae upang iligtas ang kumakatawan kay Cristo, kabaligtaran kay Salome na naging kasangkapan sa pagpatay kay Juan Bautista. Sa anumang kaso, magkatulad ang tema at naglalaman ng padron na isang batang babae ang iniaalok hanggang kalahati ng kaharian ng hari.

Handang patayin ni Satanas ang kalahati ng sansinukob upang makamit ang kanyang layunin na ganap na pamahalaan ang lahat. Ang ideyang ito ay may modernong pagpapahayag sa kamakailang serye ng Avengers kung saan ang tauhang si Thanos (na nangangahulugang kamatayan) ay

sumisira sa kalahati ng sansinukob upang tiyakin ang kanyang ganap na paghahari/dominyo.²⁹

Ito ay magmumungkahi na kalahati ng mga anghel ay kasama ni Kristo at kalahati ay kay Satanas. Sa sandaling nilikha ang kanyang hawla na nagmumungkahi na ang katarungan ng Diyos ay humihingi ng kamatayan, sinubukan niyang alipinin ang mga anghel na nasa ilalim ng kanyang impluwensya sa pamamagitan ng pagsasabi sa kanila na hindi sila patatawarin ng Diyos sa kanilang panig sa kanya. Nakukuha natin ang isa pang palatandaan dito sa pamamagitan ng ginawa niya kay Cain. Matapos maakit si Cain sa pagpatay kay Abel, tinatakan niya ito sa kanyang kulungan sa pamamagitan ng pagkumbinsi sa kanya na hindi siya patatawarin ng Diyos.

At sinabi ni Cain sa Panginoong Diyos, "Ang aking krimeng nagawa ay napakalaki para sa akin upang mapatawad." Genesis 4:13
(Brenton, translation galing Greek OT)

Ito ang binhi ni Satanas. Gumagawa ito ng parehong prutas at gumagana sa parehong paraan. Ang buhay ni Cain ay nagpapakita kung ano ang ginawa ni Satanas sa mga anghel. Sinabi niya sa kanila na hindi sila patatawarin ng Diyos.

Ito ang punto kung saan si Lucifer ay naging si Satanas na Tagapagbintang, nang buo at ganap. Tinatakan niya ang kanyang kapalaran sa puntong ito. Alam niyang ang karakter ng Diyos ay pag-ibig. Alam niya na ang Diyos ay maawain. Iginuhit natin ang kuwento ni Jonas, kung saan nadismaya si Jonas na hindi napuksa ang Nineve.

Kaya't nanalangin siya sa PANGINOON, at sinabi, "Ah, PANGINOON, hindi ba ito ang aking sinabi noong ako'y nasa aking bansa pa? Kaya't ako'y tumakas noon patungong Tarshish; sapagkat alam ko na Ikaw ay isang maawain at mahabaging Diyos,

²⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/The_Infinity_Gauntlet

matagal magalit at sagana sa kabutihang-loob, na tumitigil sa paggawa ng pinsala." Jonah 4:2

Ngayon ay ganap nang nilabag ni Satanas ang kautusan ng pag-ibig. Alam niya na patatawarin ng Diyos, ngunit nagsinungaling siya at sinabi sa kanyang mga anghel na humahanga sa kanya na hindi patatawarin ng Diyos. Ito ay nagdulot sa kanila ng kadiliman at ilalim ng kapangyarihan ni Satanas. Nakikita natin ang prinsipyong ito na ipinapakita sa kabaligtaran sa sumusunod:

... upang buksan ang kanilang mga mata, upang ilihis sila mula sa kadiliman patungo sa liwanag, at mula sa kapangyarihan ni Satanas patungo sa Diyos, upang matanggap nila ang kapatawaran ng mga kasalanan at isang mana sa mga pinabanal sa pamamagitan ng pananampalataya sa Akin. Gawa 26:18

Nilabag ni Satanas ang kautusan sa pagsasabi na hindi patatawarin ng Diyos. Ito ang binhi ni Satanas, at ang lahat ng sumasang-ayon sa ideyang ito na hindi patatawarin ng Diyos ay lumalabag sa kautusan ng Diyos – ang kautusan ng buhay at kalayaan.

Ang mga anghel na naniwala sa kasinungalingan ni Satanas ay tinatakan din ang kanilang kapalaran. Walang pag-asa na mapatawad sila dahil hindi sila naniniwala na patatawarin ang Diyos, kaya hindi sila kailanman humingi.

Sinasabi ng Bibliya na ang Ama ay laging maawain. Ang kanyang awa ay hindi natatapos.

Oh, magpasalamat kayo sa Panginoon, sapagka't Siya ay mabuti! **Sapagkat ang Kanyang awa ay magpakailanman.** Oh, magpasalamat sa Diyos ng mga diyos! **Sapagkat ang Kanyang awa ay magpakailanman.** Oh, magpasalamat kayo sa Panginoon ng mga panginoon! **Sapagka't ang kaniyang kagandahang-loob ay magpakailan man:** Sa kaniya na nagiisang gumagawa ng mga dakilang kababalaghan, **Sapagka't ang kaniyang kagandahang-loob ay magpakailan man;** Sa kaniya na sa pamamagitan ng

karunungan ay gumawa ng langit, **Sapagka't ang kaniyang kagandahang-loob ay magpakailan man.** Awit 136:1-5

Ang Diyos ay laging handang magpatawad, ngunit ang mga kumbinsido na hindi Siya magpatawad, nagkakasala laban sa kanilang mga kaluluwa at mamamatay; lahat dahil hinding hindi sila magtatanong. Ang pagpapatawad ng Diyos ay nagdadala ng buhay at katangian ni Kristo na nagpapagaling at nagpapanumbalik, na nagpapanumbalik sa atin sa batas ng buhay. Kapag humingi ka lang makakatanggap ka. Kung kakain ka ng bunga ng punong ito na nilikha ni Satanas, tiyak na mamamatay ka. Kung naniniwala ka na mayroon sa karakter ng Diyos ang ideya na ang Diyos ay maaaring pumunta sa isang lugar kung saan hindi siya magpapatawad, pagkatapos ay mamamatay ka. Ito ang paghahari/dominyo ng kamatayan. Ito ang kapangyarihan ni Satanas sa kaluluwa.

Ang pinakamalaking tagumpay ng estratehiya ni Satanas ay ang kumbinsihin ang sansinukob na ang Diyos ay Diyos ng kamatayan at na gagamit Siya ng puwersa para parusahan, at kung kinakailangan, patayin ang mga patuloy na nagrerebelde. Sinasabi sa atin ng Bibliya:

Sapagka't tayo'y tiyak na mamamatay at magiging parang tubig na nabuhusan sa lupa, na hindi na maiipon muli. **Ngunit ang Diyos ay hindi nag-aalis ng buhay;** ngunit Siya ay gumagawa ng paraan, upang ang Kanyang mga itinaboy ay hindi maalís sa Kanya. 2 Samuel 14:14

Ang talatang ito ay mahalaga dahil ito ay nauugnay sa kuwento ni Absalom. Naaalala natin na hindi pinarusahan ni David ang kanyang anak na si Amnon, dahil sa panggagahasa sa kapatid ni Absalom, sa paraang gusto ni Absalom. Kinuha ni Absalom ang mga bagay sa kanyang sariling mga kamay at pinatay ang kanyang kapatid sa ama na si Amnon dahil sa kanyang ginawa. Ipinatapon ni David ang kanyang anak na si Absalom dahil sa kanyang krimen na pagpatay kay Amnon. Sa pagsisikap na magkasundo sina David at Absalom, si Joab, ang punong komandante ng hukbo ni David, ay gumawa ng plano na magpadala ng isang babae kay

David upang umapela sa kanya tungkol sa isang inaakalang kaso niya na kapareho ng kaso nina Amnon at Absalom. Naunawaan kaagad ni David ang plano ngunit ang babae ay umapela sa kanya na ang Diyos ay hindi nag-aalis ng buhay ngunit naghahangad na ibalik ang Kanyang mga pinalayas. Sa pamamagitan ng mapagpakumbabang babaeng ito, ipinahayag ng Diyos ang isa sa pinakamalalim na katotohanan ng langit.

Sa isang Banal na Huwaran, ang malayang buhay at kamatayan ay hindi kailanman magtatagpo. Ang kalayaan at takot ay hindi maaaring magsanib. Ang Diyos ay pag-ibig (1 Juan 4:8), at kapag nakilala natin ang pag-ibig na ito, ang lahat ng takot ay naaalis (1 Juan 4:18). Walang takot sa pag-ibig (Agape). Ngunit may takot sa kamatayan. Samakatuwid, ang Diyos ay hindi maaaring may kaugnayan sa kamatayan.

Ang huling kaaway na mawawasak ay ang kamatayan. 1 Corinto 15:26

Upang pagkalooban tayo na, matapos maligtas mula sa kamay ng ating mga kaaway, ay makapaglingkod sa Kanya nang walang takot. Lukas 1:74

Ang kamatayan ay paghahari/dominyo ni Satanas. Nilikha niya ito sa pamamagitan ng pagpapaunlad ng isang maling sistema ng katarungan sa pamamagitan ng kautusan, na nakumbinsi ang marami na ang paglabag sa kautusan ay dapat parusahan. Ang malubhang kasalanan ay dapat parusahan ng kamatayan. Naisip ni Satanas ang ideya ng kamatayan dahil sa kanyang hangarin na ang Anak ng Diyos ay hindi na umiiral. Inisip niya ang sansinukob na wala Siya. Ito ang nagbukas ng pinto sa prinsipyong ng kamatayan.

Nakalulungkot, ang tanging paraan upang matuklasan ng uniberso ang katotohanan ng pinaplano ni Satanas ay para sa Anak ng Diyos na hayaan si Satanas na gawin sa Kanya ang kanyang ninanais. Ang pagpapako kay Hesus sa krus ay ang paghahayag ng mamamatay-tao na binhi na naninirahan sa puso ni Satanas mula pa sa simula..

Kapag ang tunay na katangian ng Ama ay nahayag at ang uniberso ay nakapili na sa Diyos na kanilang pinaglilingkuran, bawat tuhod ay luluhod at kikilalaning si Jesu-Kristo ay Panginoon sa ikaluluwalhati ng Diyos Ama. Ang ilan ay gagawin ito sa pag-ibig. Gagawin ito ng ilan sa pamamagitan ng pag-iyak at pagngangalit ng mga ngipin.

Pagkatapos ang kamatayan at impiyerno ay mawawasak. Ang may-akda ng kamatayan at ang mga naniniwala sa kanya ay madudurog sa ilalim ng bigat ng kanilang sariling pagkakasala. Ang apoy ay mag-aapoy sa loob ng kanilang mga puso sa pagkaunawa na nawala sila sa kawalang-hanggan at wala silang dapat sisihin kundi ang kanilang mga sarili.

Pagkatapos ay itinaon ang Kamatayan at ang Hades sa lawa ng apoy. Ito ang ikalawang kamatayan. Apocalipsis 20:14

Tulad ng lindol na marahas na yumanig sa lupa noong si Kristo ay namatay sa Krus, gayundin ang lupa ay sasabog, na magpapakita ng marahas, mapoot na kaisipan ng mga sinumpa at ubusin sila. Isusuka ng lupa ang mga naninirahan dito. (Levitico 18:25). Ang mga lumabag sa Walang-hanggang Tipan ay masusunog sa ugat at sanga. (Isaias 24:5-6; Malachi 4:1-2).

KABANATA 14

ANG PAGKAHULOG NI LUCIFER AT NG KANYANG MGA ANGHEL

Walang lohikal na dahilan kung bakit pinili ni Satanas ang landas na tinahak niya. Alam niya na ang Diyos ay maawain, mapagpala at mapagpatawad. Alam niya na ang Anak ng Diyos ang lumikha sa kanya, sa lahat ng mga anghel, at sa buong sansinukob. Ang kanyang kusang pagtangga sa katotohanan ay hindi maipaliwanag. Ito ang misteryo ng kasamaan. Paanong ang magandang at banayad na anghel na tinawag na Lucifer ay naging Satanas? Walang paliwanag kung bakit pinili ni Satanas na magtago sa kasinungalingan, panlilinlang at karahasan.

Dapat ay nanlaki ng mata si Satanas sa sandaling iyon kaya handa siyang magsalita ng ganoong kasinungalingan tungkol sa karakter ng Diyos. Sa buhay ni Cain, nakikita natin ang pagkatigla at pangininginig na naranasan niya sa pagtahak sa landas ni Satanas. Ipinakita ni Cain ang panloob na kaguluhan ni Satanas at ang kanyang pag-aalinlangan, takot, at kalungkutan sa pamamagitan ng pagkawala ng kanyang pagkakakilanlan.

Nagtaka kaya siya kung dapat ba niyang ituloy ang kanyang plano noong simula? Ipagpapatuloy kaya niya nang buong buo ang digmaan laban sa Diyos at sa Kanyang Anak?

Bakit nagagalit ang mga bansa, at ang mga tao ay nagpaplano ng walang kabuluhang bagay? Ang mga hari ng lupa ay nagtataglay ng kapangyarihan, at ang mga pinuno ay nagtatagpo upang kumonsulta laban sa PANGINOON at laban sa Kanyang Pinahiran, na nagsasabi, “Sirain natin ang kanilang mga tali at itapon ang kanilang mga lubid sa atin.” Awit 2:1-3

Sa malalim na kadiliman na ipinamigay ni Satanas sa mga anghel, pinayagan ng Diyos na lumiwanag ang liwanag ng katotohanan sa mukha ng Kanyang Anak.

Sapagkat Siya ang Diyos na nag-utos sa liwanag na lumiwanag mula sa kadiliman, na nagliwanag sa ating mga puso upang ibigay ang liwanag ng kaalaman tungkol sa kaluwalhatian ng Diyos sa mukha ni Jesucristo. 2 Corinto 4:6

Ang talatang ito ay pagpapahayag ng binhi sa Anak ng Diyos. Siya ay palaging liwanag; Siya ay palaging katotohanan ng Ama at palaging daan patungo sa Ama. Sa kadiliman pumasok ang Anak ng Diyos upang ipahayag ang pag-ibig, awa, at biyaya ng Diyos.

Ang Kanyang mga salita ay parang tabak na nagmumula sa Kanyang bibig at ang Kanyang mga mata ay parang apoy na naglalagablab. Ang kaluwalhatian ng Panginoon ay pag-asa at kagalakan sa mga anghel na naniwala sa Kanya, ngunit Siya ay parang apoy na sumisira (Exodo 24:17) sa mga mata ng mga anghel na naniwala sa kasinungalingan ni Satanas. Sa kadiliman ay dumating ang liwanag, at ang salita ng Anak ng Diyos ay nagdulot ng paghihiwalay sa pagitan ng mga kasama ni Satanas at ng mga kasama ng Diyos.

Ang mga baha ay umangat, O PANGINOON, ang mga baha ay itinaas ang kanilang tinig; ang mga baha ay itinaas ang kanilang mga alon. Ang PANGINOON sa kataasan ay makapangyarihan kaysa sa

ingay ng maraming tubig, kaysa sa malalakas na alon ng dagat. Awit 93:3-4

Kaya't ibinuga ng ahas ang tubig mula sa kanyang bibig na gaya ng baha laban sa babae, upang siya ay malunod at madala ng baha. Apocalipsis 12:15

Kaya't kanilang katatakutan ang pangalan ng PANGINOON mula sa kanluran, at ang Kanyang kaluwalhatian mula sa pagtaas ng araw; **kapag ang kaaway ay dumating na parang baha, itataas ng Espiritu ng PANGINOON ang isang bandila laban sa kanya.** Isaias 59:19

Ipinapakita ng Kasulatan ang mga salita ng kaaway na parang baha na dumarating upang dalhin ang mga tapat. Sa pamamagitan ng kanyang mga kasinungalingan, nais ng ahas na dalhin ang lahat ng mga anghel, ngunit ipinahayag ng Anak ng Diyos ang kaluwalhatian ng Ama bilang maliwanag na liwanag at ito ang nagdulot ng paghihiwalay sa mga tubig sa pagitan ng mga anghel na nanatili sa itaas at ng mga anghel na bumaba sa ibaba. (Genesis 1:6-7).

Sa matinding pagkadismaya ni Satanas, isa lamang sa tatlong bahagi ng mga anghel ang piniling lubos na sumali sa kanyang digmaan laban sa Diyos at sa Kanyang pinahiran.

Hinila ng kanyang buntot ang isang katlo ng mga bituin sa langit at itinaapon ang mga ito sa lupa. At ang dragon ay tumayo sa harap ng babae na naghahandang manganak, upang lamunin ang Kanyang Anak sa sandaling siya ay ipanganak. Apocalipsis 12:4

Sa pangitain, nakita ni Juan ang mga simbolo ng babae na malapit nang manganak sa binhi ni Cristo. Bagaman ang mga simbolo ng dragon at mga bituin ay hula na tumutukoy sa gawain ni Satanas sa pamamagitan ng Roma upang sirain ang ilan sa mga pinuno ng bayan ng Diyos, nagbibigay din ito ng sanggunian sa orihinal na binhi na nagpasimula ng prosesong ito sa langit.

Sinabi ni Satanang sa mga anghel na hindi sila patatawarin ng Diyos, at isa sa tatlong bahagi ng mga anghel ang naniwala kay Satanang at pumasok sa hawla ng kamatayan kasama ni Satanang.

At ang mga anghel na hindi pinanatili ang kanilang nararapat na nasasakupan, kundi iniwan ang kanilang sariling tahanan, ay inilaan Niya sa walang hanggang kadena sa kadiliman para sa paghuhukom sa dakilang araw. Jude 1:6

Ang dahilan kung bakit sinasabi na inilaan ng Diyos ang mga anghel na ito sa "mga kadena sa ilalim ng kadiliman" ay dahil pinigilan ni Satanang ang mga anghel na maniwala na maaari silang bumalik sa Diyos. Tulad ng nabanggit natin sa nakaraang kabanata:

...upang buksan ang kanilang mga mata, ilihis sila **mula sa kadiliman patungo sa liwanag**, at **mula sa kapangyarihan ni Satanang** patungo sa Diyos, upang matanggap nila ang **kapatawaran ng mga kasalanan** at isang mana sa mga pinabanal sa pamamagitan ng pananampalataya sa Akin. Gawa 26:18

Sapagkat sa pamantayang ginagamit mo sa paghatol, ay hahatulan ka rin; at sa panukat na ginagamit mo, ay susukatin din sa iyo. Mateo 7:2

Ang mga kadena ng kadiliman ay ang kapangyarihan ni Satanang na hindi nila matatanggap ang kapatawaran ng mga kasalanan. Kaya't maaari lamang silang umasa sa parusang kanilang hiniling na ipataw ng Diyos.

Sapagkat kung tayo'y nagsasala nang kusa matapos nating matanggap ang kaalaman ng katotohanan, wala nang naiwang sakripisyo para sa mga kasalanan, **kundi ang tiyak at nakakatakot na pag-asang hinuhukuman, at apoy na galit na lulunurin ang mga kaaway**. Hebreo 10:26-27

Ang ilan sa mga anghel – ang pagkakaiba sa pagitan ng isang katlo ng mga anghel at kalahati ng kaharian – ay bumalik sa Diyos. Tumanggi silang tanggapin ang kasinungalingan na hindi patatawarin ng Diyos. Niyakap nila ang katotohanan ng maawain at mapagmahal na karakter

ng Diyos. Kahit na hindi nila masagot ang lahat ng paratang ni Satanas, pinili nilang manatiling tapat sa Diyos. Nang mamatay si Jesus sa Krus, naipakita ang mga balak ni Satanas at sa wakas ay nakuha ng mga anghel ang mga sagot na kanilang hinahanap.

At, sa pamamagitan ng kapayapaan na ginawa sa pamamagitan ng dugo ng Kanyang krus, sa Kanya ay **pagaisahin ang lahat ng bagay sa Kanyang sarili**; sa Kanya, sinasabi ko, maging mga bagay sa lupa **o mga bagay sa langit**. Colosas 1:20 (KJV)

Nang mamatay si Cristo, may mga bagay na naibalik sa pagkakaisa sa Diyos sa langit. Sa wakas, ang mga ideya at impluwensya ni Satanas ay naalis mula sa langit.

Kaya't ang malaking dragon ay itinaon, ang ahas ng nakaraan, na tinawag na Diyablo at Satanas, na nandaraya sa buong mundo; siya ay itinaon sa lupa, at ang kanyang mga anghel ay itinaon kasama niya. Pagkatapos ay narinig ko ang isang malakas na tinig sa langit, "Ngayon ay dumating na ang kaligtasan, at lakas, at ang kaharian ng ating Diyos, at ang kapangyarihan ng Kanyang Cristo, sapagkat ang akusador ng ating mga kapatid, na inakusahan sila sa harap ng ating Diyos araw at gabi, ay naihulog na." Apocalipsis 12:9-10

Hanggang sa panahon ng Krus, maaari pang makapasok si Satanas sa langit. Ang pisikal na presensya ni Satanas sa langit ay pinayagan lamang dahil may mga hindi pa nasosolusyunan na tanong sa isipan ng mga anghel. Ipinapakita ito sa atin sa kwento ni Job.

Ngayon, dumating ang mga anak ng Diyos upang magpakita sa harap ng PANGINOON, at si Satanas ay dumating din kasama nila. At sinabi ng PANGINOON kay Satanas, "Saan ka nanggaling?" Kaya't sumagot si Satanas sa PANGINOON at sinabi, "Mula sa pag-ikot-ikot sa lupa, at mula sa paglalakad-lakad dito." Job 1:6-7

Habang papalapit si Jesus sa Krus, alam Niya na malapit nang maipakita si Satanas at siya ay babagsak na parang kidlat mula sa langit. Wala nang

anumang pakikiramay si Satanas sa langit, kaya't wala na siyang dahilan upang pumunta doon.

At sinabi Niya sa kanila, “Nakita Ko si Satanas na bumagsak na parang kidlat mula sa langit.” Lukas 10:18

Nakita ng Anak ng Diyos si Satanas na bumagsak mula sa langit sa kanyang pisikal na anyo mula pa noong simula, ngunit ang kanyang mga ideya ay hindi ganap na naalis sa langit hanggang sa mamatay si Cristo sa Krus. Mananatili pa ring tanungin kung sino mula sa lupa ang tatanggap sa katotohanan ng karakter ng Diyos at makakawala mula sa kapangyarihan ng kamatayan. Sa katapusan ng panahon, sa lalong madaling panahon, ipapakita ng Diyos nang malinaw ang kontrobersya sa buong mundo at kailangang gumawa ng desisyon ang tao, tulad ng ginawa ng mga anghel.

Napakahalagang malaman na ang awa ng Diyos ay malayang ipinaabot sa lahat. Kahit na nahawahan ni Satanas ang kalahati ng kaharian, isang nalalabi pa rin sa mga anghel na ito ang bumalik sa sinapupunan ng Ama.

Gaano kaya kalungkot ang mga anghel sa langit nang makita nila ang ganoong kakulangan sa mga hukuman ng langit. Marami sa kanilang mga kasama na kanilang pinagsaluhan ng mga mahalagang alaala ay nawala. Gaano kaya napaiyak ang mga anghel dahil sa napakalaking pagkawala na ito. Ngunit sino ang makakasiya sa sukatan ng kalungkutan na naranasan ng Ama at ng Anak? Sila ang lumikha, nagturo, at nagmahal sa mga anghel na ito. Ang pighati, mga luha, at sakit ng puso ay tiyak na hindi masukat.

KABANATA 15

ITINATATAG NG DRAGON ANG KANIYANG PUNDASYON O HIMPILAN SA LUPA

Itinaboy ba si Satanas mula sa langit? O sadyang inilipat niya ang kanyang mga puwersa sa susunod na larangan ng aksyon kung saan lilikhain ang mundo?

At nagkaroon ng digmaan sa langit: nakipaglaban si Miguel at ang kanyang mga anghel sa dragon; at ang dragon at ang kanyang mga anghel ay nakipaglaban, ngunit hindi sila nagtagumpay, at hindi na natagpuan ang kanilang lugar sa langit. **Kaya't ang malaking dragon ay naitaboy, ang ahas ng nakaraan, na tinawag na Diyablo at Satanas, na nandaraya sa buong mundo;** siya ay itinapon sa lupa, at ang kanyang mga anghel ay naitaboy kasama niya. Apocalipsis 12:7-9

Itinaboy ba siya ng Diyos mula sa langit na parang itinatapon ang isang bato? Hindi ito posible, sapagkat kapag alam natin ang karakter ng Diyos, mauunawaan natin:

Hindi sila sasaktan o lilipulin sa aking buong banal na bundok, sapagkat ang lupa ay **mapupuno ng kaalaman sa Panginoon**, gaya ng tubig na tumatakip sa dagat. Isaias 11:9

Sinasabi nito tungkol sa Anak ng Diyos na Siya ay hindi gumagawa ng karahasan at ganap na hindi nakakapinsala.

At kanilang ginawa ang kaniyang libingan na kasama ng masama—Nguni't kasama ng mayayaman sa kaniyang kamatayan, **sapagka't hindi siya gumawa ng karahasan**, o walang pagdaraya man sa kaniyang bibig. Isaias 53:9

Sapagka't ang gayong Dakilang Saserdote ay nararapat para sa atin, na banal, walang kapintasan, walang dungis, hiwalay sa mga makasalanang, at naging mas mataas kaysa sa langit. Hebreo 7:26

Paano noon pinalayas si Satanas at ang Kanyang mga anghel? Gaya ng mababasa natin sa Judas 1:6, iniwan ng mga anghel na ito ang kanilang unang kalagayan. Ano nga ba ang naging dahilan ng kanilang "pagtaboy" sa langit?

Hinila ng kanyang buntot ang ikatlong bahagi ng mga bituin sa langit at inihagis sa lupa. At ang dragon ay tumayo sa harap ng babaing handa nang manganak, upang lamunin ang kaniyang Anak pagkapanganak na niya. Apocalipsis 12:4

Ano ang kinakatawan ng buntot ng dragon?

Ang matanda at marangal, siya ang ulo; ang propetang nagtuturo ng kasinungalingan, siya ang buntot. Isaias 9:15

Ang kasinungalingan ni Satanas at ang maling pagkilala sa Diyos ay naging dahilan upang makita ng marami sa mga anghel ang Diyos bilang kanilang kaaway. Sinubukan ng Diyos na ipakita sa kanila ang katotohanan, ngunit ang bawat pag-uutos sa mga anghel ay itinuturing na isang pag-atake sa kanila.

Nguni't sila'y nanghimagsik, at ginulo ang kaniyang banal na Espiritu: kaya't siya'y naging kanilang kaaway, at siya'y nakipaglaban sa kanila. Isaias 63:10 (KJV)

Ang Diyos ay hindi nila kaaway, ngunit "siya ay naging kanilang kaaway" sa pamamagitan ng kanilang sariling hindi pagkakaunawaan kung saan nagmula ang kanilang buhay na may kaugnayan sa batas ng Diyos. Habang lumalapit ang Diyos sa mga anghel na ito, tulad ni Adan na labis na natakot pagkatapos niyang magkasala, tumakas sila sa rehiyong ito kung saan lilikhain ang lupa.

Ang mga kasinungalingan ni Satanas ang nagpataboy ng mga anghel sa langit gaya ng sinasabi nito sa Apocalipsis 12:4. Upang makakuha ng higit pang mga detalye sa kung ano ang ginawa ni Satanas sa puntong ito kailangan nating suriin ang Apocalipsis 12:1-3 na nauuna sa bersikulo 4.

At nagpakita ng isang dakilang kababalaghan sa langit; isang babae na binalot ng araw, at ang buwan ay nasa ilalim ng kanyang mga paa, at sa kanyang ulo ay isang korona na may labindalawang bituin: at siya, na may dinadala sa sinapupunan, ay sumigaw, nagdurusa sa panganganak, at nahihirapang manganak. At nagpakita ng isa pang kababalaghan sa langit; at narito, isang malaking pulang dragon, na may pitong ulo at sampung sungay, at pitong korona sa kanyang mga ulo. Apocalipsis 12:1-3 (KJV)

Sino ang babae na lumitaw sa langit na binalot ng araw at ang buwan ay nasa ilalim ng kanyang mga paa? Ang mga talata 4-6 ay nagsasalita tungkol sa babae na ipinanganak ang lalaking anak sa lupa na mamumuno sa mga bansa at inakyat sa langit. Nagbibigay si Adam Clarke ng ganitong komentaryo:

Na ang babae rito ay kumakatawan sa tunay na Simbahan ni Cristo ay pinagkakasunduan ng karamihan sa mga tagapagkomento. Sa iba pang bahagi ng Pahayag, malinaw na inilalarawan ang dalisay na Simbahan ni Cristo sa pamamagitan ng isang babae. Sa Apocalipsis 19:7, isang napakaraming bilang ng mga tao ang inilalarawan na sinasabi, "Magalak tayo at magdiwang, at magbigay ng karangalan

sa Kanya; sapagkat dumating na ang kasal ng Kordero, at ang Kanyang Asawa ay naghanda na.”

Tiyak na totoo na ang isang dalisay na babae ay kumakatawan sa nobya ni Cristo, ang Kanyang minamahal na Simbahan.

Sapagkat ang lalaki ang ulo ng babae, gaya rin ng si Cristo ang ulo ng simbahan; at Siya ang Tagapagligtas ng katawan. Efeso 5:23

Bakit ang babae ay inilalarawan na nasa langit sa mga talata 1-3 at pagkatapos, sa mga talata 4-6, matapos bumaba ang dragon sa lupa, ipinanganak ng babae ang lalaking anak sa lupa?

Ang plano para sa mundong ito ay ipakita ang kaluwalhatian ng Diyos at ng Kanyang Anak. Nilalang tayo ayon sa kanilang wangis. Lahat ng naninirahan sa mundong ito ay magiging nobya ni Cristo. Ninais ng Anak ng Diyos na magkaroon ng isang bayan na ganap na magpapakita ng Kanyang karakter at ng karakter ng Kanyang Ama. Sa paglikha ng babae mula sa tagiliran ni Adan, naipapakita ang prinsipyo ng babae, ang simbahan, na nagmula sa puso ni Cristo. Ipinanganak ng Ama, si Cristo ang gagawa ng kalooban ng Kanyang Ulo; ipinanganak ng Cristo, ang sangkatauhan ay gagawa ng kalooban ng kanilang Ulo.

Sapagkat ang sinumang gumagawa ng kalooban ng Diyos ay aking kapatid na lalaki at babae, at ina ko rin. Markos 3:35

... Pumunta kayo sa Aking mga kapatid at sabihin sa kanila, "Ako'y aakyat sa Aking Ama at sa inyong Ama, at sa Aking Diyos at sa inyong Diyos." Juan 20:17

Ang babae, na kumakatawan sa bayan ni Cristo na kinaroroonan ng Kanyang karakter, ay binalot ng Araw. Si Cristo ang Araw ng katuwiran, ang liwanag ng sanlibutan. Ang kapalaran ng Kanyang nobya ay ipakita ang katotohanan ng karakter ng Diyos sa buong uniberso.

Ang nakikitang tagpo sa Apocalipsis 12 ay noong panahon ng kapanganakan ni Cristo dalawang libong taon na ang nakalipas. Ang babae ay ang Simbahan ng Diyos na malapit nang manganak sa Mesiyas. Ang dragon ay naipapakita sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Roma

at ang mga bituin ay ang mga pinuno ng bayan ng Diyos na pinarusahan. Gayunpaman, ang pinagmulan ng kwentong ito ay makikita pa sa simula pa lamang. Ang Diyos at ang Kanyang Anak ay nagpaplano na likhain ang babae, ang nobya ni Cristo, upang ipakita sa uniberso ang tunay na ugnayan ng Diyos at ng Kanyang Anak. Hindi isinali si Lucifer sa mga pag-uusap tungkol sa paglikha ng mundong ito. Ang mga pag-uusap ay sa pagitan lamang ng Diyos at ng Kanyang Anak dahil tanging ang Anak ng Diyos lamang ang nakakaalam ng katotohanan tungkol sa karakter ng Kanyang Ama.

Ang kanyang mga mata ay parang apoy na nagliliyab, at sa kanyang ulo ay maraming korona; at siya ay may pangalan na nakasulat na **walang sinuman ang nakakaalam, kundi siya lamang mismo.** Apocalipsis 19:12 (KJV)

Ninai ni Satanas na maging prinsipeng ng mundong ito. Nang ibigay nina Adan at Eba ang kanilang kapangyarihan kay Satanas, nakuha niya ang titulong kanyang hinahangad.

Mula ngayon ay hindi na ako makikipag-usap nang marami sa inyo: **sapagkat ang prinsipeng ng mundong ito ay darating,** at wala siyang anumang kapangyarihan sa akin. Juan 14:30 (KJV)

Ninai ni Satanas na ipakita ang kanyang mga prinsipyo ng pamahalaan sa pamamagitan ng kanyang bagong sistema ng katarungan sa mundong ito, ngunit ipinagkaloob ng Diyos sa Kanyang Anak na maging Tagapaglikha at tunay na pinuno ng mundong ito.

Ako ay nanonood sa mga pangitain sa gabi, at narito, ang isang tulad ng Anak ng Tao, ay dumarating na kasama ng mga alapaap ng langit! Siya ay lumapit sa Matanda sa mga Araw, at inilapit nila Siya sa harap Niya. **Nang magkagayo'y ibinigay sa Kanya ang kapangyarihan at kaluwalhatian at isang kaharian, upang ang lahat ng mga tao, mga bansa, at mga wika ay paglingkuran Siya. Ang kaniyang kapangyarihan ay walang hanggang paghahari/dominyo,** na hindi lilipas, at ang kaniyang kaharian ay hindi magigiba. Daniel 7:13-14

Ang nakita ng propetang si Daniel sa pangitain ay ang katuparan ng orihinal na disenyo na mayroon ang Ama mula pa sa simula; na ang Kanyang Anak ay magiging tagapamahala at may kapangyarihan sa lupa. Bago nilikha ng Anak ng Diyos ang mundong ito, inilipat ni Satanas ang lahat ng kanyang puwersa sa rehiyon ng mundo upang ihanda ang kanyang sarili na lamunin at bihagin ang malapit nang likhain ni Kristo.

Hinila ng kanyang buntot ang ikatlong bahagi ng mga bituin sa langit at naitakboy sa lupa. At ang dragon ay tumayo sa harap ng babaing handa nang manganak, upang lamunin ang kaniyang Anak pagkapanganak na niya. Apocalipsis 12:4

Ang kwento ng kapanganakan ni Kristo 2000 taon na ang nakakaraan ay ang pagpapakita ng nangyari sa pagkakatatag ng mundo. Noong isilang si Jesus, sinubukan Siya ni Satanas na sirain at angkinin ang mundong ito bilang kanyang matuwid na paghahari/dominyo.

Nang si Kristo ay malapit nang likhain ang mundong ito at ipanganak ang Kanyang nobya sa lupa, si Satanas ay nakahanda upang agawin ito mula sa kapangyarihan ng Anak ng Diyos. Ang kababalaghan ng babae na binalak, pinangarap, at dinisenyo sa langit, ay ilalabas na ngayon mula sa kamay ni Kristo na kanyang Maylalang sa lupa.

Sa simula ay nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa. Genesis 1:1

Sa sandaling nilikha ng Anak ng Diyos ang lugar na ito na tinatawag na lupa, agad na sinubukan ni Satanas na angkinin ang lugar dahil sa simula pa lang ay may kadiliman sa lugar na ito.

Ang lupa ay walang anyo, at walang laman; at **ang kadiliman ay nasa mukha ng kalaliman.** Genesis 1:2

Alam nating hindi maganda ang kadilimang ito dahil hindi tinawag ng Diyos na mabuti ang kadiliman. Ang ilaw lang ang tinawag niyang mabuti.

At sinabi ng Dios, "Magkaroon ng liwanag"; at nagkaroon ng liwanag. **At nakita ng Dios ang liwanag, na ito ay mabuti;** at inihiwalay ng Diyos ang liwanag sa kadiliman. Genesis 1:3-4

Ang Diyos ay liwanag. Si Satanas ay kadiliman. Ang presensya ng kadiliman, na hindi tinatawag na mabuti, ay nagsasabi sa atin na si Satanas, ang dragon, ay dumating sa lupa na handang lamunin ang nilikha ng Anak ng Diyos at gawin ang kanyang sarili na prinsipe ng mundong ito.

Ang kwento ng paglikha ay hindi isang serye ng mga walang patutunguhang hakbang. Ang paglikha ay isang pagpapakita ng binhi na nasa Anak ng Diyos at isa ring pagpapahayag ng tunggalian sa pagitan ng binhi ni Cristo at ng binhi ng ahas.

Natatandaan natin na ang batas ng buhay ay hindi gumagamit ng mapilit na puwersa. Hindi pinilit ng Diyos si Satanas sa anumang paraan. Hindi niya pinaghihigpitan ang kanyang mga paggalaw sa anumang paraan. Hindi ganito kung paano gumagana ang batas ng kalayaan.

Ang isa pang katibayan ng kalayaang ito ay ipinahayag sa katotohanan na bagaman si Satanas at ang kanyang mga anghel ay patuloy na nabubuhay, hindi sila nabuhay sa kanilang sariling kapangyarihan. May isa lamang na walang kamatayan at iyon ay ang Diyos. Ang mga anghel ay namuhay ayon sa buhay na kay Kristo.

Ang Diyos ay nagsalita minsan, dalawang beses ko itong narinig:
Ang kapangyarihang iyon ay sa Diyos. Awit 62:11

Ipinagpatuloy ni Kristo ang pagbibigay buhay sa mga nahulog na anghel na ito. Bawat pulso ng buhay na mayroon sila, ay nagmula kay Kristo. Siya at ang Kanyang Ama ay patuloy na nabasa ang bawat iniisip nila. Alam nila ang bawat mapoot na kaisipan at pagkilos ni Satanas laban sa kanila. Binigyan pa rin sila ng Diyos ng buhay. Bakit naging ganito?

Una, gaya ng nakita natin na ang Diyos ay hindi kumukuha ng buhay. Pangalawa, marami sa mga anghel ang mayroon pa ring hindi nalutas na mga katanungan at kailangan ng oras na ibigay para kay Satanas na bumuo ng kanyang mga ideya at makita ang bunga ng mga ito. Bilang resulta, ang Anak ng Diyos ay napilitang makinig at magmasid sa karumihan at kasuklam-suklam na paglalait ng mga nagkasalang anghel

na ito. Anong krus itong pasanin ni Kristo. Si Kristo ay hawak pa rin si Satanas sa kanyang mga bisig sa isang kahulugan, habang si Satanas ay sinasampal, binubugbog, sumisigaw at sinasaktan ang Anak ng Diyos. Naaalala natin:

Ang Diyos, na gumawa ng mundo at lahat ng naririto, ...Siya ang nagbibigay sa lahat ng buhay, hininga, at lahat ng bagay. Gawa 17:24-25

Ang Ama at ang Anak ay patuloy na nagbibigay ng buhay kay Satanas upang ang kanyang mga prinsipyo ay maipakita, at upang ang kanilang prinsipyo ng hindi paggamit ng puwersa ay mapanatili. Ginagamit ni Satanas ang buhay na iyon para magnakaw, pumatay, at sumira. Si Cristo ang karunungan at kapangyarihan ng Diyos (1 Corinto 1:24). Kinukuha ni Satanas ang kapangyarihan ngunit tinatanggihan ang karunungan. Lubos na pinatitibay ni Satanas ang kanyang puso laban sa Anak ng Diyos, at gayunpaman nabubuhay siya sa bawat hininga na nagmumula sa Kanya..

Sa tuwing maninira si Satanas, para itong tungkod sa kamay ni Moses na kapag inilapag, ito ay naging ahas.

At sinabi ng Panginoon sa kaniya, Ano iyan sa iyong kamay? Sinabi niya, "Isang pamalo." At sinabi Niya, "Ihagis mo sa lupa." Sa gayo'y inihagis niya sa lupa, at naging ahas; at si Moises ay tumakas mula doon. Nang magkagayo'y sinabi ng Panginoon kay Moises, "Iunat mo ang iyong kamay at kunin mo sa buntot" (at kaniyang iniunat ang kaniyang kamay at hinawakan, at ito'y naging isang tungkod sa kaniyang kamay). Exodo 4:2-4

Si Kristo ang tungkod sa kanang kamay ng Ama. Kapag pinahintulutan ng Diyos na sirain si Satanas, ang kapangyarihan kay Kristo ay pinahihintulutang dumaan kay Satanas upang gawin ang masasamang gawaing ito. Ang Anak ng Diyos ay hindi nais na gawin ang masasamang gawaing ito, ngunit ang kalayaang pumili ay dapat pahintulutan ang kapangyarihang ito na maipasa kay Satanas. Sa tuwing pinapatay at nilipol ni Satanas ang isa sa mga anak ng Diyos, si Kristo ay tinutusok. Siya ay nasugatan sa mga paglabag na ito.

Bakit hindi Niya pinigilan si Satanas na gawin ito? Dahil si Satanas mismo ay nauunawaan ang prinsipyo ng malayang pagpapasya, at hinihiling niya na ang mga tao ay matanggap ang mga kahihinatnan ng kanilang mga aksyon at mamuno sa pamamagitan ng diyos ng kanilang mga pagpipilian - na, kung sila ay nagkakasala, ay si Satanas, na namamahala sa kanila sa pamamagitan ng pagmamaniplula sa kanila, pag-uudyok sa kanila, pagpapahirap sa kanila, at sa wakas ay pagsira sa kanila. Hindi mapipigilan ni Kristo si Satanas na pahirapan ang mga tumatangging lumakad sa batas ng Panginoon at tumutupad sa Kanyang mga alituntunin at kahatulan. Maaari lamang Siyang magsumamo sa kanila na bumalik sa Kanya upang makaiwas sa kapahamakan.

Ang ilan ay magtatalo dito na ang mga inosente ay nasasaktan din; paano ito ipinaliwanag ng Diyos? Maraming mga bata ang nagdurusa sa ilalim ng mga digmaan, o mga ama ng alkohol, o kakila-kilabot na mga pamahalaan, atbp. Ang mahalagang salita dito ay nasa ilalim. Ang Diyos ay lumikha ng isang sistema kung saan ang mga aksyon at paniniwala ng bawat isa sa atin ay makakaapekto sa mga nakapaligid sa atin - iyon ay bahagi ng malayang pagpapasya. Ito ay partikular na totoo kung tayo ay isang awtoridad, isang ulo; kung ano ang iniisip at ginagawa natin ay magkakaroon ng direktang epekto sa mga nasa ilalim natin. Ito ay upang tulungan tayo at ang mga anghel na maunawaan ang ating sariling lugar, at ang lugar ng mga nasa itaas at ibaba natin, sa malaking tanikala ng pagkatao; at na ang ating mga aksyon ay hindi lamang nakakaapekto sa ating sarili ngunit gumagana na may kaugnayan sa lahat ng iba pa. Kapag pinili ng mga tao at mga anghel na tanggihan si Kristo, nasasaktan hindi lamang ang kanilang mga sarili, kundi ang lahat ng tao sa kanilang paligid.

Matapos tumakas si Satanas at ang kanyang mga anghel sa langit, nagpasya ang Diyos at ang Kanyang Anak na magpatuloy at likhain ang mundong ito. Karamihan sa sansinukob ay naapektuhan ng mga kasinungalingan ni Satanas at ng kanyang huwad na sistema ng hustisya kaugnay ng batas ng Diyos. Ang Diyos at ang Kanyang Anak ay umasa nang may pag-asa na ang katotohanan ng karakter ng Diyos ay mahahayag sa sangkatauhan; ang nobya ng Anak ng Diyos, at tumulong

sa pagsagot sa mga paratang ni Satanas laban sa Diyos. Ngunit hindi nila hihigpitan ang mga paggalaw ni Satanas.

Si Satanas ay malayang gumala sa mga rehiyon ng bagong sanlibutan na nilikha. Ang kanyang pagkamuhi sa Anak ng Diyos ang nagtulak sa kanya na pumunta sa lugar na ito at subukan at kontrolin ito. Ito ang dahilan ng kadiliman na umiral noong unang araw ng paglikha. Si Satanas ay dumating dito kasama ang kanyang mga anghel bilang paghahanda sa kung ano ang darating.

Ang mga paghihigpit kay Satanas ay nagmula sa sarili niyang sistema ng hustisya at kung ano ang naisip niyang gagawin ng Diyos sa kanya. Ang bagong nilikha ay walang dapat ikatakot kay Satanas hangga't sila ay nananatiling puspos ng Espiritu ni Kristo. Hindi niya magagawang manatili nang matagal sa kanilang harapan nang hindi na kailangang tumakas. Siya ay itataboy ng mga sungay ng paniniwala at takot sa parusa.

KABANATA 16

ANG PROPESIYA NG SANLINGGO NG PAGLALANG

Ang labanan sa pagitan ni Satanang at ng pamahalaan ng Diyos ay ganap na nabuo sa binhi ng ahas. Ang Diyos at ang Kanyang Anak lamang ang nakakaalam kung ano ang magiging katapusan ng mga bagay na ito. Ang Diyos sa Kanyang karunungan, sa pamamagitan ng mga pangyayari sa paglikha, ay nagawang ihayag ang mga elemento ng binhi kay Kristo at ang binhi na nasa kay Satanang. Nagawa ng ating Ama na ilatag sa prinsipyo kung ano ang mangyayari sa labanang ito sa pagitan ng kaharian ng Diyos at ng kaharian ni Satanang.

Ang tadhana ng mundong ito ay hindi itinalaga na maging sentrong yugto kung saan gaganap ang dulang ito, ngunit ang pagkakasunud-sunod ng paglikha ay nagpapaliwanag sa mga pangunahing yugto ng labanan sa pagitan ni Kristo at ni Satanang. Tiyak na ang binhi ng ahas ay makakahanap ng lugar upang ipakita ang mga prinsipyo nito, ngunit hindi tiyak na ang mundong ito ay malungkot na magiging lugar na ito kung saan ito magpapakita, sapagkat ang Diyos ay lubos na matalino at hindi lamang lubos na nakakaalam ng lahat. Ang pagkakaiba, gaya ng ating tinalakay, ay matatagpuan sa pag-alam sa wakas mula sa simula. Na kung saan ay bago ang simula ay hindi isang bagay. Hindi ito kilala at samakatuwid ay nagsasangkot ng elemento ng kapanganiban.

Bago tuluyang nagpasya si Lucifer na ganap na maghimagsik laban sa Kanyang Lumikha, ang Espiritu ng Diyos ay kumikilos sa mga puso ng mga anghel upang hilahin sila pabalik mula sa bangin na maraming nilalapitan nila. Ipinapakita ng kwento ng paglikha ang katotohanang ito.

Ang lupa ay walang anyo at walang laman; at ang kadiliman ay nasa ibabaw ng **kalaliman**. At ang Espiritu ng Diyos ay gumagalaw sa ibabaw ng mga tubig. Genesis 1:2

Ang salitang Hebreo para sa “kalaliman” ay may kahulugan ng umaalon o bumabangon na dami ng tubig. Ang panlilinlang ni Satanas sa pagbabago ng kautusan ng Diyos sa pamamagitan ng kanyang mga kasinungalingan tungkol sa imortalidad ay nagdudulot ng kaguluhan sa mga anghel. Itinatakda niya ang kanyang sarili bilang halimbawa kung paano mamuhay, na kabaligtaran sa Anak ng Diyos. Ang Espiritu ng Diyos ay kumikilos sa kanila, humihiling sa kanilang budhi na pakinggan ang mga salita ng Anak ng Diyos at ng mga tapat na anghel.

Si Lucifer ay nagtataglay ng mga paratang laban sa Diyos at sa Kanyang pamahalaan, ngunit si Cristo ang liwanag ng langit na nagbunyag ng katotohanan tungkol sa pagkatao ng Diyos. Ipinipilit ni Lucifer na ang katarungan ay humihingi ng kamatayan para sa mga paglabag, ngunit ipinakita ni Cristo na ang Ama ay hindi nagnanais ng handog o sakripisyo para sa kasalanan.

At sinabi ng Diyos, “Magkaroon ng liwanag”; at nagkaroon ng liwanag. At nakita ng Diyos ang liwanag, na ito ay mabuti; at hinati ng Diyos ang liwanag sa kadiliman. Tinawag ng Diyos ang liwanag na Araw, at ang kadiliman ay tinawag Niyang Gabi. Kaya ang gabi at ang umaga ay ang unang araw. Genesis 1:3-5

Hindi sinabi ng Diyos na “gawin ninyong magkaroon ng liwanag.” Sinabi Niya, “Magkaroon ng liwanag.” Ito ay isang bagay na kailangan nating tanggapin sa ating isipan at pasalamat. Tinatanggi ni Satanas ang liwanag; at kung ang iyong mata ay nagdilim, hindi handa at kalaunan ay hindi na makakatanggap ng liwanag, gaano kaya kadilim ang magiging mundo sa paligid mo?

Ang ilawan ng katawan ay ang mata. Kaya kung mabuti ang iyong mata, ang buong katawan mo ay mapupuno ng liwanag. Ngunit kung masama ang iyong mata, ang buong katawan mo ay mapupuno ng kadiliman. Kaya kung ang liwanag na nasa iyo ay kadiliman, gaano kaya kalaki ang kadilimang iyon! Mateo 6:22-23

Gaya ng sinabi natin sa nakaraang kabanata, tinawag ng Diyos na mabuti ang liwanag. Hindi Niya tinawag na mabuti ang kadiliman. Narito ang patunay ng kwentong ipinapakita sa mga pangyayari ng paglikha. Hiniwalay ng Diyos ang liwanag sa kadiliman. Sa pagbunyag ng katotohanan tungkol sa Kanyang Ama, ipinakita ng Anak ng Diyos ang kadiliman na nasa loob ni Satanas.

Ang mga salita na binigkas ng Anak ng Diyos ay dinadala ng Kanyang Espiritu sa isip ng mga anghel at tinatalakay nito ang kanilang mga iniisip at hangarin (Hebreo 4:12). Ang Espiritu ay tulad ng agos ng hangin na naghihiwalay. Ito rin ang nakikita natin sa kalangitan: isang bulsa ng hangin sa pagitan ng mga tubig sa itaas ng lupa at mga tubig sa ilalim ng lupa.

At sinabi ng Diyos, “Magkaroon ng kalawakan sa gitna ng mga tubig, at hayaang paghatiin nito ang mga tubig sa tubig.” Kaya ginawa ng Diyos ang kalawakan at hinati ang mga tubig na nasa ilalim ng kalawakan sa mga tubig na nasa ibabaw ng kalawakan; at nangyari nga ito. Tinawag ng Diyos ang kalawakan na Langit. Kaya ang gabi at ang umaga ay ang ikalawang araw. Genesis 1:6-8

Ang bunga ng pagbunyag ng liwanag ay upang humantong sa desisyon. Tatanggapin ba ang liwanag³⁰ o lilihis mula rito na magdudulot ng paghihiwalay? Mapapansin natin na hindi sinabi ng Diyos na mabuti ang paghihiwalay ng mga tubig, kundi simpleng sinabi lamang na nangyari ito. Ito ang prinsipyo ng binhi na ipinapakita sa paglikha. Makikita natin muli ang prosesong ito sa ika-apat at ikalimang araw ng paglikha. Muling sisikat ang liwanag sa ika-apat na araw at magkakaroon ng paghihiwalay sa ikalimang araw. Mapag-uusapan natin ito sa madaling panahon. Ang

³⁰ Ang kahulugan ng salitang Hebreo para sa “gabi” ay “paglihis mula sa liwanag.” Sa simbolikong kahulugan, ito ay nangangahulugang kahirapan o pagsubok

punto natin mula sa ikalawang araw ng paglikha ay ang Espiritu ng katotohanan ay naghihiwalay. Ipinaliwanag ni Jesus ang prinsipyong ito noong Siya ay nasa lupa.

Huwag ninyong isipin na ako'y dumating upang magdala ng kapayapaan sa lupa. Hindi ako dumating upang magdala ng kapayapaan kundi ng espada. Sapagkat ako'y dumating upang “ihiwalay ang isang tao laban sa kanyang ama, ang isang anak na babae laban sa kanyang ina, at ang isang manugang laban sa kanyang biyenang”; at “ang mga kaaway ng tao ay magiging mula sa kanyang sariling sambayanan.” Mateo 10:34-36

Ang Diyos ay nananawagan sa mga nasa kadiliman na lumapit sa Kanya. Ang patuloy na panawagan sa puso ay nagdudulot na ito ay lumambot o tuluyang tumigas. Ganito pinatigas ng Diyos ang puso ni Paraon; patuloy na nanawagan ang Diyos sa kanya upang palambutin ang kanyang puso, ngunit paulit-ulit na tumanggi si Paraon. Ito ang sanhi ng paghihiwalay.

Pinalalawak ng ikatlong araw ang paghihiwalay na nagsimula sa ikalawang araw ng paglikha. Ipinapakita nito nang mas malinaw ang pag-unlad ng binhi ni Cristo at ng binhi ni Satanas.

At sinabi ng Diyos, “Magtipon ang [1] **mga tubig sa ilalim** [H8478] ng langit sa iisang lugar, at [2] **magkatipon** [H6960] doon, at [3] **lumitaw ang tuyong** [H3004] lupa”; at nangyari nga ito. Tinawag ng Diyos ang tuyong lupa na Lupa; at ang pagtitipon ng mga tubig ay tinawag Niyang Dagat; at nakita ng Diyos na ito ay mabuti.. Genesis 1:9-10 (KJV)

Ang salitang Hebreo para sa ilalim ay nangangahulugang:

H8478 tachath (*takh'-ath*) – *ibaba*, (bilang nalulumbay) mula sa H8430 to'ach (*to'-akh*) – panlulumo, mapagkumbaba .

Sa pagtanggap ni Satanas sa kanyang pagiging anak ng Diyos, siya ay nadapa at nalugmok. Ang mga bahagi ng kanyang pagkatao ay nagsimulang manghina at mabuwal. (Genesis 4:12). Ang mga sumama sa kanya sa pagtanggap sa kanilang pagiging anak ng Diyos ay natali at nakagapos kay

Lucifer. Ang salitang “pagtitipon” o “pagsama-sama” sa wikang Hebreo ay nangangahulugang pagkakaisa at pagkapisan sa iisang dako:

H6960 qâvâh; (*kaw-vaw*): Isang ugat na payak o pangunahing salita na pinagmumulan ng iba pang kahulugan; Itali o pagdugtungin upang maging isa (Maaaring sa pamamagitan ng pagpili o pag-ikot), na ang ibig sabihin, Tipunin; (hindi literal kundi may malalim na kahulugan) umasa na may darating; - Magtipon (Sama-sama), Tumingin, may pagtitiyaga, tumigil nang sandali, maghintay (Para sa, nasa, sa ibabaw ng).

Si Satanas at ang kanyang mga anghel ay sama-samang pumilipit palayo sa liwanag ng katotohanan na nasa Anak ng Diyos. Napuno sila ng galit, karahasan, panibugho, at paghatol laban sa Diyos at sa Kanyang Anak. Napunô rin sila ng takot sa paghihintay ng paghatol. Ang binhing ito kay Satanas ay nahayag kina Adan at Eba nang sila’y nagkasala. Nang lumapit ang Diyos sa kanila sa halamanan, sila’y tumakbo at nagtago sa takot. Nabihag sila ng takot, pagkakasala, at pagkapoot laban sa Diyos. At ang binhing ito ay lalo pang naipahayag sa ganitong paraan.

Ang mga hari ng sanlibutan ay nagkaisang tumindig, at ang mga pinuno ay nagsanggunian nang sama-sama laban sa Panginoon at laban sa Kanyang Pinahiran. Awit 2:2

Sa makatuwid, ang pagpapakita ng liwanag ay nagkaroon ng epekto ng pagtali sa mga naglaglagang anghel dahil sa kanilang reaksiyon sa liwanag. Ang sarili nilang takot at paghatol, bilang tugon sa liwanag, ang siyang naggapos sa kanila at nagtipon-tipon sa kanila nang sama-sama.

Itinatali Niya ang tubig sa Kanyang maiitim na alapaap [Kadiliman], ngunit ang mga alapaap ay hindi napupunit sa bigat nito. Job 26:8

At ang mga anghel na hindi iningatan ang kanilang nararapat na kapangyarihan, kundi iniwan ang kanilang sariling tahanan, ay inilaan niya sa walang hanggang mga tanikala sa ilalim ng kadiliman para sa paghuhukom sa dakilang araw. Jude 1:6

Nakikita natin ang takot na ipinamalas ng mga nahulog na anghel kapag ang Anak ng Diyos ay dumating sa kanilang presensya.

At bigla silang sumigaw, na nagsasabi, "Ano ang kinalaman namin sa iyo, Hesus, ikaw na Anak ng Diyos? Naparito ka ba upang pahirapan kami bago ang panahon?" Mateo 8:29

Ang ikatlong araw ng paglikha ay naghahayag ng pagtitipon ng mga tubig na nasa ilalim o ibaba. Ito ay kumakatawan kay Satanas at sa kanyang mga anghel na nagkakabuklod sa kanilang pagkamuhi sa Diyos at sa Kanyang Anak at sa kanilang takot sa darating na paghuhukom. Napansin namin nang may interes na ang pagtitipon ng mga tubig ay nagbigay-daan upang lumitaw ang tuyong lupa.

At sinabi ng Diyos, “Magtipon-tipon ang tubig na nasa ilalim ng langit sa isang dako, at lumitaw ang tuyong [H3004] lupa”; at nangyari nga. Genesis 1:9

Dito makikita natin ang binhing prinsipyo ng sobrang abot ni Satanas. Sa pagtitipon ng kanyang mga puwersa laban sa Panginoon at sa Kanyang pinahiran, ang tuyong lupa, ang paglitaw ng babae, ay pinahintulutang lumitaw at sa tuyong lupang ito ang binhi, na si Kristo, ay nagawang itanim.

At sinabi ng Diyos, “Sumibol ang damo sa lupa, ang **halamang nagbubunga ng binhi**, at ang punongkahoy na nagbubunga ng bunga ayon sa kanyang uri, **na ang binhi ay nasa kanya mismo, sa ibabaw ng lupa**”; at nangyari nga . Genesis 1:11

Ang salitang Hebreo para sa “tuyong lupa” ay nagdadala ng tema ng isang daan o landas patungo sa kaligtasan sa mga sumusunod na paraan.

Ginawa Niyang tuyong lupa [H3004] ang dagat; tumawid sila sa ilog nang naglalakad. Doon tayo magagalak sa Kanya. Awit 66:6

Gayunman, ang mga tao ay nagsikap magsagwan nang buong lakas upang makabalik sa lupa [H3004], ngunit hindi nila nagawa, sapagkat lalo pang lumakas ang unos ng dagat laban sa kanila. Jonah 1:13

Bagaman pinasiya ni Satanas at ng kanyang mga anghel na gawing punong-tanggapan ang lupa at hadlangan ang mga plano ng Diyos at ng Kanyang Anak, ang sarili nilang sistemang paghatol, pagkapoot kay Cristo, at ang takot nila sa Kanya ang siyang pumigil sa kanila na hadlangan si Cristo na ipakita ang tuyong lupa at itanim ang binhi. Ang binhing ipinakita sa ikatlong araw ng paglalang ay isang sagisag ni Cristo.

Ngayon kay Abraham at sa kanyang Binhi ay ginawa ang mga pangako. Hindi niya sinasabi, "At sa mga binhi," bilang sa marami, ngunit bilang sa isa, **"at sa iyong binhi," na si Kristo.** Galacia 3:16

Sinusundan natin nang maingat ang prinsipyong ito sapagkat ito ay isang pagpapahayag ng ebanghelyo. Nang ipahayag ni Cristo ang katotohanan tungkol sa Kanyang Ama gaya ng ipinakita sa unang araw ng paglalang, nagkaroon ng pagkakahiwalay sa mga anghel. Pagkatapos ay tinipon ni Satanas ang kanyang mga hukbo at lumipat sa lupa kung saan sila ay "tumindig...laban sa Panginoon at laban sa Kanyang Pinahiran." (Gawa 4:26). Ang kalaliman ng kasalanan ay nagsimulang mahayag habang lumalalim ang kadiliman sa kanilang pagtitipon, na naging dahilan upang lalong sumagana ang biyaya, at sa pamamagitan nito ay nagkaroon ng pagkakataon na maitanim ang binhi sa lupa.

Ang tao ay nilalang mula sa alabok ng lupa, at ang ikatlong araw ng paglalang ay sagisag ng binhi ni Cristo na itinanim sa puso ng tao upang sila ay mahila patungo sa liwanag ng katotohanan. Ito'y sagisag ng Espiritu ni Jesus na patuloy na nananawagan sa tao na isuko ang kanilang sarili sa liwanag. At gaya ng Espiritu na hindi nakikita, gayundin ang pagkilos ng binhi sa puso ng tao ay hindi nakikita. Ang kilos nito ay nananatiling nakatago hanggang sa ito ay tuluyang lumitaw.

Sa buod, nakikita natin na ang padron ng ikatlong araw ng paglalang ay sumusunod sa ganitong pagkakasunod-sunod:

Higit pa rito, dumating ang kautusan upang lalong mahayag ang kasalanan. Ngunit kung saan sumagana ang kasalanan, higit na sumagana ang biyaya. Roma 5:20

Kapag inilagay natin ang tekstong ito sa konteksto ng paglalang, makikita natin na:

- Araw 1 – Liwanag: " At saka pumasok ang batas [karakter]."
- Araw 2 – Paghihiwalay: " Upang lalong mahayag at sumagana ang kasalanan"
- Araw 3a – Tubig na nagtipon-tipon: " “Ngunit kung saan sumagana ang kasalanan"
- Araw 3b – Naipatanim ang binhi: " Higit na sumagana ang biyaya"

Roma 5:20 Ipinapakita sa atin ang pagkakasunod-sunod ng ugnayan sa pagitan ng binhi ni Satanas at ng binhi ni Cristo.

Sa pamamagitan ng prinsipyong binhi, nakikita natin na ang paglalang ng sanlibutang ito ay nagbubunyag ng pinagmulan ng Dakilang Labanan sa pagitan ni Cristo at ni Satanas.

Araw 1 Naipahayag ang Katotohanan Kadiliman mula sa mga kasinungalingan ni Satanas tungkol sa karakter ng Diyos. Ipinapahayag ni Cristo ang katotohanan tungkol sa karakter ng Diyos . Magkaroon ng Liwanag	Araw 2 Paghihiwalay Si Satanas at ang kanyang mga anghel ay lumisan sa langit. Sila’y sumalungat sa Espiritu at tumangging magsisi. Nahati ang Tubig	Araw 3 Ang Binhi Ang mga tubig sa ibaba ay nagtipon-tipon. Dahil dito, lumitaw ang lupa. At itinanim ang Binhi. Isang landas sa gitna ng dagat. Ang Binhi ay nagdadala ng buhay. Ugat sa tuyong lupa .
Ang Batas/karakter pumasok	Sagana ang pagkakasala	Lalong sumagana ang biyaya
Digmaan sa langit bago nagsimula ang mundo	Digmaan sa langit bago pa nagsimula ang sanlibutan	Pagkahulog ng tao hanggang sa kapanganakan ni Kristo

Ang unang tatlong araw ng paglalang ay isang kapahayagan ng digmaan na naganap sa langit na humahantong kay Satanas at sa kaniyang mga anghel na pumarito sa lupa upang labanan ang darating na Binhi. Ang parehong pagkakasunod-sunod ng mga pangyayari ay matatagpuan sa mga salita ni Jesus sa Juan 16:8

At kapag Siya ay dumating, Kanyang ipapakilala/ipapakita ang kasalanan sa sanlibutan, ang katuwiran, at ang paghatol. Juan 16:8

Pagpapakilala:	Kasalanan	Katuwiran
----------------	-----------	-----------

Ang mga pangyayaring ito ay ipinapahayag din sa wika ng Apocalipsis 12:1-4

Araw 1 Nabunyag ang Katotohanan Ngayon ay lumitaw ang isang dakilang tanda sa langit: isang babae na nararamtan ng araw, at ang buwan ay nasa ilalim ng kaniyang mga paa, at sa kaniyang ulo ay isang koronang may labindalawang bituin. Napahayag ang Liwanag	Araw 2 Paghihiwalay Pagkatapos ay nagdadalang- tao, siya ay sumigaw sa panganganak at sa sakit ng panganganak. Sumabog ang Tubig	Araw 3 Ang Binhi At ang isa pang tanda ay lumitaw sa langit: narito, ang isang malaki, maapoy na pulang dragon...Hinihila ng kanyang buntot ang ikatlong bahagi ng mga bituin sa langit at inihagis sa lupa. At ang dragon ay tumayo sa harap ng babaing handa nang manganak, upang lamunin ang kaniyang Anak pagkapanganak na niya.
--	--	--

Dito natin nakikita ang pagpapakita ng babae, ng ahas/dragon, at ng Binhi. Ito ay salamin ng mga pangyayaring naganap sa Hardin ng Eden kung saan makikita rin ang babae, ang ahas/dragon, at ang Binhi.

At maglalagay ako ng alitan sa pagitan mo [ang **ahas**] at ng **babae**, at sa pagitan ng iyong binhi at ng kaniyang **Binhi**; Siya ang dudurog ng iyong ulo, at ikaw ang dudurog ng Kanyang sakong. Genesis 3:15

Ang pangunahing pokus ng digmaang ito na makikita sa unang tatlong araw ay nakasentro sa langit. Ang ikaapat na araw ng paglikha ay isang paghahayag ng nakikitang gawain ni Kristo sa lupa kung saan ang katangian ng Diyos ay ganap na nahayag. Ang pagsisiwalat ng liwanag na ito sa lupa, ay nagsimula sa parehong proseso tulad ng nangyari sa langit sa simula, na mas malinaw, na naging sanhi ng pagkakasala upang dumami na ang biyaya ay maaaring higit na sumagana.

Nasa Kanya ang buhay, at ang buhay ang siyang ilaw ng mga tao. At ang liwanag ay kumikinang sa kadiliman, at hindi ito naunawaan ng kadiliman. Juan 1:4-5

At muling nagsalita sa kanila si Jesus, na nagsasabi, Ako ang ilaw ng sanglibutan. Ang sumusunod sa Akin ay hindi lalakad sa kadiliman, kundi magkakaroon ng liwanag ng buhay." Juan 8:12

Ang ministeryo ni Jesus ay nagdulot ng paghihiwalay sa mga tao ng Diyos.

Pagkatapos, inusig nila siya at sinabi, "Ikaw ay alagad Niya, ngunit kami ay mga alagad ni Moises. Alam naming nagsalita ang Diyos kay Moises; ngunit tungkol sa lalaking ito, hindi namin alam kung saan siya nagmula." Juan 9:28-29

At sinabi ni Jesus, "Para sa paghatol ako dumating sa sanlibutan, upang ang mga hindi nakakakita ay makakita, at ang mga nakakakita ay maging bulag." Juan 9:39 (NASB)

Ang gawain ni Cristo ang naging dahilan upang ang mga tumanggi sa Espiritu ng Diyos ay magtipon-tipon laban kay Cristo upang Siya'y patayin.

Nang sumapit ang umaga, lahat ng punong pari at matatanda ng bayan ay nagplano laban kay Jesus upang Siya'y patayin. Mateo 27:1

Pagkatapos, mula sa araw na iyon, sila ay nagbalak na ipapatay Siya.
Juan 11:53

Ang mga pagkilos ni Satanas at ng mga masasamang ito ay pinagsama-sama sa makapal na ulap ng kadiliman.

At mula sa ikaanim na oras hanggang sa ikasiyam na oras ay nagkaroon ng kadiliman sa buong lupa. Mateo 27:45

Sa pagpatay kay Kristo, ang mga kasalanan ni Satanas at ng mga pinuno ay nahayag. Naabot nila ang kanilang sarili at ang binhi ng katotohanan ay nagawang humipo sa puso ng tao. Ang kasalanan ng pagpatay kay Kristo sa Krus ay nagdulot ng biyaya na higit na sumagana dahil ang mga gawa ng kadiliman ay nalantad.

Yamang ang mga anak nga ay nakikibahagi sa laman at dugo, Siya [si Kristo] din ay nakibahagi sa gayon, upang sa pamamagitan ng kamatayan ay mapuksa niya ang may kapangyarihan sa kamatayan, sa makatuwid baga'y ang diablo. Hebreo 2:14

Ang liwanag na inihayag ni Kristo sa mundo ay naglantad sa kadiliman na nasa tubig na natipon. Inihayag din nito ang prinsipeng ng kapangyarihan ng hangin, (Efeso 2:2). Ang gawain ng mga anghel (malinis na espiritu) at mga demonyo (mga maruruming espiritu) ay dinala sa liwanag.

Nang patayin ni Satanas si Kristo, nahulog si Satanas na parang kidlat mula sa langit. Hindi na niya ma-access ang langit na kaharian gaya ng dati. Wala na sa mga anghel sa langit ang naimpluwensyahan ng kanyang mga ideya. Ang lahat ng makalagit na anghel ay nakipagkasundo sa Diyos sa pamamagitan ng paghahayag ng liwanag sa buhay ni Kristo na sinasagisag ng paglikha ng araw at buwan sa ikaapat na araw ng paglikha.

Kaya't ang malaking dragon ay itinaon, ang matandang ahas, na tinatawag na Diablo at Satanas, na nanlililang sa buong sanglibutan; siya ay itinaon sa lupa, at ang kanyang mga anghel ay itinaon kasama niya. Pagkatapos ay narinig ko ang isang malakas na tinig na nagsasabi sa langit, "Ngayon ang kaligtasan, at kalakasan, at ang kaharian ng ating Diyos, at ang kapangyarihan ng

Kanyang Kristo ay dumating na, sapagkat ang tagapag-akusa sa ating mga kapatid, na nag-aakusa sa kanila sa harap ng ating Diyos araw at gabi, **ay naitaboy.**" Apocalipsis 12:9-10

Ang mga pangyayaring inilarawan sa mga talata sa itaas ang pangunahing pinagtutuunan ng pansin sa panahon ng muling pagkabuhay ni Kristo. Ang mga ideya ni Satanas ay inalis sa isipan ng makalangit na uniberso. Paano naitaboy si Satanas dito?

... na ibinababa/itinaboy ang mga argumento at ang bawa't mataas na bagay na nagmamataas laban sa pagkakilala sa Dios, na dinadala ang bawa't pagiisip sa pagkabihag sa pagsunod kay Cristo. 2 Corinto 10:5

Ang mga argumento ni Satanas at ng kanyang mga tagasunod ang itinaboy mula sa langit noong panahon ng muling pagkabuhay ni Kristo. Ang makalangit na mga anghel ay hindi marahas, at tulad ng Diyos at ng Kanyang Anak ay hindi sila gumagamit ng puwersa. Si Satanas ay pisikal na umalis sa langit sa panahon ng paglikha ng lupa gaya ng ipinahayag sa Apocalipsis 12:4. Ang mga ideya ni Satanas ay itinaboy mula sa langit makalipas ang 4000 taon nang ihayag ng liwanag ng Anak ng Diyos ang kaluwalhatian ng Ama.

At nang makita ng dragon na siya'y itinapon sa lupa, ay inusig niya ang babaing nanganak ng lalake. Apocalipsis 12:13

Nang makita ni Satanas na nawalan siya ng anumang pakikiramay sa langit, ibinaling niya ang kanyang atensyon sa mga naninirahan sa lupa at nagpasiyang sirain ang kasintahang babae ni Kristo.

At ang dragon ay nagalit sa babae, at siya'y yumaon upang makipagdigma sa nalabi sa kaniyang mga supling/anak, na nagsisitupad ng mga utos ng Dios at may patotoo ni Jesucristo. Apocalipsis 12:17

Ngayon ang lupa ay dadaan sa parehong tatlong hakbang na proseso na pinagdaanan ng langit na sinasagisag sa unang tatlong araw ng paglikha.

At sinabi ng Diyos, "Hayaan ang tubig ay magsilang ng sagana sa gumagalaw na nilalang na may buhay, at mga ibon na lumilipad sa ibabaw ng lupa sa bukas na kalawakan ng langit." At nilikha ng Dios **ang malalaking balyena**, [H8577] at ang bawa't nilalang na may buhay na gumagalaw, na ibinubo ng sagana sa tubig, ayon sa kanikaniyang uri, at bawa't may pakpak na ibon ayon sa kanikaniyang uri: at nakita ng Dios na mabuti. Genesis 1:20-21 (KJV)

Sa ikalimang araw ng paglikha, ang isang nilalang ay partikular na pinangalanan habang ang iba ay ibinigay sa pangkalahatang mga termino. Ano ang ibig sabihin ng salitang Hebreo para sa malaking balyena?

[H8577] (Ang pangalawang anyo na ginamit sa Ezekiel 29:3); Pinalakas o pinatindi mula sa parehong pinagmulan bilang H8565; Isang halimaw sa dagat o sa lupa, ibig sabihin, **ahas-dagat o uwak-lupain: – Dragon, halimaw-dagat, ahas**, balyena.

Bago dumating si Kristo, ang mga anghel at lalo na ang mga tao ay may limitadong kaalaman tungkol kay Satanas at sa kanyang mga aksyon. Ang malaking balyena, o serpiyente/dragon, na lumalangoy sa tubig na pinagsama-sama ay kumakatawan kay Satanas.

Sa araw na yaon ay parurusahan ng Panginoon ng kaniyang matigas at dakila at malakas na tabak ang leviathan na manunusok na ahas, sa makatuwid baga'y ang leviathan na baluktot na ahas; at **papatayin niya ang dragon** [H8577] **na nasa dagat**. Isaias 27:1 (KJV)

Ano ang tabak na ginagamit ng Panginoon?

Siya [Kristo] ay may pitong bituin sa Kanyang kanang kamay, **sa Kanyang bibig ay lumabas ang isang matalas na tabak na may dalawang talim**, at ang Kanyang mukha ay parang araw na sumisikat sa lakas nito. Apocalipsis 1:16

Sapagkat ang salita ng Diyos ay buhay at makapangyarihan, at matalas kaysa alinmang tabak na may dalawang talim, na tumatagos hanggang sa paghihiwalay ng kaluluwa at espiritu, at ng mga kasukasan at utak, at kumikilala ng mga pag-iisip at mga layunin ng puso. Hebreo 4:12

Ito ay sa pamamagitan ng mga salita ng pag-ibig at awa na sinabi sa atin ni Kristo na ang ahas ay nalantad. Ang Kanyang mga pagkilos ng lambing at pakikiramay ay nagpakita ng katotohanan ng Kanyang mga salita. Inihayag ng mga ito ang dragon sa dagat na natipon sa kadiliman na sinasagisag ng ikatlong araw ng paglikha.

Sa paghuli ni Satanas sa sangkatauhan, ang sangkatauhan ay sinasagisag bilang isda na hinahanap ni Kristo na hulihin at igitas mula sa dragon sa tubig.

Pagkatapos ay sinabi Niya sa kanila, "Sumunod kayo sa Akin, at gagawin Ko kayong mga mangingisda ng mga tao." Mateo 4:19

Kaya ang tubig sa dagat ay naglalaman ng malinis at maruming nilalang. Ang mga ibon sa himpapawid ay naglalaman ng malinis at maruruming nilalang. Ang mga ito ay sumasagisag sa paghihiwalay sa pagitan ng mga tumatanggap ng mga salita ni Kristo at sa mga hindi. Sinabi ni Jesus tungkol sa mga disipulo:

Kayo ay malinis na dahil sa salita na aking sinalita sa inyo. Juan 15:3

Ang ikalima at ikaanim na araw ay sumasagisag sa patuloy na paghihiwalay sa pagitan ng mga sumusunod sa Kordero na hindi nakakapinsala, banal at walang dungis, at sa mga tumatanggi sa mga salita ni Kristo at bumangon at lumalamon ng laman.

At biglang may isa pang halimaw, isang segundo, parang oso. Nakataas ito sa isang tabi, at may tatlong tadyang sa bibig sa pagitan ng mga ngipin. At sinabi nila dito: 'Bumangon ka, lamunin mo ang maraming laman!' Daniel 7:5

Sapagka't ang buong kautusan ay natutupad sa isang salita, maging dito: "Iibigin mo ang iyong kapuwa gaya ng iyong sarili." Ngunit

kung magkagatan at maglalamunan kayo sa isa't isa, mag-ingat na baka kayo ay matupok ng isa't isa! Galacia 5:14-15

Yaong mga napupuspos ng maruming espiritu ni Satanas ay lalamunin, tulad ng kanilang panginoon, ng maraming laman. Nakita natin sa pangitain ni Daniel, na ang halimaw na kumakatawan sa isa sa mga kaharian ng mundong ito ay bumangon at lumamon ng maraming laman. Ang mga naghaharing kaharian sa mundong ito ay nabubuhay sa pamamagitan ng pagpatay sa iba. Ang paglamon at pagkain ng laman ay kumakatawan sa mga aksyon ni Satanas.

Sa kaibahan sa di-makasariling Espiritu ni Kristo, ang espiritu ni Satanas ay nailalarawan sa pamamagitan ng pagiging makasarili - kung ano ang gustong gawin ni Satanas, ginagawa niya, anuman ang sakit na dulot nito sa iba. Sa huli ang gusto ni Satanas ay sirain ang iba; ang kanyang mga nilalamon ay napatunayang mas mahina kaysa sa kanya at sa gayon ay mas gumaan ang kanyang pakiramdam sa kanyang sarili.

Maging matino, maging mapagbantay; sapagka't ang inyong kalaban na diyablo ay lumalakad na parang leong umuungal, na humahanap ng masisila niya. 1 Pedro 5:8

Kayo ay sa inyong amang diablo, at ang mga nasa ng inyong ama ay ibig ninyong gawin. **Siya ay isang mamamatay-tao mula pa sa simula, at hindi naninindigan sa katotohanan, sapagkat walang katotohanan sa kanya.** Kapag nagsasalita siya ng kasinungalingan, nagsasalita siya mula sa kanyang sariling kakayahan, sapagkat siya ay sinungaling at ama nito. Juan 8:44

Ang Anak ng Diyos ay hindi gumagawa ng karahasan at hindi lumalamon ng laman. Nakikita natin na si Kristo ay kabaligtaran ni Satanas. Si Kristo ay hindi nagsisinungaling at hindi Siya pumapatay. Para sa higit pa tungkol dito tingnan ang mga aklat na Acts of Mga Gawa ng Banayad na Diyos at Agape na makukuha sa maranathamedia-philippines.com

Ang basag na tambo ay hindi niya babaliin, at ang umuusok na lino ay hindi niya papatayin, hanggang sa kaniyang ibigay ang

katarungan sa pagtatagumpay; at sa Kanyang pangalan ay magtitiwala ang mga Gentil. Mateo 12:20-21

... Sapagka't hindi Siya gumawa ng karahasan, ni walang anumang panlilinlang sa Kanyang bibig. Isaias 53:9

Ang paghihiwalay sa pagitan ng mga isda, mga ibon, at mga nilalang sa lupa na malinis at ang mga isda, mga ibon, at mga nilalang sa lupa na hindi malinis ay kumakatawan sa naghihiwalay na kapangyarihan ng ebanghelyo, tulad ng paghihiwalay ng mga tubig sa ikalawang araw at ikatlong araw ng paglikha.

Sapagka't ang laman ay nagnanasa laban sa Espiritu, at ang Espiritu ay laban sa laman; at ang mga ito ay salungat sa isa't isa, upang hindi ninyo magawa ang mga bagay na inyong ibig. Galacia 5:17

Hindi aksidente na sa ikaanim na araw ng paglikha ang tao ay ginawa ayon sa larawan ng Diyos. Ang lalaki at babae ay nasa larawan ng Diyos at ng Kanyang Anak. Kapag ang larawan ng pagkatao ng Diyos ay naibalik kung gayon ay mayroong pagpasok sa Sabbath ng kapahingahan.

Kaya't may natitirang pahinga para sa bayan ng Diyos. Sapagkat ang pumasok sa Kanyang pahinga ay tumigil na rin sa kanyang mga gawa, tulad ng pagtigil ng Diyos sa Kanya. Hebreo 4:9-10

Araw 4 Ang Katotohanan ay Ipinahayag “Ako ang ilaw ng sanlibutan” Ipinapahayag ni Cristo ang katotohanan tungkol sa pagkatao ng Diyos . Ang Araw, Buwan at Bituin ang nagbibigay liwanag sa mundo.	Araw 5 Paghihiwalay Lumalabas ang mga isda at ibon. Ang iba ay malinis at ang iba ay hindi malinis. Inihayag ang Dragon	Araw 6 Ang Larawan ng Diyos Ang mga hayop at tao ay nahayag na malinis o hindi malinis. Sila ay lumalamon ng laman o nabubuhay bilang hindi nakakapinsala at nagmamalasakit. Matakot sa Diyos at magbigay ng kaluwalhatian sa Kanya.
---	---	--

Ang batas/pumasok ang karakter	Sagana ang pagkakasala	Ang biyaya ay lalong masagana
Ang buhay ni Kristo sa lupa	Mula sa pagkasira ng Jerusalem hanggang sa pagtatapos ng Madilim na Panahon, na tumagal ng 1,260 na	Panahon ng katapusan. Si Kristo ay nahayag sa mga tao.

Maraming bagay ang maaaring sabihin tungkol sa linggo ng paglikha, ngunit ang pokus natin dito ay kung paano ipinapahayag ng Diyos ang kuwento ng kung paano magpapakita ang dalawang binhi at ang paghihiwalay na magaganap. Muli nating inuulit, hindi ito itinakda na mangyari sa lupa, kundi inilalahad ng Diyos sa buong sansinukob ang huwaran kung paano magaganap ang mga bagay, batay sa Kanyang kaalaman mula sa pagbabasa ng isipan ni Satanas kumpara sa Kanyang Anak.

Ang pagkakasundo ng makalangit na mga anghel nang si Kristo ay pumarito sa lupa at inihayag ang katangian ng Kanyang Ama at ang katangian ni Satanas ay mauulit kapag, sa pagtatapos ng kasaysayan ng lupa, ang 144,000 ay ganap na magpapakita ng karakter ni Kristo.

Nang magkagayo'y tumingin ako, at narito, ang isang Cordero na nakatayo sa bundok ng Sion, at kasama Niya ang isang daan at apatnapu't apat na libo, **na may pangalan ng Kanyang Ama na nakasulat sa kanilang mga noo.** Apocalipsis 14:1

Inihahanda ng nobya ang sarili. Ang mga sumusunod sa mga utos ng Diyos at sa pananampalataya kay Jesus ay magpapakita sa mundo kung ano ang hitsura ng Diyos. Ang buong mundo ay magpapasya para sa kanilang sarili kung sino ang kanilang paglilingkuran. Si Satanas ay itataboy sa isipan ng mga sumusunod sa Kordero ng Diyos saan man Siya humantong.

Ito ay bibigkasin:

Siya na hindi matuwid, hayaan siyang maging hindi matuwid; siya na marumi, hayaan siyang maging marumi pa; ang matuwid, ay maging matuwid pa rin; ang banal, ay magpakabanal pa rin.
Apocalipsis 22:11

Pagkatapos ay darating si Kristo upang angkinin ang Kanyang mga anak. Ang masasamang nakatatak sa katangian ni Satanas, ay nasisindak sa paglapit ni Kristo at ng Kanyang mga anghel sa lupa. Sila ay nawasak sa pamamagitan ng ningning ng Kanyang pagdating, (2 Tesalonica 2:8). Ito ay ang pagkakasala ng kasalanan kasama ng kanilang takot sa Diyos ang nangingibabaw sa kanila. Hindi sila sinisira ng Diyos sa pamamagitan ng paggamit ng dahas ngunit sila ay dinudurog ng sahod na kanilang kinita. Ang kasamaan ay lilipulin ang masama, (Awit 34:21).

Mayroong higit pang mga detalye sa kuwentong ito ng katapusan ng kasalanan ngunit nais kong ituro ang kawili-wiling kaisipang ito. Ang unang anim na araw ng paglikha ay sumusunod sa isang araw at gabi na ikot. Ang araw ay palaging sumusunod sa gabi. Ngunit sa ikapitong araw ay walang binanggit ang gabi. Sa pagtatapos ng salungatan sa pagitan ng mabuti at masama ay sinabihan tayo:

Hindi magkakaroon ng gabi doon: hindi nila kailangan ang lampara o liwanag man ng araw, sapagkat binibigyan sila ng liwanag ng Panginoong Diyos. At sila ay maghahari magpakailanman.
Apocalipsis 22:5

Ang ikapitong araw ay nagpapahayag ng natitira na dumarating sa sansinukob pagkatapos ng labanan sa kadiliman. Ang lahat ng natitira ay magmamahal sa Diyos nang buong puso at alam nila na sa Kanya ay walang anumang kadiliman. (1 Juan 1:5).

KABANATA 17

NILIKHA AYON SA LARAWAN NG DIYOS

Si Satanas at ang kanyang mga anghel, bagama't sa una ay handang kilalanin ang Diyos Ama, ay tumanggi na tanggapin ang awtoridad at pamumuno ng Anak ng Diyos. Ipinagmamalaki ni Satanas na siya ay magiging katulad ng Kataas-taasan, ibig sabihin ay ang Ama. Itinanggi niya na ang Anak ng Diyos ay kapantay ng Ama. Habang patuloy na lumalaganap ang binhi ng paghihimagsik na ito, nakikita natin ang isang malinaw na larawan ng mga isyung nakataya.

... upang parangalan ng lahat ang Anak gaya ng pagpaparangal nila sa Ama. Ang hindi nagpaparangal sa Anak ay hindi nagpaparangal sa Ama na nagsugo sa Kanya. Juan 5:23

Ang pamana ng Anak ng Diyos mula sa Kanyang Ama ay tumitiyak na ang pagkakapantay-pantay ay hindi masusukat ng kapangyarihan, kaluwalhatian at talino. Ang pamana ng Anak ng Diyos ay ang pinakadakilang patunay na ang Ama ay Agape; na Siya ay ganap na nagbibigay sa kalikasan.

Iniibig ng Ama ang Anak, at ibinigay ang lahat ng mga bagay sa Kanyang kamay. Juan 3:35

Pinili ni Satanas na balewalain ang kanyang mana mula kay Kristo ngunit sa halip ay luwalhatiin ang kanyang karunungan, lakas at kayamanan.

(Tingnan sa Jeremias 9:23; Ezekiel 28:17). Habang tinanggap ng Anak ng Diyos ang lahat mula sa Kanyang Ama, ang pagsamba sa Anak ng Diyos ay naging hindi matitiis para kay Satanas. Ang pagsamba sa Anak ng Diyos ay isang patuloy na paalala na ang lahat ng bagay ay nagmumula sa Ama at ibinigay sa atin.

Sa kontekstong ito mas lubos nating mapahahalagahan ang dahilan kung bakit ginawa ng Diyos si Adan at ang kanyang asawa sa larawan ng Diyos. Ang pagkaulo ng Diyos sa Kaniyang Anak ay makikita sa pagkaulo ni Adan sa kaniyang asawa, na nang maglaon ay tinawag niyang Eva.

Ngunit nais kong malaman ninyo na ang ulo ng bawat lalaki ay si Kristo, ang ulo ng babae ay lalaki, at ang ulo ni Kristo ay ang Diyos.
1 Corinto 11:3

Kaunti pa sa ibaba ay malalaman natin kung paano ang pagkaulo ni Adan ay magsisilbing pagtuturo sa mga anghel tungkol sa paksa ng awtoridad.

Dahil dito ang babae ay nararapat na magkaroon ng isang simbolo ng awtoridad sa kanyang ulo, **dahil** sa mga anghel. 1 Corinto 11:10

Ang salitang dahil sa itaas ay nagmula sa salitang Griyego na δῖά - na ang ibig sabihin ay daluyan ng isang gawa. Maaari rin itong isalin bilang:

pagkatapos, palaging, kasama, sa, iwasan, dahil sa (na), sa madaling sabi, sa pamamagitan ng, **para sa** (dahilan) . . . sa harap/bago, galing, sa, **sa pamamagitan ng okasyon ng, ng, dahil sa, alang-alang**, na, sa gayon, samakatuwid , X bagaman, sa pamamagitan ng (-labas), sa, samakatuwid, kasama ng (-sa loob).

Maaari naming isalin ang talatang ito bilang:

1. Para sa dahilan ng mga anghel
2. Dahil sa kadahilanan ng mga anghel
3. Para sa kapakanan ng mga anghel

Sa pagtingin sa kaugnayan nina Adan at Eva, maaaring mas matutunan ng mga anghel ang batayan ng banal na pamahalaan sa langit.

...sapagka't kung ano ang nalalaman tungkol sa Dios ay nahahayag sa kanila, sapagka't ito'y ipinakita sa kanila ng Dios. Sapagka't mula nang lalagin ang sanglibutan, ang Kanyang mga di-nakikitang katangian ay maliwanag na nakikita, na nauunawaan sa pamamagitan ng mga bagay na ginawa, maging ang Kanyang walang hanggang kapangyarihan at pagka-Diyos, kaya't sila ay walang madadahilan. Roma 1:19-20

Sinasabi sa atin ng Bibliya kung sino ang lumikha ng mundong ito.

... At upang ipakita sa lahat kung ano ang pakikipag-isa ng hiwaga, na mula pa sa simula ng mga kapanahunan ay itinago sa **Diyos, na lumikha ng lahat ng bagay sa pamamagitan ni Jesucristo**. Efeso 3:9

... sa mga huling araw na ito ay nagsalita sa atin sa pamamagitan ng Kanyang Anak, na Kanyang itinalaga [ng Ama] na tagapagmana ng lahat ng mga bagay, **na sa pamamagitan din niya ginawa Niya ang mga sanglibutan**. Hebreo 1:2

Ang Ama at ang Kanyang Anak ang lumikha ng mundong ito. Ang Ama ang pinagmulan at ang Kanyang Anak ang daluyan kung paano ito nilikha. Nagbibigay ito ng malaking kahalagahan sa sumusunod na talata.

At sinabi ng Diyos, **“Gawin Natin ang tao ayon sa Ating larawan,** ayon sa Ating wangis; at magkaroon sila ng kapamahalaan sa mga isda sa dagat, sa mga ibon sa himpapawid, sa mga hayop, sa buong lupa, at sa bawat gumagapang na nilalang na gumagapang sa lupa.” Genesis 1:26

Dahil nilikha ng Diyos ang lahat ng bagay sa pamamagitan ng Kanyang Anak, maliwanag na nang sinabi ng Diyos, **“Gawin Natin ang tao ayon sa Ating larawan,”** ang Diyos ay nakikipagusap sa Kanyang Anak. Tama si Pablo nang sabihin niya na wala tayong dahilan sa usaping ito, sapagkat si Adan at si Eba ay dalawang nilalang, kung saan ang isa ay nagmula sa isa pa. Ang mga hindi nakikitang katangian ng Diyos ay malinaw na nakikita sa paglikha ng lalaki at babae.

Kaya't nilikha ng Diyos ang tao ayon sa Kanyang sariling larawan; sa larawan ng Diyos nilikha Niya siya; lalaki at babae ay nilikha Niya sila. Genesis 1:27

Nilikha ng Diyos ang tao ayon sa Kanyang larawan, kapwa sa indibidwal na anyo at tampok gayundin sa katotohanan na mayroong dalawang persona. Sinisira ng doktrina ng Trinity/Trinidad ang imaheng ito. Itinatago nito ang katotohanan ng relasyon sa pagitan ng Diyos at ng Kanyang Anak. Sinisira nito ang isa sa pinakamahalagang punto na gustong ituro ng Diyos sa uniberso.

Hindi nilikha ng Diyos ang tatlong magkakapantay na nilalang sa hardin upang kumatawan sa imahe ng Diyos. Nilikha Niya ang dalawang nilalang na ang isa ay nagmumula sa isa pa. Ang pagiging simple nito ay makikita sa lahat ng handang tumanggap nito.

At pinahintulutan ng Panginoong Dios ng mahimbing na pagkakatulog si Adam, at siya'y nakatulog; at kinuha niya ang isa sa kanyang mga tadyang, at itinago ang laman sa lugar nito. Nang magkagayo'y ang tadyang na kinuha ng Panginoong Dios sa lalake ay ginawa niyang babae, at dinala niya siya sa lalake. At sinabi ni Adan: "Ito ngayon ay buto ng aking mga buto at laman ng aking laman; siya ay tatawaging Babae, sapagkat siya ay kinuha mula sa Lalaki." Genesis 2:21-23

Si Eva ay kinuha mula kay Adan bilang isang larawan ng katotohanan na ang Anak ng Diyos ay inalis sa Ama.

Sapagka't ibinigay ko sa kanila ang mga salita na iyong ibinigay sa Akin; at kanilang tinanggap ang mga yaon, at **totoong nalalaman na ako ay nanggaling sa Iyo**; at sila'y naniwala na ikaw ang nagsugo sa Akin. Juan 17:8

Sinabi sa kanila ni Jesus, "Kung ang Diyos ang inyong Ama, iibigin ninyo ako, sapagkat **ako'y nagmula at nanggaling** sa Diyos; at hindi ako naparito sa aking sarili, kundi sinugo niya ako. " Juan 8:42

Nang walang kalaliman **ako'y isinilang**; nang walang mga bukal na sagana sa tubig. Kawikaan 8:24

Ngunit ikaw, O Betlehem Efrata, ay isang maliit na nayon lamang sa lahat ng mga tao ng Juda. Gayon ma'y magmumula sa iyo ang isang pinuno ng Israel, **Isa na ang pinagmulan ay mula sa malayong nakaraan.** Micah 5:2 (NLT)

Si Eva ay nagmula kay Adan ngunit siya ay kapantay ni Adan. Sa simula ay ang babae at ang babae ay kasama ng lalaki at ang babae ay tao tulad ng lalaki. (Tingnan ang katulad na talata sa Juan 1:1).

Nilikha Niya sila na lalaki at babae, at pinagpala sila at tinawag silang Sangkatauhan sa araw na sila ay nilikha. Genesis 5:2

Kung paanong si Kristo ang ningning ng kaluwalhatian ng Ama, gayundin ang babae ang ningning ng kaluwalhatian ng lalaki.

... Na siya ang liwanag ng Kanyang kaluwalhatian at ganap na larawan ng Kanyang pagkatao... Hebreo 1:3

Sapagka't tunay na hindi dapat magtakip ng ulo ang lalake, sapagka't siya ang larawan at kaluwalhatian ng Dios; **ngunit ang babae ay ang kaluwalhatian ng lalaki.** 1 Corinto 11:7

Kung paanong pinuno ng Diyos ang sansinukob sa pamamagitan ng Kanyang Anak, gayon din si Adan ay pupunuin ang lupa sa pamamagitan ng kanyang asawa. Kung paanong ipinakita ng Anak ng Diyos ang nakatagong bagay sa Diyos, gayon din si Eba ang magpapakita ng binhing nakatago kay Adan.

Ang relasyon nina Adan at Eva ay dapat na isang aklat ng pagtuturo para sa uniberso upang maunawaan ang tunay na kaugnayan ng Diyos at ng Kanyang Anak.

... ang mga bagay na ngayon ay iniulat sa inyo sa pamamagitan ng mga nagsipangaral ng ebanghelyo...[ay] mga bagay na gustong tingnan ng mga anghel. 1 Pedro 1:12

Ibinahagi ng lalaki ang lahat ng ibinigay sa kanya sa babae. Nagsalita siya ng mga salita ng pagmamahal, pagpapala at kagalakan para sa kanya. Nais niyang alagaan siya bilang bahagi ng kanyang sarili. Nadama niya ang responsibilidad na alagaan siya dahil sa kanya ito nanggaling.

Ibinahagi ni Eva ang kapangyarihang ibinigay kay Adan; minana niya ang lahat ng ibinigay ng Diyos sa kanya. Ang kanyang pagkakapantay-pantay sa lalaki ay hindi batay sa lakas dahil ang lalaki ay ginawang mas malakas kaysa sa babae. Hindi ito batay sa taas dahil mas matangkad ang lalaki kaysa babae. Ito ay hindi batay sa edad dahil ang lalaki ay nilikha bago ang babae. Gayunpaman, pareho silang tao.

Ang pagkakasundo ay iiral sa pagitan ng lalaki at babae hangga't hindi nila ibinabatay ang kanilang halaga sa kanilang likas na katangian kundi sa ugnayang pinagsamahan nila. Ang babae lang sa hardin ang may kapasidad na makilala ang lalaki. Walang sinuman sa mga hayop ang may kakayahang pahalagahan ang kagalakan at hangarin ni Adan. Tulad ng sinabi ng Anak tungkol sa Kanyang Ama kaya si Eva lang ang makapagsasabi.³²

Kung paanong ang Ama [Adan] ay nakikilala Ako, gayon din naman nakikilala Ko ang Ama [Adan]... Juan 10:15

Hindi inisip ni Eba na pagnanakaw ang maging kapantay ni Adan. Ibinahagi niya ang kanyang pagkataong-tao; siya ay nilikha mula sa tadyang na orihinal na nasa kanya. Wala siyang iniisip na kailangan niyang ikumpara ang sarili sa kanya, at hindi rin niya naisip na kailangan niyang bigyang-diin ang kanyang likas na anyo upang maakit ang lalaki. Siya ay nanahimik at namahinga sa kanyang pagkakakilanlan bilang taong mula sa sinapupunan, nagmula sa sinapupunan ng lalaki.

Mula sa orihinal na lalaki at babae na ginawa ayon sa larawan ng Ama at Anak, ang mundo ay mapupuno ng milyun-milyong pamilya na ginawa ayon sa larawan ng Diyos, na kumakatawan sa Ama at ng Anak at

³² Para sa higit pa tungkol dito, tingnan ang aklat na Orihinal na Pag-ibig na makukuha sa maranathamedia-philippines.com

nagtuturo sa mga anghel nang higit pa tungkol sa kung paano gumagana ang relasyon sa pagitan ng Ama at Anak.

Anong tadhana ang ibinigay sa sangkatauhan. Anong pag-ibig ang namuhunan sa paglikhang ito. Sa lalaki at babae ay binigyan ng parehong kalayaan na umiiral sa puso ng Anak ng Diyos. Ang isinilang na Anak ay hindi makapagbibigay ng anuman nang higit pa sa kung ano ang tinanggap Niya mismo. Ang lalaki at babae ay malayang pumili na maglingkod sa Diyos at ipakita ang Kanyang karakter o pumili ng ibang landas.

Ang pagpili ng ibang landas ay hindi isang simpleng proseso bagaman. Nangangailangan ito ng hindi paniniwala sa kabutihan ng Diyos, sa Kanyang kamangha-manghang mga kaloob, at pagtangga na Siya ay nagbigay ng ganap na kalayaan sa loob ng katotohanang iyon. Ito ay nangangailangan ng tatanggap na maniwala sa kasinungalingan tungkol sa Diyos upang bigyang-katwiran ang pagkasira ng iyong kaugnayan sa Kanya; paniniwalang magiging mas mabuti ang ating buhay kung wala ang Diyos, sa harap ng lahat ng katibayan na nagpapakita sa atin na ang pag-asa sa ating sariling karunungan ay hahantong sa pagkawasak sa sarili.

Ang ating Ama sa langit ay buhay, pag-ibig, kalayaan, at kagalakan. Siya ay puno ng kabutihan at katotohanan. Siya ay sagana sa awa at biyaya, at Siya ay kahanga-hangang matiisin at banayad. Ang Diyos ay hindi susuko sa sangkatauhan kahit na tila, lalo na sa mga anghel, na ang sangkatauhan ay sumuko sa Kanya. May plano ang ating Ama.

Ipinlano ng ating Ama ang paglikha sa paraang makakatulong sa tao na maunawaan ang kanyang sarili at ang kanyang relasyon sa Diyos. Binigyan niya si Adan ng isang tiyak na ugnayan sa lupa upang ipakita ang katotohanan tungkol sa sariling relasyon ng Diyos sa Kanyang nilikha. Dahil sa pag-iral sa uniberso ng bagong pananaw sa realidad, ang Hardin ng Eden ay magpapakita ng katotohanang ito. Naapektuhan ng bagong sistema ng hustisya/katarungan ni Satanas ang uniberso. Isang katlo ng mga anghel ay pinaniwalaang sundin ang mga prinsipyong ito ng bagong kaharian. Dapat ibigay ng pag-ibig ang kalayaan na pumili.

KABANATA 18

PAGHAHARI O DOMINYO SA HALAMANAN NG EDEN

Napakaganda siguro ng pamumuhay sa Hardin ng Eden. Isang buhay at masiglang paraiso na puno ng halimuyak ng pag-ibig, kapayapaan, at kagalakan. Bilang nilikha sa larawan ng Diyos at ng Kanyang Anak, ang babae ay namahinga sa kandungan ng kanyang asawa; paalala kung saan siya nagmula; ang pinakaligtas at pinakakalmadong lugar para sa kanya upang manahan.

... Ang bugtong na Anak, na nasa sinapupunan ng Ama, Siya ang nagpahayag sa Kanya. Juan 1:18

Binigyan ng Diyos si Adan at ang kanyang asawa ng isang pagpapala. Kabilang dito ang limang pangunahing punto:

At pinagpala sila ng Diyos, at sinabi ng Diyos sa kanila, “**Magbunga** kayo at **magparami**; **punuin** ninyo ang lupa at **supilin** ito; magkaroon kayo ng kapamahalaan sa mga isda sa dagat, sa mga ibon sa himpapawid, at sa bawat buhay na gumagalaw sa lupa.” Genesis 1:28

Ang pagiging mabunga ay higit pa sa kagalakan ng pagpaparami ng mga anak na ayon sa iyong larawan. Ang pagpapala ng Diyos ay upang magbunga muna ng mga bunga ng Espiritu bilang pinakamahalaga.

Ngunit ang bunga ng Espiritu ay pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, pagtitiis, kabutihan, kaayusan, katapatan, kaamoan, at pagpipigil sa sarili. Laban sa mga ito, walang kautusan. Galacia 5:22-23

Sa relasyon na ibinigay sa lalaki at babae, nagkaroon ng pagkakataon na paunlarin ang ganitong kagandahan ng pagkatao. Ang unang at pinakamahalagang elemento ay pag-ibig, ang Agape na pag-ibig. Ang malayang nagmamahal, maamo, at mababang-loob na karakter ng Anak ng Diyos ay isinulat sa bawat hibla ng isip, puso, at kaluluwa ni Adan at ng kanyang asawa. Sa pagkaantala ng pagpapalabas ng babae mula sa lalaki, mas naipakita ang kagalakan at kayamanan ng pagkakaroon ng babae upang makasama siya, makausap, at maibahagi ang kanyang paglalakbay sa buhay.

Tuwing umaga, ipinapahayag ng lalaki ang kanyang pasasalamat sa Diyos, minsan ay may mga luha, para sa kayamanang dala ng kanyang asawa. Pinupuno ng Espiritu ng Anak ng Diyos, ibinubuhos niya ang mga salita ng pag-ibig, malasakit, at pagpapahalaga sa kanya, kasabay ng mga gawa ng kabutihan at pagmamahal.

Ito ay magtatanim ng mga espiritwal na binhi sa puso ng babae at magpaparami ng kanyang kagalakan sa kaalaman na siya ay pinapahalagahan, pinapansin, at minamahal ng kanyang asawa. Ang kanyang hangarin na maglingkod, magpasaya, at magdala ng kagalakan sa kanyang asawa ay lalago, at sa pagkakaisa ng kanilang pag-ibig, ang mga pagkatao ng lalaki at babae ay magbubunga sa mga bunga ng Espiritu. Sila ay lalago sa biyaya sa pamamagitan ng pag-uunawaan ng kanilang relasyon, kaugnay sa gawaing ibinigay sa kanila ng Diyos at kanilang pasasalamat sa Kanya.

Ang kaluluwa ng tao ay may kakayahang magpadala at tumanggap ng mga pangininginig ng dalas/frequency. Ipinakita ng siyentipikong

pananaliksik ni Manfred Clynes³³ ang kakayahan ng isang tao na maglabas ng mga dalas na konektado sa emosyonal na kalagayan na kanilang nararanasan. Napag-alaman na ang mga dalas/frequency na inilalabas para sa pag-ibig, kabutihan, kagalakan, o pagsamba ay mahaba at mabagal. Ang mga dalas na konektado sa galit at poot ay maikli at matalim. Mula rito, matututo tayo na ang bunga ng Espiritu na ipinapakita sa isang tao ay naglalabas ng mga dalas/frequency na maaaring punuin ang buong hardin.

Dahil ang lalaki at babae ay ginawa sa parehong sangkap ng lupa mismo, ang mga frequency na kanilang ibinubuga na naaayon sa batas ng Diyos ay magbubunga ng isang positibo at mabungang epekto sa kapaligiran. Maraming mga eksperimento ang isinagawa na nagpapakita ng mga epekto ng pagsasalita sa mga halaman at hayop na may mga salita ng kabaitan at pangangalaga. Sa kaibahan nito, ang kaluluwa ng tao ay may kapasidad na maglabas ng mga frequency na negatibong nakakaapekto sa kapaligiran.

Ngayon ang mga gawa ng laman ay maliwanag, na ito ay: pangangalunya, pakikiapid, karumihan, kahalayan, idolatriya, pangkukulam, pagkapoot, pagtatalo, paninibugho, pagputok ng poot, makasariling ambisyon, pagtatalo, mga maling pananampalataya, inggit, pagpatay, paglalasing, pagsasaya, at iba pa; na sinasabi ko sa inyo nang una, gaya ng sinabi ko rin sa inyo noong nakaraan, na ang mga gumagawa ng gayong mga bagay ay hindi magsisipagmana ng kaharian ng Dios. Galacia 5:19-21

Ang listahang ito ng mga negatibong pag-iisip at gawa ay bunga ng paglabag sa kautusan ng Diyos. Ang kautusan ng Diyos, na siyang kautusan ng kalayaan at paglaya, ay hindi naglalabas ng mga pangininginig na nakakasira sa lupa. Ang sikreto para sa lalaki at babae na maging mabunga, dumami, at punuin ang lupa ng kabutihan ay makikita sa patuloy na daloy ng pag-ibig, kagalakan, pasasalamat, pagtitiis, kabutihan, at kaayusan mula sa kanilang isip at puso patungo sa mundong nakapaligid sa kanila.

³³ https://en.wikipedia.org/wiki/Manfred_Clynes

Ang patunay ng ugnayang ito sa pagitan ng tao at ng lupa ay makikita sa negatibong aspeto sa epekto sa hardin dahil sa kasalanan ni Adan, pati na rin sa epekto sa lupa sa pamamagitan ng pagpatay ni Caín sa kanyang kapatid na si Abel.

At sinabi niya sa lalaki, “Dahil nakinig ka sa tinig ng iyong asawa, at kumain ka mula sa punong ipinagbabawal ko sa iyo, na sinasabi ko, ‘Huwag kang kakain mula rito,’ naparatangan ang lupa dahil sa iyo; sa hirap ay kakain ka mula rito sa lahat ng araw ng iyong buhay, at ito ay magbubunga ng tinik at buhangin para sa iyo, at kumain ka na rin ng halamang nasa bukid.’ Genesis 3:17-18 (YLT)

Nais kong i-quote o sipi ang Young’s Literal Translation upang ipakita kung bakit naparatangan ang lupa. Karamihan sa mga salin ay nagsasaad na pinarusahan ng Diyos ang lupa upang turuan sila ng aral. Ngunit ang katotohanan ay naparatangan ang lupa dahil sa maling panginginig na nagmumula kay Adan at sa kanyang asawa. Ang mga matutulis na salita ay nakaapekto sa mga halaman upang magbunga ng matutulis na tinik at damo. Ang mga bagay na ito ay bunga ng kasalanan ng tao, hindi dahil sa pagpaparusa ng Diyos sa tao sa pamamagitan ng paglikha ng mga ito, gaya ng iniisip ng ilan.

Pansinin ang epekto sa lupa nang pinatay ni Caín si Abel:

Ngayon, nakipag-usap si Caín sa kanyang kapatid na si Abel; at nang sila ay nasa bukid, bumangon si Caín laban kay Abel na kanyang kapatid at pinatay siya. Pagkatapos ay sinabi ng PANGINOON kay Caín, “Nasaan ang iyong kapatid na si Abel?” Sumagot siya, “Hindi ko alam. Ako ba ang tagapag-alaga ng aking kapatid?” At sinabi Niya, “Ano ang nagawa mo? Ang tinig ng dugo ng iyong kapatid ay sumisigaw sa Akin mula sa lupa. Kaya ngayon ikaw ay naparatangan ng lupa, na nagbukas ng kanyang bibig upang tanggapin ang dugo ng iyong kapatid mula sa iyong kamay. Kapag inararo mo ang lupa, hindi na nito ibibigay sa iyo ang kanyang lakas. Ikaw ay magiging takas at palaboy sa ibabaw ng lupa.” Genesis 4:8-12

Ang damdamin ng poot na humantong sa pagpatay ni Caín ay nakasira sa kasaganaan ng lupa. Bago pa man mamatay si Abel, ang sakit, pagkabigla, at kalungkutan sa kanyang katawan at isipan sa pagkaunawa sa ginawa ni Caín sa kanya ay naipasa rin sa lupa at nasira ito, kaya't hindi na ito makapagbunga ng ganoon kataas tulad ng dati.

Ang Hardin ng Eden ay maliit lamang na bahagi ng lupa. Habang si Adan at Eba ay lalong nagiging maganda ang pagkatao, sila ay magbubunga ng mga anak ayon sa ganitong larawan. Ang mga anak ay palalakihin sa mabangong kapaligiran kung saan tanging mga salitang puno ng pag-ibig at malasakit ang binibigkas, at walang negatibong panginginig ang hahaplos sa kanilang isip o katawan.

Napakagandang kapalaran ang ipinlano para sa sangkatauhan. Ang buong lupa ay mapupuno ng pag-ibig, kagalakan, at pagpapala. Mga bulaklak, prutas, puno, at mga hardin ang magpupuno sa buong lupa. Habang ang tao ay lalong nagiging maganda ang pagkatao, mas lalo ring maipapakita ito sa lupa sa ilalim ng kanyang pamamahala/paghahari.

Ang paraan ng ating pag-unawa sa unang tatlong pandiwang aksyon sa Genesis 1:28 ang magtatakda ng konteksto para sa huling dalawang pandiwang aksyon.

At pinagpala sila ng Diyos, at sinabi ng Diyos sa kanila, “**Magbunga** kayo at magparami; **punuin** ninyo ang lupa at **supilin** ito; magkaroon kayo ng **kapamahalaan/dominyo** sa mga isda sa dagat, sa mga ibon sa himpapawid, at sa bawat buhay na gumagalaw sa lupa.” Genesis 1:28

Nang si Jesus ay nasa lupa, madalas Niyang kailangang subukan at gabayan ang Kanyang mga tagapakinig mula sa mga kaisipan ng laman tungo sa mga kaisipan ng Espiritu. Nang sinabi ni Jesus kay Nicodemo na siya ay dapat ipanganak muli, ang unang iniisip ni Nicodemo ay tungkol sa pisikal o makalupang kapanganakan. Ngunit ang tinutukoy ni Jesus ay mga espiritwal na bagay.

Ang ipinanganak sa laman ay laman, at ang ipinanganak sa Espiritu ay espiritu. Huwag kayong magtaka na sinabi Ko sa inyo, “Kayo ay dapat ipanganak muli.” Ang hangin ay humihip kung saan nito nais, at naririnig ninyo ang tunog nito, ngunit hindi ninyo masabi kung saan ito nanggaling at kung saan ito patungo. Gayon din ang bawat ipinanganak sa Espiritu. Juan 3:6-8

Ipinahiwatig ni Jesus sa Kanyang mga alagad na ang pagkuha ng pisikal na pag-unawa muna ay bunga ng matigas na puso.

Pagkatapos ay sinabi Niya sa kanila, “Mag-ingat kayo at magbantay sa lebadura ng mga Pariseo at sa lebadura ni Herodes.” At nag-usap-usap sila sa kanilang sarili, na sinasabi, “Ito’y dahil wala tayong tinapay.” Ngunit nang malaman ito ni Jesus, sinabi Niya sa kanila, “Bakit kayo nag-iisip na wala kayong tinapay? Hindi ba ninyo pa napapansin at nauunawaan? Matigas pa ba ang inyong puso?” Markos 8:15-17

Napapansin natin nang may interes ang mga opinyon ng ilang komentador:

... Kung ito ay hindi tuwirang utos, ayon sa pagkaunawa ng mga Hudyo, para sa kasal at pagpaparami ng mga anak, mukhang higit pa ito sa simpleng pahintulot; kahit papaano, ito ay isang gabay at payo sa kung ano ang tama at **angkop para sa pagdami ng sangkatauhan, at para mapunan ang lupa ng mga naninirahan**, na siyang layunin ng pagkakalikha nito— Isaias 45:18. John Gill Komentaryo

Itinalaga sila bilang nasa Kanyang espesyal na pangangalaga, at binigyan sila ng **kapangyarihan na magparami at magpalaganap ng kanilang sariling uri** sa ibabaw ng lupa . – Isaias 45:18. Adam Clarke komentaryo

Kung ating iintindihin ang mga salitang “magbunga” at “magparami/palawakin” sa espiritwal na kahulugan ng pagkatao, magkakaroon tayo ng mas malinaw na pagkaunawa kung ano ang

pinupuno sa lupa, kung paano ito nasusupil, at kung ano ang kapamahalaan/paghahari/dominyo na hawak.

Kung titingnan natin ang mga salitang “supilin” at “kapamahalaan/paghahari” sa Hebreo, makakakuha tayo ng ganitong saklaw ng kahulugan :

Supilin [H3533] kābāsh

Tapakan; kaya sa negatibo ay balewalain; sa positibo ay sakupin, supilin, labagin: – dalhin sa pagkaalipin, pilitin, panatilihin sa ilalim, supilin, dalhin sa ilalim ng kapamahalaan.

Dominyo/Paghahari [H7287] rādāh

Tapakan, ibig sabihin, supilin; partikular na durugin o alisin: – (dumating sa, gawin upang) magkaroon ng kapamahalaan, mangibabaw, mamahala, (magdala, gawin upang) maghari, (- paghari, sa ibabaw), sakupin .

Sa pisikal na pananaw, ang talatang ito ay maaring basahin na parang binigyan ng Diyos si Adan ng kapamahalaan upang tapakan ang lupa at supilin at pilitin ang lahat ng mas mababang nilalang sa pagkakasunod-sunod ng Kanyang nilikha. Sa Espiritu, natupad ang talatang ito sa buhay ni Jesus nang Kanyang kinomando ang hangin at ang mga alon na huminto. Ang utos na ito ay hindi tungkol sa dominasyon o pamimilit, kundi isang pagpapalabas ng Espiritu sa Kanya na puno ng kapayapaan at kapanatagan. Ang kapaligiran sa paligid ni Cristo ay nagpatahimik at sumupil sa lahat ng bagay sa paligid Niya sa pamamagitan ng kapayapaan, pag-ibig, at kagalakan.

Si Adan at ang kanyang asawa ay dapat punuin ang lupa ng kanilang walang pag-iimbót at maamo na pagkatao. Ang mga hayop at nilalang ay hindi nasusupil sa pamamagitan ng latigo o marahas na utos kundi sa pamamagitan ng panginginig ng pag-ibig, kapanatagan, at pagkakaisa.

Ang Espiritu ni Jesus ay Espiritu ng kalayaan, paglaya na walang paghihigpit (Juan 8:36). Ang tanging paraan upang supilin ang lupa at magkaroon ng kapamahalaan sa kontekstong ito ay ang ipalaganap ang

ganitong kapaligiran sa lahat sa nasabing saklaw. Para sa mga may pandinig upang makinig, pakinggan nila kung ano talaga ang orihinal na paghahari/dominyo.

KABANATA 19

NAWASAK NA PARAISO

Sa labas ng magandang hardin na ito, ang dragon ay tumatakbo pataas at pababa na nag-iisip kung paano niya masisira ang magandang mag-asawang ito na kahawig ng Diyos at ng Kanyang Anak sa parehong anyo, tampok at karakter. Sa katulad na paraan kung paano lumiwanag ang liwanag sa mukha ni Moises sa pamamagitan ng kanyang pagmamasid sa kagandahan ng katangian ng Diyos, si Adan at ang kanyang asawa ay nagliwanag sa kaluwalhatian ng Diyos; isang angkop na sagisag ng karunungan ng Diyos na makikita sa kanila.

Ang mga matalino ay kikinang na parang liwanag ng kalangitan, at ang mga nagdadala ng marami sa katuwiran ay magiging tulad ng mga bituin magpakailanman. Daniel 12:3

Tulad ng ating natuklasan sa Apocalipsis 12:4 tungkol sa kapanganakan ni Cristo, nakahandang nguyain ng dragon ang Anak sa sandaling Siya ay ipanganak. Sa kapanganakan ni Cristo, nakikita natin ang pagpapakita ng nangyari sa simula. Ang Anak ng Diyos ay ipinanganak sa mga puso nina Adan at ng kanyang asawa.

Sa kanila, ninais ng Diyos na ipahayag kung ano ang kayamanan ng kaluwalhatian ng hiwaga na ito sa gitna ng mga Hentil: na **siya si Cristo sa inyo, ang pag-asa ng kaluwalhatian.** Colosas 1:27

Bagaman namumuhay sa ganap na lumaking katawan, si Adan at Eba ay nagsimulang lumago sa karunungan at espiritwal na katayuan, at sa pabor ng Diyos at ng mga anghel. Sa paraan na ginamit ni Satanas si Herodes, nakikita natin ang isang sulyap ng mga nangyari sa simula.

Pagkatapos, lihim na tinawag ni Herodes ang mga pantas at tinanong sila kung kailan lumitaw ang bituin. At ipinadala niya sila sa Bethlehem at sinabi, "Humayo kayo at maghanap nang mabuti sa batang Anak, at kapag inyong natagpuan Siya, ipagbigay-alam ninyo sa akin, upang ako rin ay makapunta at sumamba sa Kanya."

Mateo 2:7-8

Gumamit si Herodes ng panlilinlang upang makapasok sa lugar kung saan ipinanganak si Cristo. Nagkunwari siyang may hangaring sumamba sa batang Jesus, ngunit ang tunay niyang layunin ay patayin Siya.

Naalala natin na ang mga anghel ay dapat matuto ng mga aral tungkol sa Ama at Anak sa pamamagitan nina Adan at ng kanyang asawa. Nang dumating ang mga pantas mula sa malayong bansa upang magdala ng mga regalo upang pagpalain at suportahan sina Jose, Maria, at Jesus, gayon din ang mga anghel na dumating mula sa kontinente ng langit na may dalang pagpapala at mga regalo para kina Adan at Eba, ang bagong likhang mag-asawa. Sa kahalintulad na paraan ng pagyuko ng mga pantas sa pagsamba sa Mesiyas, namangha ang mga anghel kay Adan at sa kanyang asawa, yaong ginawa ayon sa larawan ng Diyos, at pinag-isipan ang kabutihan at karunungan ng kanilang Maylalang. Sa pagmamasid kay Adan at Eba, matututuhan ng mga anghel ang katotohanan tungkol sa Ama at Anak.

Nilapitan ba ni Satanas ang mga anghel na pumapasok at palabas sa hardin upang bigyan siya ng pagkakataong mapasok ang bagong mga tao at sirain sila? Tulad ng mga pantas, hinikayat ba ang mga anghel na huwag makipagtalos kay Satanas habang sila ay pumapasok at palabas sa hardin upang makipag-ugnayan kina Adan at Eba?

Kawili-wiling pansinin na ang mga pantas ay nagmula sa silangan. Mahalaga rin na ang parehong salitang Griyego ay ginamit upang tukuyin

ang hardin na itanim ng Diyos sa simula sa Septuaginta, ang salin sa Griego ng Lumang Tipan.

Ngayon pagkatapos maipanganak si Jesus sa Betlehem ng Judea sa mga araw ni Herodes na hari, narito, ang **mga pantas na tao mula sa Silangan** [G395] ay nagsidating sa Jerusalem. . Mateo 2:1

Ang Panginoong Diyos ay nagtanim ng isang halaman sa **silangan** [G395] sa **Eden**, at doon inilagay niya ang taong Kanyang nilikha. Genesis 2:8

Gaya ng sinabi sa simula ng aklat na ito, ang salitang Hebreo para sa silangan ay nagdadala din ng konotasyon ng sinaunang panahon o mula noong sinaunang panahon. Nakikita natin dito ang ugnayan sa pagitan ng mga pantas noong panahon ni Kristo at ng mga anghel na dumating at bumisita sa bagong mag-asawa.

Tungkol sa mga regalong kanilang dinala; ang gintong regalo ay kumakatawan sa pagpapatibay ng pananampalataya (1 Pedro 1:7) na kamakailan lamang ay nasubok sa apoy ng digmaan na naganap sa langit. Sa paglilingkod sa santuwaryo, ang insenso na hinaluan ng harina at langis ay bumubuo ng handog na pagkain (Levitico 2:1). Ito ay pagkilala kung sino ang pinagmumulan ng buhay, ang tinapay ng buhay (Juan 6:48). Ang pagtitipon ng mga anghel sa sangkatauhan ay nagbigay daan upang turuan nila ang mga tao tungkol sa mga isyu ng Dakilang Pagtatalo sa pagitan ni Cristo at Satanas. Ang langis ng mira ay nagbigay ng simbolo ng banal na presensya habang sila ay nagkakatipon. Tunay nga, ang mga kayamanan ng mga pantas mula sa malayong bansa ay naging pagpapala kay Jose at sa kanyang asawa.

Hangga't si Adan at ang kanyang asawa ay namumuhay ayon sa pagkatao ng kanilang Diyos; hangga't si Cristo ay nananahan sa kanila sa pamamagitan ng pananampalataya, hindi sila maaaring atakihin ni Satanas o abalahin. Tulad ng ipinaliwanag sa aklat ng batas sa Deuteronomio:

At mangyayari nga, kung iyong didinggin ng buong sikap ang tinig ng Panginoon mong Dios, na **tutuparin mong mabuti ang lahat ng kaniyang mga utos** na aking iniuutos sa iyo ngayon, na itataas ka ng Panginoon mong Dios sa lahat ng mga bansa sa lupa. At lahat ng mga pagpapalang ito ay darating sa iyo at aabot sa iyo, sapagka't iyong dininig ang tinig ng Panginoon mong Dios:... Magiging mapalad ka sa iyong pagpasok, at mapalad ka sa iyong paglabas. **Ilulupig ng Panginoon ang iyong mga kaaway na bumangon laban sa iyo sa harap mo; sila'y lalabas laban sa iyo sa isang daan at tatakas sa harap mo sa pitong daan.** Deuteronomio 28:1-2,6-7

Bagama't si Satanas ay hindi makakuha ng direktang daan sa banal na mag-asawa, si Satanas ay pinagkalooban na sakupin ang lugar sa gitna ng hardin kung saan nakatayo ang Puno ng Kaalaman ng Mabuti at Masama.

At iniutos ng Panginoong Dios sa lalake, na sinasabi, Sa bawa't puno ng halamanan ay makakakain ka na may kalayaan; nguni't sa puno ng pagkakilala ng mabuti at masama ay huwag kang kakain, sapagka't sa araw na kumain ka niyaon ay walang pagsalang mamamatay ka." Genesis 2:16-17

Ang Espiritu ni Hesus ay palaging isang Espiritu ng kalayaan. Walang kalayaan kung walang pagpipilian. Habang umiral sa sansinukob ang presensya ng isa pang kaharian, ang pagpapakita ng kahariang iyon ay dapat na naroroon. Upang ihanda ang Kanyang mga anak para sa mga katotohanan ng buhay, hindi Niya sila itinago sa paraang hindi magbibigay sa kanila ng pagkakataong magkaroon ng pagkatao sa pamamagitan ng pagpili ng tama.

Hangga't iniwasan ni Adan at ng kanyang asawa ang puno sa gitna ng hardin, nagkakaroon sila ng pagkatao at ginagawa ang kanilang pagpili na mahalín at paglingkuran ang Diyos.

Maaaring ilabas ni Satanas ang kanyang dalas ng poot, galit at depresyon mula sa gitna ng hardin, ngunit ang pag-ibig sa salita ng Diyos at ang kalasag ng pananampalataya ay magpoprotekta sa banal na mag-asawa mula sa kapahamakan.

Sinasabi sa atin ng Bibliya:

At si Adan ay hindi nalinlang, kundi ang babae, nang nalinlang, ay nahulog sa pagsalangsang. 1 Timoteo 2:14

Kaya, nagpapatunay na totoo ang pahayag:

Ang dalawa ay mas mabuti kaysa sa isa, sapagkat sila ay may magandang gantimpala para sa kanilang paggawa. Sapagkat kung sila ay bumagsak, ang isa ay magtataas ng kanyang kasama. Ngunit sa aba niya na nag-iisa kapag siya ay nabuwal, sapagkat wala siyang tutulong sa kanya. Ecclesiastes 4:9-10

Kung paano naghiwalay sina Adan at ang kanyang asawa ay hindi natin nalalaman. Ang karunungan ipinahayag ni Solomon sa teksto sa itaas ay isang pagpapakita ng binhi na umiiral mula sa simula. Matalino para kay Adan at sa kanyang asawa na manatiling magkasama. Hindi matalino na mag-isa sa hardin kung kailan maaaring maglabas si Satanas ng mga panginginig ng kanyang mga frequency/dalas mula sa Puno ng Kaalaman. Ang pagkaunawa ni Adan sa nangyayari ay mas malawak kaysa kay Eba; siya ang binigyan ng orihinal na utos ni Cristo na iwasan ang bunga ng ipinagbabawal na puno bago nabuo si Eba, na pagkatapos ay ipinaliwanag ni Adan sa kanya. Tulad ng pamumuhay ni Cristo sa ilalim ng proteksyon ng Kanyang Ama, ganoon din dapat namuhay si Eba sa ilalim ng proteksyon ni Adan. Siya ay pinagpala sana ng kanyang gabay kung kasama siya nito.

Maaaring magtanong ang ilan, bakit dinala ng Diyos si Adan at ang kanyang asawa sa isang kapaligiran na maraming mapanganib na mga pagbabago? Maaaring itanong ang tanong, bakit dinadala ng mga magulang ang mga anak sa isang mundong puno ng panganib? Bakit pinapayagan ang mga bata na maglaro sa dumi o sumakay ng bisikleta o anumang bilang ng mga bagay na may panganib? Ang katotohanan ng sansinukob ay mayroong isang kaaway na nagnanais na sirain ang ginagawa ng Diyos at ng Kanyang Anak. Ang tanging paraan upang mabuhay sa kapaligiran ito ay ang magkaroon ng limitadong pagkakalantad kay Satanas upang makapili laban sa kanya at sa gayon ay

magkaroon ng tunay na karakter. Ang limitadong pagkakalantad kay Satanas ay magbibigay din ng kaibahan sa karakter ng Diyos at sa karakter ni Satanas. Makakatulong din ito sa kanila na maunawaan at maunawaan kung bakit napakaganda ng Diyos at ng Kanyang Anak, at kung bakit napakadelikado ng kasalanan.

Habang mas lumalapit si Eba sa gitna ng hardin at mas lumalayo kay Adan, mas napapalapit siya sa mga pangininginig na inilalabas ni Satanas mula sa Puno ng Kaalaman.

Bakit nagawang gamitin ni Satanas ang ahas ay isang hiwaga. Ang ahas, o dragon, ay isang magandang nilalang na may pakpak. Ang ahas na ito ay isa sa mga nilalang na nasa ilalim ng kapamahalaan ni Adan. Hindi magagawa ni Satanas na angkinin ang ahas para sa kanyang layunin kung walang paglabag sa kapamahalaan ni Adan. Posible kaya na ang pagkakahiwalay ni Eba kay Adan ay nagpadali sa paglabag na ito? Tungkulin ni Adan na alagaan ang kanyang asawa. Ang kapabayaang ba niyang hikayatin siyang manatiling malapit sa kanya ay nagpadala rin ng mga pangininginig sa hardin na nakaapekto sa ibang mga nilalang? Mahirap sabihin nang tiyak, ngunit nang marinig ng babae ang ahas na kausapin siya, tila ipinapakita nito ang kanyang mga panloob na iniisip.

Ngayon ang ahas ay mas tuso kaysa sa alinmang hayop sa parang na ginawa ng PANGINOONG Diyos. At sinabi niya sa babae, "Totoo ba na sinabi ng Diyos, 'Hindi kayo dapat kumain mula sa anumang puno sa hardin?'" Genesis 3:1

Nakakagulat sana para kay Eba na ang ahas ay tila nakipag-usap sa kanya. Binalaan na siya ng mga anghel na bumisita tungkol sa kaaway, ngunit inaasahan niyang ang isang anghel ang lalapit sa kanya, hindi ang mapanlinlang na tagapamagitan na ahas. Alam ni Satanas na magugulat si Eba rito at kaya niyang basahin ang kilos ng kanyang katawan.

Ang mga iniisip, damdamin, at pakiramdam ni Eba ay naglabas din ng mga pangininginig na kayang basahin ni Satanas. Hindi niya alam ang eksaktong iniisip niya, ngunit ang kanyang pagkalito o pagdududa ay naiparating sa kanya.

Bilang tugon, pinalabis ni Eba ang mga salita ng Diyos, na nagpapakita ng kanyang pagkabahala.

At sinabi ng babae sa ahas, Maari naming kainin ang bunga ng mga punong kahoy sa halamanan; nguni't sa bunga ng punong kahoy na nasa gitna ng halamanan, sinabi ng Dios, Huwag ninyong kakainin, ni huwag ninyong hihipuin, baka kayo'y mamatay.'" Genesis 3:2-3

Hindi sinabi ng Diyos na "hindi mo dapat hawakan ito." Sinabi lang niya na "hindi mo dapat kainin ito." Ang paghawak dito ay mapanganib ngunit hindi ito hahantong sa kamatayan. Ang pagkain lamang ng prutas ay hahantong sa kamatayan. Idinagdag ni Eba ang mensaheng ipinadala sa kanya ni Adan tungkol sa sinabi ng Diyos.

Ito ang itinala ni Moises na sinabi ng Diyos kay Adan:

מֹתֶימָוֶת:

Ang sinabi ng Diyos ay nakasulat sa anyo ng pandiwang Hebreo na tinatawag na Qal imperfect/hindi perpekto. Ang ibig sabihin nito ay sinasabi ng Diyos na ang pagkain mula sa puno ay magsisimula ng isang proseso na hahantong sa kamatayan. Ang salitang isinulat ni Moises para sa 'mamatay' sa Hebreo ay naglalahad ng mga sumusunod na kahulugan sa anyong Qal:

1a) (Qal)

1a1) mamatay

1a2) mamatay (bilang parusa), papatayin

1a3) mamatay, mapahamak (ng isang bansa)

1a4) mamatay nang maaga (sa pamamagitan ng pagpapabaya sa matalinong pag-uugali)

Ang salita ay maaaring mangahulugan ng pagpatay o maaaring mangahulugang mamatay nang maaga sa pamamagitan ng pagpapabaya sa matalinong pag-uugali sa moral. Paano binigyang-

kahulugan ni Adan ang sinabi ng Diyos? Ito ang itinala ni Moises na sinabi ni Eva sa ahas.

פֶּן-תִּמְתּוֹן:

Ang bahagyang pagbabago sa sinabi ni Eba ay naghatid ng kahulugan na kung kakainin mo ang prutas ay dapat kang mamatay.

Ito ang sinabi ni Satanas kay Eva.

לֹא-מוֹת תִּמְתּוֹן:

Sinabi niya na hindi ka "dapat mamatay." Ang sinabi ni Satanas sa kanya ay teknikal na tama sa puntong ito. Sinabi ng Diyos na mamamatay ka ngunit sinabi ni Eva na dapat kang mamatay at sinabi sa kanya ni Satanas na ito ay hindi tama. Ang mapahamak ay natural na kahihinatnan ng iyong sariling mga aksyon. Upang "dapat mamatay" ay nangangahulugan na ang mga kahihinatnan ay nangangailangan ng paggamit ng nakamamatay na puwersa mula sa isang panlabas na nilalang. Pagkatapos ay idinagdag ni Satanas ang kasinungalingang ito:

Sapagka't nalalaman ng Dios na sa araw na kayo'y kumain niyaon ay madidilat ang inyong mga mata, at kayo'y magiging katulad ng Dios, na nakakakilala ng mabuti at masama. Genesis 3:5

Iminungkahi ni Satanas kay Eva na siya ay magiging imortal sa pamamagitan ng pagkain mula sa punungkahoy na ito at gayundin na magkakaroon siya ng kaparehong kaalaman gaya ng Diyos; isang kaalaman sa mabuti at masama. Ang katotohanan ay ang Diyos ay walang kaalaman sa kasamaan. Alam ng Diyos ang kasamaan ngunit hindi Niya alam ang kasamaan dahil hindi pa Niya ito naranasan. Si Satanas ang isa na nakakilala ng mabuti at masama sa pamamagitan ng karanasan. Ipinakikita niya ang kanyang sarili bilang Diyos sa kanya/babae.

Maaaring ihambing ito sa batang lalaki sa paaralan na nagsimulang manigarilyo at iniaalok ang sigarilyo sa kanyang batang kaibigan. Ang mas matandang bata ay tila mas matalino dahil taglay niya ang kaalamang wala sa ibang bata. Ngunit ito ay kaalaman tungkol sa kasamaan na humahantong sa kamatayan. Ipinakita ni Satanas kay Eba ang isang pananaw tungkol sa Diyos bilang isang makaaalam ng lahat ng bagay, mabuti man o masama. Ipinakita niya ang Diyos bilang ganap na nakakaalam sa lahat.

Ito ay katulad ng pag-aangkin ni Elihu. Nairita ang binata sa hindi kayang kumbinsihin ng matatandang lalaki kay Job na sinapit niya ang kaniyang mga kapahamakan dahil sa kaniyang mga kasalanan. Sinabi ni Elihu na ang Diyos ay perpekto o buo sa kaalaman, kapag si Elihu mismo ang nag-iisip na alam niya ang mga paraan ng Diyos tungkol sa kasalanan at kaparusahan.

Alam mo ba kung paanong ang mga ulap ay balanse, yaong mga kahanga-hangang gawa Niya na ganap [buong] kaalaman? Job 37:16

Ngunit sa Mga Awit ay sinabihan tayo na ang pagkaunawa ng Diyos ay isang numero na hindi mabilang.

Dakila ang ating Panginoon, at makapangyarihan sa kapangyarihan; Ang kanyang pang-unawa ay walang hanggan. [H4557] Awit 147:5

Tama ba ang may akda ng Awit? Ang pag-unawa ba ng Diyos ay isang napakalaking bilang na hindi natin alam, o tulad ng sinabi ni Elihu, ay ganap at buo?

Inakusahan ni Elihu si Job ng pag-inom ng panunuya na parang tubig, at nakikisama sa mga manggagawa ng kasamaan at lumalakad na kasama ng masasamang tao, (Job 34:8). Ang pag-aangkin na ito ay mali dahil sinabi ng Diyos na si Job ay matuwid, may takot sa Diyos at umiwas sa kasamaan. (Job 1:1).

Sinubok si Job sa pagsalakay ni Elihu sa kanya. Ngunit kung paanong si Elihu ay mali tungkol sa kanyang pagtatasa kay Job, siya rin ay mali tungkol sa kanyang pagtatasa sa Diyos. Nagpatuloy si Elihu:

Pinapabagsak Niya ang makapangyarihang tao nang walang imbestigasyon, at inilalagay ang iba sa kanilang puwesto. Kaya't Kinikilala Niya ang kanilang mga gawa; pinapabagsak Niya sila sa gabi, at sila ay napipilipit. Pinapalo Niya sila tulad ng masasamang tao sa harap ng ibang tao. Job 34:24-26

Sinabi niya na ang Diyos sa Kanyang katarungan ay dudurog at sasaktan ang masasama. Pagkatapos ay lubos niyang ninanais na subukan ng Diyos si Job at ilantad siya.

Oh, na si Job ay nasubok nang sukdulan, sapagka't ang kaniyang mga sagot ay gaya ng sa masasamang tao! Job 34:36

Sinasabi sa atin ni Jesus na hindi hinahatulan ng Diyos ang sinumang tao, (Juan 5:22). Ang mga pananaw ni Elihu sa Diyos, tulad ng karamihan sa mga tao, ay mali. Inihaharap niya ang Diyos sa isang huwad na liwanag. Sinasamba niya ang isang Diyos na nakakaalam ng lahat. Alam ng tunay na Diyos ang wakas mula sa simula at wala Siyang personal na kaalaman sa kasamaan sa pamamagitan ng paggawa ng masama.

Si Eva ay naakit ng mga salita ni Satanas sa pamamagitan ng ahas. Siya ay nabighani na ang serpiyente ay tila nakakuha ng kapangyarihan sa pagsasalita sa pamamagitan ng pagkain ng prutas. Inaasahan ni Eva na ang pagkain ng prutas ay magdadala ng mabilis at agarang parusa, ngunit ang serpiyente ay tila hindi nasaktan sa anumang paraan. Nakatulong ito para makumbinsi si Eva na ang pagkain ng prutas ay hindi magdadala ng mabilis at agarang kaparusahan na naging dahilan upang magtanong siya sa katotohanan ng salita ng Diyos.

Ang katotohanang lumayo si Eba sa kanyang asawa at lumapit sa Puno ng Kaalaman ay nangangahulugang bumaba ang kanyang pakiramdam ng integridad. Ang kanyang kuryosidad at panloob na pagdududa ang

nagtulak sa kanya patungo kay Satanas sa puno. Ang kanyang presensya ay naglalabas ng mga panganginig upang lituhin at akitin siya.

Sinasabi ng Bibliya na nang makita ng babae na ang puno ay mabuting kainin, kinuha niya ito. Sa pagkakaroon ng prutas sa kanyang mga kamay, si Eva ay hindi nakadama ng anumang kakulangan sa ginhawa o parusa sa anumang paraan. Dahil sinabi niya na ang paghawak sa prutas ay magdudulot sa iyo ng kamatayan, lalo pang napatunayan sa kanya na walang masamang mangyayari sa kanya sa pagkain ng prutas.

Bakit hindi pumasok ang Diyos at itigil ang sitwasyong ito? Bakit Niya pinahihintulutan itong maganap nang hindi nakikialam? Ang pagkakaroon ng ibinigay kay Eva ng lahat ng pagtuturo na kinakailangan upang makagawa ng isang pagpipilian, ang pagpasok at pagpigil sa kanya na gawin ang kanyang nais ay hindi pagbibigay ng kalayaan sa pagpili. Ang pagpayag sa babae na gawin ang pagpiling ito ay nagdulot ng matinding pagdurusa ni Kristo. Ang Kanyang Espiritu ay nananatili sa kanyang puso, ngunit nang kumain siya ng bunga, tinanggihan niya ang Espiritu ni Kristo at tinanggap ang espiritu ni Satanas.

Si Eva ay nakikipag-usap sa isang masamang espiritu. Nang kainin niya ang prutas at nagpasiya na pabor sa sinabi ng espiritung iyon sa kanya, inanyayahan niya itong kontrolin ang kanyang isip. Kaya naman, nang lapitan niya si Adan, ginabayan siya ng demonyo. Ang mas masahol pa, siya ay dumating na nagdadala ng mensahe ng masamang espiritu na nangako ng mga mahiwagang kapangyarihan na maging katulad ng Diyos, at sa kahulugan na ginagawang isang mangkukulam ang ating unang ina.

Sa pagbabalik ng babae mula sa puno siya ay nasa ilalim ng awtoridad ni Satanas. Siya ngayon ay lumapit sa kanyang asawa hindi bilang isang masunuring asawa, ngunit bilang isang guro ng isang bagong relihiyon. Habang si Adan ay nakatayo sa harap ni Eva, nakikita natin ang prefiguring ng mga tao sa buong panahon na tumayo sa harap ng mga babaeng orakulo, tulad ni Delphi at iba pa, na nangako sa kanila ng kaalaman sa kanilang hinaharap na kapalaran. Habang pinagmamasdan

ni Adan ang kanyang asawa na buto ng kanyang buto, nakipag-ugnayan siya sa isang espiritu na hindi na kumikilala sa kanya bilang kanyang ulo at tagapag-alaga.

Nakita niya ang isa pang kalaguyo ng kaluluwa, isa pang guro na nangako sa kanya ng lahat ng nais ng kanyang puso nang hindi na kailangan sumunod sa sinuman. Hindi siya dumating upang turuan, kundi upang magturo; hindi upang sumunod, kundi upang utusan ang pagsunod. Ang espiritung pambabaeng ito, na ngayo'y pinamumunuan ng mga puwersa ng kadiliman, ay gagamitin bilang mapanlinlang na tagapamagitan ni Lucifer upang hikayatin si Adan na sumali sa paghihimagsik. Nasira na ni Eba ang larawan ng Diyos. Dahil sa impluwensya ni Satanas, nawala sa kanya ang Espiritu ni Jesus na masunurin at madaling turuan. Naging mas tiwala si Eba sa sarili, sigurado na ang dati nilang pagkaunawa ay mali. May kakaibang atraksyon sa babaeng tiwala sa sarili na itinutulak ang bunga sa kamay ni Adan.

Tinitingnan ni Adan ang sitwasyon; nakikita niyang nakain na ni Eba ang bunga. Ang mga salitang sinabi niya sa kanya tungkol sa parusang kamatayan sa paglabag ay umiikot sa kanyang isip. Tiyak siya na dapat mamatay si Eba at na papatayin siya ng Diyos. Bago sa kanya ang mga damdaming ito at hindi niya alam kung paano haharapin. Kailangan niyang ilagay ang sisi sa isang lugar para sa kakila-kilabot na sitwasyong ito. Sumisibol sa kanyang puso ang paghihimagsik laban sa Diyos, kahit bahagya niya lamang itong namamalayan. Agad na naaakit si Satanas sa mga panginginig na nagmumula kay Adan. Lahat ng mga iniisip na pasasalamat sa Diyos ay nalulunod sa maling akala na papatayin ng Diyos ang kanyang asawang babae.

Mali ang pang-unawa ni Adam ngunit sa halip na dalhin ang kanyang pagkalito sa kanyang minamahal na amo at kaibigan, nagsimula siyang gumawa ng mga desisyon sa kanyang sarili. Ang Espiritu ni Jesus ay tumatawag kay Adan sa kanyang isipan. Ang Espiritu ay humihiling kay Adan na dalhin ang bagay sa Anak ng Diyos o sa mga anghel, upang talakayin ang bagay na ito bago tumalon sa mga konklusyon. Ngunit, ang kanyang galit ay lumalaki, ang parehong poot na umiiral kay Satanas ay

nagsimulang makapasok sa puso ni Adan. Iniisip niya kung ano ang magiging buhay kung wala si Eba. Hindi niya kayang tiisin. Si Satanas, na sinundan si Eva pabalik sa kanilang tahanan, ay bumulong sa kanya na ang Diyos ay hindi interesado sa kanyang pinakamabuting interes at mas mabuting sumama sa paghihimagsik.

Natigilan ang buong hardin habang itinataas ni Adan ang bunga sa kanyang kamay at inilagay ito sa kanyang bibig. Ang Ama at ang Anak ay nagsumamo kay Adan sa sandaling iyon na muling pag-isipan, ngunit hinarangan niya ang nagsusumamong tinig kahit na hinarang ng mga kapatid ni Joseph ang kanyang nagsusumamo na tinig nang ibenta nila siya sa pagkaalipin. Kinain ni Adan ang prutas sa galit, kalungkutan at buong kaalaman na ito ay isang gawa ng paghihimagsik.

Sa sandaling iyon, may malalim na paghiwa sa kaluluwa ng Anak ng Diyos. Inihagis ni Adan ang espiritwal na patalim ng sama ng loob at poot sa Espiritu ni Kristo sa loob ng kanyang sarili at pinunit si Kristo mula sa trono ng kanyang pag-iisip. Si Kristo sa sandaling ito ay pinatay sa puso at isipan ni Adan mula sa pagkakatatag ng mundo. (Apocalipsis 13:8).

Hindi maaaring iwan ng Anak ng Diyos sina Adan at Eva dahil kung gagawin Niya, sila ay talagang mahuhulog sa lupa at mamamatay kaagad. Dala ang mga sugat sa Kanyang puso, hinawakan ni Kristo sina Adan at Eva at patuloy na binibigyan sila ng buhay kahit na ang espiritu ni Satanas ang naghahari sa kanila. Kailangang tumira si Kristo sa piling ng Kanyang mga kaaway upang mapanatiling buhay ang sangkatauhan.

Habang umiral ang posibilidad na mahulog sina Adan at Eva, hindi itinalaga ng Diyos na dapat mangyari ito. Hindi Niya kalooban na piliin ni Adan na maghihimagsik at labanan Siya. Hindi alam kung tiyak na magaganap ito. Sa sandaling si Adan ay nagkasala at nilulon ang binhi ng ahas, alam ng Diyos kung saan ito pupunta at kung ano ang mangyayari sa sangkatauhan, dahil alam Niya ang binhi na nasa kay Satanas. Inilatag niya sa anim na araw ng paglikha ang epekto ng binhi ng ahas laban sa binhi ng Kanyang Anak.

Ang nag-aalab na tanong na humihikayat sa atin ay: ano ang gagawin ng Diyos?

KABANATA 20

ANG MAKALAMAN NA ISIPAN

Ang paglipat na naganap sa isip ni Adan ay sakuna. Tinatakan niya ang kanyang maling pag-iisip tungkol sa Diyos sa akto ng pagkain ng ipinagbabawal na prutas. Makinig sa kung ano ang sinasabi ng inspirasyon tungkol sa nahulog na kalagayan ng tao.

Sapagkat ang kaisipang laman ay pakikipag-away laban sa Diyos; sapagka't hindi ito napapailalim sa batas ng Diyos, ni hindi talaga maaaring mapapasailalim. Roma 8:7

Ang puso ay magdaraya ng higit sa lahat ng mga bagay, at totoong masama; sinong makakaalam nito? Jeremias 17:9

At kahit na hindi nila nais na panatilihin ang Diyos sa kanilang kaalaman, ibinigay sila ng Diyos sa isang mapang-aping pag-iisip, upang gawin ang mga bagay na hindi nararapat; na napuspos ng lahat ng kalikuan, pakikiapid, kasamaan, kasakiman, kasamaan; puno ng inggit, pagpatay, pagtatalo, panlilinlang, masamang pag-iisip; sila'y mga bulong-bulong, mga maninirang-puri, mga napopoot sa Diyos, mga marahas, mga mapagmataas, mga mapagmataas, mga imbentor ng masasamang bagay, mga masuwayin sa mga magulang, mga walang kaalam-alam, mga hindi mapagkakatiwalaan, mga hindi mapagmahal, mga hindi

mapagpatawad, mga hindi maawain; Na, sa pagkaalam ng matuwid na kahatulan ng Dios, na ang mga nagsisigawa ng gayong mga bagay ay karapatdapat sa kamatayan, ay hindi lamang gumagawa ng gayon kundi sumasang-ayon din sa mga nagsisigawa ng mga iyon. Roma 1:28-32

Lahat ng mga katangiang ito ay naroon na ngayon kay Adan. Nasa anyo pa lamang ito ng binhi. Hindi niya namamalayan ang lawak ng pagbabagong nangyari sa kanyang sarili. Wala siyang kaalaman sa mga bugso ng damdaming kumikilos sa loob niya, gaya ng mga alon ng kalaliman noong unang araw ng paglikha.

Tinanggap ni Adan ang pag-iisip ni Satanas at nakisama sa kanya sa paglalapat ng lahat ng sarili niyang katangian sa Diyos. Inisip ni Adan na nais ng Diyos na patayin ang kanyang asawa at siya mismo dahil sa pagkain ng ipinagbabawal na bunga. Inisip niya na ang Diyos ay isang tagapagwasak ng Kanyang sariling mga anak. Inisip niya na hinihingi ng Diyos ang kamatayan bilang kapalit ng paglabag sa kautusan.

Sapagkat ang kasalanan, nang magkaroon ng pagkakataon sa pamamagitan ng kautusan, ay dinaya ako, at sa pamamagitan nito ay pinatay ako. Roma 7:11

Ang kautusan ng Diyos ay kasingbanal ng Kanyang sarili. Ito ay salamin ng Kanyang ganap na likas na pagkatao. Gaya ng Diyos, ang kautusan ay banal, matuwid, at mabuti.

Kaya't ang kautusan ay banal, at ang utos ay banal, matuwid, at mabuti. Roma 7:12

Sa loob ng kautusan ay nahayag ang katotohanan na ang Diyos ay may kakayahang mahabag sa mga umiibig sa Kanya at tumutupad sa Kanyang mga utos, sapagkat ang pagtupad sa mga utos ay ang pagkilala sa likas na pagkatao ng Diyos. Ang Diyos ay nagiging malaya na kumilos ayon sa paniniwala ng tumatanggap sa Kanyang habag. Ngunit ang anumang kilos ng Diyos ay nakikita bilang pagalit ng mga napopoot sa Kanya.

... Nagpapakita ng habag hanggang sa libu-libong salinlahi, sa mga umiibig sa Akin at tumutupad sa Aking mga utos. Exodo 20:6

Tulad ng natutunan natin sa kabanata 13, ang habag ng Diyos ay walang hanggan; hindi ito nagwawakas. Kaya't kapag tumigil tayo sa paniniwala sa tunay na Diyos, ang habag ay nawawala. Nang piliin ni Adan na paniwalaan ang ideya na papatayin ng Diyos ang kanyang asawa, pinili niyang labagin ang kautusan ng likas na pagkatao ng Diyos; pinili niyang paniwalaan na ang Diyos ay walang habag para sa mga nabigong sumunod. Ito ang dahilan kung bakit ang nabaling kautusan ay humihingi ng kamatayan ng lumalabag, at ang mismong lumalabag ang siyang naniniwala rito.

At ayon sa kautusan halos lahat ng bagay ay nililinis sa pamamagitan ng dugo, at kung walang pagbubuhos ng dugo ay walang kapatawaran. Hebreo 9:22

Ang talatang binanggit ay hindi nagsasalita tungkol sa isipan ng Diyos kundi tungkol sa isipan ng taong bumagsak sa kasalanan. Kailanman ay hindi ninais ng Diyos ang hain para sa kasalanan.

Ang hain at handog ay hindi Mo ninanais; binuksan Mo ang aking mga tainga. Ang handog na susunugin at ang handog para sa kasalanan ay hindi Mo hinihingi. Awit 40:6

Napakahirap nitong maunawaan para sa makasalanan. Halos lahat ng Kristiyanong daigdig ay naniniwalang hinihingi ng Diyos ang kamatayan ng lumalabag at na tanging ang pagbubuhos ng dugo ng Kanyang Anak lamang ang makakabayad sa pagsuway ng tao laban sa Kanya. Paano magiging posible na ang Diyos ay humihingi ng kamatayan at sabay na hindi nagnanais ng hain? Hindi ito maaari. Maling pinaniwalaan ni Adan na hinihingi ng Diyos ang kamatayan dahil sa kanilang pagsuway, at ito ang dahilan kung bakit niya kinain ang bunga sa paghihimagsik.

Kaya't nangyari na upang mailigtas ang tao, kinailangang bayaran ng Diyos ang utang na pinaniwalaan ng tao na dapat bayaran para siya ay matubos. Tinanggihan ni Adan ang paniniwala sa habag ng Diyos nang piliin niyang paniwalaan na nais ng Diyos na patayin ang kanyang asawa.

Kung naniwala siya sa habag ng Diyos, sana'y lumapit siya sa Diyos at humingi ng awa. Ngunit hindi niya ito ginawa.

Sa isipan ng sangkatauhan, ang nabaling kautusan ay nangangailangan ng kamatayan, at tanging kamatayan lamang ang makapagbabalik ng pagkakasundo natin sa kautusan. Hanggang mangyari ito, namuhay tayo sa isang ugnayan ng kawalan ng pag-asa sa Diyos. Ipinagkaloob ng Diyos na gawin ito para sa atin, upang muli nating madama na tayo'y muling nakipagkasundo sa Diyos (bagaman ang Diyos ay laging handang makipagkasundo nang walang kamatayan, ngunit ayaw natin itong paniwalaan). Mula sa unang hakbang na ito, tuturuan tayo ng Diyos nang mas malinaw tungkol sa Kanyang kautusan at Kanyang pamamahala, banayad na itinuon ang ating pansin sa ating mga maling akala at ating pagkakasala habang tayo'y lumalago sa biyaya at pagkaunawa sa Kanyang likas na karakter.

Yamang ang mga anak ay naging kabahagi ng laman at dugo, Siya mismo ay nakibahagi rin sa ganoon, upang sa pamamagitan ng kamatayan ay mawasak Niya ang may kapangyarihan ng kamatayan—iyan ay ang diyablo—at mapalaya ang mga yaong dahil sa takot sa kamatayan ay naging alipin sa buong panahon ng kanilang buhay. Hebreo 2:14-15

Pangunahing nais ng Diyos na maunawaan natin ito: ang pangunahing paglabag sa kautusan ay ang paniniwala na kailangang pumatay ang Diyos ng isang tao o isang bagay upang Siya ay makapagpatawad. Ito lamang ang dahilan kung bakit ang nabaling kautusan ay humihingi ng kamatayan ng lumalabag.

Kapag tinanggihan ng tao ang katotohanan tungkol sa likas na karakter ng Diyos, sa halip na Diyos ay nagtataas siya ng diyus-diyosan mula sa kanyang sariling imahinasyon; at kapag sumasamba ang tao sa isang diyus-diyosan, ang Diyos ay nagiging isang mapanibughuing Diyos. Sa kanyang pagsamba sa diyus-diyosan, lumalampas ang tao sa bakod ng proteksyon ng Diyos at maaaring simulan ni Satanas na pahirapan, saktan, at tuluyang wasakin siya. Habang lalo pang lumalayo ang tao sa

mahabaging Diyos, mas matindi ang kapahamakang dumarating sa kanya at mas lalong nakatitiyak siya na ang Diyos ang nagpaparusa sa kanya. Ngunit ang masama ang siyang sumisira sa masama, hindi ang Diyos.

Ang masama ang papatay sa masama, at ang mga napopoot sa matuwid ay hahatulan. Awit 34:21

Ang PANGINOON ay nakikilala sa pamamagitan ng paghatol na Kanyang inilalapat; **ang masama ay nasilo sa gawa ng kaniyang sariling mga kamay.** Pagmumuni-muni. Selah Awit 9:16

Sinasabi sa atin ng Bibliya na ang paghatol na ginagawa ng Diyos laban sa masasama ay hayaan silang masilo sa gawa ng kanilang sariling mga kamay. Dahil tinatanggihan nila ang pakikipagkaibigan ng tunay na Diyos, ang masasama ay namamatay sa ilalim ng huwad na ilusyon na pinapatay sila ng Diyos.

Paano maaabot ng Diyos ang isip ni Adan? Si Adan ay lubos na kumbinsido na ang Diyos ay gustong patayin siya. Paano nakipag-usap ang Diyos sa kanya ngayong nasa ilalim na siya ng kapangyarihan ng kamatayan? Walang mabuti kay Adan na tumugon sa Diyos. Walang anuman sa kanya ang nagnanais sa Diyos o kahit na hahanapin Siya.

Gaya ng sinasabi ng Kasulatan, “Walang matuwid—kahit isa. Walang tunay na matalino, walang naghahanap sa Diyos. Lahat ay tumalikod, lahat ay naging walang silbi. Walang gumagawa ng mabuti, wala kahit isa.” Roma 3:10-12 (NLT)

Ang Ama at ang Anak ay labis na nalungkot tungkol sa kinabukasan ng sangkatauhan. Gaya ng alam ng sinumang nakaranas na talikuran ng isang kaibigan, kapag ang isang tao ay nakumbinsi na ang iniisip mo para sa kanya ay pawang kasamaan at kapahamakan, wala ka nang masasabi upang baguhin ang kanyang isipan. Ang dragon na naghihintay upang lamunin ang binhi ay waring nagtagumpay laban sa Diyos at sa Kanyang Anak. Inakala lamang ni Satanas na iiwan ng Diyos ang sangkatauhan sa kanyang kamay upang gawin niya ang anumang naisin niya.

Ngunit hindi nabigla ang Diyos. Batid Niya ang posibilidad na piliin ng Kanyang mga nilikha na maniwala sa mga kasinungalingan tungkol sa Kanya at ikulong ang kanilang sarili sa isang bilangguan ng kamatayan. Tinanggihan ni Satanas ang likas na pagkatao ng Diyos na lubos niyang nalalaman. Sina Adan at Eva ay ilang taon pa lamang nabubuhay at ang kanilang kaalaman tungkol sa Diyos ay napakalimitado. Mayroon pang pagkakataon ng pagtubos para sa bumagsak na sangkatauhan.

Sa malalim na awa para sa atin, lumapit ang Anak ng Diyos sa Ama upang hilingin na Siya ang tutugon sa hinihingi para sa kanilang bumagsak na mga anak.

KABANATA 21

ANG PANGANIB NG AGAPE

Siya mismo ang magtatayo ng templo ng Panginoon; at dadalhin Niya ang kaluwalhatian, at Siya'y uupo at mamamahala sa Kanyang trono; at Siya'y magiging pari sa Kanyang trono; at **ang payo ng kapayapaan ay mapapasa kanilang dalawa**. Zecharias 6:13 (KJV)

Ang Ama at ang Anak ay nagdaos ng payo ng kapayapaan upang pag-usapan ang mga hakbang na kanilang gagawin upang tubusin ang sangkatauhan. Sa panalangin ni Jesus sa Juan 17, nakikita natin ang ipinakitang bunga ng payong iyon. Sa panalanging ito, ang dating nakatago ay nahayag.

Pinaaalalahanan tayo ng katotohanan na kay Cristo ibinigay ang kapangyarihan hinggil sa sangkatauhan.

... Yamang **ibinigay Mo sa Kanya ang kapangyarihan/awtoridad sa lahat ng tao**, upang magbigay Siya ng buhay na walang hanggan sa lahat ng ibinigay Mo sa Kanya. Juan 17:2

Ang plano ay kinasasangkutan ng sangkatauhan na makilala ang katotohanan tungkol sa Ama sa pamamagitan ng bugtong na Anak.

At ito ang buhay na walang hanggan: na makilala Ka nila, ang iisang tunay na Diyos, at si Jesu-Cristo na Iyong sinugo. Juan 17:3

Sa Kanyang panalangin sa lupa, inihayag ni Jesus ang katuparan ng plano na kanilang tinalakay sa panahon ng pagkahulog ng tao. Sinubukan ni Satanas na itago ang katotohanan na ang Anak ng Diyos ay nagmana ng lahat ng bagay mula sa Kanyang Ama upang siya mismo ay makatanggi na tumanggap ng anuman mula sa Anak ng Diyos.

Ngayon ay nalaman nila na ang lahat ng bagay na ibinigay Mo sa Akin ay mula sa Iyo. Juan 17:7

Ang pangunahing tema sa panalangin ay ang paghahayag ng likas na karakter, o pangalan, ng Ama, at na ang Anak ng Diyos ay tunay na nagmula sa Kanya.

Ipinahayag Ko ang Iyong pangalan sa mga lalaking ibinigay Mo sa Akin mula sa mundo. Sila ay Iyo, ibinigay Mo sila sa Akin, at tinupad nila ang Iyong salita. **Ngayon ay alam na nila na ang lahat ng mga bagay na Iyong ibinigay sa Akin ay mula sa Iyo.** Sapagka't ibinigay ko sa kanila ang mga salita na iyong ibinigay sa Akin; at kanilang tinanggap ang mga yaon, at **totoong nalalaman na ako ay nanggaling sa Iyo;** at sila'y naniwala na Ikaw ay nagpadala sa Akin... Habang Ako ay kasama nila sa mundo, **iningatan Ko sila sa Iyong pangalan.** Ang mga ibinigay Mo sa Akin ay aking iningatan; at wala sa kanila ang nawala maliban sa anak ng kapahamakan, upang ang Kasulatan ay matupad. Juan 17:6-8,12

O Matuwid na Ama! Hindi Ka nakilala ng sanlibutan, ngunit nakilala Kita; at nalaman din nila na Ikaw ang nagsugo sa Akin. At ipinahayag Ko sa kanila ang Iyong pangalan, at ipahahayag Ko, upang ang pag-ibig na inibig Mo sa Akin ay mapasakanila, at Ako ay mapasa kanila. Juan 17:25-26

Sa panalanging ito, ipinahayag ni Jesus na Kanyang natapos ang gawaing ibinigay sa Kanya ng Ama. Ang gawaing ito ay ang ipahayag ang likas na pagkatao ng Ama sa pamamagitan ng Kanyang mga gawa, ipakita na ang kapangyarihan upang magsisi at mapatawad ay malayang ibinigay mula sa langit, at ipahayag ang likas ng kanilang relasyon at kung paano nito inaalalayan ang buong paglikha: na ang Anak ng Diyos ay tunay na

Kanyang Anak, ipinanganak mula sa Kanya sa kawalang-hanggan at pagkatapos ay isinugo sa ating sanlibutan.

Niluwalhati Kita sa lupa. Natapos Ko na ang gawaing ibinigay Mo sa Akin na gawin. Juan 17:4

Ngunit mayroong higit pa sa pagkumpleto ng gawaing nais ng Ama. Upang matapos ang gawain, kailangan nilang bayaran ang kaparusahan ng kasalanan na binuo ni Satanas at nakumbinsi ang tao na maniwala. Ang Juan kabanata 18 at 19 ay naghahayag ng bahagi ng planong iligtas ang tao mula sa kanyang paniniwala na hinihingi ng Diyos ang kamatayan at tanging ang paghahain ng dugo ng isang kahalili/kapalit ang makapagligtas sa kanila.

Habang nababasa ng Diyos at ng Kanyang Anak ang isip ni Satanas, maaari nilang abangan ang panahong inilarawan sa Juan 18 at 19; nakita nila ang Anak sa Halamanan ng Getsemani na nadarama ang kakila-kilabot na pakiramdam ng pagkakasala na idinulot ng tao sa kanyang sarili sa pamamagitan ng maling ideya na hinihiling ng Diyos ang kamatayan ng lumabag. Inilalarawan ng aklat ni Mateo ang sandaling ito:

Nang magkagayo'y sinabi niya sa kanila, "Ang aking kaluluwa ay totoong namamanglaw, hanggang sa kamatayan. Manatili kayo rito at magbantay kayong kasama Ko." Lumayo siya ng kaunti at nagpatirapa, at nanalangin, na nagsasabi, **"O Ama ko, kung maaari, hayaang lumampas sa Akin ang sarong ito; gayunpaman, hindi ayon sa Aking kalooban, kundi ang ayon sa Iyo."** Mateo 26:38-39

Ang mga hakbang na kailangan upang iligtas ang tao ay inilatag sa pagkakasunud-sunod ng mga kapistahan ng Panginoon na matatagpuan sa Levitico 23. Ang perpektong buhay na walang lebadura ni Kristo at ang Kanyang kamatayan ay nahayag sa unang kapistahan ng Paskuwa. Ang pagbuhos ng Kanyang tunay na pagkatao sa pamamagitan ng Banal na Espiritu ay nasa ikalawang kapistahan ng Pentecostes. Ang huling pagkakasunud-sunod ng mga kaganapan na nagdudulot ng ganap na pagkakasundo sa pagitan ng Diyos at ng tao ay matatagpuan sa ika-7

buwang kapistahan: Mga Trumpeta, Pagbabayad-sala, at mga Tabernakulo. Ang mga panahong ito ng pagsasariwa ay nagsama-sama sa bayan ng Diyos tatlong beses sa isang taon.

Tatlong beses sa isang taon ay ipagdiriwang ninyo ang pista para sa Akin: Ipagdiriwang ninyo ang Pista ng Tinapay na Walang Pampaalsa (kakain kayo ng tinapay na walang pampaalsa sa loob ng pitong araw, gaya ng iniutos Ko sa inyo, sa takdang panahon sa buwan ng Abib, sapagkat sa buwang iyon kayo ay lumabas mula sa Egipto; walang sinumang haharap sa Akin na walang dala); at ang Pista ng Pag-aani, ang mga unang bunga ng inyong mga paggawa na inyo nang inihasik sa bukid; at ang Pista ng Pag-aani sa katapusan ng taon, kapag inyong tinipon ang bunga ng inyong mga gawa mula sa bukid. **Tatlong beses sa isang taon, ang lahat ng inyong mga lalaki ay haharap sa Panginoong Diyos.** Exodo 23:14-17

Ang tatlong pagtitipong ito ng bayan ng Diyos ay pagpapahayag ng binhing nabuo sa payo ng kapayapaan. Ang Anak ng Diyos ay tatlong ulit na lumapit sa Ama upang talakayin ang iba't ibang bahagi ng plano ng kaligtasan at ang pagsasakatuparan nito. Ang prinsipyong ito ay nahayag din sa tatlong ulit na panalangin ni Cristo sa Halamanan ng Getsemani.

Muli, sa ikalawang pagkakataon, Siya ay lumayo at nanalangin, na nagsasabi, “O Aking Ama, kung hindi lilipas sa Akin ang sarong ito malibang inumin Ko, mangyari ang Iyong kalooban.” At bumalik Siya at nasumpungan silang muling natutulog, sapagkat ang kanilang mga mata ay nabibigatan. Kaya’t iniwan Niya sila, lumayo Siyang muli, **at nanalangin sa ikatlong pagkakataon,** na sinasabi ang gayunding mga salita. Mateo 26:42-44

Ang bilang ng mga panalanging ito ay hindi basta nagkataon lamang; ito ay isang paghahayag ng binhi ni Cristo na lubos na nabuo at inilarawan sa Genesis 3:15 bilang Binhi ng babae.

Bago ipinatupad ng Diyos at ng Kanyang Anak ang planong ito, ang tunay na magiging kinalabasan ay hindi pa talaga nalalaman. Ang elementong ito na hindi tiyak ay nahayag sa mga salita ni Jesus sa Krus.

Bandang alas-tres ng hapon, sumigaw si Jesus nang malakas, “Eli, Eli, lema sabachthani?” na ang ibig sabihin ay, “Diyos Ko, Diyos Ko, bakit Mo Ako pinabayaan?” Mateo 27:46 (NLT)

Upang pasanin ng Anak ng Diyos ang bigat ng pagkakasala ni Adan, kinailangan Niyang pumasok sa kalagayan kung saan ang makasalan ay hindi na nakikita ang pag-ibig at habag ng Diyos. Ang tanging makikita Niya sa sandaling iyon ay kamatayan. Ito ang nasa isipan ni Adan. Sa pagtanggap Niya ng ating kalikasan, naranasan ito ni Cristo para sa atin.

Makakapit kaya ang pananampalataya ni Jesus sa Kanyang Ama sa sandaling iyon ng pinakamataas na kadiliman? Sa simula ay hindi ito kilala nang tiyak. Ipinahayag ng Anak ng Diyos ang kawalan ng katiyakan na tinalakay sa payo ng kapayapaan sa panalanging ito: “Oh Ama, ilayo mo sa akin ang sarong ito, ngunit huwag ang ayon sa kalooban ko kundi ang ayon sa iyong kalooban.” (Mateo 26:39).

Libu-libong taon bago ang Krus ng Kalbaryo, kanilang tinalakay ang sandali kung kailan kinakailangan si Jesus na mawalay sa Kanyang Ama – kung paano Niya kailangang kumapit sa katotohanan na minamahal Siya ng Kanyang Ama kahit hindi Niya ito maramdaman, kundi ang tanging mararamdaman ay ang katiyakan ng walang hanggang kamatayan. Ito ay isang bagay na hindi kailanman naranasan ni Jesus; Siya ay laging nakaugnay sa Kanyang Ama; at ang pag-iisip nito ay lubhang nakababagabag.

Makakapit ba ang Anak nang may pananampalataya sa Kanyang Ama? Sa payo ng kapayapaan, nanginig ang Ama sa pag-aakalang maaaring mawala sa Kanya ang Kanyang Anak magpakailanman. Ito ay inilarawan sa Awit 18:

Nguni't sa aking kabagabagan ay dumaing ako sa Panginoon; oo, nanalangin ako sa aking Diyos para sa tulong. Narinig niya ako mula sa Kanyang santuwaryo; ang aking daing sa Kanya ay umabot sa Kanyang pandinig. Pagkatapos ang lupa ay nayanig at nanginig. Ang mga pundasyon ng mga bundok ay nayanig; nanginginig sila dahil sa Kanyang galit. Bumuhos ang usok mula sa Kanyang mga

butas ng ilong; mabangis na apoy ang tumalon mula sa Kanyang bibig. Nagliliyab na mga baga mula sa Kanya. Awit 18:6-8 (NLT)

Ang salitang galit sa Hebrew ay maaaring magdala ng kahulugan ng kalungkutan. Dito ay ipinahayag ang pagkinang ng kaluluwa sa matinding kalungkutan at dalamhati sa pag-iisip ng pagkawala ng Kanyang Anak magpakailanman. Isipin na lang sandali ang payo ng kapayapaang iyon, habang tinitingnan ng Ama ang Kanyang pinakamamahal na Anak at iniisip ang malupit na kahilingan ng kidnapper na si Satanás. Isusuko ko ba ang aking bugtong na Anak upang iligtas ang sangkatauhan? Ang usok ng holocaust sa Kanyang kaluluwa sa pag-iisip nito ay bumuhos mula sa Ama. Paano Niya ibibigay ang Kanyang mahal na Anak, na ginawa ayon sa Kanyang larawan; ang Isa na Kanyang sinanay, na Kanyang itinuro ang lahat ng Kanyang nalalaman? Paano Niya ibibigay ang Kanyang pinakamalapit na kasama, ang nag-iisang tunay na nakakaunawa sa Kanya? Nakita natin ang Ama na inihayag sa talatang ito:

At aking ibubuhos sa sangbahayan ni David at sa mga nananahan sa Jerusalem ang Espiritu ng biyaya at pagsusumamo; pagkatapos ay titingnan nila Ako na kanilang tinusok. Oo, magdadalamhati sila para sa Kanya gaya ng pagdadalamhati para sa kanyang kaisa-isang anak, at magdadalamhati para sa Kanya gaya ng pagdadalamhati para sa panganyay. Zecharias 12:10

Nakasalalay ang buong kapalaran ng sangkatauhan. Narito na tayo sa pinakagitnang tema ng aklat na ito. Ang tunay na pag-ibig ay tumawid sa hindi tiyak upang iligtas ang sangkatauhan. Pinili ng Ama ang landas ng pagtitiwala na ang lahat ng itinuro Niya sa Kanyang Anak at ang pag-ibig na nasa pagitan nila ay mananatiling matatag at hindi mahahati. Isa itong kamangha-manghang hakbang ng pananampalataya.

Ang maamo at mapagmahal na Anak ay humawak sa kamay ng Kanyang Ama, tumingin sa Kanyang mga mata, at sa mismong likas na ugali na itinuro sa Kanya, Siya'y humiling sa Kanyang Ama ng pahintulot na Siya'y pumarito upang iligtas tayo.

Naiintindihan mo ba ang ganitong uri ng pag-ibig? Halos hindi ko maisulat ang mga salita sa pagmumuni-muni ng isang pag-ibig na ganito kadakila. Ang Anak ng Diyos ay handang mawala magpakailanman upang iligtas tayo. Inilagay Niya ang Kanyang buhay na walang hanggan sa taya para bigyan tayo ng pagkakataong mabuhay. Wala tayong ideya kung gaano kalaki ang pagmamahal ng Diyos at ng Kanyang Anak para sa atin. Hindi maarok ang pagiging hindi makasarili nilang dalawa. Ako ay lubos na nabihag nito. Tinatakpan ako nito ng napakatamis na pakiramdam ng kadalisan ng kanilang pagmamahal at pangako na iligtas tayo.

Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan na ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa Kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan. Juan 3:16

Ang panganib na kinuha ng Ama para iligtas tayo ang nagbibigay kahulugan sa salitang KAYA; SOBRANG minahal ng Diyos ang sanlibutan kaya ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak. Ang puso ng Ama ay nagningning nang napakatindi sa posibilidad na mawala sa Kanya ang Kanyang Anak ngunit hindi Niya tinalikuran ang Kanyang mga prinsipyo sa karakter. Hindi siya sumuko sa mga prinsipyo ni Satanas. Maaaring binago Niya ang Kanyang sarili, tulad ng ginagawa ng napakaraming tao kapag pinagbantaan ang kanilang mga anak, at durugin si Satanas sa isang iglap, ngunit ngingiti si Satanas nang mamatay siya sa pagkaalam na ang kanyang mga prinsipyo sa buhay ay mananatili magpakailanman at na ang Diyos ay nasakop ni Lucifer.

Sapagka't ako ang Panginoon, hindi ako nagbabago; kaya't hindi kayo nalilipol, Oh mga anak ni Jacob. Malachi 3:6

Hindi babaguin ng Ama ang Kanyang pagkatao upang harapin ang krisis na ito. Hindi Siya makikisali sa ilang kakaibang "wala sa karakter" na sandali upang durugin ang paghihimagsik nang may pamimilit upang protektahan ang pinakamahalaga sa Kanya.

Nakikita natin sa Halamanan ng Getsemani, pagkatapos na matapos ni Kristo ang Kanyang panalangin, ganap na katahimikan ng kaluluwa. Ito

ang pagpapakita ng binhi mula sa payo ng kapayapaan. Pagkatapos ng bawat pagkakataong nagkita ang Ama at Anak at nagpasiyang isakatuparan ang plano ng kaligtasan ay nagmumula ang ganap na kapayapaan mula sa puso ng Ama at ibinuhos sa Kanyang Anak.

Ang espiritu ng katiyakan ay dumarating sa mga dalisay ang puso; ito ay dumarating sa mga hindi gumagawa ng anumang paglihis laban sa kanilang katapatan. Ang karanasan ng Sabbath ay puspos ng pagpapalang kapahingahan ng pagkaunawa at paniniwala sa mga layunin at kalooban na nagmumula sa Ama. Tatlong beses sa isang taon ay maaari tayong pumasok sa agos ng kamalayan na lubos na nagbibigay, tumutupad at nagtataas sa pinakadakilang hangarin at birtud ng tao, na nagbubunga ng pinadalisay na damdamin ng kapayapaan sa kaluluwa.

Ito ang panganib ng Ama at ng Anak – ang panganib ng Agape – na magiging tema ng mga tinubos sa buong kawalang-hanggan. Hindi kailanman malilimutan ang pag-ibig na ito ng Ama; ito ang magiging tema ng bawat pagtitipon.

At ang bawat nilalang na nasa langit, nasa lupa, at sa ilalim ng lupa, pati na rin ang mga nasa dagat, at lahat ng nasa loob nila, ay narinig kong nagsasabi: “Purihin, luwalhatiin, at ipagkaloob ang kapangyarihan sa Siya na nakaupo sa trono, at sa Kordero, magpakailanman at magpakailanman!” Apocalipsis 5:13

KABANATA 22

ANG KAHINAAN NG DIYOS

Tulad ng tinalakay natin kanina, ang bugtong na Anak ng Diyos na itinuro sa Kanya ang lahat ng Kanyang nalalaman ay pinapawi ang posibilidad na maging batayan ng pagka-Diyos ang kaalaman. Gayundin, ang katotohanan na ang Anak ng Diyos ay tumanggap ng lahat ng kapangyarihan mula sa Kanyang Ama ay nangangahulugan din na ang kapangyarihan o omnipotensya/kakayahang makagawa ng lahat ay hindi maaaring gamitin bilang batayan ng pagka-Diyos.

Totoo na ang Diyos sa Biblia ay may kahanga-hangang kapangyarihan at karunungan, ngunit kapag siya ay pinalaya mula sa balangkas ng Trinidad/Trinity, hindi na kailangan ang mga ito bilang sukatan ng Kanyang pagka-Diyos.

Isa sa mga pangunahing argumento ng mga tao sa mundo laban sa Diyos ay, kung Siya ay makapangyarihan sa lahat, bakit hindi Niya pinipigilan ang lahat ng sakit at paghihirap? Kung may kapangyarihan Siya na lutasin ang lahat ng problema sa mundo, bakit hinahayaan Niyang magpatuloy ang paghihirap ng bawat isa?

Tulad ng tinalakay natin sa Kabanata 8 tungkol sa malayang kalooban, nakikita natin sa Kaaanak na Anak ang isang Nilalang na ganap na malaya at walang pinipilit. Ibig sabihin, hindi ginagamitan ng Ama ng anumang

puwersa o presyon ang Kanya. Sa turo ng Trinidad, ipinapalagay ang malayang kalooban batay sa ideya na ang kapangyarihan ng Anak ay pantay sa kapangyarihan ng Ama. Ang pinakapangunahing palagay dito ay hindi kayang pilitin ng Ama ang kalooban ng Anak dahil pantay ang kapangyarihan ng Anak sa Ama.

Ang ideyang ito ay madaling maunawaan dito sa mundo. Ang dahilan kung bakit hindi inaatake ng isang bansa tulad ng China ang isang bansa tulad ng USA ay dahil pareho silang may mga sandatang nagdudulot ng malawakang pagkawasak. Ang mataas na antas ng kapangyarihan na taglay ng pareho ang pumipigil sa kanila na salakayin ang isa't isa at ipatupad ang kanilang ganap na pangingibabaw/pamumuno.

Sa biblikal na modelo ng Diyos, hindi kailanman ginagamitan ng Ama ng dominasyon o puwersa ang Kanyang Anak kahit na ibinigay Niya sa Kanya ang lahat ng Kanyang pag-aari. Maaaring gamitin ng Diyos ang puwersa laban sa Kanyang Anak, dahil ang Ama ang ulo ni Cristo, ngunit naniniwala Siya na susunod si Cristo sa Kanya ayon sa sariling malayang kalooban.

Sapagkat hindi ako nagsalita ayon sa sarili Ko, kundi ang Ama mismo na nagsugo sa Akin ang nagbigay sa Akin ng kautusan kung ano ang sasabihin Ko at kung ano ang aking bibigkasin. Juan 12:49 (NASB)

Ginagawa ni Jesus ang sinasabi lamang ng Kanyang Ama, hindi dahil Siya ay pinipilit, kundi dahil naniniwala Siya na tama ang itinuturo ng Kanyang Ama. Kusang-loob na pinagsasama ni Cristo ang Kanyang kalooban sa Kalooban ng Ama, at ang mapagmahal na pagsunod na ito ang susi sa buhay na walang hanggan na ibinibigay ni Cristo sa lahat ng tumatanggap ng Kanyang Espiritu. Ang malayang kalooban ng Anak ng Diyos ang saligan ng pamahalaan ng buong uniberso.

Ang ugnayang ito ay tumutulong sa atin na maunawaan kung paano maaaring gamitin at hindi maaaring gamitin ang kapangyarihan ng Diyos. Ang kapangyarihan ng Diyos ay hindi kailanman ginagamit upang pilitin ang kalooban ng Kanyang mga anak.

Napakakahanga ng kaisipan tungkol sa malayang kalooban na ibinibigay ng Ama sa Kanyang Anak, kaya tinutukoy ni Pablo ang Anak ng Diyos bilang kapangyarihan ng Diyos.

Ngunit sa mga tinawag, kapwa Judio at Griyego, si Cristo ang kapangyarihan ng Diyos at karunungan ng Diyos. Sapagkat ang kahangalan ng Diyos ay higit na matalino kaysa sa tao; at ang kahinaan ng Diyos ay higit na malakas kaysa sa tao. 1 Corinto 1:24-25 (KJV)

Ang kapangyarihan ng Diyos ay ang Kanyang karakter. Ang Kanyang karakter ay ipinapakita sa malayang kalooban na ibinibigay Niya sa Kanyang mga anak. Napakagandang pagpapakita ito ng karakter ng Diyos. Ang kapangyarihang ito ay nakikita ng mundo bilang kahinaan. Sinasabi ni Pablo na ang tinatawag na kahinaang ito ay higit na malakas kaysa sa tao.

At sinabi Niya sa kanila, “Ang mga hari ng mga Gentil ay namumuno sa kanila at ang mga gumagampanang may kapangyarihan sa kanila ay tinatawag na mga “tagapagpala.” Ngunit hindi ganito sa inyo; sa halip, ang pinakadakila sa inyo ay maging parang pinakamabata, at ang namumuno ay maging tulad ng naglilingkod.” Lukas 22:25-26

Sa gabing bago mamatay si Jesus, sinabi Niya sa Kanyang mga alagad na sa Kanyang kaharian ay walang paggamit ng kapangyarihan; sa halip, ang pinakadakila ay ang naglilingkod. Nais ng tao na mangibabaw sa iba dahil ang pagnanais na ito ay nagmumula kay Satan.

Sapagkat sinabi mo sa iyong puso: ‘Aakyat ako sa langit, itataas ko ang aking luklukan higit pa sa mga bituin ng Diyos; uupo rin ako sa bundok ng kapulungan sa pinakamalayong hilagang bahagi.’ Isaia 14:13

Sinabi ni Satan na itataas niya ang kanyang luklukan higit sa mga bituin o anghel ng Diyos. Pipilitin niya silang sumunod sa kanya kung kinakailangan. Tulad ng tinalakay natin sa Kabanata 12 tungkol sa kwento ni Daniel at ng yungib ng mga leon, nakikita natin na ang mga nasa ilalim

ni Daniel ay nagbalangkas ng pagsamba batay sa kautusan ng kamatayan. Kung hindi ka sasamba, mamamatay ka. Ito ang paggamit ng kapangyarihan—ang paggamit ng puwersa upang pilitin ang mga tao na maglingkod sa maykapangyarihan.

Ang ating Ama sa langit ay hindi pumipilit sa sinuman na maglingkod sa Kanya. Hindi Niya ginagamit ang kapangyarihan o pamumuno sa atin; sa halip, Siya ay naglilingkod sa atin at nag-aalaga sa atin, tulad ng isang mapagmahal na ama. Sa kaisa-isang Anak ng Diyos lamang natin mauunawaan ang tunay na balangkas ng kapangyarihan ng Diyos. Ang tunay na Anak ng Diyos ay tinatawag ang Kanyang Ama na Kanyang Diyos.

Sinabi Niya sa kaniya, 'Huwag mo Akong hawakan, sapagkat hindi pa Ako umaakyat sa Aking Ama; ngunit pumunta ka sa Aking mga kapatid at sabihin sa kanila, 'Ako ay umaakyat sa Aking Ama at sa inyong Ama, **at sa Aking Diyos at sa inyong Diyos.**' Juan 20:17

Sinusamba ni Jesus ang Kanyang Ama bilang Kanyang Diyos, ang kaisa-isang tunay na Diyos (Juan 17:3). Sa pagsamba na ito sa Kanyang Ama, walang puwersa na ginagamit ng Ama upang pilitin Siyang sumamba. Walang banta ng parusa—tanging kalayaan at pag-ibig lamang ang naroroon. Ang tanging kinakailangan ay kilalanin ng Anak na ang lahat ng Kanya ay nagmumula sa Ama, at ito ang nagbubunsod ng pag-ibig mula sa Kanyang puso para sa Kanyang Ama.

Ang malayang kalooban ng Anak ng Diyos ay ipinagkakaloob sa atin sa pamamagitan ni Cristo.

Kaya't kung ang Anak ang magpapalaya sa inyo, tunay kayong magiging malaya. Juan 8:36

Ang kalayaan ng Anak ng Diyos ay ating kalayaan. Habang nauunawaan natin na ang Ama ay hindi pinipilit o binabantaan ang Kanyang Anak, maaari rin tayong lumapit sa Ama sa pamamagitan ng kaalamang ito at malaman na hindi Niya gagamitin ang puwersa upang pilitin tayong sumunod sa Kanya.

Sinulat ng apostol Juan sa kanyang unang sulat na, 'Walang takot sa pag-ibig... ang takot ay may kasamang pagpapahirap' (1 Juan 4:18). Ang salitang 'pagpapahirap' ay nangangahulugang 'parusa o kaparusahan.' Walang takot sa puso ng Anak ng Diyos na gagamitin ng Kanyang Ama ang puwersa laban sa Kanya bilang kaparusahan sa kakulangan ng pagsunod. Ito ay isang mahalagang aspeto ng pagiging ganap na malaya ng Anak. Walang takot sa kaparusahan. Kapag niyakap natin ang katotohanang ito, mawawala rin ang ating takot.

Ang ating hindi pagnanais na sundin ang Diyos gaya ng pagsunod ni Kristo sa Diyos ang dahilan kung bakit ang sangkatauhan ay patuloy na nagdurusa sa mga paghihirap ng mundong ito. Ang tanging paraan upang wakasan ng Diyos ang pagdurusa ay sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanya at pagpilit sa atin na sumunod sa batas. Hinding-hindi ito gagawin ng ating Ama dahil hindi Niya tayo pipilitin na magbago. Aapela Siya sa atin at ipapakita sa atin ang mga problema sa landas na ating nilalakaran, ngunit hindi Niya tayo pipilitin. Ang pagkaunawang ito ay sumisira sa maling pagkaunawa ng tao sa pagiging makapangyarihan ng Diyos na ginagamit upang ilarawan Siya bilang isang malupit at walang pakiramdam na kasabwat sa pagdurusa.

Sinumang may anak na pumipili ng maling landas at nagdudulot ng paghihirap sa kanilang sarili ay alam na hindi mo mapipilit ang iyong mga anak na magbago. Kung gagamitin mo ang puwersa, lalayo sila sa iyo o mamimintas sa iyo dahil nililimitahan mo ang kanilang kalayaan.

Ang alternatibo sa puwersa ay ang paglakad kasama ang iyong naghihirap na anak at subukang tulungan silang makita ang liwanag. Ang paglalakad kasama ang iyong mga anak habang sinasaktan nila ang kanilang mga sarili ay nakababahala para sa isang magulang. Kadalasan, kapag mas nagiging malinlang ang isang bata sa kanilang mga paraan, mas malamang na sisihin nila ang kanilang mga magulang o iba pang mga awtoridad sa kanilang mga paghihirap. Ganito talaga ang ginawa ng sangkatauhan sa Diyos.

KABANATA 23

ANG PAGSUGAT O PAGKAPARUSA SA AMA

Ang turo ng Kristiyanismo tungkol sa kapangyarihan ng Diyos, kasama ng isang sistema ng katarungan na humihiling ng kamatayan ng nagkakasala, ay nagbubulag sa kaluluwa sa tunay na paghihirap ng Ama.

Malinaw na sinasabi sa atin ni Cristo:

Ang nakakita sa Akin ay nakakita na sa Ama; kaya paano ninyo masasabi, 'Ipakita sa amin ang Ama'? Juan 14:9

Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, “Tunay na tunay, sinasabi Ko sa inyo, ang Anak ay walang magagawa mula sa Kanya lamang, kundi ang nakikita Niya ang ginagawa ng Ama; sapagkat anuman ang ginagawa ng Ama, ginagawa rin ng Anak sa ganitong paraan.”
Juan 5:19

Sa kontekstong ito, ang paghihirap ni Cristo sa Hardin ng Getsemani, ang pananakit kay Jesus sa Kanyang paglilitis, ang pagbagsak Niya sa Krus sa daan patungong Golgota, at ang Kanyang kamatayan sa Krus ay hindi katuparan ng katarungan ng Ama, kundi mga pagpapahayag ng paghihirap ng Ama na nagmumula sa sangkatauhang puno ng poot na tinanggihan Siya.

Ang likas na galit na umiiral sa sangkatauhan (Roma 8:7) laban sa Diyos ang naglalarawan sa Krus sa paraang nagpapakita sa Diyos na sinisingil Niya ang Kanyang kabayaran para sa ating mga kasalanan. Kung pinahihintulutan tayong makita ang buong katotohanan—na ang ating mga kasamaan ay tumusok sa puso ng ating Ama at nagdulot sa Kanya na bumagsak sa bigat ng ating mga kabulukan—ang ating pagkakasala ay magiging hindi matiis nang walang patuloy na biyaya. Ito ang dahilan kung bakit kusang-bulag ang sangkatauhan sa katotohanang ito:

At ibubuhos Ko sa bahay ni David at sa mga naninirahan sa Jerusalem ang Espiritu ng biyaya at panalangin; at sila ay tutingin sa Akin na kanilang tinusok. Oo, sila ay magluluksa para sa Kanya gaya ng pagluluksa ng isang tao para sa kanyang nag-iisang anak, at magdadalamhati para sa Kanya gaya ng pagdadalamhati para sa panganay. Zecharias 12:10

Ang nagsasalita sa talatang ito ay ang Diyos. Nangangailangan ng espesyal na biyaya upang makita na nasaktan natin Siya sa ating mga kasalanan. Habang pinagmamasdan ng Ama ang pagtanggì ng sangkatauhan sa Kanyang Anak at sa Kanyang sarili, bilang isang tunay na Ama, dinadala Niya ang isang dalamhating tumutusok sa Kanya. Sapagkat sinabi ni Jesus na gaya sa mga araw ni Noe, gayon din ang magiging panahon sa pagdating ng Anak ng Tao (Mateo 24:37). Magtatapos ang mundo kapag tuluyan nang tinanggihan ng mundo ang Diyos.

At ang PANGINOON ay naghinagpis na ginawa Niya ang tao sa lupa, at Siya ay nagdalamhati sa Kanyang puso. Genesis 6:6

Makikita ba natin ang Ama na parang tinusok sa talatang ito? Siya ay pinapasan ang matinding dalamhati sa pagkawala ng Kanyang mga anak na labis Niyang minamahal. Nakikita natin ang pagkabalisa ng Ama nang malapit nang sakupin ng Babilonya ang Israel. Inaalala ng Ama ang Kanyang pighati sa pagpapakawala sa mga lungsod na nakatira katabi ng Sodom at Gomorra.

Paano Kita iiwan, Ephraim? Paano Kita isusuko, Israel? Paano Kita gagawing tulad ng Admah? Paano Kita ilalagay tulad ng Zeboiim?

Ang Aking puso ay nagugulantang sa loob Ko; ang Aking habag ay kumikilos. Hoseas 11:8

Ang puso ng Ama ay nagugulantang sa Kanyang kalooban. Ang Kanyang dalamhati ay nagpapabigat sa Kanya. Siya ay para bang tinusok dahil sa pagkawala ng Kanyang mga anak. Kapag isinasaalang-alang natin ang pagtrato kay Jesus sa mga pangyayari sa Krus, dapat din nating isipin na ito ay nakalaan din para sa Siya na nagsugo sa Kanya.

Ako ay dumating sa ngalan ng Aking Ama, at hindi Ninyo Ako tinatanggap; kung may darating na iba sa kanyang sariling pangalan, siya ang inyong tatanggapin. Juan 5:43

Ang mga ginawa kay Jesus sa laman ay ginawa rin sa Ama sa Espiritu. Kung ang isang maya ay hindi maaaring mahulog sa lupa nang hindi ito nararamdaman ng ating Ama, ano kaya ang nararamdaman Niya kapag ang Kanyang sariling Anak ay pinagtatawanan, binugbog, at pinatay?

Pagkatapos ay dinala ng mga sundalo ng gobernador si Jesus sa Pretoryo at pinapalibutan Siya ng buong guwardiya. At hinubad nila Siya at sinuotan ng pulang balabal. Nang makagawa sila ng korona ng mga tinik, isinabit nila ito sa Kanyang ulo, at isang tangkay ay inilagay sa Kanyang kanang kamay. At sila ay lumuhod sa harap Niya at pinagtawanan Siya, sinasabi, 'Hail, Hari ng mga Judio!' Pagkatapos ay dinuraan nila Siya, kinuha ang tangkay at pinukpok Siya sa ulo. At nang matapos Siyang pagtawanan, hinubad nila ang balabal, isinuot ang Kanyang sariling damit, at dinala Siya upang ipako sa krus. Mateo 27:27-31

Sa paggawa ng mga bagay na ito sa Anak ng Diyos, ginawa rin ito sa Ama. Pinapaalala sa atin na kung nakita natin si Cristo, nakita na natin ang Ama. Ang maling pag-iisip ng tao tungkol sa kapangyarihan ng Diyos na para bang hindi Siya matutulungan o maapektuhan ay nagtatakip sa madilim na katotohanan na sinasaktan ng sangkatauhan ang puso ng Ama. Napakalaki ng dalamhati ng Ama na natakpan ng dilim ang lupa habang Siya ay umiyak.

Ngayon, mula ika-anim na oras hanggang ika-siyam na oras ay nagkaroon ng kadiliman sa buong lupain. Mateo 27:45

Ang kadiliman ay sumasalamin sa karakter ni Satanas na kumontrol sa mundo sa sandaling iyon habang ipinapakita ng sangkatauhan ang kanilang poot laban sa Diyos at sa Kanyang Anak. Kaunti bago mamatay si Cristo, nakita natin si Jesus na nakasakay sa isang batang kabayo at umiiyak para sa Jerusalem.

Ngayon, nang Siya ay lumapit, nakita Niya ang lungsod at umiyak para dito, sinasabi, 'Kung alam ninyo, kahit kayo, lalo na sa araw na ito ninyo, ang mga bagay na magdudulot ng inyong kapayapaan! Ngunit ngayon ay nakatago na ito sa inyong mga mata."
Lukas 19:41-42

Makikita ba natin dito ang mga sinabi ni Jesus kay Felipe? Ang nakakita sa Akin ay nakakita na sa Ama. Nakikita ba natin ang Ama na pusong sugatan, umiiyak para sa Kanyang bayan?

At tiyak na itatago Ko ang Aking mukha sa araw na iyon dahil sa lahat ng kasamaan na kanilang ginawa, sapagkat sila ay lumihis sa ibang mga diyos. Deuteronomio 31:18

Kapag inalis mo ang maling mga pananaw tungkol sa kaalaman at kapangyarihan ng Diyos, maaari mo nang makita ang katotohanan ng isang Ama na pinapahirapan ng mga kasalanan ng Kanyang mga anak na naligaw. Makikita mo ito na naipapakita kay Cristo at sa Kanyang pagtangga ng mundo.

Nawa'y ating tanawin ang ating Ama na ating tinusok at umiyak para sa Kanya gaya ng pag-iyak Niya para sa Kanyang panganay na Anak at para sa atin. Nawa'y sa wakas ay tanggapin natin ang pananagutan sa ating mga ginawa at makita na tayo ang dahilan ng matinding dalamhati ng Ama.

Nawa'y maginhawa tayo sa katotohanang hindi Niya tayo hinahatulan kundi pinapatawad para sa ating nagawa laban sa Kanya at sa Kanyang Anak. Ang katotohanan ng kapatawaran at pag-ibig ng Diyos ay unti-

unting maiintindihan ng ating kaluluwa habang nauunawaan natin ang tunay na ginawa ng Diyos para sa atin.

KABANATA 24

LUMABAS MULA SA KADILIMAN

Ang kaluwalhatian ng pag-ibig ng Diyos na naipakita sa Kanyang Anak ay may napakalakas na kapangyarihang makaakit, na kapag nakita sa kanyang dalisay na anyo, maaari nitong akitin ang lahat ng tao kay Cristo.

At ako, kung ako ay itinaas mula sa lupa, ay hihikayat ang lahat ng tao sa akin. Juan 12:32 (KJV)

Kinailangan ni Satanas na itago ang liwanag ng pag-ibig na ito o mawawala ang kanyang kontrol sa sangkatauhan, na magdudulot sa kanya ng pakiramdam ng kawalan ng kapangyarihan at kahinaan na hindi niya matiis. Pinakinabangan ni Satanas ang labis na pagpapalabis ni Eba sa utos ng Diyos tungkol sa Puno ng Kaalaman ng Mabuti at Masama. Paulit-ulit, ginagamit ni Satanas ang pamamaraang ito ng pagpapataas ng isang ideya – na tila pinararangalan ito ngunit sa katotohanan ay pinapahina – upang talunin ang sangkatauhan. Sa doktrinang Kristiyano, tila itinatanghal ni Satanas ang Anak ng Diyos bilang 'Diyos na Anak', isang nilalang na hindi kailanman tinuruan o tumanggap ng anuman. Para bang mas pinaparangalan at itinatanghal si Cristo kaysa sa totoong si Cristo na nagmula sa Ama at tumanggap ng lahat ng bagay.

Pinagsasama ni Satanas ang ideyang ito sa isang prinsipyo ng katarungan na may kasamang puwersadong kapangyarihan na humihiling ng

kamatayan para sa Kanyang nasugatang kadakilaan. Ang balangkas na ito ay nagtatakip sa tunay na kapangyarihan ng Krus ni Cristo. Isa itong himala na ang Krus ay may kakayahang makaakit pa rin ng tao kahit na puno ito ng mga maling ideyang ito.

Ginamit ni Satanas ang pamamaraang ito ng pagpapataas kaugnay ng kaalaman ng Diyos. Kung mahihikayat niya ang mga naniniwala sa Diyos na isipin na alam ng Diyos ang lahat – na alam Niya na mabibigo ang tao at alam Niya na magtatagumpay si Cristo sa Kanyang misyon – maaari nitong paliitin ni Satanas ang epekto ng kaloob na ibinigay ng Diyos sa Kanyang Anak nang sa gayon ay mawalan ito ng kapangyarihan para sa karamihan ng tao.

Kung tiyak na alam ng Diyos na magtatagumpay ang Kanyang Anak sa Kanyang misyon, kung gayon ay wala talagang ibinigay ang Diyos. Ang katotohanan ng pag-ibig na Agape ay ang magbigay nang buong-buo at lubos nang walang katiyakan na mangyayari ang iyong nais. Karamihan sa atin ay alam ang epekto ng manipulasyon sa isang tao. Bigla kang binubuhusan ng mga regalo at papuri, ngunit may kapalit: ang nagbibigay ay nag-aalay upang makakuha ng isang bagay mula sa iyo na nangangailangan ng pagsuko sa iyong kalayaan sa ilang antas.

Ang Agape ay maaari lamang maipakita sa loob ng isang balangkas ng panganib. Ang isang Diyos na lubos na nakakaalam, ganap na kumokontrol, at sumisira sa marami ay hindi maaaring magpakita ng tunay na mabuting pag-ibig.

Walang takot sa pag-ibig [Agape]; ngunit ang ganap na pag-ibig ay nagtutulak ng takot, sapagkat ang takot ay may kasamang pagpapahirap. Ngunit ang natatakot ay hindi pa ganap sa pag-ibig.

1 Juan 4:18

Sa kontekstong ito, halos hindi pa naranasan ng mundo ang tunay na pag-ibig ng Diyos. Kung saan may diyos na nakakaalam ng lahat, kumokontrol sa lahat, at pagkatapos ay humahatol—humahatol—sumisira, doon ay may takot, pagpapahirap, at paghihimagsik. Nasisira ang pag-ibig na handang magsakripisyo at walang kundisyon ng Agape, dahil walang

sakripisyo kapag alam na ang lahat, at nagiging kondisyunal ang pag-ibig kapag ang mga taong may likas na buhay ay direktang sinisira ng tagapagpatupad ng batas (sa halip na mamatay dahil sa pagkahiwalay sa pinagkukunan ng buhay). Ito ang dahilan kung bakit hindi lahat ng tao ay naaakit sa Anak ng Diyos sa kasalukuyan. Ito rin ang dahilan kung bakit ang karamihan sa mundo ay naghahanap ng ginhawa sa ibang relihiyon o sa kawalan ng relihiyon.

Sa pinakasimpleng anyo nito, ang pag-ibig na Agape ay laging may kasamang panganib, dahil kapag binigyan ng Diyos ang isang tao ng malayang kalooban, tumataya Siya sa pagbibigay ng kalayaan upang pumili. Ginawa ito ng Diyos na alam na kapag pinili ng mga nilalang na lumikha ng kanilang sariling kalooban kaysa sa Kanyang kalooban, masasaktan Siya. Handa ang Diyos na magdusa upang panatilihin ang pag-ibig na Agape.

Bago nagkasala si Adan at bago nagsimula ang kasalanan sa langit, ang Diyos ay wala pang tiyak na kaalaman tungkol sa pagbagsak ng tao. May kamalayan Siya sa posibilidad nito. Nang magkasala ang tao, alam Niya kung ano ang idudulot ng binhi ng ahas at kaya Niyang mahulaan ang mga pangyayari maraming taon sa hinaharap.

Nakakalungkot na naipakilala ni Satanas sa mga turo ng Kristiyanismo ang di-Biblikal na ideya ng isang Diyos na mapuwersa at nakakaalam ng lahat. Pinutol nito ang puso ng pag-ibig na Agape at itinago ito sa likod ng isang madilim na ulap.

Lumapit sa liwanag ng katotohanang Biblikal at bawiin ang iyong malayang kalooban na ibinigay sa iyo ng iyong Ama sa langit.

Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig
ng Diyos sa sanlibutan

Napakadakila ng Pag-ibig na iyon na naisapanganib
Niya ang Kanyang Pinakamahal na Kayamanan,
Ang Kanyang bugtong na Anak
upang iligtas tayo.

